

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(98/C 82/01)	E-3566/96 af Ulf Holm til Rådet Om: Narkotikabekæmpelse	1
(98/C 82/02)	E-0191/97 af Nikitas Kaklamanis til Rådet Om: Fordelagtig behandling af spansksprogede kandidater ved en udvælgelsesprøve	2
(98/C 82/03)	E-0520/97 af Graham Watson til Rådet Om: Heroinsmugling fra Tyrkiet	3
(98/C 82/04)	P-0952/97 af Peter Truscott til Rådet Om: De belgiske myndigheders begrænsninger af den frie bevægelighed	4
(98/C 82/05)	E-1009/97 af Cristiana Muscardini til Rådet Om: Konflikten mellem Rwanda og Zaire	4
(98/C 82/06)	E-1060/97 af Jacques Donnay og Jean-Claude Pasty til Rådet Om: Handel med kokain med oprindelse i Surinam	5
(98/C 82/07)	E-1133/97 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: NATO's nye organ for forskning og teknologi	6
(98/C 82/08)	P-1479/97 af Sirkka-Liisa Anttila til Rådet Om: Ændring af Finlands B-produktionskvote for sukkerroer til en A-kvotetil sikring af tilstrækkelig forarbejdningskapacitet i Finland	7
(98/C 82/09)	E-1487/97 af Tony Cunningham til Rådet Om: Vurdering af den fælles aktion til bekæmpelse af menneskehandel	8
(98/C 82/10)	E-1490/97 af Angela Sierra González til Kommissionen Om: Beskyttelse af hvaler ved Tenerife og La Gomera (Kanariske Øer)	8
(98/C 82/11)	E-1500/97 af Pervenche Berès til Kommissionen Om: Hjælpeprogram (supplerende svar)	9
(98/C 82/12)	E-1581/97 af Amedeo Amedeo til Rådet Om: Dublin-erklæringen om beskæftigelsen	10

Pris: 35 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 82/13)	E-1592/97 af Susan Waddington til Rådet Om: Europol-konventionen	11
(98/C 82/14)	E-2019/97 af Iñigo Méndez de Vigo til Rådet Om: Europol-aftalen	11
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1592/97 og E-2019/97	11
(98/C 82/15)	P-1604/97 af Roberto Mezzaroma til Rådet Om: St. Raffaele-hospitalet på Malta og de bilaterale forbindelser mellem EU og Malta	12
(98/C 82/16)	E-1607/97 af José Valverde López til Kommissionen Om: Ændring af de tekniske krav, som Kommissionen har fastsat for produktion af gelatine	12
(98/C 82/17)	E-1621/97 af Eva Kjer Hansen til Rådet Om: Mindretals rettigheder	13
(98/C 82/18)	E-1636/97 af Doeke Eisma til Rådet Om: Portugals initiativ vedrørende legalisering af anvendelse af narkotika	14
(98/C 82/19)	E-1722/97 af Ana Palacio Vallelersundi til Rådet Om: Aktindsigt i Rådets dokumenter	14
(98/C 82/20)	E-1813/97 af Freddy Blak til Rådet Om: Ombudsmanden	14
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1722/97 og E-1813/97	15
(98/C 82/21)	E-1746/97 af Honório Novo og Sérgio Ribeiro til Rådet Om: Import af tekstilvarer og beklædningsgenstande fra Indonesien	15
(98/C 82/22)	E-1810/97 af Ernesto Caccavale til Kommissionen Om: Selvmodsigelser i forbindelse med AIDS (supplerende svar)	16
(98/C 82/23)	E-1821/97 af Jesús Cabezón Alonso til Rådet Om: Spanske statsejede værfers forretningsområder	17
(98/C 82/24)	E-1861/97 af Carlos Pimenta til Rådet Om: Lægers adgang til at specialisere sig i EU	17
(98/C 82/25)	E-1908/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Genetisk modificerede organismer	18
(98/C 82/26)	E-1914/97 af Amedeo Amadeo til Rådet Om: Fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur	19
(98/C 82/27)	E-1922/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Forsinket retshjælp i Spanien	20
(98/C 82/28)	E-1928/97 af Salvador Garriga Polledo til Rådet Om: Udvidelse af Den Europæiske Union	21
(98/C 82/29)	E-1955/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Den jugoslaviske oppositionsleder Zoran Djindjic's rejse gennem EU	21
(98/C 82/30)	E-1984/97 af Esko Seppänen til Kommissionen Om: Medlemsstaternes gæld til pensionsforpligtelser og forvaltningen af disse i en situation med en fælles valuta	22
(98/C 82/31)	E-1985/97 af Olivier Dupuis til Rådet Om: Narkotika og ytringsfrihed	23
(98/C 82/32)	E-1996/97 af Dietrich Elchlepp til Kommissionen Om: Vedvarende energi – støtte og kontrol med anvendelsen af bevillingerne	24
(98/C 82/33)	E-1997/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Væksthormoner	25
(98/C 82/34)	E-2002/97 af Glyn Ford til Rådet Om: Lobbyister og personalevedtægter	25
(98/C 82/35)	E-2055/97 af Frode Kristoffersen til Rådet Om: De nationale mindretal	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 82/36)	E-2069/97 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: EU-udbud	26
(98/C 82/37)	E-2074/97 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Fællesskabets finansielle bidrag på miljøområdet	27
(98/C 82/38)	E-2080/97 af Raphaël Chanterie til Rådet Om: Forsinket offentliggørelse af Den Europæiske Unions konventioner og protokoller i De Europæiske Fællesskabers Tidende	27
(98/C 82/39)	E-2094/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Elektronisk skrot	28
(98/C 82/40)	E-2105/97 af Jean-Pierre Bébéar til Kommissionen Om: Evin-loven og begrænsning af den frie bevægelighed	29
(98/C 82/41)	E-2109/97 af Johanna Boogerd-Quaak til Kommissionen Om: Fremme af euroen i forbindelse med EU's sportspolitik	30
(98/C 82/42)	E-2120/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Godkendelsesbetingelser	31
(98/C 82/43)	E-2122/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Vurdering af de sundhedsmæssige og økologiske følgerkninger	31
(98/C 82/44)	E-2126/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – »Væsentlig ækvivalens« i afledte sorter	31
(98/C 82/45)	E-2128/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Anmeldelsespligt	32
(98/C 82/46)	E-2130/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Godkendelseskriterier	32
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2126/97, E-2128/97 og E-2130/97	32
(98/C 82/47)	E-2132/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Godkendelseskriterier og kontrol af producentens oplysninger	32
(98/C 82/48)	E-2134/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Godkendelseskriterier og kontrol af producentens oplysninger	33
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2132/97 og E-2134/97	33
(98/C 82/49)	E-2136/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Genetisk fremstillede enzymer og tilsætningsstoffer	33
(98/C 82/50)	E-2138/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Levnedsmiddelkomitéens sammensætning	34
(98/C 82/51)	E-2140/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Kriterier for mærkning	34
(98/C 82/52)	E-2144/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Mærkningsbestemmelser	35
(98/C 82/53)	E-2146/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Sanktioner ved manglende overholdelse af mærkningsbestemmelserne	35
(98/C 82/54)	E-2152/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Produktanmelderens videregivelse af DNA-referencemønstre	35
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2144/97, E-2146/97 og E-2152/97	35

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 82/55)	E-2148/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Sortsdirektivet	36
(98/C 82/56)	E-2150/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Mærkningens indhold	36
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2148/97 og E-2150/97	36
(98/C 82/57)	E-2154/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Mærkningens form og indhold	36
(98/C 82/58)	E-2156/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Mærkning	37
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2154/97 og E-2156/97	37
(98/C 82/59)	E-2158/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Utilsigtet tilsætning af mærkningspligtige stoffer til traditionelle levnedsmidler	37
(98/C 82/60)	E-2160/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – »Relevant analyse«	38
(98/C 82/61)	E-2162/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Påvisningsmetoder	38
(98/C 82/62)	E-2164/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Påvisningsmetoder	38
(98/C 82/63)	E-2166/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Forudsætninger for kontrol	38
(98/C 82/64)	E-2176/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Påvisningsmetoder	38
(98/C 82/65)	E-2178/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Påvisningsmetoder	39
(98/C 82/66)	E-2180/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Påviselighed	39
(98/C 82/67)	E-2182/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Tilpasning af sensitivitetegrænser i forbindelse med påvisning ..	39
(98/C 82/68)	E-2186/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Laboratorienormer	39
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2160/97, E-2162/97, E-2164/97, E-2166/97, E-2176/97, E-2178/97, E-2180/97, E-2182/97 og E-2186/97	39
(98/C 82/69)	E-2168/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Gennemførelse af kontrol	40
(98/C 82/70)	E-2170/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Personaleforudsætninger for kontrol	40
(98/C 82/71)	E-2172/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Finansielle forudsætninger for kontrol	40

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 82/72)	E-2174/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Kontrol af »genteknikfrie« produkter	41
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2168/97, E-2170/97, E-2172/97 og E-2174/97	41
(98/C 82/73)	E-2184/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Videreudvikling af påvisningsmetoder	41
(98/C 82/74)	E-2188/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Produktanmelderens udlevering af påvisningsinstrumenter	41
(98/C 82/75)	E-2190/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Deponering af genmodificerede basissorter og sorter, der er fremavlet på grundlag heraf	42
(98/C 82/76)	E-2194/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Oprindelsesregistrering i forbindelse med Novel Food-produkter	42
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2188/97, E-2190/97 og E-2194/97	42
(98/C 82/77)	E-2192/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Registrering og sikkerhedsgaranti i forbindelse med Novel Food-produkter	42
(98/C 82/78)	E-2204/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Åbenhed over for offentligheden, hvad angår godkendelse af Novel Food-produkter	42
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2192/97 og E-2204/97	43
(98/C 82/79)	E-2196/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Vurdering af følgerne af indtagelse af Novel Food-produkter	43
(98/C 82/80)	E-2198/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Registrering af data vedrørende Novel Food-produkter	43
(98/C 82/81)	E-2200/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Adgang til data vedrørende Novel Food-produkter	44
(98/C 82/82)	E-2202/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 – Offentliggørelse af data vedrørende Novel Food-produkter	44
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2198/97, E-2200/97 og E-2202/97	44
(98/C 82/83)	E-2213/97 af Jean-Pierre Bazin til Kommissionen Om: Anløbsafgifter i de europæiske havne – illoyal konkurrence	44
(98/C 82/84)	E-2217/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Fiskeriaftale mellem EU og Marokko	45
(98/C 82/85)	E-2219/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Samarbejde mellem EU og Marokko	45
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2217/97 og E-2219/97	45
(98/C 82/86)	E-2221/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Forvaltning af fællesskabsinitiativet Urban i Rom	46
(98/C 82/87)	E-2229/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Sundhedsoplysning i de græske skoler	46
(98/C 82/88)	E-2239/97 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Økologiske fødevarer	47

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 82/89)	E-2241/97 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Nye perspektiver om tildeling af pension til husmødre	48
(98/C 82/90)	E-2245/97 af Kirsi Piha til Kommissionen Om: Situationen i Den Demokratiske Republik Congo	49
(98/C 82/91)	E-2262/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Årsrapport om samhørighedsfonden 1995	49
(98/C 82/92)	E-2282/97 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejning i de vesteuropæiske havne	50
(98/C 82/93)	E-2285/97 af John Iversen og Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Pesticider på positivliste	51
(98/C 82/94)	E-2286/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Genetisk modificeret raps	51
(98/C 82/95)	E-2288/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: EU-støtte til Dublin havn-tunnelprojektet	52
(98/C 82/96)	E-2297/97 af John Iversen til Kommissionen Om: Pesticider	53
(98/C 82/97)	E-2301/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: EU-støtte til nuklear energi og fossile brændstoffer	53
(98/C 82/98)	E-2303/97 af José Valverde López til Kommissionen Om: Finansiering af radioprogrammer til fremme af fællesskabspolitikker på landbrugsområdet	54
(98/C 82/99)	E-2304/97 af José Valverde López til Kommissionen Om: Bedre information om programmer og pilotprojekter	54
(98/C 82/100)	E-2315/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Apparaters energieffektivitet	55
(98/C 82/101)	E-2316/97 af James Nicholson (I-EDN) til Kommissionen Om: Grundvandsdirektivet (direktiv 80/68/EØF)	56
(98/C 82/102)	E-2326/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Sporvognssystem i Dublin	56
(98/C 82/103)	E-2331/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	58
(98/C 82/104)	E-2337/97 af Nuala Ahern til Kommissionen Om: Gennemførelse af miljø- og sikkerhedsmæssige prøver ved EU's atom anlæg	58
(98/C 82/105)	E-2340/97 af Graham Mather til Kommissionen Om: Øremærkning af svin	59
(98/C 82/106)	E-2342/97 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Forskellige regler for bilister	60
(98/C 82/107)	E-2347/97 af Friedhelm Frischenschlager til Kommissionen Om: Aktionsprogrammet SOKRATES	60
(98/C 82/108)	E-2351/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Udsættelse af bygningen af højhastighedsjernbanestrækningen Rom-Napoli	62
(98/C 82/109)	E-2352/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Udbud af konsulentarbejde i forbindelse med Rom Kommunes privatisering af ACEA	62
(98/C 82/110)	E-2360/97 af Katerina Daskalaki til Kommissionen Om: Diskrimination af kvinder i virksomheder	63
(98/C 82/111)	E-2361/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: De traditionelle folkedragter i EU's medlemsstater	64
(98/C 82/112)	E-2372/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Forslag om et EU-forbud mod hormonbehandlet kød	65

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 82/113)	E-2373/97 af Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Støtte til sektoren for spiseoliven	65
(98/C 82/114)	E-2374/97 af Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Beskyttet oprindelsesbetegnelse for fåreosten RONCAL (Navarra)	66
(98/C 82/115)	E-2384/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Tyveri af oplysninger fra Kommissionens informatiksystem	67
(98/C 82/116)	E-2385/97 af María Estevan Bolea til Kommissionen Om: THERMIE-programmet	67
(98/C 82/117)	E-2386/97 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Afgiftsfrie køb i lufthavne	68
(98/C 82/118)	E-2397/97 af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm til Kommissionen Om: Anvendelse af midler fra Samhørighedsfonden	69
(98/C 82/119)	E-2402/97 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Pintasilgo-beretningen	70
(98/C 82/120)	E-2404/97 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Nedsættelse af CO2-emissionerne	70
(98/C 82/121)	P-2412/97 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Pligt til oplysning om interesser for medlemmer af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler	71
(98/C 82/122)	E-2421/97 af Joan Vallvé til Kommissionen Om: Udbrud af svinepest i Lleida-området	72
(98/C 82/123)	E-2423/97 af Jyrki Otila til Kommissionen Om: Forbedring af brandsikkerheden i forbindelse med svejsning	73
(98/C 82/124)	E-2425/97 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: EU's finansiering af motorvejen mellem Malaga og Estepona på Costa del Sol (Spanien)	74
(98/C 82/125)	P-2432/97 af Xaver Mayer til Kommissionen Om: Anvendelse af alternative råvarer til fremstilling af gær – mindre forurening	74
(98/C 82/126)	E-2433/97 af Wilmya Zimmermann til Kommissionen Om: Tupinikim- og Guaranis-indianernes rettigheder til deres land (Brasilien)	75
(98/C 82/127)	E-2434/97 af Terence Wynn til Kommissionen Om: Moms på hygiejneartikler for kvinder	76
(98/C 82/128)	E-2436/97 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Katastrofal situation for munkesælen ud for Mauretaniens kyst	77
(98/C 82/129)	E-2439/97 af Friedhelm Frischenschlager til Kommissionen Om: Socrates-handlingsprogrammet	78
(98/C 82/130)	E-2440/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Erstatning til ofrene for oversvømmelserne ved Korinth	79
(98/C 82/131)	E-2441/97 af Graham Watson til Kommissionen Om: EU's program for skolemælk	80
(98/C 82/132)	E-2442/97 af Graham Watson til Kommissionen Om: EU's program for skolemælk	80
(98/C 82/133)	E-2443/97 af Graham Watson til Kommissionen Om: EU's program for skolemælk	81
(98/C 82/134)	E-2444/97 af Graham Watson til Kommissionen Om: EU's program for skolemælk	81
(98/C 82/135)	E-2448/97 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Skolemælksprogram	82
(98/C 82/136)	E-2451/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	82

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 82/137)	E-2452/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	82
(98/C 82/138)	E-2453/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	83
(98/C 82/139)	E-2454/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	83
(98/C 82/140)	E-2455/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	83
(98/C 82/141)	E-2456/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	84
(98/C 82/142)	E-2457/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	84
(98/C 82/143)	E-2458/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	84
(98/C 82/144)	E-2459/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	84
(98/C 82/145)	E-2460/97 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte	85
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2451/97, E-2452/97, E-2453/97, E-2454/97, E-2455/97, E-2456/97, E-2457/97, E-2458/97, E-2459/97 og E-2460/97	85
(98/C 82/146)	P-2464/97 af Karin Riis-Jørgensen til Kommissionen Om: Regler om offentlige udbud	86
(98/C 82/147)	E-2466/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Transport med fly af brændsel af blandede oxider fra oparbejdningsanlægget Sellafield i Storbritannien ..	87
(98/C 82/148)	E-2470/97 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Om arbejdskraftens frie bevægelighed	87
(98/C 82/149)	E-2476/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Traktat om ikke-spredning af kernevåben	88
(98/C 82/150)	E-2479/97 af Phillip Whitehead til Kommissionen Om: Levnedsmidler med uspiselige elementer	89
(98/C 82/151)	E-2481/97 af Ludivina García Arias til Kommissionen Om: Sikkerhed i forbindelse med jernbanelinjer i byområder	90
(98/C 82/152)	E-2484/97 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Tobaksafgift på medicinske urtecigaretter	90
(98/C 82/153)	E-2485/97 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Portvin – Oprindelsesbetegnelse	91
(98/C 82/154)	P-2493/97 af Marilena Marin til Kommissionen Om: Transeuropæiske net, ændringer af det prioriterede projekt Milano-Venezia (høj hastighed)	92
(98/C 82/155)	E-2499/97 af Nana Mouskouri til Kommissionen Om: Anerkendelse af erhvervsuddannelser – direktiv 92/51/EØF	93
(98/C 82/156)	E-2504/97 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Gennemførelse af Rådets resolution om kønsaspektet	94
(98/C 82/157)	E-2505/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Den fælles landbrugspolitik og beskæftigelsen i landområderne	95
(98/C 82/158)	E-2507/97 af Frédéric Striby (I-EDN) til Kommissionen Om: Franske byggevirksoheders vanskeligheder i Tyskland	95
(98/C 82/159)	E-2511/97 af Riccardo Nencini til Kommissionen Om: Affaldsplads i »Rio Torto« (Pisa – Italien)	96

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 82/160)	E-2512/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for fodboldspillere	97
(98/C 82/161)	E-2515/97 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Informationsbesøg i en kødforarbejdende virksomhed	98
(98/C 82/162)	E-2518/97 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Privatiseret politiuniformleverance i Bayern	99
(98/C 82/163)	E-2520/97 af Renate Heinisch til Kommissionen Om: Fjerde rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktioner sammenlignet med Kommissionens forslag til femte rammeprogram	99
(98/C 82/164)	E-2522/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Indplacering af nyansatte tjenestemænd i Kommissionen i kategori og lønklasse	100
(98/C 82/165)	E-2527/97 af Joan Vallvé til Kommissionen Om: Nye overgreb fra franske landbrugeres side	101
(98/C 82/166)	E-2528/97 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Sikkerheden på atomkraftværkerne i Ukraine	101
(98/C 82/167)	E-2529/97 af José Hupart til Kommissionen Om: Gennemsigtighed og demokrati i forbindelse med bestemmelserne for EU's videnskabelige rådgivende udvalg	102
(98/C 82/168)	E-2532/97 af Gunilla Carlsson til Kommissionen Om: Statsstøtte og åbenhed	103
(98/C 82/169)	E-2533/97 af Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Pesticider	104
(98/C 82/170)	E-2534/97 af Kirsten Jensen og John Iversen til Kommissionen Om: Dyrevelfærd	104
(98/C 82/171)	E-2547/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Forberedelse af Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse	104
(98/C 82/172)	E-2548/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Udsigterne for Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse	105
(98/C 82/173)	E-2549/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Det Europæiske Råds forestående ekstraordinære møde om beskæftigelse	105
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2547/97, E-2548/97 og E-2549/97	105
(98/C 82/174)	E-2556/97 af Harald Ettl til Kommissionen Om: Diskriminerende aldersgrænser ved ansættelsesprøver til tjenestemandstillinger i EU-institutionerne	106
(98/C 82/175)	E-2720/97 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Forskelsbehandling på grund af alder ved rekruttering — Amsterdam-traktatudkastet	106
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2556/97 og E-2720/97	106
(98/C 82/176)	E-2559/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Transport af levende dyr	107
(98/C 82/177)	E-2560/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Euratom-betalinger til atomkraftanlægget Sellafield i England	107
(98/C 82/178)	E-2562/97 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Eurostars diskriminering af ikke-britiske statsborgere	108
(98/C 82/179)	E-2570/97 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Forfølgelse i en medlemsstat	108
(98/C 82/180)	P-2573/97 af Bill Miller til Kommissionen Om: Udvidelse af Unionen	109
(98/C 82/181)	E-2575/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Det Europæiske Miljøagenturs arbejde og personale	109

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 82/182)	E-2579/97 af Reino Paasilinna til Kommissionen Om: Den problematiske kontrol med britisk kød i det indre marked	110
(98/C 82/183)	P-2642/97 af Jean-Antoine Giansily til Kommissionen Om: Overtrædelse af den britiske oksekødsembargo	110
(98/C 82/184)	P-2643/97 af Inger Schörling til Kommissionen Om: Kødekspor tross forbud	111
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2579/97, P-2642/97 og P-2643/97	111
(98/C 82/185)	E-2581/97 af Giuseppe Rauti til Kommissionen Om: Amerikansk hormonbehandlet kød, som påtvinges Europa	112
(98/C 82/186)	E-2584/97 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Uddannelsesprogrammernes udvidelse til de central- og østeuropæiske lande	112
(98/C 82/187)	E-2586/97 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Sammenlægning af bevillingerne til forskningsstøtte inden for forskning på uddannelsesområdet	113
(98/C 82/188)	E-2589/97 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Den europæiske kulturhovedstad og den europæiske kulturmåned	114
(98/C 82/189)	P-2594/97 af W.G. van Velzen til Kommissionen Om: Statsstøtte til forskning og udvikling og konkurrence	115
(98/C 82/190)	P-2595/97 af Luigi Vinci til Kommissionen Om: Opførelse af en indre havn i Segrate-Lacchiarella	115
(98/C 82/191)	P-2618/97 af Jan Sonneveld til Kommissionen Om: Eksport af tør fjerkrægødning til Frankrig	116
(98/C 82/192)	E-2623/97 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Mordechai Vanunu	117
(98/C 82/193)	P-2628/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Udviklingsinitiativ fra Roms kommune i Corviale	117
(98/C 82/194)	P-2633/97 af Georg Jarzembowski til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for tyske udvekslingsstuderende i Frankrig	118
(98/C 82/195)	E-2638/97 af Pavlos Sarlis, Efthymios Christodoulou og Stelios Argyros til Kommissionen Om: Bøde til Antenna, en privat tv-kanal	119
(98/C 82/196)	E-2639/97 af John McCartin til Kommissionen Om: Tilbagebetaling af fisk i henhold til minimumsprisordningen	120
(98/C 82/197)	E-2645/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Aktiviteter inden for konfliktforebyggelsesinitiativet »Conflict Prevention Network« og Kommissionens rolle i denne forbindelse	120
(98/C 82/198)	E-2647/97 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Bryggerikontrakter/Intrepener Pub Company Limited	121
(98/C 82/199)	E-2651/97 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Prægning af den fælles mønt	122
(98/C 82/200)	E-2653/97 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald	123
(98/C 82/201)	E-2661/97 af Patricia McKenna til Rådet Om: Inkorporering af ILO's konventioner i WTO	124
(98/C 82/202)	P-2663/97 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Rationelle planlægningsmetoder i elektricitets- og gasdistributionssektoren	124
(98/C 82/203)	P-2664/97 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Reform af den fælles landbrugspolitik og støtte til markafgrøder	125

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 82/204)	E-2670/97 af Jyrki Otila til Kommissionen Om: Støtte til den audiovisuelle sektor	125
(98/C 82/205)	E-2677/97 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Washington-konventionen – Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed	126
(98/C 82/206)	E-2679/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Topmødet i Amsterdam og ny beskæftigelse	126
(98/C 82/207)	E-2680/97 af María Sornosa Martínez og Angela Sierra González til Kommissionen Om: Krænkelser af princippet om ligebehandling i karteuserklosteret La Cartuja Aula-Dei ved Zaragoza	127
(98/C 82/208)	E-2682/97 af María Sornosa Martínez og Pedro Marset Campos til Kommissionen Om: Lovmæssig beskyttelse af Marjal del Moro (Valencia)	128
(98/C 82/209)	E-2691/97 af James Provan til Kommissionen Om: Anvendelsen af midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i Sobral, Portugal	128
(98/C 82/210)	E-2693/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Sælfangst i Hvidehavet	129
(98/C 82/211)	E-2701/97 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Dobbeltbidrag til tillægspensioner	129
(98/C 82/212)	P-2714/97 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Beskyttelsesforanstaltninger	130
(98/C 82/213)	E-2717/97 af Heidi Hautala til Kommissionen Om: Stoffer der nedbryder ozonlaget	131
(98/C 82/214)	E-2721/97 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Oversvømmelser i Palencia (Spanien)	132
(98/C 82/215)	P-2729/97 af Marianne Thyssen til Kommissionen Om: Kompensationsordning for nederlandske tankstationsindehavere langs den belgiske og tyske grænse	133
(98/C 82/216)	E-2734/97 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: Offentliggørelse af Amsterdam-traktaten i De Europæiske Fællesskabers Tidende	133
(98/C 82/217)	E-2735/97 af José Happart til Kommissionen Om: Situationen i forbindelse med hørproduktionen i Det Forenede Kongerige	134
(98/C 82/218)	E-2741/97 af Gianni Tamino og Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Beskyttelse af naturtyperne på Akamas-halvøen på Cypern	135
(98/C 82/219)	E-2748/97 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Handicappede arbejdstagers rettigheder i EU	136
(98/C 82/220)	E-2749/97 af Ludivina García Arias til Kommissionen Om: Adgangen for spanske tekniske ingeniører til kategori A i den europæiske offentlige tjeneste	136
(98/C 82/221)	E-2755/97 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Opfølgning af Det Europæiske År mod Racisme	137
(98/C 82/222)	E-2756/97 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Euro-Info-Centret ved det internationale handelskammer i Regensburg	138
(98/C 82/223)	E-2764/97 af Irene Soltwedel-Schäfer til Kommissionen Om: Bovin Spongiform Encephalopati/Creutzfeldt-Jakobs sygdommen	138
(98/C 82/224)	E-2768/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Fastlæggelse af en juridisk og etisk ramme for kloning	139
(98/C 82/225)	E-2775/97 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Natura 2000 og de økonomiske konsekvenser	140
(98/C 82/226)	E-2776/97 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Beskyttelse af børn	141

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 82/227)	P-2801/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Atomkraftværket i Temelin i Den Tjekkiske Republik	142
(98/C 82/228)	E-2803/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Menneskerettigheder i Honduras	143
(98/C 82/229)	E-2806/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Statistikker over trafikulykker	144
(98/C 82/230)	E-2807/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Jernbanefragt	144
(98/C 82/231)	E-2815/97 af Pervenche Berès til Kommissionen Om: Invalidekort	144
(98/C 82/232)	E-2817/97 af Helena Torres Marques til Kommissionen Om: Forvaltning af Socrates-programmet	145
(98/C 82/233)	E-2825/97 af Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Handel med anabolske steroider	146
(98/C 82/234)	E-2828/97 af Graham Watson til Kommissionen Om: Byggesparekassers aktiefordelingsordninger efter overgangen til status som offentlige selskaber med begrænset ansvar	146
(98/C 82/235)	E-2837/97 af Eolo Parodi og Giancarlo Ligabue til Kommissionen Om: Kontrol med statsstøtte	146
(98/C 82/236)	P-2838/97 af Kyösti Virrankoski til Kommissionen Om: Forberedelsen af Natura 2000-programmet i Finland	147
(98/C 82/237)	P-2861/97 af Arlene McCarthy til Kommissionen Om: Undersøgelse af antidumpingafgifter på eksport af ubleget bomuld fra Indien, Pakistan, Indonesien, Tyrkiet, Kina og Egypten	148
(98/C 82/238)	P-2869/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: MEDIA II-programmerne	149
(98/C 82/239)	P-2877/97 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Overensstemmelse mellem Kommissionens politik og Rådets resolution af 18. juni 1992 om EF-producenters markedsføring af modermælkserstatninger i tredjelande	150
(98/C 82/240)	P-2913/97 af Graham Watson til Kommissionen Om: EU-støtte til Kenya	151
(98/C 82/241)	P-3146/97 af Joan Colom i Naval til Kommissionen Om: Salg af frugttræer og vinstokke	151

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

(98/C 82/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-3566/96

af Ulf Holm (V) til Rådet

(12. december 1996)

Om: Narkotikabekæmpelse

For nogen tid siden kom der en ny skræmmende rapport om narkotikamisbruget blandt unge i Malmöhus len i det sydvestlige Sverige. Af rapporten fremgik, at området omkring Malmö-Lund er det værst udsatte i hele Sverige, og at en af årsagerne er beliggenheden tæt på Danmark og kontinentet. Siden Sverige er blevet medlem af EU, er grænsekontrollen mellem Sverige og Danmark blevet kraftigt forringet, hvilket har ført til en øget narkotikahandel over Øresund.

Da det irske formandskab ved sin tiltrædelse lovede at prioritere narkotikabekæmpelsen, vil jeg gerne stille Rådet følgende spørgsmål:

Hvorfor beskytter man ikke unges sundhed og fremtid i EU ved at lade en effektiv grænsekontrol bestå mellem medlemsstaterne som et ud af mange midler til at begrænse narkotikahandelen og dermed gøre det vanskeligere at komme i besiddelse af narkotika?

Svar

(16. oktober 1997)

I artikel 7 A i EF-traktaten hedder det, »at det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer...«

For at bevare og udvikle EU som et frit, sikkert og retfærdigt område indeholder udkastet til Amsterdam-traktaten bestemmelser som, hvilke foranstaltninger der er hensigtsmæssige for at bekæmpe ulovlig narkotikahandel og anden international kriminalitet.

Rådet har i de seneste år vedtaget en lang række foranstaltninger inden for retlige og indre anliggender. I juni 1993 besluttede indenrigsministrene at oprette Europols Narkotikaenhed (EDU), som nu har over 199 ansatte fra alle medlemsstaterne. I marts 1995 blev EDU's mandat udvidet ved en fælles aktion. Blandt de andre vigtige foranstaltninger kan nævnes følgende:

- konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol); konventionen skal ratificeres i de nationale parlamenter inden udgangen af 1997, så Europol kan være fuldt operativ fra og med 1998,
- konventionen af 26. juli 1995 om brug af informationsteknologi på toldområdet,
- undertegnelsen af udleveringskonventionen den 26. september 1996,
- den fælles aktion af 14. oktober 1996 vedrørende indførelse af en fælles referenceramme for medlemsstaterne initiativer med hensyn til forbindelsesofficerer,

- den fælles aktion af 29. november vedrørende samarbejde mellem toldforvaltninger og erhvervsvirksomheder i bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel,
- den fælles aktion af 29. november 1996 vedrørende oprettelse og førelse af et register over særlig sagkundskab, viden og ekspertise med hensyn til bekæmpelse af international organiseret kriminalitet for at lette retshåndhævelsessamarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater,
- den fælles aktion af 29. november 1996 vedrørende udveksling af oplysninger om kemiske narkotikaprofiler med det formål at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af narkotikahandel,
- Rådets resolution af 29. november 1996 om udarbejdelse af aftaler mellem politi og toldvæsen med henblik på narkotikabekæmpelse,
- Rådets resolution af 29. november 1996 om foranstaltninger til bekæmpelse af narkoturismen i Den Europæiske Union,
- Rådets resolution af 16. december 1996 om foranstaltninger til bekæmpelse og afvikling af ulovlig dyrkning og fremstilling af narkotika inden for Den Europæiske Union,
- den fælles aktion af 17. december 1996 vedrørende indbyrdes tilnærmelse af Den Europæiske Unions medlemsstaters lovgivning og praksis med henblik på bekæmpelse af narkotikamisbrug samt forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel,
- den fælles aktion af 20. december 1996 vedrørende et rammeprogram for udveksling og uddannelse af samt samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder (OISIN),
- Rådets resolution af 20. december 1996 om strafudmåling i grove tilfælde af ulovlig narkotikahandel,
- rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Organiseret Kriminalitet (nedsat på Det Europæiske Råd i Dublin), der blev godkendt af Det Europæiske Råd i Amsterdam,
- GROTIUS-programmet om udveksling af aktørerne inden for retsvæsenet, som blev vedtaget under det irske formandskab,
- styrelsen af Rådets sekretariat, så det kan udfører sine opgaver med hensyn til koordinering af politisamarbejdet og det retlige samarbejde, som blev vedtaget under det irske formandskab.

Herudover arbejdes der fortsat på at forstærke bekæmpelsen af ulovlig narkotikahandel, f.eks. inden for forbedring af procedurene med hensyn til kontrollerede leverancer, og på at bekæmpe hvidvaskning af penge.

(98/C 82/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0191/97

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Rådet

(6. februar 1997)

Om: Fordelagtig behandling af spansksprogede kandidater ved en udvælgelsesprøve

Fra april 1996 indtil november samme år gav Generalsekretariatet for Rådet meddelelse om afholdelse af to almindelige udvælgelsesprøver for sekretærer.

I De Europæiske Fællesskabers Tidende af 16. april 1996 nr. C 110 offentliggjordes meddelelse om afholdelse af almindelig udvælgelsesprøve for spansksprogede sekretærer (Rådet/C/374).

I De Europæiske Fællesskabers Tidende af 7. november 1996 nr. C 332 offentliggjordes meddelelse om afholdelse af almindelig udvælgelsesprøve for portugisisksprogede sekretærer (Rådet/C/370).

I De Europæiske Fællesskabers Tidende af 26. november 1996 nr. C 357 offentliggjordes meddelelse om afholdelse af almindelig udvælgelsesprøve for græksksprogede sekretærer (EURO/C/120) med henblik på oprettelse af en reserveliste for samtlige EU-institutioner.

Hvad angår aldersgrænsen for kandidaterne i hver af de ovennævnte udvælgelsesprøver var den for såvel de spansksprogede sekretærer (Rådet/C/370) som for de græksksprogede sekretærer (EURO/C/120) fastlagt til 36 år, hvilket er den sædvanlige for den slags udvælgelsesprøver.

For udvælgelsesprøven for spansksprogede sekretærer var aldersgrænsen fastsat til 50 år. Denne beslutning er en skandaløs forskelsbehandling til fordel for de spansksprogede kandidater og i modstrid med den hidtidige praksis.

Kan Rådet oplyse, hvorfor meddelelsen om almindelig udvælgelsesprøve for spansksprogede kandidater blev udfærdiget på denne måde, og kan det tillige oplyse, om det vil offentliggøre en ny meddelelse om afholdelse af de pågældende udvælgelsesprøver på ensartede betingelser for alle EU's borgere?

Svar

(16. oktober 1997)

Det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed henledes allerførst på vedtægtens bestemmelser i bilag III om udvælgelsesproceduren, som helt klart overlader det til ansættelsesmyndigheden at afgøre alle spørgsmål vedrørende aldersgrænsen ved ansættelse af tjenestemænd, samt til retspraksis på området, ifølge hvilken »ansættelsesmyndigheden har et vidt skøn ved fastsættelsen af udvælgelsesprøvens betingelser«⁽¹⁾.

Det er på denne baggrund, at ansættelsesmyndigheden i forbindelse med den udvælgelsesprøve for spansksprogede sekretærer, som det ærede parlamentsmedlem nævner i sin forespørgsel, efter høring af de kompetente paritetiske organer har besluttet at fastsætte aldersgrænsen til 50 år.

Rådet påpeger, at den arbejdsgruppe, der blev nedsat efter enmodning fra budgetmyndigheden, navnlig i forbindelse med trepartsmødet i 1995, i sin rapport »Rationalisering af de administrative udgifter« anbefalede at afholde interinstitutionelle udvælgelsesprøver. I forlængelse af denne anbefaling har Generalsekretariatet for Rådet ligesom de øvrige institutioner udarbejdet bestemmelser om fælles afholdelse af udvælgelsesprøver og harmonisering af adgangsbetingelserne, herunder fastsættelse af en aldersgrænse på 35 år for deltagelse i udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse i de laveste lønklasser (dvs. D4, D3, C5, B5, A8 og A7).

For så vidt angår adgangen til de mellemliggende lønklasser (dvs. D1, C3, C1, B3, B1 og A5) er den almindelige aldersgrænse 50 år.

Undtagelsesvis kan hver enkelt institution imidlertid for at opfylde specifikke ansættelsesbehov eller for at tage hensyn til beskæftigelsessituationen inden for visse fagområder regulere aldersgrænsen.

⁽¹⁾ Jf. præmis nr. 24 i dom af 28.11.91 i sag T-158 (VAN HECKEN mod Det Økonomiske og Sociale Udvalg), Sml. II-1354.

(98/C 82/03)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0520/97

af Graham Watson (ELDR) til Rådet

(19. februar 1997)

Om: Heroinsmugling fra Tyrkiet

Vil Rådet anmode politiet i Niedersachsen om at offentliggøre det bevismateriale, som der henvises til af dommer Rolf Schwalbe og som synes at tyde på, at to familier i Istanbul kontrollerer indsmugling af heroin til Tyskland og Belgien under beskyttelse af den tyrkiske udenrigsminister, Tansu Ciller. Ligger Rådet inde med andre oplysninger om påståede forbindelser mellem den tyrkiske mafia og politikere, som det er fremhævet i de tyrkiske medier?

Svar*(28. oktober 1997)*

Det ærede medlems forespørgsel vedrører et område, der sorterer under den pågældende medlemsstats myndigheder, og Rådet har ikke mulighed for at gå ind i sagen på den foreslåede måde.

De foranstaltninger, der skal træffes mod de narkotikahandlerorganisationer, der opererer på Balkan-ruten, drøftes indgående i Rådets instanser på grundlag af en rapport fra EDU.

(98/C 82/04)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0952/97**af Peter Truscott (PSE) til Rådet***(10. marts 1997)*

Om: De belgiske myndigheders begrænsninger af den frie bevægelighed

Efter de seneste domme afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol mod den belgiske regering med hensyn til ulovlig begrænsning af EU-borgeres fri bevægelighed lader det nu til, at de belgiske myndigheder indfører uacceptable begrænsninger over for rejsende fra tredjelande.

Vil Rådet undersøge og kommentere beretninger om, at den belgiske ambassade i London nægter at udstede visa til statsborgere fra tredjelande for et rimeligt tidsrum og dermed effektivt udelukker turister fra tredjelande og forretningsfolk, der benytter Det Forenede Kongerige som udgangspunkt, fra at rejse igennem EU.

Vil Rådet endvidere fordømme den tilsyneladende stigende intolerance og racisme hos de belgiske myndigheder, som er ansvarlige for at udstede arbejds- og opholdstilladelse til EU-borgere og statsborgere fra tredjelande?

Svar*(16. oktober 1997)*

Det ærede parlamentsmedlem henvises til svaret på sit spørgsmål nr. H-0355/97 af 14. maj 1997.

(98/C 82/05)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1009/97**af Cristiana Muscardini (NI) til Rådet***(24. marts 1997)*

Om: Konflikten mellem Rwanda og Zaire

Den frygtede totalkrig i regionen omkring de store søer i Afrika er nu blevet en sørgelig realitet med myrderier, racehad og tragiske lidelser for den forsvarsløse befolkning, ikke mindst ældre, kvinder og børn.

Den Europæiske Union har ikke haft held til at forhindre den totale krig og har dermed endnu en gang demonstreret sin manglende evne til at tale med én stemme i forbindelse med internationale politiske begivenheder.

Rådet bedes derfor besvare følgende:

1. Vil det anmode de medlemsstater, der har størst indflydelse i denne del af Afrika, om at bruge denne til at få indkaldt en fredskonference med henblik på bilæggelse af konflikten?
2. Vil det i FN-regi anvende disse staters indflydelse til at sikre, at denne konference får mandat til at opnå en global politisk aftale for hele regionen omkring de store søer?

Svar*(17. oktober 1997)*

Rådet følger nøje begivenhederne i Rwanda og Zaire og har drøftet situationen i De Store Søers Område på hver samling, siden konflikten i Zaire brød ud. Rådet skelner ikke mellem sine medlemmer og forventer, at alle gør alt, hvad der står i deres magt med henlik på at gennemføre Rådets afgørelser og konklusioner. Rådet har gentagne gange givet udtryk for, at det støtter FN's, OAU's og de regionale ledes mæglingsbestrebelse, og EU's særlige udsending har deltaget aktivt i indsatsen for at mægle mellem parterne. Rådet har gentagne gange givet udtryk for, at det støtter afholdelsen af en international konference under FN's og OAU' auspicer med henblik på at finde en politisk løsning på de forskellige konflikter i området.

*(98/C 82/06)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1060/97****af Jacques Donnay (UPE) og Jean-Claude Pasty (UPE) til Rådet***(24. marts 1997)*

Om: Handel med kokain med oprindelse i Surinam

Befolkningen i Nordfrankrig, især i Lille-regionen, bliver i højere og højere grad udsat for de katastrofale følger af narkotikahandel, især med oprindelse i Colombia og Surinam via Nederlandene.

Den nederlandske presse har endnu for nylig omtalt den omfattende handel med kokain, som står i forbindelse med den surinamske mafias virksomhed.

Den nederlandske justitsminister synes i dag at råde over tilstrækkelige beviser til at kunne indlede retsforfølgning mod de meget klart identificerede ophavsmænd bag denne handel.

Det ville være ønskeligt, om Nederlandenes retsmyndigheder tog et retligt initiativ, da dette kunne supplere de diplomatiske skridt, der er indledt.

1. På baggrund af, at Det Europæiske Råd som en af sine prioriteter har bekæmpelse af narkotikahandel, agter formanden for Det Europæiske Råd da at opfordre Nederlandenes regering til at indlede skridt mod ophavsmændene til denne handel?
2. Er formanden for Det Europæiske Råd endvidere rede til at indlede et samarbejde med dets øvrige partnere i Unionen, som er ofre for denne handel, især i form af samarbejde mellem politimyndighederne og adgang til de pågældende sagsakter?

Svar*(16. oktober 1997)*

1. Bekæmpelse af narkotikahandel var en af både det irske og det nederlandske formandskabs højeste prioriteringer i anden halvdel af 1996 og første halvdel af 1997. Der blev truffet en række rådsafgørelse med henblik på at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne og deres retshåndhævende myndigheder om bekæmpelse af narkotika som f.eks.:

- den fælles aktion af 29. november 1996 om samarbejde mellem toldforvaltninger og erhvervsvirksomheder i bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel,
- den fælles aktion af 29. november 1996 vedrørende udveksling af oplysninger om kemiske narkotikaprofiler med det formål at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af narkotikahandel,
- Rådets resolution af 29. november 1996 om udarbejdelse af aftaler mellem politi og toldvæsen med henblik på narkotikabekæmpelse,
- den fælles aktion af 17. december 1996 vedrørende indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning og praksis med henblik på bekæmpelse af narkotikamisbrug samt forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel,

- Rådets resolution af 20. december 1996 om strafudmåling i grove tilfælde af ulovlig narkotikahandel,
- den fælles aktion af 9. juni 1997 vedrørende forbedring af målretningskriterier, udvælgelsesmetoder mv. samt indsamling af told- og politioplysninger, og
- den fælles aktion af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika.

2. Samarbejdet mellem Den Europæiske Union og Latinamerika om bekæmpelse af narkotikahandel er ligeledes i konstant udvikling. Der blev afholdt et ministermøde med Andesfællesskabet i september 1995. Efter dette møde har der fundet ekspertmøder sted på højt plan i marts 1996 og juni 1997.

3. Under det nederlandske formandskab blev der lagt særlig vægt på bekæmpelse af latinamerikanske kriminelle organisationer. Europols narkotikaenhed EDU har udarbejdet en rapport, og gennemførelsen af dens henstillinger vil begynde under det luxembourgske formandskab.

Formandskabet har ikke hidtil taget specifikke skridt med hensyn til handelen med narkotika fra Surinam.

Anlæggelse af straffesager eller iværksættelse af andre foranstaltninger er den enkelte medlemsstats eget ansvar og henhører ikke under Rådets kompetence.

(98/C 82/07)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1133/97

af Carlos Robles Piquer (PPE) til Rådet

(24. marts 1997)

Om: NATO's nye organ for forskning og teknologi

Det nye forsknings- og teknologiråd, R&T Board, som i slutningen af november 1996 afholdt sit første møde som ledende organ for NATO's forsknings- og teknologiafdeling, erstatter de tidligere ledelser i forsvarsanalysegruppen DRG samt AGARD (den rådgivende gruppe for luftfart, forskning og udvikling).

I betragtning af den betydning som man fortsat ønsker, at luftfartsteknologien skal have i det femte rammeprogram, samt det stigende behov for teknologiske vurderinger på solidt videnskabeligt grundlag i EU, påtænker Rådet da at følge de rapporter om teknologisk koordinering op, som blev påbegyndt i 1995, og ud fra denne informationskilde, som hovedparten af medlemsstaterne er i besiddelse af, drage konklusioner om de mulige virkninger på udviklingen af den civile teknologi?

Svar

(17. oktober 1997)

Forskning i luftfartsteknologi udgør et af de områder, som er af stigende betydning inden for Fællesskabets rammeprogrammer for forskning og teknologisk udvikling. Således finansieres adskillige projekter på dette område nu med midler fra det fjerde rammeprogram.

Finansieringen har alene omfattet luftfartsteknologiens civile aspekter, eftersom der inden for Fællesskabets rammeprogram ikke gives støtte til forskning med militære formål, som ikke er omfattet af EF-traktaten. Finansieringen har alene omfattet luftfartsteknologiens civile aspekter, eftersom der inden for Fællesskabets rammeprogram ikke gives støtte til forskning med militære formål, som ikke er omfattet af EF-traktaten.

Det ærede parlamentsmedlem skal vide, at der ikke findes noget forum under Rådet — og at der heller ikke er planer om at oprette et sådant forum — til udveksling af synspunkter med NATO-organer om dette emne. Det forventes derfor ikke, at Rådet vil gennemgå eller følge de rapporter, som omtales i forespørgslen.

(98/C 82/08)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1479/97**af Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) til Rådet***(24. april 1997)*

Om: Ændring af Finlands B-produktionskvote for sukkerroer til en A-kvoté til sikring af tilstrækkelig forarbejdningskapacitet i Finland

Finlands produktionskvoter for sukkerroer udgør samlet 146.776 ton, hvoraf A-kvoten udgør 133.433 ton og B-kvoten 13.343 ton. Finlands A-kvoté udgør 1,1% og B-kvoten 0,5% af de tilsvarende kvoter i EU.

Finlands produktionskvoté for rå sukker er på 60.000 ton. Forbruget af sukker i Finland er næsten på 200.000 ton årligt. Finland er dermed klart et område, hvor der er et produktionsunderskud af sukker, og vi får netop ikke gavn af EU's midler til sukkerproduktion. Finland støtter reelt med sine produktionsafgifter og lagerafgifter sukkersektoren i de lande i EU, der har et produktionsoverskud. Finlands produktionsafgift i 1995-1996 var på 27,5 mio FIM, hvoraf A-kvotens basisafgift udgjorde 996.215,30 FIM, og B-kvotens produktionsafgift udgjorde 16.556.660,14 FIM. Finland finansierer EU's sukkersektor med 27,5 mio FIM, hvoraf industrien betaler 40% og producenterne 60%.

Som følge af vores for lille sukkerroekvoté skal den finske sukkerindustri i løbet af 1998 lukke en af sine fabrikker, der er ligger i Janakkala, da vores landekvoté er for lille til at drive tre effektive fabrikker. Den sukkerroekvoté, som Finland fik tildelt ved af tiltrædelsesforhandlingerne i 1995, var fra starten af for lille, hvilket indebar højere forarbejdningsomkostninger pr. enhed.

Lukningen af en fabrik betyder, at 150 personer umiddelbart bliver arbejdsløse, og at grundlaget for over tusind sukkerroeproducenter fjernes.

Finland har brug for en andel af EU's sukkerroeproduktion, der svarer til landets forbrug. Derfor skal Finlands B-kvoté på 13.343 tons ændres til en A-kvoté således, at landets produktionsafgift falder fra 27,5 mio FIM til 10,9 mio FIM. Det vil forbedre rentabiliteten i den finske sukkerindustri og vil sikre landet en mere rimelig produktions- og forarbejdningskapacitet.

Svar*(16. oktober 1997)*

Rådet har ikke modtaget noget forslag fra Kommissionen om sukkerkvoter.

For så vidt angår sukkerordningerne gør Rådet dog det ærede medlem opmærksom på,

- at en medlemsstats sukkerforbrug ikke alene er bestemmende for dens sukkerkvotes størrelse og sammensætning;
- at sukkerkvoten for Finland blev forhandlet og aftalt i forbindelse med forhandlingerne om Finlands tiltrædelse af EU. Produktionskvoterne for Finland og andre medlemsstater blev derefter bekræftet af Rådet i forbindelse med revisionen af Fællesskabets sukkerordninger i april 1995. B-kvoten for Finland er på 10% af A-kvoten, og den samme procentsats gælder i fem andre medlemsstater;
- at sukkerordningerne tager hensyn til forsyningssituationen derved, at der er fastsat afledte områdebestemte priser for sukker i underskudsregioner; disse priser er højere end den almindelige EF-pris og sikrer større udbytte for sukkerproducenter og sukkerroevlere i de pågældende regioner. Dette gælder også Finland.

(98/C 82/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1487/97**af Tony Cunningham (PSE) til Rådet***(30. april 1997)*

Om: Vurdering af den fælles aktion til bekæmpelse af menneskehandel

Hvad agter Rådet på kort sigt at foretage sig med henblik på at forfølge de mål, der foreslås i den fælles aktion til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn, som blev iværksat den 24. februar 1997?

Hvordan vil Rådet i perioden forud for den officielle vurdering af resultaterne af den fælles aktion, som skal foretages ved udgangen af 1999, overvåge aktionens effektivitet?

Svar*(16. oktober 1997)*

Rådet er meget opmærksom på de spørgsmål, det ærede parlamentsmedlem har rejst, og forfølger sagen aktivt i Rådets relevante arbejdsgrupper, som f.eks. Europol-Gruppen, Gruppen vedrørende Gensidig Bistand og Arbejdsgruppen vedrørende Bekæmpelse af Narkotika og Organiseret Kriminalitet.

Disse drøftelser sigter mod en bedre samordning af den indsats, der gøres af medlemsstaterne og de internationale organisationer, der arbejder inden for dette område, som f.eks. Interpol, Europarådet og i stadig højere grad EDU/Europol. Drøftelserne har indtil videre understreget behovet for at fremme og lette informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne, at yde analytisk støtte til internationale efterforskninger, at udvikle den nye tanke om et register over særlig sagkundskab, som der for tiden arbejdes med i EDU/Europol, og medtage emnet i den årlige situationsrapport om organiseret kriminalitet i EU.

Det nederlandske formandskab afholdt den 24.-26 april 1997 i Haag en ministerkonference om handel med kvinder. Den erklæring, der blev vedtaget på konferencen, er blevet offentliggjort.

Rådet agter at påbegynde en vurdering af resultaterne af den fælles aktion i 1998.

(98/C 82/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1490/97**af Angela Sierra González (GUE/NGL) til Kommissionen***(30. april 1997)*

Om: Beskyttelse af hvaler ved Tenerife og La Gomera (Kanariske Øer)

I strædet mellem øerne Tenerife og La Gomera (Kanariske Øer) er der et område, der ofte besøges af forskellige hvalarter såsom grindehvalen (*globicephala macrorhynchus*) og øresvinet (*tursiops truncatus*), hvorfor området er af stor naturmæssig og videnskabelig værdi. Begge arter er omfattet af Rådets direktiv 92/43/EØF (1) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, nærmere bestemt bilag IV og II, og da der fast er flere end 250 individer i området, kan disse arter med fordel observeres her.

Flere end 500.000 personer om året besøger disse pattedyrs levested, hvilket giver en årlig omsætning på omkring 2.000 mio pesetas for snesevis af lovlige og ulovlige fartøjer, der fragter turisterne ud til området.

Denne aktivitet lægger et meget stort pres på hvalbestanden, idet den, som miljøstyrelsen under regeringen på De Kanariske Øer har erkendt, året rundt bliver chikaneret og trængt op i en krog, hvilket har ført til stress, nervøsitet, spredning af individerne og deres familiegupper og sågar til ulykker med fartøjerne. Den kanariske regerings indsats for at undgå denne situation, forhindrer ikke problemer, som de ovenfor beskrevne.

Har Kommissionen kendskab til den beskrevne situation?

Mener Kommissionen, at denne situation kan være i modstrid med ånden i direktiv 92/43/EØF?

Har Kommissionen gennemgået analysen af aktiviteterne på øens sydlige del og deres forenelighed med bevaringen af grindehvalen, som er omfattet af bilag IV om »dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning, der kræver streng beskyttelse«?

Er det korrekt at opfatte de beskrevne hændelser som værende i modstrid med bestemmelserne i direktivets artikel 12 i betragtning af, at det heri forbydes forsætligt at forstyrre de arter, der optræder i bilag IV, litra a) (som det her beskrevne tilfælde) samt forsætligt at ødelægge deres rasteområder?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af direktivet for disse arters vedkommende?

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(30. juni 1997)

Kun én enkelt tandhvalart, nemlig øresvinet (*Tursiops truncatus*), er medtaget i bilag II til Rådets direktiv 92/43/EØF. Samtlige arter af denne familie, heriblandt også *Globicephala macrorhynchus*, er omfattet af samme direktivs bilag IV.

Kommissionen er klar over, at det er vanskeligt at beskytte disse arter, bl.a. når det gælder om at forene denne beskyttelse med turisterhvervet i form af hvaligttagelse, som har udviklet sig i visse områder af Det Kanariske Øhav. Det er derfor, Kommissionen på det første møde, den afholdt med de spanske myndigheder, vedrørende udvælgelsen af de lokaliteter, der skulle medtages i Natura 2000-nettet, tilkendegav sin bekymring for mangelen i det spanske forslag til en fortegnelse på egnede havområder til bevarelse af disse arter.

For at imødekomme Kommissionens krav og efterkomme kravene i dette direktiv samt bevare øresvinets naturlige miljø har den kanariske lokalregering for nylig foreslået godkendt to særligt beskyttede områder til medtagelse i Natura 2000-nettet, nemlig dér, hvor der endvidere befinder sig nogle af de bedste populationer af *Globicephala macro-rhynchus* omkring disse øer. Ifølge direktivets tekst — herunder navnlig artikel 6 — skal medlemsstaterne iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger til at kunne garantere en hensigtsmæssig bevarelse af levestederne og de arter, der er repræsenteret på stedet.

Ud over bevaringen af naturtyperne har De Kanariske Øers lokalregering offentliggjort sit dekret nr. 320/95, som vedrører indførelse af særlige regler for turistaktiviteter i relation til hvaligttagelse i denne region. Opfølgningen af de foranstaltninger, der indgår i denne tekst, svarer ligeledes til den kanariske regerings.

For så vidt angår Kommissionens aktiviteter med henblik på at bistå med at beskytte disse hvaler, er projektet med betegnelsen »Proyecto de apoyo a la conservación de *Caretta caretta* y *Tursiops truncatus* en las islas Canarias«, som er forelagt af Consejería de políti-ca territorial under lokalregeringen for De Kanariske Øer på Life-Nature-programmet for 1997, for øjeblikket ved at blive nærmere vurderet.

Kommissionen støtter for øjeblikket et projekt, hvis sigte er at demonstrere de praktiske muligheder, der ligger i frivillige finansielle ordninger inden for det europæiske turist-erhverv, som en praktisk fremgangsmåde med hensyn til at inddrive kontante bidrag fra de besøgende til brug for bevaringsarbejdet og turistadministrationen i forbindelse med en række turismål. Ét af disse projekter består i et omfattende forskningsarbejde blandt de gæstende turister på besøg på Tenerife, baseret på bevarelsen af henholdsvis delfiner og andre større hvaler. Et andet projekt består i at fremme bevarelsesorienterede ferieophold, hvor det drejer sig om forsøgsvis iagttagelse af hvaler ved Tenerifes kyster, idet turisterne herigennem tiltrækkes og kommer til at betale for udgifterne til forskning i turismens følgerikninger for hvalerne i området, ved at man tilbyder deres egen tid og egne penge. Projektet, der udvalgte i 1995 som led i Fællesskabets handlingsplan med henblik på at bistå turismen, skal være afsluttet senest til juli 1997.

(98/C 82/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1500/97 af Pervenche Berès (PSE) til Kommissionen

(30. april 1997)

Om: Hjælpeprogram

Kan Kommissionen forelægge en vurdering af, hvor stor en andel af de vigtigste støtteprogrammer, der dækker udgifter til udarbejdelse af ansøgninger og forvaltning under gennemførelsen og ved programmets afslutning?

Hvad er de gennemgående karakteristika for de fysiske eller juridiske personer, der modtager disse tilskud?

Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(24. september 1997)

Det ærede medlems spørgsmål synes at dreje sig om forvaltningsomkostningerne ved gennemførelsen af Fællesskabsprogrammer, der har finansielle konsekvenser: modtagelse og analyse af ansøgningerne, kontrol med gennemførelsen og finansiell forvaltning (forpligtelser — udbetalinger).

Man må være opmærksom på, at programmerne med finansielle konsekvenser alle har særlige gennemførelsesbestemmelser, og at der ikke er nogen fælles regler for forvaltning af de forskellige fællesskabspolitikker. Visse programmer med finansielle konsekvenser iværksættes direkte af Kommissionen (forskning og teknologisk udvikling, transeuropæiske net, kultur), andre gennemføres i samarbejde med de nationale eller regionale myndigheder (strukturfondene, i forbindelse med udgifter til teknisk bistand) og atter andre omfatter bistand fra offentlige eller private organer eller kontorer (Socrates-programmerne, Leonardo, Ungdom for Europa, Venskabsbyer). De private organer udvælges i henhold til udbudsprocedurene.

Kommissionen kan give eksempler på de omkostninger, der har været i forbindelse med forskellige programmer. Strukturforordningerne indeholder på initiativ af Kommissionen ud over bestemmelser om teknisk bistand, der omfattes af de interventioner, der samfinansieres af fondene, bestemmelser om udgiftslofter for støtte til teknisk bistand. Disse lofter er 0,5% for regionalfondene (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF), 1% for EUGFL, udviklingssektionen og garantisektionen og 2% for Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF).

Disse lofter omfatter imidlertid ikke nøjagtig de samme typer udgifter. I forbindelse med EUGFL og IFUF gælder disse lofter også for pilotprojekterne. ESF kan også finansiere foranstaltninger i forbindelse med arbejdsmarkedsdialogen.

Når det drejer sig om udgifter til undersøgelser og til teknisk bistand under disse fonde henvises det ærede medlem til den 8. årsberetning om strukturfondene for 1996, der er ved at blive vedtaget (kapitel I, punkt B.2 »Nyskabende aktioner og teknisk bistand«). Til Socrates-, Leonardo- og Ungdom for Europa-programmerne er der i 1997 brugt 3% af bevillingerne (11 mio. ECU af en samlet bevilling på 346 mio. ECU) til nationale bureauer, der har til opgave at gennemføre disse programmer.

Desuden har Kommissionen brugt et beløb af mere eller mindre samme størrelse (13 mio. ECU) til sine to kontorer for teknisk bistand, der finansieres over del A i budgettet.

I forbindelse med forskning og teknologisk udvikling er der sat lofter i Rådets afgørelser til vedtagelse af disse programmer for udgifter til personale og administration i forbindelse med forvaltning af programmerne.

I gennemsnit udgjorde disse omkostninger under 6% af de samlede forpligtelser i 1996. De varierer efter hvilke foranstaltninger, der er truffet i de forskellige programmer.

I forbindelse med Kommissionens erhvervs politik lå det samlede beløb til lønninger til tjenesteydere i forbindelse med driften af kontoret til støtte for Euro-Infocentrene i 1996 på 740 000 ECU ($\pm 4,5\%$ af det samlede budget på 16 ECU).

(98/C 82/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1581/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Rådet

(12. maj 1997)

Om: Dublin-erklæringen om beskæftigelsen

Erklæringen understreger endnu en gang, hvor vigtigt problemet vedrørende beskæftigelsen er. Erklæringen støtter de vigtigste beskæftigelsesmæssige prioriteringer, der blev aftalt i Essen i december 1994, med særlige henstillinger om at forbedre situationen på de europæiske arbejdsmarkeder.

I notatet om de mest sårbare grupper er følgende medtaget: arbejdsløse kvinder, arbejdsløse unge og langtidsarbejdsløse (selv om man af erfaring ved, at foranstaltninger til fordel for arbejdsløse på lang sigt er tilbøjelige til at favorisere de unge, hvis andet ikke er nærmere præciseret).

Det er en stor skuffelse, at de ældre arbejdstagere ikke er medtaget på listen over de mest sårbare grupper, der har behov for bistand.

Rådet bedes oplyse, hvorfor dette er sket, og om det er muligt at afhjælpe denne uheldige situation.

Svar

(28. oktober 1997)

Rådet er ikke enig med det ærede medlem i, at spørgsmålet om de ældre lediges forhold er forsvundet fra Fællesskabets sociale dagsorden.

Som det ærede parlamentsmedlem ved, har den fælles strategi for beskæftigelse i Den Europæiske Union, som Det Europæiske Råd i Essen iværksatte, og som blev bekræftet og udbygget i Dublin-erklæringen om beskæftigelse (december 1996), som en af sine prioriteter situationen for ældre ledige arbejdstagere, hvilket har givet sig udslag i en bekræftet vilje til at bekæmpe langtidsledighed. Der er udtrykkeligt henvist til denne prioritet i Kommissionens meddelelse »Indsatsen for beskæftigelsen i Europa: en tillidspagt« og i den fælles rapport om beskæftigelse, som Det Europæiske Råd fik forelagt i december 1996 i Dublin.

Endelig vedtog Det Europæiske Råd den 16. juni 1997 i Amsterdam en resolution om vækst og beskæftigelse og besluttede at afholde et ekstraordinært møde om bekæmpelse af arbejdsløsheden i november i år, som skal give ny impuls til jobskabelsen. Kommissionen og Rådet opfordrede til i samarbejde med EIB at udarbejde en situationsrapport om spørgsmålet. Også andre europæiske institutioner, som f.eks. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg er ved at udarbejde indlæg med henblik på drøftelserne på det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd.

(98/C 82/13)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1592/97 af Susan Waddington (PSE) til Rådet

(12. maj 1997)

Om: Europol-konventionen

Hvordan forklarer og begrundes medlemsstaterne forsinkelsen med ratifikationen af Europol-konventionen, som vanskeliggør bekæmpelsen af den seksuelle udnyttelse af børn?

(98/C 82/14)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2019/97 af Iñigo Méndez de Vigo (PPE) til Rådet

(18. juni 1997)

Om: Europol-aftalen

Kommissær Gradin, som har ansvar for retlige og indre anliggender, har i nogle erklæringer opfordret medlemsstaterne til hurtigt at ratificere Europol-aftalen.

Vil Rådet oplyse, om der kan forventes ratificeringer?

Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1592/97 og E-2019/97

(16. oktober 1997)

Medlemsstaterne har forpligtet sig til at bestræbe sig på at få konventionen ratificeret inden udgangen af 1997. Indtil nu har Det Forenede Kongerige ratificeret den. En række andre ratifikationer er umiddelbart forestående. K.4-Udvalget under Rådet vil regelmæssigt gøre status over ratifikationerne.

Rådet noterer sig, at Den Europæiske Narkotikaenhed allerede nu på grundlag af sit udvidede mandat har mulighed for at deltage i bekæmpelsen af menneskehandel.

(98/C 82/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1604/97**af Roberto Mezzaroma (UPE) til Rådet***(5. maj 1997)*

Om: St. Raffaele-hospitalet på Malta og de bilaterale forbindelser mellem EU og Malta

Efter anmodning fra den maltesiske regering er det italiensk-maltesiske fond Monte Tabor oprettet som et organ med ansvar for planlægning og bygning af St. Raffaele-hospitalet på Malta efter samme model som det videnskabelige institut St. Raffaele i Milano.

Projektet er en del af den maltesiske regerings sundhedspolitik og udgør en del af et videre lægevidenskabeligt projekt, der har til formål at tilbyde hospitalsfaciliteter i Middelhavsområdet, der kan behandle forskellige alvorlige sygdomme, herunder diabetes mellitus.

Der er indgået en aftale mellem de maltesiske myndigheder og St. Raffaele om gennemførelsen af projektet.

Mener Rådet, at den pludselige afbrydelse af forbindelserne, som den maltesiske regering har beordret i forbindelse med dette projekt, hvortil der er ydet et lån på 12 mio maltesiske lire fra socialudviklingsfonden, og af den italiensk-maltesiske samarbejdsprotokol, på nogen måde kunne få negative virkninger på forbindelserne mellem Malta og EU-medlemsstaterne, Italien, og dermed på forholdet mellem Malta og EU?

Svar*(17. oktober 1997)*

Det projekt, som det ærede medlem nævner i sin forespørgsel, hører under de bilaterale forbindelser mellem Italien og Malta.

Hvad angår Maltas fremtidige forbindelser med EU holder Rådet sig for øje, at det er i begge parter interesse at opretholde tætte forbindelser, og det har derfor bedt Kommissionen forelægge forslag. Kommissionen vil efter afslutningen af de sonderende samtaler med Malta forelægge sine forslag for Rådet i andet halvår 1997.

Malta har modtaget EF-tilskud og EIB-lån, nemlig i form af tre finansprotokoller til et samlet beløb af ca. 93,5 mio. ECU. Fjerde finansprotokol på 45 mio. ECU trådte i kraft den 1. januar 1996. Hovedformålet med denne protokol var at hjælpe Malta med at forberede sig på den fremtidige tiltrædelse af Den Europæiske Union. Men da Malta har besluttet at stille sin ansøgning i bero, vil det vejledende program, som Kommissionen har udarbejdet med henblik på gennemførelsen af denne protokol, uden tvivl skulle revideres på baggrund af de fælles mål for de fremtidige forbindelser.

(98/C 82/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1607/97**af José Valverde López (PPE) til Kommissionen***(7. maj 1997)*

Om: Ændring af de tekniske krav, som Kommissionen har fastsat for produktion af gelatine

Ved en beslutning den 11. juni 1996 fastlagde Kommissionen de tekniske krav for produktion af gelatine.

Ifølge Det Videnskabelige Udvalg, som dækker en lang række fagområder, sikrer disse tekniske krav ikke, at BSE-stoffet inaktiveres, hvorfor der kun kan garanteres risikofri gelatine ved anvendelse af uinficerede råvarer.

Hvilke beslutninger agter Kommissionen at træffe for omgående at forbyde salg af gelatine, som forbrugerne ikke har garanti for er fuldstændig uinficeret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(11. september 1997)*

Den 11. juni 1996 indførte Kommissionen foranstaltninger for at sikre, at gelatine produceret i Det Forenede Kongerige ikke frembyder fare. Disse foranstaltninger omfattede indførelse af minimumsstandarder for forarbejdning, udelukkelse fra råmaterialet af alle former for væv, der er kategoriseret som højrisikovæv, og opstilling af betingelser, der skulle opfyldes, før eksporten kunne gå i gang.

Det er imidlertid blevet konstateret, at det videnskabelige grundlag for minimumsstandarderne er fejlbehæftet, og Kommissionen har derfor ikke truffet de skridt, der er nødvendige for at tillade eksport af gelatine fra Det Forenede Kongerige, som er produceret af råmaterialer fra kvæg slagtet i Det Forenede Kongerige. Al gelatine, der produceres i Det Forenede Kongerige med henblik på at indgå i fødevarer, foder, kosmetik og farmaceutiske produkter, produceres imidlertid nu på grundlag af råmaterialer, der stammer fra andre lande end Det Forenede Kongerige. Der er gennemført inspektioner for at sikre, at gelatine kan spores tilbage til oprindelsesmedlemsstaten. Supplerende lovgivning overvejes.

Resultaterne af Kommissionens inspektioner i slutningen af 1996 har klart vist, at ingen medlemsstat kan betragtes som fri for risiko for overførbare spongiforme encephalopatii. Kommissionen fremsatte derfor igen på mødet i Den Stående Veterinærkomité den 16. juli 1997 et forslag for medlemsstaterne om at fjerne højrisikomateriale. Da det fornødne flertal for dette flertal ikke kunne opnås, blev foranstaltningerne i forslaget den 17. juli forelagt som et forslag til Rådets beslutning ⁽¹⁾ i overensstemmelse med forskriftskomitéproceduren. Som følge af drøftelser i Rådet accepterede Kommissionen visse ændringer, men Rådet vedtog ikke forslaget og oplyste, at det ikke ville drøfte det igen inden for de næste to uger. Kommissionen vedtog følgelig foranstaltningerne i overensstemmelse med forskriftskomitéproceduren den 30. juli 1997 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(97) 419 endelig udg.

⁽²⁾ EFT L 216 af 8.8.1997.

(98/C 82/17)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1621/97**af Eva Kjer Hansen (ELDR) til Rådet***(14. maj 1997)*

Om: Mindretals rettigheder

Er det rimeligt, at Unionen kræver mere af de fremtidige medlemsstater i Østeuropa, når det drejer sig om beskyttelse af menneskerettigheder, i og med at Unionen ikke har gjort nogen indsats på lovgivningsområdet for mindretalsgrupper inden for Unionen?

Har Rådet planer om lovgivningsforanstaltninger til beskyttelse af mindretalsgrupper i Unionen?

Svar*(17. oktober 1997)*

Det specifikke spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem omtaler, henhører ikke under Fællesskabets kompetence.

Imidlertid minder Rådet om, at det af artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union fremgår, at Unionen skal respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.

Endvidere skal der henvises til resolution vedtaget af Rådet og undervisningsministrene, forsamlet i Rådet, af 22. maj 1989 om skolegang for børn af sigøjnere og andre ikke-bofaste personer ⁽¹⁾, til fælles aktion af 15. juli 1996

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af racisme og fremmedhad ⁽²⁾ samt til Rådets forordning (EF) Nr. 1035/97 af 2. juni 1997 om oprettelse af et europæisk observatorium for racisme og fremmedhad ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT C 153 af 21.6.1989, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 185 af 24.7.1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 151 af 10.6.1997, s. 1.

(98/C 82/18)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1636/97

af Doeke Eisma (ELDR) til Rådet

(14. maj 1997)

Om: Portugals initiativ vedrørende legalisering af anvendelse af narkotika

På grundlag af Portugals initiativ med henblik på en international konvention, der legaliserer narkotika, bedes følgende besvaret:

1. Er Rådet bekendt med Portugals planer om en international konvention, der legaliserer anvendelse af narkotika?
2. Hvad mener Rådet om dette forslag? Er Rådet enig i, at der bør vedtages en international konvention, der legaliserer anvendelse af narkotika?
3. Kan Rådet give oplysning om det præcise indhold af de forslag, Portugals præsident Sampaio og formanden for det portugisiske parlament, Almeida Santos, har forelagt?

Svar

(16. oktober 1997)

Rådet er ikke i besiddelse af de forslag, den portugisiske præsident og formanden for det portugisiske parlament angiveligt har fremsat.

(98/C 82/19)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1722/97

af Ana Palacio Vallelersundi (PPE) til Rådet

(22. maj 1997)

Om: Aktindsigt i Rådets dokumenter

Ifølge nylige oplysninger i den spanske presse har Rådet meddelt den spanske ombudsmand sit svar vedrørende et angiveligt tilfælde af dårlig administration ved anvendelse af afgørelse 93/371/EØF ⁽¹⁾ om aktindsigt i Rådets dokumenter, hvilket er blevet stærkt kritiseret af journalisten Bunyan. Da det tilsyneladende kun drejer sig om dokumenter i forbindelse med Afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, mener Rådet ikke, at ombudsmanden har beføjelser til at behandle denne klage. Eftersom det er et spørgsmål, som har Europa-Parlamentets interesse, vil Rådet da sende mig en kopi af ovennævnte svar til ombudsmanden?

⁽¹⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 43, sidst ændret ved EFT L 325 af 14.12.1996, s. 19 (afgørelse 96/705/EF).

(98/C 82/20)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1813/97

af Freddy Blak (PSE) til Rådet

(29. maj 1997)

Om: Ombudsmanden

I den britiske avis the Guardian omtales den 24. marts 1997, at Ministerrådet har besluttet, at den europæiske ombudsmand ikke bør tage sig af sager, der vedrører søjle 3.

Kan Rådet oplyse, om det er korrekt, at ombudsmanden på denne måde er blevet pålagt begrænsninger i sit arbejde, og i bekræftende fald, hvilket retsgrundlag Rådet har lagt til grund for denne beslutning?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-1722/97 og E-1813/97**

(28. oktober 1997)

Den europæiske ombudsmands kompetenceområde er fastlagt i artikel 138 E i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF). Denne traktat finder anvendelse på afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) i det omfang, der er fastsat i artikel K.8 i TEU. Artikel 138 E er imidlertid ikke nævnt i listen over de bestemmelser i TEF, der finder anvendelse på afsnit VI i TEU.

Ifølge den nye Amsterdam-traktat finder artikel 138 E i TEF anvendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i afsnit VI i TEU.

Rådet gav i skrivelse af 26. marts og 20. juni 1997 ombudsmanden et detaljeret svar vedrørende hr. Bunyans klager. Kopi af Rådets to skrivelser til ombudsmanden vil blive sendt direkte til de ærede parlamentsmedlemmer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ De stemmeforklaringer, som Rådets medlemmer fremsatte i den forbindelse, er gjort offentligt tilgængelige.

(98/C 82/21)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1746/97
af Honório Novo (GUE/NGL) og Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Rådet**

(22. maj 1997)

Om: Import af tekstilvarer og beklædningsgenstande fra Indonesien

I medfør af ændringerne til forordning (EØF) nr. 3030/93 ⁽¹⁾ godkendt i januar 1997 og vedtaget af Rådet den 29.4.1997 har Kommissionen vedtaget en særforordning om import af yderligere tekstilvarer og beklædningsgenstande fra Indonesien.

Mener Rådet, at dens afgørelse af 29.4.1997 er forenelig med Indonesiens manglende overholdelse af FN's resolutioner samt med Europa-Parlamentets og EU's krav om, at opretholdelsen af handelsforbindelserne med Indonesien gøres betinget af, at der findes en løsning på spørgsmålet om Østtimor?

⁽¹⁾ EFT L 275 af 8.11.1993, s. 1.

Svar

(28. oktober 1997)

De yderligere mængder af visse tekstilvarer med oprindelse i Indonesien, der nu kan importeres, blev fastlagt i Kommissionens forordning nr. 560/97 af 26.03.97 ⁽¹⁾, der trådte i kraft inden vedtagelsen af forordning (EF) nr. 824/97 ⁽²⁾, som ændrer forordning (EF) 2020/93 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande.

Ovennævnte forordning (EF) nr. 824/97 blev vedtaget, uden at dette i øvrigt berører Den Europæiske Unions holdning til politiske spørgsmål i forbindelse med tredjelande. Beføjelserne med hensyn til denne forordning tilkommer Kommissionen, som bistås af Forvaltningskomitéen for Tekstiler.

Rådet vedtog den 25. juni 1996 en fælles holdning, der fastlægger Den Europæiske Unions politik i forhold til Østtimor. Denne fælles holdning omhandler ingen handelsmæssige foranstaltninger over for Indonesien.

⁽¹⁾ EFT L 85 af 27.3.1997.

⁽²⁾ EFT L 119 af 8.5.1997.

(98/C 82/22)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1810/97**af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen***(28. maj 1997)**Om:* Selvmodsigelser i forbindelse med AIDS

Kommissionen anmodes om et svar på de mange spørgsmål vedrørende AIDS, der er opstået på baggrund af en videnskabelig strid, der omfatter over 700 specialister fra 23 lande, hvoriblandt den største nulevende retrovirolog, Peter Duesberg.

Den kendte sexolog, Luigi De Marchi, og Fabio Franchi, der er specialist i smitsomme sygdomme, har for nylig i Italien offentliggjort et omfattende dokumentarisk materiale (»AIDS — Det store bedrag«, Forlaget SEAM, Rom, 1997). Bogen kritiserer den ubegrundede panik og de mange selvmodsigelser i forbindelse med AIDS, som de fleste italienske og internationale sundhedsmyndigheder gør sig skyldig i.

Det drejer sig om selvmodsigelser inden for vidtrækkende og centrale aspekter af AIDS-beskrivelsen og -behandlingen lige fra opdagelsen af viruset, definitionen af sygdommen, smitteforudsigelserne, testenes ubrugelighed og de skadelige behandlinger til jagten på en »umulig« vaccine.

Kommissionen anmodes på denne baggrund om at oplyse følgende:

1. Har Kommissionen kendskab til disse publikationer og de påstande, der fremsættes deri?
2. Agter Kommissionen i givet fald at gøre Europa-Parlamentet og andre organer opmærksom på betydningen af dette dokumentariske materiale og kritikken heri?
3. Finder Kommissionen ikke, at der er behov for et tværfagligt undersøgelsesudvalg (der ikke kun består af virologer og specialister i smitsomme sygdomme), der kan kaste lys over de talrige selvmodsigelser i forbindelse med »det 21. århundredes pest«?

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn***(12. september 1997)*

1. Kommissionen har kendskab til de påstande, der er fremsat i de publikationer, der nævnes af det ærede parlamentsmedlem. Alligevel finder Kommissionen ikke, at tonen i de informationskampagner, der er iværksat af de italienske sundhedsmyndigheder, virker unødigt skræmmende.

2. Kommissionen finder derimod, at man inden for de seneste år, som det fremgår af den omfattende litteratur, der er offentliggjort i internationale tidsskrifter, har opnået et bedre kendskab til AIDS inden for områder som medicin, sociologi, forskning, uddannelse og den offentlige sundhed, end det, man har til de fleste andre smitsomme sygdomme.

Desuden var meningsforskellene blandt forskere og i videnskabelige kredse generelt mere udtalte under epidemiens første fase, hvor kendskabet til AIDS var endnu mere begrænset end nu.

Kommissionen agter som følge heraf ikke at underrette Parlamentet og andre organer om indholdet af de publikationer, der nævnes af det ærede parlamentsmedlem.

3. Derimod støtter Kommissionen, at der sker en koordinering af de aktioner, der iværksættes under fællesskabets program for forskning inden for biomedicin og sundhed, med aktioner, der tager sigte på at forebygge Human Immunodeficiency Virus (HIV) infektioner og andre smitsomme sygdomme. Endvidere ser Kommissionen gerne, at medlemsstaterne fremmer studier, der har til formål at påvise den mest effektive forebyggelse, og at de mest betydningsfulde resultater af dette arbejde offentliggøres.

EF-handlingsprogrammet vedrørende forebyggelse af AIDS og visse andre smitsomme sygdomme vedtaget af Parlamentet og Rådet (afgørelse 647/96/EF)⁽¹⁾ omhandler især aktioner, der er rettet mod overvågning af og kontrol med smitsomme sygdomme, bekæmpelse af smitteoverførsel, information, undervisning og uddannelse, støtte til hiv-smittede/AIDS-syge samt bekæmpelse af diskrimination.

⁽¹⁾ EFT L 95 af 16.4.1996.

(98/C 82/23)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1821/97**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Rådet**

(29. maj 1997)

Om: Spanske statsejede værfters forretningsområder

Kommissionen underrettede i sin tid den spanske regering om sin beslutning om at udvide proceduren for støtte til statsejede værfter ⁽¹⁾.

I forventningen om at modtage flere oplysninger fra de spanske myndigheder lader det til, at Kommissionen accepterer, at Astander (Astilleros de Santander) opgiver nybygning af skibe og kun giver sig af med reparation og ombygning.

Hvilke argumenter har den spanske regering kunnet fremlægge, der gør, at Astander kan afskæres fra at lave ombygninger?

Har Rådet truffet endelig afgørelse i sagen?

⁽¹⁾ EFT C 53 af 22.2.1997, s. 3.

Svar

(28. oktober 1997)

På samlingen i Rådet (industri) den 24. april 1997 nåede man som led i et samlet kompromis til politisk enighed om

- konklusioner om fremtiden for skibsbygningsindustrien og
- et forslag til forordning om støtte til bestemte skibsværfter, der er under omstrukturering, med henblik på at yde støtte til bestemte skibsværfter i Tyskland, Spanien og Grækenland. Rådet vedtog formelt ovennævnte forordning på samlingen den 2. juni 1997 ⁽¹⁾. Hvad angår specielt den spanske sag, fastsættes det bl.a., at skibsværftet Astander ikke må foretage ombygning af skibe, så længe det er offentligt ejet.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 6.6.1997, s. 1.

(98/C 82/24)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1861/97**af Carlos Pimenta (PPE) til Rådet**

(30. maj 1997)

Om: Lægers adgang til at specialisere sig i EU

Hvilke administrative formaliteter er nødvendige for, at en uddannet læge kan specialisere sig (f.eks. i kirurgi) i de enkelte medlemsstater i Den Europæiske Union, og navnlig hvilke adgangsprøver? Er det nødvendigt at bestå en sproglig prøve i det pågældende land?

Svar

(16. oktober 1997)

Ifølge direktiv 93/16/EØF:

- anerkender en medlemsstat de eksamensbeviser for læger (som anført i artikel 3), som de øvrige medlemsstaters statsborgere har opnået efter reglerne (jf. artikel 23 i direktivet) ved at give dem adgang til at udøve virksomhed som læge på samme vilkår som gælder de af dens egne statsborgere, som er i besiddelse af et eksamensbevis udstedt af medlemsstaten (artikel 2),
- skal statsborgere fra medlemsstaterne som i en anden medlemsstat ønsker at opnå et eksamensbevis som speciallæge, der ikke udstedes i deres hjemland, opfylde samme uddannelsesbetingelser som dem, der gælder for den pågældende medlemsstats egne statsborgere (artikel 8).

De administrative formaliteter, der kræves for at uddanne sig til speciallæge varierer fra det ene land til det andet og især fra det ene uddannelsessted til det andet. Hvad angår sprogprøver kan en medlemsstat i henhold til artikel 20, stk. 3, tage skridt til at sikre sig, at ansøgerne har de sprogkunderskaber, der er nødvendige for udøvelsen af deres faglige virksomhed.

Hvis det ærede medlem ønsker nærmere oplysninger, kan han henvende sig til Kommissionens tjenestegrene, som har ansvaret for direktivets anvendelse.

(98/C 82/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1908/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: Genetisk modificerede organismer

Den Europæiske Union anmodes om at tilvejebringe en konsekvent, gennemskuelig og pålidelig procedure for genetisk modificerede organismer for at den kan stå i første række inden for denne udvikling, som den ikke kan tage afstand fra ud fra et politisk, økonomisk og handelsmæssigt synspunkt.

Det foreslås særlig, at tilladelsen til at producere, sælge, ændre og importere genetisk modificerede organismer gøres betinget af følgende principper:

1. styrkelse af EU's forsknings- og udviklingspolitik med henblik på tilladelser og kontrol efter disseminationen;
2. procedure for høring, gennemskuelighed og information af alle sektorens operatører, lige fra landbrugerne til forbrugerne, med et passende og kontrollerbart etiketteringssystem, således at der kan træffes afgørelse med kendskab til sagen; i denne forbindelse forekommer fastsættelsen af et konsekvent system for tilladelser, etikettering og kontrol nødvendig såvel for produkter med oprindelse i Fællesskabet som for importerede produkter, for at de problemer, der måtte opstå, kan løses;
3. tilvejebringelse af et europæisk videnskabeligt organ, der er selvstændigt og som kan garantere for forbrugernes sikkerhed og tillid ved gennemførelse af en gennemskuelig og pålidelig procedure til evaluering af eventuelle risici, tilladelser for adgangen til det fælles marked og kontrol efter disseminationen samt et bidrag til udarbejdelsen af internationale rammebestemmelser;
4. forud for tilladelsen til adgangen til markedet bør der foretages en tilbundsående videnskabelig evaluering, der er baseret på forsøgsdata over tilstrækkeligt lange tidsrum, og som en ubetinget forudsætning for udstedelsen af denne tilladelse bør der ske en kontinuerlig kontrol efter disseminationen, hvilket vil gøre det muligt at optimere garantiene for den menneskelige sundhed og miljøbeskyttelsen.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(7. oktober 1997)

Kommissionen tillægger gensplejsningsteknikkernes potentiale stor betydning og er enig i, at udviklingen af disse nye teknologier bør sættes ind i en passende international kontekst. Den hurtige udvikling inden for gensplejsningsteknologierne er tæt fulgt af forskrifter, der skal sikre tidssvarende og sammenhængende godkendelses- og markedsføringsprocedurer samt de højeste sikkerhedsstandarder for forbrugerne og for miljøet i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.

1. Forskning og udvikling vedrørende sikkerheden ved udsætning af genetisk modificerede organismer (GMO) har været støttet af en række fællesskabsrammeprogrammer om forskning og teknisk udvikling. Man har specielt været opmærksom på biosikkerhed og på standardforberedende forskning som støtte til Fællesskabets bioteknologiske forordninger. Siden 1986 har ca. 175 laboratorier fået en støtte på 25 mio ECU til dette område. Kommissionen har foreslået at styrke denne forskning under det femte rammeprogram ⁽¹⁾.

2. Fællesskabets godkendelsesprocedurer for markedsføring af GMO'er (især direktiv 90/220/EØF⁽²⁾ og forordning (EF) nr.258/97⁽³⁾ om nye levnedsmidler) kræver en detaljeret videnskabelig risikovurdering, og ingen GMO'er tillades medmindre de på grundlag af foreliggende videnskabelige beviser kan anses for at være sikre for mennesker og miljø. Det videnskabelige grundlag for en sådan vurdering ajourføres løbende i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Kommission anerkender fuldt ud, at overvågning af GMO'er efter disses udsættelse i miljøet i visse tilfælde kan bidrage til en forebyggende strategi. Da Kommissionen derfor i december 1996 foreslog at godkende udsættelsen og markedsføringen af genetisk modificerede majsstammer (*Zea Mays L.*), besluttede den også at iværksætte et projekt til overvågning af muligheden for udvikling af insektresistens over for Bt-toxin.

3. Kommissionen iværksatte tidligere på året en ny strategi for videnskabelig rådgivning vedrørende forbrugersundhed og levnedsmiddelsikkerhed⁽⁴⁾ for at styrke det videnskabelige grundlag for Fællesskabets initiativer. Formålet er specielt at sikre, at de relevante videnskabelige rådgivningskomiteer har den nødvendige ekspertise, at de er uafhængige af socioøkonomisk og politisk påvirkning, og at deres arbejdsprocedurer og rådgivning er klare.

4. I forordningen om nye levnedsmidler, der trådte i kraft i maj 1997, sættes en ramme for mærkning af nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, som er fremstillet på grundlag af GMO'er. Kommissionen har fornylig ligeledes indført et krav om mærkning af GMO'er, som anmeldes med henblik på markedsføring i henhold til direktiv 90/220/EØF. Kommissionen overvejer også at indføre krav om mærkning i forskellige landbrugssektorer såsom foder og frø. Kommissionen har yderligere besluttet at udvikle en generel mærkningsstrategi, der udelukkende vil blive baseret på videnskaben og omfatter obligatorisk mærkning for at angive forekomsten af GMO-materiale. Den vil blive gennemført igennem både eksisterende og ny lovgivning, som vil blive indført, når det er nødvendigt.

(1) KOM(97) 142.

(2) EFT L 117 af 8.5.1990.

(3) EFT L 43 af 14.2.1997.

(4) KOM(97) 183 endelig udg.

(98/C 82/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1914/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Rådet

(5. juni 1997)

Om: Fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur

Der henvises til »Rådets forslag til forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 3760/92 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur« (KOM(96)0350 – 96/0183(CNS))⁽¹⁾.

Komitéen godkender Kommissionens forslag, når denne nøjere fastsætter den ordning, der er indført gennem forordning 3760/92⁽²⁾.

Rådet anmodes om i forbindelse med tildelingen af fiskerimuligheder til tredjelande at tage nøje hensyn til situationen vedrørende ressourcerne i fællesskabsfarvandene samt undersøge, hvorledes man gennem fordelingen af fiskerimulighederne kan sikre en relativ stabilitet i fiskerierhvervet for hver medlemsstat.

(1) EFT C 316 af 25.10.1996, s. 13.

(2) EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1.

Svar

(17. oktober 1997)

Rådet kan forsikre det ærede parlamentsmedlem om, at det altid tager hensyn til principperne om bevarelse af fiskeressourcerne og om opretholdelse af et relativt stabilt fiskeri i medlemsstaterne.

Således tages der ved fastsættelse af mængderne i forbindelse med udveksling af fiskerimuligheder med tredjelande fuldt ud hensyn til den videnskabelige rådgivning vedrørende ressourceforholdene, ligesom fordelingen af kvoterne finder sted på grundlag af princippet om relativ stabilitet.

(98/C 82/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1922/97

af Mark Watts (PSE) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: Forsinket retshjælp i Spanien

Har Kommissionen kendskab til de forsinkelser, britiske statsborgere konfronteres med, når de søger om retshjælp i Spanien med henblik på tilladelse til, at der foretages legalt ligsyn? Disse forsinkelser volder naturligvis de berørte familier alvorlige kvaler.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen iværksætte med henblik på at sikre, at sådanne forsinkelser ikke længere kan forekomme, og at samtlige EU-borgere bliver behandlet på samme måde og så hurtigt som muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(9. september 1997)

Kommissionen henviser det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel E-2388/96 ⁽¹⁾ og E-2866/96 ⁽²⁾, hvori den oplyste, at den i henhold til EF-traktaten ikke har nogen direkte kompetence til at blande sig i de nationale regler om ydelse af retshjælp i medlemsstaterne, medmindre der er tale om forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller andre overtrædelser af EU-lovgivningen eller hindringer for håndhævelsen af denne. Anliggender i forbindelse med retshjælp, som berører det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne, er dog medtaget på den liste over initiativer, der er knyttet til Kommissionens arbejdsprogram for 1997 vedrørende EU-traktatens afsnit VI, og Kommissionen er derfor allerede i færd med at undersøge spørgsmålet.

Forsinkelserne i proceduren for ydelse af retshjælp kan variere fra medlemsstat til medlemsstat. Ifølge EF-Domstolen skal forskelle i behandlingen, som skyldes manglende overensstemmelse mellem de enkelte landes lovgivninger, ikke betragtes som forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i den i EF-traktatens artikel 6 anførte betydning, når disse berører alle, der henhører under deres anvendelsesområde efter objektive kriterier uden hensyn til nationalitet ⁽³⁾.

I situationer, der falder ind under EF-traktatens anvendelsesområde, hvor de nationale bestemmelser eller de nationale myndigheders praksis eksempelvis resulterer i mere besværlige procedurer eller større forsinkelser for statsborgere fra andre medlemsstater udelukkende på grundlag af deres nationalitet, er der tale om forskelsbehandling, som er forbudt i henhold til traktaten.

Kommissionen er ikke bekendt med, at britiske statsborgere har været udsat for problemer i forbindelse med retshjælp i Spanien. Ifølge den spanske lovgivning om retshjælp (statute no 1/96 af 10. januar 1996 og dekret RD 2103/96 af 20. september 1996) stilles statsborgere fra de øvrige medlemsstater på lige fod med spanske statsborgere. Kommissionen har heller ikke kendskab til, at forsinkelserne i forbindelse med ydelse af retshjælp i Spanien er større for britiske statsborgere end for de spanske statsborgere.

⁽¹⁾ EFT C 60 af 26.2.1997.

⁽²⁾ EFT C 72 af 7.3.1997.

⁽³⁾ Dom af 28. juni 1978 i sag 1/78, Kenny.

(98/C 82/28)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1928/97
af Salvador Garriga Polledo (PPE) til Rådet
(5. juni 1997)

Om: Udvidelse af Den Europæiske Union

Er det i overensstemmelse med unionstraktaten, som de 15 medlemsstater sammen har undertegnet, at prioritere målsætningen om udvidelse af Den Europæiske Union højere end målsætningen om opnåelse af økonomisk og social samhørighed?

Svar

(17. oktober 1997)

Det Europæiske Råd bekræftede i juni 1993 i København de central- og østeuropæiske landes mål, nemlig at blive medlemmer af Den Europæiske Union. Det prioriterede dog ikke i denne forbindelse udvidelsesmålet og økonomisk og social samhørighed i Den Europæiske Union i forhold til hinanden.

Det Europæiske Råd den 16.-17. juni 1997 i Amsterdam noterede sig, at regeringskonferencen er afsluttet, og at vejen dermed er banet for at iværksætte udvidelsesprocessen i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Madrid.

Kommissionen forelagde den 16. juli sine udtalelser angående ansøgningerne om tiltrædelse og den detaljerede meddelelse »Agenda 2000« om Fællesskabets udvikling, herunder udtalelsernes vigtigste konklusioner og anbefalinger.

Rådet (almindelige anliggender) vil foretage en indgående gennemgang af Kommissionens udtalelser og af »Agenda 2000« og forelægge en detaljeret beretning for Det Europæiske Råd, der skal samles i december 1997 i Luxembourg, og som skal træffe de nødvendige afgørelser om hele udvidelsesprocessen.

(98/C 82/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1955/97
af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet
(5. juni 1997)

Om: Den jugoslaviske oppositionsleder Zoran Djindjic's rejse gennem EU

Den Europæiske Union har tidligere meddelt, at den vil støtte den demokratiske udvikling i Den Føderale Republik Jugoslavien.

1. Kan Rådets formand oplyse, hvordan det kan være, at Nederlandene i denne forbindelse ikke har givet en vigtig oppositionsleder, den nuværende borgmester i Belgrad, Zoran Djindjic, en officiel modtagelse på dennes gennemrejse fra Sverige den 22. april i år?
2. Kan Rådets formand oplyse, hvorfor man ikke har benyttet denne lejlighed til at lade sig informere om den seneste politiske og demokratiske udvikling i Belgrad?
3. Kan Rådets formand oplyse, hvorfor det ikke har benyttet denne lejlighed til at drøfte en effektiv støtte til den demokratiske proces med en af den jugoslaviske oppositions vigtigste ledere?
4. Kan Rådets formand oplyse, hvorfor oppositionslederen, på trods af, at det nederlandske udenrigsministerium var underrettet om hans ankomst, ikke har kunnet få den nødvendige diplomatiske støtte under sit korte ophold i Nederlandene og at der ligeledes ikke har været nogen repræsentant til stede ved hans ankomst i lufthavnen Schiphol, hvor et kamerahold fra NOS (det nederlandske radioselskab) til syvende og sidst har tilbudt ham transport og reserveret et hotelværelse?
5. Anser Rådets formand denne holdning for at være i overensstemmelse med retningslinjerne i Den Europæiske Union, i betragtning af, at andre europæiske medlemsstater som Tyskland, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Italien, Østrig, Sverige og Danmark samt De Forenede Stater har modtaget Zoran Djindjic på det relevante niveau?

Svar*(16. oktober 1997)*

Som det ærede parlamentsmedlem vil vide, har Den Europæiske Union talrige gange udtrykt støtte til demokratiseringsprocessen i Den Føderale Republik Jugoslavien og til landets demokratiske opposition.

Hvad angår Zoran Djindjic's besøg, blev formandskabet kun tolv dage forinden underrettet om, at hr. Djindjic agtede at gøre ophold i Amsterdam den 2. april 1997 undervejs til USA. Og kun syv dage forinden fik formandskabet meddelelse om, at han ville ankomme tidligt om aftenen den 2. april og rejse videre tidligt om morgenen den 3. april.

Da ministeren, den politiske direktør, dennes stedfortræder og Jugoslavien-koordinatoren alle befandt sig uden for landet den 2. april i forbindelse med varetagelse af formandskabet, blev det den 27. marts meddelt hr. Djindjic, at det ikke var muligt at efterkomme hans ønske om afholdelse af et møde.

Formandskabet ville med glæde have modtaget Zoran Djindjic på et passende niveau, hvis der i forvejen havde været truffet aftale om et møde.

(98/C 82/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1984/97**af Esko Seppänen (GUE/NGL) til Kommissionen***(9. juni 1997)*

Om: Medlemsstaternes gæld til pensionsforpligtelser og forvaltningen af disse i en situation med en fælles valuta

EU's medlemsstater er forskellige med forskellige økonomiske og sociale strukturer. Der er forskellige pensionsordninger i de enkelte lande, og den offentlige sektor har langt fra alle steder sørget for dækning til de fremtidige pensionsudgifter.

Med henvisning til ovenstående bedes Kommissionen oplyse:

Har Kommissionen undersøgt størrelsen af de enkelte medlemslandes gæld til pensionsforpligtelser, og hvordan det sikres, at det enkelte land i en situation med en fælles valuta selv forvalter sine pensionsforpligtelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(4. september 1997)*

Der er store forskelle i pensionsordningerne i de enkelte medlemsstater med hensyn til f.eks. dækning, støtteberettigelse, bidragene samt ydelsernes størrelse. I de fleste medlemsstater er der desuden typisk mere end én ordning afhængig af de forskellige erhvervsgrupper (arbejdere, funktionærer, tjenestemænd). Et fællestræk for de statslige pensionsordninger er imidlertid, at de fleste er baseret på »pay-as-you-go«-princippet, hvorunder pensionerne løbende finansieres af skatter, der betales af den erhvervsaktive befolkning. Der findes derfor ikke nogen »dækning« for fremtidige pensionsforpligtelser i form af kapital og systemets levedygtighed afhænger af solidariteten mellem de enkelte generationer — viljen hos hver generation i den erhvervsaktive alder til at støtte den ældre generation.

Kommissionen har ikke selv foretaget noget skøn over medlemsstaternes pensionsforpligtelser, men der er inden for de seneste år gennemført en række undersøgelser heraf. Nutidsværdien af de pensioner, der skal betales i fremtiden på basis af akkumulerede rettigheder, overstiger typisk et lands årlige løbende bruttonationalprodukt (BNP). Sådanne beregninger er imidlertid meget følsomme over for ændringer i de tilgrundliggende antagelser (forventet levetid, beskæftigelsessituation, pris- og lønudvikling) og skal fortolkes med forsigtighed. At pensionsforpligtelserne udgør en stor andel af BNP betyder ikke nødvendigvis, at der er uligevægt i »pay-as-you-go«-pensionsordningerne. Enhver vurdering af en ordnings bæredygtighed afhænger af de projicerede midler, der er til rådighed til at betale de akkumulerede pensioner og den fremtidige udvikling i beskæftigelsen og per capita-indkomsten ⁽¹⁾.

Det er under alle omstændigheder ikke Kommissionens opgave at sørge for, at medlemsstaterne kan betale deres pensionsforpligtelser. Det er den enkelte medlemsstats eget ansvar. Den Økonomiske og Monetære Union og indførelsen af den fælles valuta har ingen indvirkning på dette ansvar eller på pensionsordningenes bæredygtighed.

(¹) (For supplerende oplysninger, herunder ovennævnte resultater af skønnene over pensionsforpligtelser, jf. European Commission, 1997 Annual Economic Report, Brussels, 12.2.1997; II/671/96-EN).

(98/C 82/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1985/97

af Olivier Dupuis (ARE) til Rådet

(10. juni 1997)

Om: Narkotika og ytringsfrihed

Den 3.7.1997 bekræftede appelretten i Paris den straf på 10 måneders fængsel og en bøde på 300.000 FF, som er idømt Gérard Jubert, ansvarlig for avisen »Elephant rose« for »provokation og/eller favorabel fremlæggelse« af indtagelse af cannabis.

Rådets fælles aktion af 17. december 1996 (96/750/RIA (¹)) foreskriver, at »Medlemsstaterne forpligter sig til, under overholdelse af deres forfatningsmæssige principper og grundlæggende retsprincipper, at betragte enhver form for adfærd, hvorved andre med forsæt opfordres til eller offentligt bringes til ulovlig brug eller fremstilling af narkotika, som en strafbar handling«.

Kan Rådet i den hensigt at forhindre, at den fælles aktion fører til, at alle medlemsstater fastsætter så repressive straffe som Frankrig, oplyse,

1. om offentlig opfordring til indtagelse af lovlige rusgifte såsom alkohol bør betragtes som en strafbar handling,
2. om de mange tusinde kunstværker inden for alle kunstarter og perioder, som beskriver lovlige eller ulovlige rusmidler fordelagtigt, bør forbydes eller censureres,
3. om offentlig tilkendegivelse af ønsket, som jeg deler, om en legalisering af al ulovlig narkotika skal kunne retsforfølges?

(¹) EFT L 342 af 31.12.1996, s. 6.

Svar

(16. oktober 1997)

1. Gennemførelsen af den fælles aktion påhviler hver af Den Europæiske Unions medlemsstater og er fortsat betinget af deres forfatningsmæssige principper og deres grundlæggende retsprincipper.

Den nuværende sondring mellem lovlig og ulovlig narkotika inden for EU's medlemsstater bygger generelt på, hvad medlemsstaterne har forpligtet sig til i henhold til den relevante FN-konvention. I den fælles aktion indgår alkohol desuden ikke i begrebet narkotika.

2. Det er naturligvis vanskeligt at sondre klart mellem kunstværker og andre lignende udtryk i form af billeder, skulpturer, musik, litteratur og andre traditionelle kunstformer. Hver medlemsstat må under alle omstændigheder i sin strafferet afgøre, om kriterierne for opfordring eller tilskyndelse til at begå lovovertrædelser er opfyldt.

3. Offentlig tilkendegivelse af håbet om, at al narkotika, der for øjeblikket er forbudt, legaliseres, er ikke omfattet af den fælles aktion. Hvis denne offentlige tilkendegivelse imidlertid også omfatter opfordring eller tilskyndelse til at begå lovovertrædelser, kan sagen stille sig anderledes.

(98/C 82/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1996/97
af Dietrich Elchlepp (PSE) til Kommissionen
(9. juni 1997)

Om: Vedvarende energi — støtte og kontrol med anvendelsen af bevillingerne

1. Kommissionen bedres oplyse følgende: I hvilket finansielt omfang og til hvilke projekter er der hidtil inden for rammerne af regionalstøtte og landbrugsstøtte afsat bevillinger til fremme af vedvarende energier?
2. Udøver Kommissionen kontrol med, om man i forbindelse med planlægning i medlemsstaterne udnytter alle muligheder for regenerativ energiproduktion, og f.eks. også energiproduktion på grundlag af biomasse? Har Kommissionen et overblik over, om bevillingerne anvendes øremærket og hvorfor eventuelt ikke?
3. Er det korrekt, at det THESEUS-solarprojekt på Kreta, der oprindeligt blev planlagt med EU-støtte med sigte på solartermisk energiproduktion, nu må vige for udelukkende konventionelt kraftværkbyggeri (dieselfyrede gasturbiner, dieselgeneratorer med svær olie, dampkraftværker, der anvender svær olie) i byer som Chania og Atherinolakos?

Hvorledes stemmer dette overens med græske politikeres udtalelser og erklæringer fra Kommissionen om, at Kreta skulle gøres til en model for teknologier vedrørende vedvarende energi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(16. september 1997)

1. Inden for udvikling af landdistrikterne udgør investeringsstøtten til vedvarende energi en del af foranstaltningen »udnyttelse af det stedlige potentiale«. Herunder finansieres flere projekter bl.a. biodieselproduktion på basis af rapsfrø, bioethanolproduktion på basis af hvede eller sukkerroer, udnyttelse af skovressourcer og forgasning af affald fra bionedbrydelige materialer, heriblandt staldgødning og slagteriaffald. Da de individuelle projekter ikke identificeres i de godkendte programmer, er det vanskeligt at fastslå det nøjagtige støttebeløb.

Med hensyn til regionalstøtte indgår fremme af vedvarende energi i særprogrammerne for hver af mål 1-medlemsstaterne. Støtten til vedvarende energikilder, der for perioden 1994-1999 i alt udgør 3 000 mio. ECU, vedrører følgende medlemsstater:

- Grækenland: 75,3 mio. ECU svarende til 8,7% af energiprogrammet
- Spanien: i alt 84,42 mio. ECU, hvoraf 26 mio. ECU stammer fra regionalprogrammerne og 56,42 mio. ECU fra et globaltilskud fra delprogrammet »energi«
- Irland: 8,6 mio. ECU svarende til 27% af delprogrammet »energi«
- Portugal: i alt 172,85 mio. ECU, hvoraf 70 mio. ECU repræsenterer 21,7% af delprogrammet »energi«; 12,95 mio. ECU kommer fra programmet for Madeira, 68,4 mio. ECU fra programmet for Azorerne og 21,5 mio. ECU fra REGIS II C.I for Azorerne.

I den foregående programmeringsperiode (1989-1993) har fællesskabsprogrammet Valoren ud af en samlet støtte på 2 331 mio. ECU på energiområdet bidraget med 293,75 mio. ECU til forbedret udnyttelse af eget energipotential.

2. Kommissionen yder tilskud til planlægning af vedvarende energi på nationalt og regionalt niveau. I den forbindelse overvåger den, at alle muligheder for produktion af vedvarende energi undersøges, herunder energiprodukter på grundlag af biomasse. Beslutningen om iværksættelse af sådanne planer og de nærmere retningslinjer for deres gennemførelse er medlemsstaternes ansvar. Særlige oplysningskampagner om anvendelse af biomasse til energiproduktion — markafgrøder, restprodukter fra skovbrug, affald og flydende biobrændsler — foranstaltet for at tilskynde medlemsstaterne til at overveje mulighederne på dette område og træffe de nødvendige foranstaltninger.

3. Nej, THESEUS-projektet vedrører opførelsen af et solkraftværk til elproduktion med en kapacitet på 52 megawatt i Fragokastello i præfekturet Chania (Kreta).

For øjeblikket befinder dette projekt sig — der finansieres af THERMIE-programmet (TE-235-96) — i planlægningsfasen, hvor installationens dimensioner og placering vil blive fastlagt under hensyntagen til soldata og meteorologiske forhold samt efter aftale med de regionale energiplanlægningsmyndigheder på Kreta.

(98/C 82/33)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1997/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(10. juni 1997)**Om: Væksthormoner*

1. Hvilke væksthormoner er det i USA tilladt at give til hvilke dyr (køer, tyre, okser, ungkreaturer, kalve af hun- og hankøn)?
2. Hvordan, i hvilken form, hvor ofte, i hvilken dosis og på hvilket alderstrin gives disse hormoner til dyrene?
3. Hvorledes erhverver landbrugerne disse hormoner?
4. Hvem giver dyrene medicinen?
5. Hvilken opgave har dyrlægerne i forbindelse med væksthormoner?
6. Hvem kontrollerer, at væksthormonerne anvendes forskriftsmæssigt?
7. Hvorledes forhindres ikke-forskriftsmæssig anvendelse?
8. Hvilke foranstaltninger har USA truffet for at hindre anvendelse af ikke-godkendte væksthormoner?
9. Hvilke præcise virkninger har behandling med de respektive væksthormoner på ovennævnte dyrs organisme, for så vidt angår alle morfologiske og fysiologiske forhold? I den forbindelse sigtes særlig til de endokrine kirtler.
10. Via hvilke videnskabelige arbejder kan USA bevise, at ingen af kødets mange indholdsstoffer ændres negativt af behandlingen med de enkelte væksthormoner?

Svar*(16. oktober 1997)*

Som Rådet allerede ved mange lejligheder over for Europa-Parlamentet har påpeget, er det i EF-traktaten fastsat, at Rådet handler på forslag af Kommissionen. Inden Kommissionen fremlægger forslag, støtter den sig på udtalelser fra eksperter, som den mener den bør høre. Den råder bl.a. over en række videnskabelige rådgivende udvalg, som vil kunne give den de præcise oplysninger, som det ærede parlamentsmedlem anmoder om.

Ud over disse normale aktiviteter indkaldte Kommissionen til en videnskabelig konference netop om væksthormoner, der blev afholdt i november/december 1995, og hvori der også deltog medlemmer af Europa-Parlamentet. På denne konference blev der peget på nogle af de virkninger, som de forskellige stoffer, der gives dyrene for at fremme deres vækst, kan have.

Det ærede parlamentsmedlem vil kunne henvende sig til Kommissionen for at få videnskabelige svar på de stillede spørgsmål.

(98/C 82/34)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2002/97**af Glyn Ford (PSE) til Rådet***(10. juni 1997)**Om: Lobbyister og personalevedtægter*

Er Rådet klar over, at Europa-Parlamentet har ændret sine bestemmelser, således at det nu er et krav, at registrerede lobbyister, når de rekrutterer tidligere tjenestemænd i institutionen, skal overholde personalevedtægtens bestemmelser. Det hedder i øjeblikket i disse bestemmelser, at tidligere indehavere af følsomme stillinger eventuelt vil skulle søge institutionens tilladelse til at tiltræde nye stillinger, hvor de kommer i tæt berøring med Parlamentet. Så vidt jeg er underrettet, er ingen stillinger i øjeblikket klassificeret som værende følsomme. Er dette et tegn på magtesløshed eller forsømmelse? Kan Rådet bekræfte, at det vil undersøge sagen og opstille en liste over stillinger?

Svar*(17. oktober 1997)*

1. Ved tjenesteperiodens ophør gøres Rådets tjenestemænd opmærksomme på de pligter, der påhviler dem i henhold til vedtægtens artikel 16. Bestemmelserne i artikel 40 i vedtægtens bilag VIII (forbud mod samtidig udbetaling af div. ydelser og løn) finder også anvendelse.
2. Rådet har indtil nu ikke opstillet nogen liste over såkaldt »følsomme« stillinger, hvor det gælder, at indehaveren i en periode på tre år efter tjenesteperiodens ophør skal forelægge institutionen en beskrivelse af enhver beskæftigelse eller opgave, som måtte blive overladt ham, til godkendelse.
3. Rådet vil på baggrund af det ærede medlems forespørgsel undersøge spørgsmålet om opstilling af en liste over de stillinger, der er omfattet af vedtægtens artikel 16, stk. 2.

(98/C 82/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2055/97**af Frode Kristoffersen (PPE) til Rådet***(18. juni 1997)**Om:* De nationale mindretal

Mener Rådet, at der under den forestående revision og gennemførelse af Maastricht-traktaten skal tages hensyn til EU-medlemsstaternes forpligtelser til at træffe foranstaltninger til beskyttelse og fremme af de nationale mindretal?

Svar*(16. oktober 1997)*

Rådet henviser medlemmet af Europa-Parlamentet til svaret på skriftlig forespørgsel nr. E-1621/97 fra Eva KJER HANSEN om mindretals rettigheder.

(98/C 82/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2069/97**af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Kommissionen***(19. juni 1997)**Om:* EU-udbud

I sit svar på min skriftlige forespørgsel E-0631/97 ⁽¹⁾ undviger Kommissionen dette spørgsmål. I betragtning af den betydning, som med rette tillægges bekæmpelsen af sammenfaldende interesser forekommer det mig på sin plads, at Kommissionen i alle tilfælde af udbud bør have kendskab til de fysiske personer, som gemmer sig bag en virksomhed.

Derfor finder jeg det uacceptabelt, at et udbud tildeles et firma, der ledes af en embedsmand i den udbydende myndighed.

Jeg vil gerne vide af Kommissionen, hvordan den kontrollerer dette, og hvordan den som følge heraf forsøger at udelukke forekomsten af sammenfaldende interesser?

⁽¹⁾ EFT C 373 af 9.12.1997, s. 22.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(9. september 1997)*

Kommissionen forstod forespørgsel E-631/97 fra det ærede medlem således, at den drejede sig om konkurrenceforvridninger i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, som opstod, enten fordi flere forskellige virksomheder præsenterede sig som ansøgere i en offentlig udbudsprocedure, og flere af

virksomhederne havde samme ejer (juridisk eller fysisk person), eller fordi en ansøger havde en konkurrencefordel i en udbudsprocedure, fordi den pågældende virksomhed havde udført en tidligere kontrakt for den samme ordregivende myndighed, og denne kontrakt havde til formål at forberede den ordregivende myndighed på den pågældende udbudsprocedure eller rådgive den ordregivende myndighed herom. Svaret på forespørgsel E-631/97 behandlede derfor disse to situationer.

Ud fra det ærede medlems nuværende forespørgsel forstår Kommissionen nu, at spørgsmålet i stedet drejer sig om den konkurrenceforvridning, der kan opstå, hvis en af de ansøgende virksomheder i en udbudsprocedure ejes (delvis) af en ansat i den ordregivende myndighed. Kommissionen er enig i, at denne situation kan skabe en interessekonflikt. Den kan endda føre til overtrædelse af princippet om lige behandling af ansøgerne, som ifølge Domstolen er et af de grundlæggende principper i EU's udbudsregler.

Direktiverne om offentlige indkøb indeholder ikke nogen kontrolmekanismer for situationer af denne art, og Kommissionen har heller ikke mulighed for at kontrollere hver eneste udbudsprocedure på dette punkt. Får Kommissionen imidlertid nys om, at der har været en interessekonflikt, griber den ind. Eksempelvis kan Kommissionen henvise til en sag for nylig, hvor der blev indledt formelle overtrædelsesprocedurer på grundlag af EF-traktatens artikel 169 over for en medlemsstat, fordi en af aktionærene i den bydende virksomhed var medlem af den gruppe, som af den ordregivende myndighed havde fået til opgave at vurdere de indkomne bud.

(98/C 82/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2074/97
af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Kommissionen

(19. juni 1997)

Om: Fællesskabets finansielle bidrag på miljøområdet

Under budgetkonto B4-306 ydes der støtte inden for rammerne af miljøbeskyttelse. I EFT C 148 af 16.5.1997 offentliggøres en liste over organisationer, som modtager en sådan støtte.

Kan Kommissionen oplyse, hvilket projekt der er indgivet af »Confédération européenne des syndicats«?

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den korrekte tildeling af disse penge kontrolleres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(18. september 1997)

Projektet omfatter et arbejdsseminar for højtstående fagforeningsfolk fra cirka 26 forskellige lande (samtlige EU-medlemsstater samt en række øst- og centraleuropæiske lande). Herigennem åbnes der mulighed for udveksling af synspunkter og praktiske erfaringer, ligesom man her kan fastlægge fælles målsætninger baseret på den nuværende mulige teknologi. Alle konkrete resultater heraf vil blive offentliggjort, så de kan fungere som praktisk vejledning for såvel firmaer som fagforbund i både Østen og Vesten.

Bortset fra offentliggørelsen af resultaterne af forhandlingerne — som forventes at ske meget snart — er arbejdet tilendebragt med et yderst tilfredsstillende resultat.

Projektlederen vil i løbet af kort tid fremlægge en endelig rapport om det udførte arbejde, sammen med de endelige regnskaber, hvor samtlige relevante udgifter fremgår, samt en afsluttende statusopgørelse. Disse oplysninger vil blive efterprøvet af Kommissionen, hvorved det sikres, at arbejdet er blevet ordentligt udført, og at resultaterne giver et fuldt korrekt billede af de samlede hermed forbundne udgifter.

(98/C 82/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2080/97
af Raphaël Chanterrie (PPE) til Rådet

(18. juni 1997)

Om: Forsinket offentliggørelse af Den Europæiske Unions konventioner og protokoller i De Europæiske Fællesskabers Tidende

Hvorfor går der ofte lang imellem undertegnelsen af konventioner og protokoller under den tredje søjle og deres offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende?

F.eks. blev Europol-konventionen undertegnet den 26. juli 1995, men blev ikke offentliggjort før den 27. november 1995, medens protokoller om Domstolen i forbindelse med to andre konventioner blev undertegnet den 29. november 1996, men ikke offentliggjort før den 20. maj 1997.

Svar

(16. oktober 1997)

De tekster, Rådet vedtager, bliver altid offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende så hurtigt som muligt. Dog kan visse faktorer engang imellem forsinke offentliggørelsen.

Retsakten om udarbejdelsen af Europol-konventionen blev vedtaget den 26. juli 1995 samtidig med to andre retsakter hhv. om udarbejdelse af konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet og konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. Samme dag vedtog konferencen mellem regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne en aftale om midlertidig anvendelse mellem visse medlemsstater af konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet. Af hensyn til sammenhængen var det naturligvis meningen, at alle tre konventioner og aftalen om midlertidig anvendelse af konvention nr. to skulle offentliggøres i samme EFT-udgave. Men offentliggørelse af de konventioner, der er udarbejdet af Rådet på grundlag af traktatens artikel K.3, stk. 2, har hjemmel i Rådets forretningsorden (artikel 18, stk. 4), hvorimod afgørelse om offentliggørelse af en aftale vedtaget af konferencen mellem regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne træffes af Rådet. Denne afgørelse om offentliggørelse blev truffet af Rådet den 26. oktober 1995 og de tre konventioner samt den pågældende aftale blev offentliggjort i EFT C 316 af 27. november 1995.

Retsakterne om udarbejdelse af protokollerne om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og af konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet blev vedtaget den 29. november 1996. For at listen over de erklæringer, der omhandles i protokollernes artikel 2, kan blive så udtømmende som muligt, har medlemsstaterne fået en længere frist. Derfor blev disse protokoller først offentliggjort i EFT C 151 af 20. maj 1997.

(98/C 82/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2094/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(19. juni 1997)

Om: Elektronisk skrot

1. a) Er Kommissionen bekendt med den årlige produktion af elektronisk skrot?
b) Foreligger der reelle oplysninger i form af tal? Hvis ikke, hvorfor ikke?
c) Foreligger der oplysninger i tal vedrørende eksporten til Østeuropa?
2. Hvor meget elektronisk skrot deponeres midlertidigt i private husholdninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(9. september 1997)

1. For 1998 anslås mængden af elektrisk og elektronisk affald til at ville udgøre i alt 8 millioner tons. Sikre tal kan ikke fremskaffes, fordi der i medlemsstaterne ikke opereres med særskilt indsamling af denne affaldstype. Også medlemsstaternes forskellige definitioner af affaldstyper gør det svært at anføre korrekte tal. Kommissionen ligger ikke inde med tal for eksport til Østeuropa.

2. Kommissionen råder ikke over tal for midlertidig oplagring af elektrisk og elektronisk i private hjem. Ét af problemerne i forbindelse med disse tal er, hvordan affaldstypen skal defineres. Det lader til at være vanskeligt at fastslå helt nøjagtigt, fra hvilket tidspunkt der kan regnes med, at et elektrisk eller elektronisk produkt, som er blevet tilbage i en husholdning, kan anses for at være »kasseret« som der står i definitionen af »affald« i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

(98/C 82/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2105/97**af Jean-Pierre Bébéar (PPE) til Kommissionen***(23. juni 1997)*

Om: Evin-loven og begrænsning af den frie bevægelighed

Kommissionen har for nylig henlagt en klage fra et bryggeri, der protesterede imod anvendelsen af Evin-loven. Bryggeriet er på grund af denne lov nødt til at opsigte sin sponsoraftale med FIFA (Det Internationale Fodboldforbund) for fodboldverdensmesterskabet i Frankrig i 1998.

1. Kan Kommissionen oplyse de fællesskabsretlige motiver til denne afgørelse?
2. Så Kommissionen — da den undersøgte, om Evin-loven er forenelig med fællesskabsretten — også på effektiviteten af loven i forhold til målsætningerne?
3. Betyder denne afgørelse, at Kommissionen anser målsætningen for det indre marked og målsætningen om beskyttelse af den offentlige sundhed for uforenelige? Betyder det, at medlemsstaterne fremover kan opstille hindringer for det indre marked med henvisning til målsætningen om beskyttelse af den offentlige sundhed — uanset indholdet af de pågældende bestemmelser?
4. Har Kommissionen taget hensyn til, at sport er godt for sundheden, og at retransmission af sportsarrangementer fremmer dette budskab?
5. Har Kommissionen taget hensyn til, at fransk lovgivning forbyder indtagelse af alkohol på stadier, hvorfor der ikke er nogen fare for alkoholmisbrug på stadier, og transmissionen ikke vil få skadelig virkning?
6. Kan Kommissionen oplyse, om den har taget hensyn til proportionalitetsprincippet mellem denne form for begrænsninger og målsætningerne (jf. Domstolens retspraksis)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(9. september 1997)*

Det ærede medlem anmoder om oplysninger om afslutningen af overtrædelsesproceduren vedrørende forbuddet på grundlag af Evin-loven mod, at et fransk bryggeri yder grænseoverskridende sponsorstøtte til verdensmesterskaberne i fodbold i Frankrig i 1998. Det ærede medlem vil have forståelse for, at det ikke er muligt at give detaljerede oplysninger om denne sag, da Kommissionen i sådanne tilfælde er nødsaget til at overholde fortrolighedsreglerne.

Ved vurderingen af om sådanne begrænsninger for tjenester på tværs af grænserne er forenelige med fællesskabsretten og undersøgelsen af proportionaliteten skal det konstateres, i hvilket omfang foranstaltningen effektivt beskytter den offentlige sundhed. Kommissionen har redegjort for, hvorledes denne proportionalitetsvurdering kan gøres mere effektiv i grønbogen om kommercielle kommunikationer ⁽¹⁾, som støttes kraftigt af Europa-Parlamentet. For at vurdere effektiviteten af begrænsninger, der har til formål at forhindre misbrug af alkohol, er det nødvendigt at fastslå foranstaltningens positive og negative virkninger på den omhandlede genstand og andre målsætninger baseret på almene hensyn. Vurderingen viste i den foreliggende sag, at der ikke var nogen grund til at gå videre med sagen. Det vil på ingen måde få indflydelse på fremtidige sager. De aspekter, der nævnes af det ærede medlem, vil naturligvis være vigtige ved bedømmelsen af sådanne sager.

Kommissionen vil endelig gerne understrege, at den går stærkt ind for at forsvare de politiske mål i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked og beskyttelsen af den offentlige sundhed. Det er gennem en stringent anvendelse af det indre markeds principper, at man kan konstatere begrænsninger i proportionaliteten i tilfælde, hvor beskyttelsen af den offentlige sundhed er mangelfuld i en medlemsstat. Disse begrænsninger afslører behovet for at gennemføre en harmonisering for at genoprette den frie bevægelighed samtidig med, at man sikrer bedst mulig beskyttelse af den offentlige sundhed for alle borgere i Europa.

⁽¹⁾ KOM(96) 192 endelig udg.

(98/C 82/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2109/97**af Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) til Kommissionen***(23. juni 1997)*

Om: Fremme af euroen i forbindelse med EU's sportspolitik

1. Kan Kommissionen forklare, hvorfor der som led i de prioriterede informationstiltag, hvor indsatsen er koncentreret om borgerne i EU, euroen og det indre marked, er ydet 1 mio ecu i støtte til La Course de Voile, en sejlsportskonkurrence, der ikke anerkendes af den organiserede sportsverden i Europa?
2. Hvilke kriterier har man anvendt i denne sammenhæng, og hvilke garantier har man fået for, at denne støtte giver de nødvendige resultater, som står i et rimeligt forhold til beløbet, med hensyn til at fremme euroen i den brede offentlighed?
3. Kan Kommissionen forklare, hvorfor der nu i forhold til den sportspolitik, Kommissionen hidtil har ført, og det disponible budget på 3 mio ecu til EURATHLON- og handicapdrætprogrammerne, som mange organisationer i EU ansøger om støtte fra, ydes så stor støtte til én sportsbegivenhed beregnet på et særligt publikum?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(15. september 1997)*

1. I forbindelse med sit prioriterede informationstiltag om euroen har Kommissionen valgt at støtte kapsejladserne »Course de l'Europe à la voile« med et beløb på 700 000 ECU og ikke 1 mio. ECU, som det ærede medlem angiver. Dette beløb udgør 44,6% af konkurrencens samlede budget.

Europa-Parlamentets tværpolitiske arbejdsgruppe om sport var i sin tid enig i princippet om at yde et sådant bidrag og er blevet informeret fuldt ud om projektets forberedelse. Kommissionen gør opmærksom på den symbolske betydning, denne kapsejladser har for EU. Sejlsjadsen har helt fra starten været støttet af fællesskabernes institutioner, især Europa-Parlamentet og Kommissionen.

FICO (International Federation of Offshore Racing) har kapsejladserne i sin programkalender og giver point i forbindelse med dets verdensmesterskab for kapsejlere og bådtyper. FICO samarbejder med Den Internationale Yacht-Regattaunion (IYRU), de nationale sportsorganisationer og de store sejlklubber.

FICO's kapsejladskalender for 1997-2000 sendes direkte til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets generalsekretariat. Vinderen af kapsejladserne får 60 point, hvor det højeste antal point, der kan vindes ved en kapsejladser, er 120 (f.eks. ved havkapsejladserne Vendée Globe).

2. De kriterier, der har fået Kommissionen til at vælge denne kapsejladser frem for andre mulige partnerskabsprojekter i forbindelse med informationstiltaget om euroen, er sportsbegivenhedens mediedækning (dvs. muligheden for at få vist euroen som ord og symbol), deltagerens høje niveau (mht. båd og besætning), den offentlige interesse for etapekonkurrencer (6 lande deltager), de lokale, regionale og nationale myndigheders medvirken.

Tilskuernes tilstrømning til hver etapeby og efterspørgslen efter materiale om ØMU'en er et udtryk for, at det er nødvendigt at føre en oplysningspolitik på nært hold. Det er vigtigt at bringe oplysningerne ud til offentligheden.

Evalueringen af projektet er i gang, men allerede på nuværende tidspunkt har der været mange tv-reportager, og den omfattende omtale i de trykte medier vidner om stor interesse. Hvis det ærede medlem ønsker det, kan Kommissionen fremsende arkivmateriale, der viser, hvordan medierne har dækket begivenheden.

3. Støtten er opført under budgetpost B 97 B3-3060, der dækker udgifter til informationsprogrammet for europæiske borgere (PRINCE). Information om euroen er et af de tre prioriterede temaer. Programmet EURATHLON og »programmet til støtte for handicapdræt« finansieres over budgetpost B 97 B3-3000.

Det er syvende gang sportsbegivenheden »Course de l'Europe« afvikles, og p.g.a. sit forløb og sin organisation har den det specielle, at den når ud til et bredt publikum, som det særlige publikum, det ærede medlem nævner, kun er en del af.

(98/C 82/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2120/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet**

(24. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Godkendelsesbetingelser

Skal afledte produkter, der kun indeholder en lille andel godkendelsespligtige planteprodukter, godkendes enkeltvis (f.eks. tomatpuré på færdigpizzaer)?

Svar

(20. oktober 1997)

Det ærede medlem henvises til svar på forespørgsel nr. 2118/97, idet det samtidig bemærkes, at begrebet *godkendelse* (»Zulassung«) ikke optræder i denne forordnings dispositive del.

(98/C 82/43)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2122/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet**

(24. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Vurdering af de sundhedsmæssige og økologiske følger-virninger

Hvorledes foregår vurderingen af de sundhedsmæssige risici og økologiske følger-virninger ved opførelse på den fælles sortliste af nye genetisk modificerede sorter, der hverken skal godkendes i henhold til Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾ eller i henhold til udsætningsdirektiv 90/220/EØF ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15.

Svar

(20. oktober 1997)

Så vidt det kan skønnes ud fra forespørgselsens formulering, skulle de tilfælde, det ærede medlem omtaler, svare til dem, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾. De krav, der gælder med hensyn til risikovurdering, er omtalt heri.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15.

(98/C 82/44)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2126/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet**

(24. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — »Væsentlig ækvivalens« i afledte sorter

1. Hvorledes sikrer man sig, at den »væsentlige ækvivalens« vedbliver at eksistere — hhv. at dette kan kontrolleres — hos alle planter, der frembringes på grundlag af en kontrolleret og godkendt linje?
2. Hvorledes skal afledte sorter behandles?

(98/C 82/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2128/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Anmeldelsespligt

1. Gælder der anmeldelsespligt for nye eller modificerede produkter, som ikke skal godkendes i henhold til Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾?
2. Hvorledes får nationale myndigheder og EU-myndigheder i benægtende fald kendskab til sådanne produkters indføring på markedet?
3. Hvorledes kan disse myndigheder kontrollere, om der for sådanne produkter gælder mærkningspligt i henhold til Novel Food-forordningen?

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

(98/C 82/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2130/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Godkendelseskriterier

Efter hvilke nøjagtige kriterier skal EU vurdere ansøgninger om godkendelse af produkter i henhold til Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾ for at afgøre, om der skal kræves en tilladelse, eller om en simpel anmeldelse skal betragtes som tilstrækkelig, såfremt producenten ikke selv har ansøgt om godkendelse?

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-2126/97, E-2128/97 og E-2130/97**

(20. oktober 1997)

Artikel 3, stk. 4, i forordning 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser indeholder en undtagelse fra forordningens tilladelsesprocedure, såfremt levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser på baggrund af tilgængelige og almindeligt anerkendte videnskabelige oplysninger eller på baggrund af en udtalelse fra et af de kompetente organer i alt væsentligt svarer til de eksisterende levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser med hensyn til sammensætning, næringsværdi osv.

I påkommende tilfælde kan det efter proceduren i forordningens artikel 13 afgøres, om en art levnedsmiddel eller levnedsmiddelingrediens hører under den pågældende undtagelse. De nærmere bestemmelser for anmeldelse af disse produkter er fastsat i forordningens artikel 5.

(98/C 82/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2132/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Godkendelseskriterier og kontrol af producentens oplysninger

1. Hvilke oplysninger skal tjene som vurderingsgrundlag?
2. Er der fastsat bestemmelser om en uafhængig kontrol af de oplysninger, producenten fremlægger?

(98/C 82/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2134/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Godkendelseskriterier og kontrol af producentens oplysninger

1. Skal der i det mindste foregå en stikprøvekontrol af producentens oplysninger?
2. Hvorledes vurderes i så tilfælde navnlig allergirisici ved produkter, hvis nye bestanddele ikke hidtil normalt har været konsumeret eller været indeholdt i levnedsmidler (f.eks. proteiner fra bakterier, der stammer fra varme kilder)?

Samlet svar**på skriftlige forespørgsler E-2132/97 og E-2134/97***(20. oktober 1997)*

Artikel 6 i forordning 258/97 indeholder sammen med artikel 7, stk. 1, og artikel 9 oplysninger om, hvad der kræves med henblik på vurderingerne og de nærmere bestemmelser for disses gennemførelse.

I forbindelse med kravene i artikel 6 hører de procedurer, som de kompetente vurderingsorganer skal følge, under medlemsstaternes kompetence.

(98/C 82/49)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2136/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Genetisk fremstillede enzymer og tilsætningsstoffer

Er der for Den Europæiske Unions vedkommende planer om tiltag med henblik på at afhjælpe manglen på lovgivning vedrørende godkendelse af enzymer eller tilsætningsstoffer, der er fremstillet ved hjælp af genetisk modificerede mikroorganismer, og som hverken er omfattet af Novel Food-forordningen eller direktivet om tilsætningsstoffer?

Svar*(20. oktober 1997)*

Ifølge artikel 2 i forordning 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser er tilsætningsstoffer, aromastoffer til anvendelse i levnedsmidler og ekstraktionsmidler til fremstilling af levnedsmidler ikke omfattet af forordningen. Dog gælder disse udelukkelse kun så længe de sikkerhedsniveauer, der er fastsat i grunddirektivet, svarer til sikkerhedsniveauet i henhold til forordningen om nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser.

Det kan desuden være hensigtsmæssigt at henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at Kommissionen har erklæret, at den bekræfter, at den, hvis erfaringerne skulle vise, at der er mangler i det system til beskyttelse af folkesundheden, som er fastsat i den eksisterende rammelovgivning, navnlig for så vidt angår hjælpstoffer, vil fremsætte relevante forslag til afhjælpning af disse mangler (EFT L 43 af 14.2.1997, s. 7). Rådet har ikke hidtil fået forelagt forslag i den retning.

(98/C 82/50)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2138/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Levnedsmiddelkomitéens sammensætning

1. Hvorledes er offentligheden repræsenteret i EU's Levnedsmiddelkomité?
2. Skal repræsentanter for nationale forbruger- og miljøorganisationer inddrages i Levnedsmiddelkomitéens forhandlinger og afgørelser?
3. Hvorledes skal repræsentanterne i så fald udpeges?
4. Skal forbruger- og miljøorganisationer tildeles egen forslagsret via disse personer?

Svar*(20. oktober 1997)*

Med forbehold af supplerende bestemmelser i forretningsordenen er sammensætningen af Levnedsmiddelkomitéen fastsat ved afgørelse 69/414/EØF, i medfør af hvilken den også er nedsat.

(98/C 82/51)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2140/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Kriterier for mærkning

Skal der i henhold til Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾ kun kræves mærkning af et genetisk modificeret levnedsmiddel, når der er såvel en forskel i et ernæringskarakteristikum sammenlignet med det ikke genetisk modificerede produkt som mulighed for at påvise den genetiske modifikation?

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

Svar*(20. oktober 1997)*

Ud over fællesskabslovgivningens generelle krav om mærkning af levnedsmidler fastsættes der i artikel 8 i forordning (EF) nr. 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽¹⁾ særlige supplerende krav om mærkning for levnedsmidler med henblik på at informere den endelige forbruger.

Det fastsættes således, at forbrugeren på etiketten, hvor det er relevant skal informeres om følgende forhold:

- Alle karakteristika eller egenskaber ved et levnedsmiddel, der bevirker, at det nye levnedsmiddel eller den nye levnedsmiddelingrediens ikke længere svarer til det eksisterende levnedsmiddel eller den eksisterende levnedsmiddelingrediens.

Et nyt levnedsmiddel eller en ny levnedsmiddelingrediens anses for ikke længere at svare til et eksisterende levnedsmiddel eller en eksisterende levnedsmiddelingrediens, hvis det ved en videnskabelig vurdering på grundlag af en relevant analyse af de foreliggende oplysninger kan påvises, at de vurderede karakteristika — under hensyntagen til de accepterede grænser for naturlige variationer inden for sådanne karakteristika — adskiller sig fra det eksisterende levnedsmiddel eller den eksisterende levnedsmiddelingrediens.

- Forekomst i det nye levnedsmiddel eller den nye levnedsmiddelingrediens af materiale, der ikke findes i det tilsvarende eksisterende produkt, og som enten kan få sundhedsmæssige følger for visse befolkningsgrupper eller giver anledning til etiske betænkeligheder.

- Forekomst af en organisme, der er genetisk modificeret ved hjælp af teknikker hertil, jf. den ikke-udtømmende liste over teknikker til genetisk modifikation i bilag I A, del 1, til direktiv 90/220/EØF.

(¹) EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

(98/C 82/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2144/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(24. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Mærkningsbestemmelser

Hvorledes skal tilsynsmyndighederne kontrollere, om mærkningsbestemmelserne overholdes?

(98/C 82/53)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2146/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(24. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Sanktioner ved manglende overholdelse af mærkningsbestemmelserne

1. Hvilke straffeforanstaltninger er der fastsat i tilfælde af manglende overholdelse af mærkningsbestemmelserne?
2. Findes der en fortegnelse over de pågældende bøder?

(98/C 82/54)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2152/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(24. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Produktanmelderens videregivelse af DNA-referencemønstre

Er det fastsat, at de, der fremstiller gentekniske levnedsmidler, skal give tilsynsmyndighederne de oplysninger, disse behøver for at udøve deres kontrolfunktioner (f.eks. oplysninger om den gentekniske strukturs detaljerede opbygning)?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-2144/97, E-2146/97 og E-2152/97**

(20. oktober 1997)

Med forbehold af gennemførelsen af artikel 8, stk. 3, fastsætter forordning nr. 258/97 ikke specifikt, at der skal indføres kontrol- eller tilsynsmyndigheder som nævnt af det ærede parlamentsmedlem.

Det tilkommer medlemsstaterne at fastsætte de praktiske kontrolbestemmelser for iværksættelsen af denne forordning på nationalt plan.

(98/C 82/55)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2148/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Sortsdirektivet

1. Er der ved godkendelse i henhold til sortsdirektivet af en plantesort, som i henhold til Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾ ikke kræver nogen godkendelse, alligevel garanti for den ifølge Novel Food-forordningen krævede mærkning af den pågældende sort i forbindelse med handel med såsæd?
2. Hvorledes praktiseres mærkningen ved viderelevering af såsæd eller ved salg af fremdrevne planter (stiklinger) (f.eks. særlige poser eller mærkater ved salg til private eller til kommercielt brug)?
3. Er det hensigten at revidere sortsdirektivet, således at der er garanti for mærkning som krævet i henhold til Novel Food-forordningen?

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

(98/C 82/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2150/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Mærkningens indhold

Hvilken slags oplysninger skal fremgå af mærkningen, og hvilken form skal de have?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-2148/97 og E-2150/97**

(20. oktober 1997)

Det ærede parlamentsmedlem bedes henholde sig til svaret på forespørgsel nr. 2112/97 og notere sig, at artikel 8 i forordning nr. 258/97 anfører, hvorledes mærkningsbestemmelserne fastsættes, idet de suppleres i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2.

Da affattelsen af forespørgslen ikke gør det muligt at identificere »sortsdirektivet«, er det ikke muligt at oplyse, om der påtænkes en revision heraf.

(98/C 82/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2154/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(24. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Mærkningens form og indhold

1. Hvorledes skal mærkningen foregå for uemballerede varers vedkommende (f.eks. grøntsager og frugt)?
2. Hvorledes skal forarbejdede varer mærkes, der overvejende består af mærkningspligtige produkter (f.eks. konservesprodukter og tomatpuré)?

3. Hvorledes skal forarbejdede varer mærkes, der kun til dels (i ringe udstrækning) består af mærkningspligtige produkter (f.eks. færdigretter med mange andre ingredienser)?

4. Foreligger der allerede forslag om udformning af mærkningen på disse tre niveauer, og hvilke oplysninger skal der på hvert enkelt niveau fremgå heraf?

(98/C 82/58)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2156/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(24. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Mærkning

Er det planen, at nationale myndigheder, forbrugerorganisationer, miljøgrupper, etc. før den endelige fastlæggelse af mærkningens form skal inddrages i udarbejdelsen og drøftelsen af forslagene?

Samlet svar

på skriftlige forespørgsler E-2154/97 og E-2156/97

(20. oktober 1997)

Artikel 8 i forordning 258/97, som er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med den i traktatens artikel 189 B fastlagte procedure, anfører i stk. 3, suppleret med artikel 7, stk. 2, hvorledes de nærmere mærkningsbestemmelser vedtages.

(98/C 82/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2158/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Utilsigtet tilsætning af mærkningspligtige stoffer til traditionelle levnedsmidler

1. Hvad skal der ske med produkter, der ikke består af genetisk modificerede produkter, men (utilsigtet) kan indeholde en andel heraf?

2. Er der for disse tilfælde fastsat bestemmelser om kontrol og om nødvendigt mærkning (f.eks. honning og honningprodukter med pollen fra transgene planter)?

3. Kontrolleres det, om pollenholdige produkter kan konsumeres uden sundhedsrisici?

Svar

(28. oktober 1997)

Der erindres om, at den forordning, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet efter proceduren i EF-traktatens artikel 189 B.

Artikel 1 i denne forordning fastlægger anvendelsesområdet og vedrører — med forbehold af gennemførelsen af stk. 3 i denne artikel — ikke levnedsmidler eller ingredienser, som utilsigtet falder ind under de kategorier, som er omhandlet i denne artikel.

Under alle omstændigheder finder de generelle bestemmelser i EF-lovgivningen om kontrol med levnedsmidler (direktiv 89/397/EØF ⁽¹⁾ og 93/99/EØF ⁽²⁾) fortsat anvendelse.

⁽¹⁾ EFT L 186 af 20.6.1989.

⁽²⁾ EFT L 290 af 24.11.1993.

(98/C 82/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2160/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — »Relevant analyse«

1. Hvad forstås ved en »relevant analyse« (Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾)?
2. Hvorledes skal kontrollen foregå?

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

(98/C 82/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2162/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Påvisningsmetoder

1. Hvilke påvisningssystemer skal der indføres i forbindelse med den fastsatte »relevante analyse«?
2. Hvilke metoder forventes anvendt?

(98/C 82/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2164/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Påvisningsmetoder

1. Hvem får til opgave at finde frem til påvisningsmetoderne?
2. Hvilke myndigheder og/eller private institutioner skal gennemføre kontrollen?
3. Inden hvornår skal dette ske?

(98/C 82/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2166/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Forudsætninger for kontrol

Hvorledes finansieres de myndigheder (oprettelse og drift), der skal stå for kontrol og påvisning?

(98/C 82/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2176/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Påvisningsmetoder

Skal udelukkende påvisning af det protein, der dannes i kraft af det nyindførte gen, tjene som bevis på forskellen mellem et produkt fremstillet ved en genteknisk fremgangsmåde og det ikke genteknisk fremstillede produkt?

(98/C 82/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2178/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Påvisningsmetoder

1. Skal der også anvendes indirekte påvisningsmetoder, hvormed der for de genetisk modificerede sorters vedkommende kan konstateres karakteristiske ændringer (f.eks. ændret fedtsyrestruktur i olie fra genetisk modificerede sojabønner)?
2. Vil oplysninger om sådanne betegnende ændringer blive registreret og indsamlet for at kunne tjene som alternative påvisningsmuligheder for kontrolinstanserne?

(98/C 82/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2180/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Påviselighed

1. Hvorledes praktiseres i forbindelse med såsæd kriteriet en genetisk modifikations påviselighed, når det/de nye protein(er) først kan dannes og påvises i planterne?
2. Hvilke påvisningsmetoder skal der fremover anvendes på dette niveau, så der kan skelnes mellem forskellige såsædsserier?

(98/C 82/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2182/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Tilpasning af sensitivitetegrænser i forbindelse med påvisning
Tilpasses sensitivitetegrænserne ved påvisning af genetiske modifikationer løbende til de tekniske fremskridt?

(98/C 82/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2186/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)**Om:* Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Laboratorienormer

Findes der generelt obligatoriske fremgangsmåder og faste rapporteringsformer for det arbejde, laboratorierne skal udføre?

Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-2160/97, E-2162/97, E-2164/97, E-2166/97,
E/2176/97, E-2178/97, E-2180/97, E-2182/97 og E-2186/97

(28. oktober 1997)

Som fastsat i artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 258/97 ⁽¹⁾ skal det ved en relevant analyse i givet fald kunne påvises, at visse karakteristika ved en levnedsmiddelingrediens »— under hensyntagen til de accepterede grænser for naturlige variationer inden for sådanne karakteristika — adskiller sig fra det traditionelle levnedsmiddel eller den traditionelle levnedsmiddelingrediens«. Der erindres endvidere om, at de eventuelle gennemførelsesbestemmelser til artikel 8 vil blive vedtaget efter (komité)proceduren i artikel 13.

Affattelsen af spørgsmålene giver ikke mulighed for at vide, hvilken kontrol det ærede parlamentsmedlem sigter til. Under alle omstændigheder finder de generelle bestemmelser i EF-lovgivningen om kontrol med levnedsmidler anvendelse.

For så vidt angår de vurderinger, der skal foretages i henhold til artikel 4 og 6, i forordning 258/97, er bestemmelserne herfor og navnlig den rolle, som medlemsstaterne skal spille i forbindelse med vurderingsorganerne, fastsat i artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 2-4, eventuelt suppleret med artikel 7 og 9. Det bemærkes, at artikel 4, stk. 4, bestemmer, at Kommissionen offentliggør retningslinjer for de videnskabelige aspekter vedrørende udarbejdelsen af den første vurderingsrapport. Disse bestemmelser kan eventuelt suppleres med de relevante bestemmelser i direktiv 90/220/EØF ⁽²⁾.

Med hensyn til analysemetoderne erindres der om, at artikel 4 i direktiv 93/99/EØF ⁽³⁾ bestemmer, at medlemsstaterne skal sørge for, at valideringen af de analysemetoder, der anvendes i forbindelse med den offentlige kontrol af levnedsmidler, når det er muligt, er i overensstemmelse med visse kriterier i direktiv 85/591/EØF ⁽⁴⁾ om indførelse af fælles prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af levnedsmidler.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 14.2.1997.

⁽²⁾ EFT 117 af 8.5.1990.

⁽³⁾ EFT L 290 af 24.11.1993.

⁽⁴⁾ EFT L 372 af 31.12.1995.

(98/C 82/69)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2168/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Gennemførelse af kontrol

Er der taget initiativ til ved levnedsmiddelkontrollinstanser at indrette særlige laboratorier til løsning af kontrolopgaverne?

(98/C 82/70)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2170/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Personaleforudsætninger for kontrol

1. Er der personalekapacitet til rådighed til de forskellige kontrolforanstaltninger, eller skal den skabes?
2. Skal der gennemføres særlige uddannelsesforanstaltninger for det pågældende personale?

(98/C 82/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2172/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Finansielle forudsætninger for kontrol

Er der afsat ekstra bevillinger på budgetterne med henblik på de forventede opgaver?

(98/C 82/72)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2174/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet**

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Kontrol af »genteknikfrie« produkter

1. Står undersøgelseslaboratorierne også til rådighed for de producenter, der ikke udbyder produkter fremstillet ved gentekniske fremgangsmåder og ønsker at få dette kontrolleret?
2. Skal disse undersøgelser være gratis, således at sådanne producenter ikke diskrimineres?
3. Men er det ikke kun levnedsmidler, som producenten erklærer for »genteknikfrie«, der undersøges?

Samlet svar**på skriftlige forespørgsler E-2168/97, E-2170/97 og E-2174/97**

(28. oktober 1997)

Rådet er ikke blevet underrettet om medlemsstaternes foranstaltninger på disse områder.

(98/C 82/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2184/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet**

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Videreudvikling af påvisningsmetoder

Hvad gør EU's institutioner for at åbne mulighed for at videreudvikle påvisningsmetoderne?

Svar

(28. oktober 1997)

Rådet har ingen særlig kompetence i denne henseende og er ikke vidende om de andre institutioners, herunder navnlig Europa-Parlamentets, hensigter på dette område, når der ses bort fra de opgaver, der påhviler Kommissionen i henhold til forordning 258/97 ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 4.

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

(98/C 82/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2188/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet**

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Produktanmelderens udlevering af påvisningsinstrumenter

Er det stadig fastsat, at disse producenter har pligt til også at overdrage tilsynsmyndighederne påvisningssystemer, der findes og er etableret hos dem, herunder testmateriale, antistoffer, der er nødvendige for påvisningen, tilsvarende gensonder, ekstraktionsrapporter, etc.?

(98/C 82/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2190/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Deponering af genmodificerede basissorter og sorter, der er fremavlet på grundlag heraf

Er det fastsat, at producenten parallelt med vurderingen skal deponere såvel genetisk modificerede basissorter som de sorter, der er fremavlet på grundlag af disse basissorter (eftersom betegnende ændringer til dels kun kan konstateres ved direkte sammenligning)?

(98/C 82/76)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2194/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Oprindelsesregistrering i forbindelse med Novel Food-produkter

Er producentfirmaerne tilsvarende forpligtet til som led i kvalitetsgarantien at oprindelsesregistrere hvert enkelt stof, der indgår i levnedsmiddelproduktionen, og i påkommende tilfælde meddele myndighederne den pågældende oprindelse?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-2188/97, E-2190/97 og E-2194/97**

(28. oktober 1997)

Artikel 4, stk. 4, i den forordning, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, eventuelt suppleret i henhold til stk. 5, eller i givet fald artikel 3, stk. 4, eller artikel 9, stk. 1, i samme forordning vedrører de oplysninger, der skal gives til støtte for ansøgningen om markedsføring.

Disse oplysninger berører ikke de i forordningens artikel 4, stk. 3, omhandlede vurderingsorganers iværksættelse af vurderingsprocedurerne.

(98/C 82/77)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2192/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Registrering og sikkerhedsgaranti i forbindelse med Novel Food-produkter

Er det fastsat, at myndigheder skal registrere, hvilke levnedsmidler de forskellige producenter tilføjer genetisk modificerede produkter, således at der kan ske en global tilbagekaldelse af produkterne, såfremt der efter indtagelse af sådanne levnedsmidler optræder eventuelle sundhedsmæssige følgevirkninger, som ikke for øjeblikket kan udelukkes?

(98/C 82/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2204/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Åbenhed over for offentligheden, hvad angår godkendelse af Novel Food-produkter

1. Hvorledes skal den nødvendige åbenhed og oplysningsaktivitet over for offentligheden sikres permanent?
2. Skal forbrugersammenslutningerne orienteres om alle godkendelser?
3. Hvorledes sikres det, at disse oplysninger er fuldstændige og aktuelle?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-2192/97 og E-2204/97**

(28. oktober 1997)

Uden at det berører de nationale bestemmelser på området, er det f.eks. i artikel 5 i den forordning, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, allerede fastsat, at der skal offentliggøres en oversigt over anmeldelsen. Det samme gælder for de afgørelser, der skal træffes i henhold til artikel 7, stk. 3, i denne forordning.

Disse bestemmelser skulle i givet fald gøre det lettere for en medlemsstat at iværksætte artikel 12 i forordningen med henblik på at begrænse eller suspendere handelen med eller anvendelsen af et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens, som udgør en sundhedsrisiko, på sit område.

Endelig bestemmer artikel 14, uden at det berører hverken bestemmelserne i forordningens artikel 10, de nationale bestemmelser eller i givet fald bestemmelserne i artikel 22 i direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾, at Kommissionen skal udsende en beretning om gennemførelsen af forordningen og undersøge »dens indvirkning på *forbrugeroplysningen*«.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990.

(98/C 82/79)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2196/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Vurdering af følgevirkningerne af indtagelse af Novel Food-produkter

1. Hvorledes og af hvem skal det overvågningsprogram gennemføres, som EU's Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har krævet (udtalelse om vurdering af nye levnedsmidler III/5915/97) med henblik på indsamling af oplysninger om de kort- og langsigtede følgevirkninger af indtagelse af nye levnedsmidler efter deres indførelse på markedet?
2. Hvilke data skal i den forbindelse registreres i hvilken periode?
3. Vil resultaterne af overvågningsprogrammet blive gjort offentligt tilgængelige?

Svar

(28. oktober 1997)

Da den komité, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, henhører under Kommissionens kompetence, må hun henvende sig til Kommissionen for at få oplysninger om det pågældende program.

(98/C 82/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2198/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(25. juni 1997)

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Registrering af data vedrørende Novel Food-produkter

Hvilke myndigheder har ansvaret for databaseregistrering af samtlige produkter, der i henhold til Novel Food-forordningen er godkendt eller anmeldt?

(98/C 82/81)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2200/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Adgang til data vedrørende Novel Food-produkter

Vil de pågældende databanker blive gjort offentligt tilgængelige, eller skal visse data behandles fortroligt?

(98/C 82/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2202/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet***(25. juni 1997)*

Om: Novel Food-forordning (EF) nr. 258/97 — Offentliggørelse af data vedrørende Novel Food-produkter

Vil både de indsendte videnskabelige data og vurderingen af dem blive offentliggjort?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-2198/97, E-2200/97 og E-2202/97***(28. oktober 1997)*

Bestemmelserne om beskyttelse af de data, som ansøgeren om en markedsføringstilladelse fremkommer med, vedtages efter proceduren i artikel 13 i den forordning, som det ærede parlamentsmedlem henviser til.

Forordning nr. 258/97 ⁽¹⁾ indeholder ikke bestemmelser om systematisk offentliggørelse eller vurdering af de indsamlede videnskabelige data eller om udpegelse af kompetente myndigheder med henblik på registrering af data om produkter, som er godkendt eller anmeldt i henhold til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997.

(98/C 82/83)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2213/97**af Jean-Pierre Bazin (UPE) til Kommissionen***(30. juni 1997)*

Om: Anløbsafgifter i de europæiske havne — illoyal konkurrence

En komparativ undersøgelse af anløbsafgifter viser, at Zeebrugge-havn i Belgien opkræver gennemsnitlig 50% lavere afgifter end alle øvrige havne i undersøgelsen.

Denne forskel skyldes ikke udelukkende massiv offentlig støtte eller lokale undtagelser fra EU-bestemmelser.

Kan Kommissionen foretage en undersøgelse af denne skadelige praksis inden for den europæiske havnesektor og eventuelt træffe alle nødvendige foranstaltninger for at genskabe mere retfærdige konkurrencevilkår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(12. september 1997)*

Kommissionen fører normalt ikke kontrol med afgiftspraksis og har heller ikke til hensigt at harmonisere anløbsafgifterne i havnesektoren. Dog kan et sådant spørgsmål i særlige tilfælde undersøges nærmere i forbindelse med individuelle klager.

Lave havneanløbsafgifter indebærer ikke nødvendigvis, at bestemte havne modtager statsstøtte. Lave afgiftsniveauer kan skyldes andre faktorer, som f.eks. havnenes handelspolitik eller en effektiv havneforvaltning. Den enkelte situation må undersøges særskilt, for at fastslå, hvorvidt der er tale om støtte.

Enhver støtte, som ydes af staten eller ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige bestemte virksomheder eller bestemte produktioner, udgør en statslig støtteordning efter definitionen heraf i EF-traktatens artikel 92, stk. 1., hvis dette påvirker samhandelen medlemsstaterne imellem. Hvis alle disse kriterier er opfyldt, skal Kommissionen i henhold til proceduren i EF-traktatens artikel 93 fastslå, hvorvidt denne støtte er forenelig med EF-traktaten.

På grundlag af de her foreliggende oplysninger, som er generelle og ikke specificerer eventuelle støttes art eller størrelse, mener Kommissionen ikke, at der er grundlag for yderligere indsats på dette tidspunkt. Hvis der forelægges yderligere informationer om eventuelle statsstøtelementer, kan Kommissionen bedre undersøge denne sag i lyset af EF-traktatens bestemmelser om statsstøtte.

(98/C 82/84)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2217/97

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(30. juni 1997)

Om: Fiskeriaftale mellem EU og Marokko

Fra regeringskredse i Marokko forlyder det, at man ikke agter at forny den gældende fiskeriaftale med EU. Som følge heraf vil kun den marokkanske flåde have tilladelse til at drive fiskeri.

Har Kommissionen kendskab til, om udelukkelsen af EU-flåden udvides til også at omfatte f.eks. den japanske og russiske flåde?

(98/C 82/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2219/97

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(30. juni 1997)

Om: Samarbejde mellem EU og Marokko

Er den marokkanske regerings erklæring om ikke at ville forny den gældende fiskeriaftale mellem EU og Marokko, som udløber ved udgangen af 1999, efter Kommissionens opfattelse betinget af, hvorvidt der ydes kompensation på landbrugsområdet i forbindelse med forhandlingerne om den samarbejdsaftale, der ligeledes udløber i 1999?

Samlet svar

**afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino
på skriftlige forespørgsler E-2217/97 og E-2219/97**

(18. september 1997)

Fiskeriaftalen med Marokko blev indgået for en varighed på fire år fra den 1. december 1995, og den har således kun været i kraft i ca. halvandet år. Kommissionen mener derfor, at det er for tidligt at udtale sig om arten af fiskerirelationerne med Marokko fra den 1. december 1999.

Forinden er det nødvendigt at se på, om de mål, de to parter indgik forpligtelse for i den nugældende aftale, er blevet opfyldt, og at evaluere udviklingen i deres fiskerisamarbejde, som er et grundlæggende element i de fremtidige forbindelser mellem Fællesskabet og Marokko.

Med hensyn til Marokkos fiskeriaftaler med andre lande råder Kommissionen ikke over oplysninger om de marokkanske myndigheders planer hvad angår fornyelse.

Vedrørende Euro-Middelhavsaf-talen om en associering mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og Marokko på den anden side skal Kommissionen gøre opmærksom på, at den er indgået for en ubegrænset periode. Det er imidlertid korrekt, at Fællesskabet og Marokko har forpligtet sig til fra den 1. januar 2000 at vurdere situationen for handel med landbrugsprodukter og fiskerivarer med det formål at opnå større liberalisering i den indbyrdes samhandel fra den 1. januar 2001.

(98/C 82/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2221/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen***(30. juni 1997)*

Om: Forvaltning af fællesskabsinitiativet Urban i Rom

Ånden i den seneste runde fællesskabsinitiativer for perioden 1994-1999, herunder Urban, synes at være at inddrage borgere, virksomheder, aktører med ansvar for storstilede udviklingsprojekter og den offentlige administration på forskellige niveauer i et snævert partnerskab.

En logisk følge heraf ville være, at Rom kommune i forbindelse med forvaltningen af Urban-initiativet burde træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at etablere dette partnerskab på flere niveauer og i så høj grad som muligt forsøge at inddrage dette i forbindelse med de vanskelige bymæssige, sociale, økonomiske og administrative forhold, der gør sig gældende i de to kvarterer i Rom, som er omfattet af Urban, nemlig Tor Bella Monaca og Torre Angela.

Rom kommune har imidlertid med oprettelsen af et særligt Urban-kontor rent faktisk afskåret kommunens eget decentraliserede administrative organ i det pågældende område — ottende kreds — fra at deltage i forvaltningen af Urban-initiativet. Dette organ burde være myndighedernes fremmeste partner ved gennemførelsen af Urban, idet det gør sig til talsmand for lokalsamfundets krav samt er det naturlige kontaktpunkt mellem borgerne i Tor Bella Monaca og Torre Angela på den ene side og Rom kommune på den anden side.

Denne handling skaber alvorlig tvivl om den måde, hvorpå Rom kommune forvalter dette initiativ, først og fremmest med hensyn til inddragelsen af de lokale aspekter, der falder ind under Urban.

Kan Kommissionen på baggrund heraf:

1. gøre rede for sin generelle holdning til dette spørgsmål,
2. verificere, inden for hvilke tidsfrister og efter hvilke metoder Urban-initiativet iværksættes i Rom,
3. oplyse, om det ikke ville være bedre, hvis kommunen i forbindelse med gennemførelsen af Urban i fuldt omfang udnyttede alle de instrumenter, den råder over, herunder de decentraliserede organer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(15. september 1997)*

I betragtning af de aktiviteter, der støttes gennem fællesskabsinitiativet URBAN, anser Kommissionen det for væsentligt, at de lokale instanser inddrages i høj grad i gennemførelsesfasen.

I Rom er den myndighed, der er ansvarlig for gennemførelsen af URBAN, ligesom i andre italienske byer kommunalbestyrelsen, som i modsætning til det af det ærede medlem nævnte ottende distrikt har de krævede administrative beføjelser til at forvalte et sådant program. Til dette formål har kommunalbestyrelsen oprettet et særligt URBAN-kontor, som under gennemførelsen vil sikre lokal tilstedeværelse i de berørte områder og inddrage ottende distrikt snævert.

Kommissionen anser proceduren for gennemførelsen af URBAN i Rom for at være tilfredsstillende og forventer, at de indledende forsinkelser med iværksættelsen af programmet nu vil blive overvundet.

(98/C 82/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2229/97**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Sundhedsoplysning i de græske skoler

Sundhedsoplysning er et første skridt til forebyggelse og bidrager således til at fremme unges fysiske og psykiske sundhed. I dens metodologi indgår indføring i, opdragelse til og endelig overtagelse af en sund levemåde, men gennem den kan der også ske imødegåelse af problemer, som findes i elevsamfund, f.eks. narkotika.

I programmet »Uddannelse og Første Erhvervsuddannelse« for Grækenland, findes et underprogram 1., »almen og teknisk uddannelse«, hvori der i foranstaltning 1. henvises til sundhedsoplysningsaktioner.

Eftersom der findes en tidsplan for det ovennævnte underprogram om sundhed, bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvilke aktioner har fundet sted med henblik på gennemførelsen af foranstaltningen, og hvordan er udnyttelsesgraden?
2. Er der sket forsinkelser, og hvad skyldes det?

Svar adgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(2. oktober 1997)

Den nævnte aktion er et underordnet program under aktion 1.1.f [Miljøundervisning — undervisning i visse hygiejnespørgsmål (narkotikaforebyggelse, AIDS, alkohol; ernæring) — forbrugeroplysning] under foranstaltning 1.1 (»Styrkelse af undervisningsprogrammerne i gymnasiet«) i underprogram 1 (Almen og teknisk uddannelse) under det pågældende program.

Indholdet af underprogrammet »Indførelse af kurser i hygiejne i gymnasie-undervisningen« er blevet fastlagt af undervisningsministeriet og officielt vedtaget i opfølgingsudvalget for dette program i maj 1996. De projekter, der omfattes af denne operation, vedrører udvikling af undervisningsprogrammer og -materiel, skabelse af et net af ledere på området, uddannelse af undervisningspersonale, gennemførelse af visse programmer i skolerne samt evaluering og udbredelse af konklusionerne.

Underaktionens samlede budget beløber sig til ca. 8,23 mio ECU, i alt væsentligt fordelt som følger: i 1996: 0,32 mio ECU, i 1997: 3,21 mio ECU, i 1998: 2,44 mio ECU og i 1999: 2,21 mio ECU.

34% af budgettet er beregnet til udvikling af undervisningsprogrammer og -materiel, 25% til uddannelse af undervisningspersonale, 17% til udvikling af nettet, 17% til gennemførelse af operationen på skolerne og 6% til evaluering og udbredelse af resultaterne.

Årsagerne til aktionens forsinkede påbegyndelse er de samme som i forbindelse med programmets andre operationer (en utilstrækkelig forberedelse i 1994, 1995 og begyndelsen af 1996, svaghed i strukturerne til fastlæggelse, forberedelse, forvaltning og gennemførelse af operationen, manglende erfaring i ministerierne med programmer finansieret af strukturfondene og hertil en forsinket ansættelse af programmets ledelse og hyppige udskiftninger i ledelsen).

Siden april 1996 har situationen udviklet sig tydeligt i positiv retning, og man kan således være betinget optimistisk med hensyn til operationens gennemførelse, nu hvor den er indledt.

(98/C 82/88)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2239/97

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(2. juli 1997)

Om: Økologiske fødevarer

Er Kommissionen på baggrund af henvendelser fra en virksomhed i min valgkreds opmærksom på, at 60% af salget af de økologiske fødevarer, der sælges i Det Forenede Kongerige importeres, fordi der ikke eksisterer lokale forsyninger?

Har Kommissionen lignende tal for andre EU-medlemsstater?

Hvilken støtte ydes der gennem den fælles landbrugspolitik med henblik på at fremme produktionen af økologiske fødevarer i medlemsstaterne?

Kan Kommissionen give oplysninger om ordninger i de enkelte medlemsstater, der også fremmer produktion af økologiske fødevarer?

Svar afgivet af Kommissionens vegne af Franz Fischler*(4. september 1997)*

Kommissionen har ingen detaljerede oplysninger om den samlede mængde af økologiske produkter, der importeres fra tredjelande til EF. I forbindelse med artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽¹⁾ udveksles der kun kvalitative oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen, især vedrørende de importerede produkters art og de kontrolforanstaltninger, der anvendes i tredjelande.

I forbindelse med den fælles landbrugspolitik's støttemekanismer skelnes der i princippet ikke mellem landbrugsprodukter fra traditionel produktion og økologisk produktion. Der ydes rent faktisk støtte til begge produktionsformer. Eftersom den økologiske produktionsmetode er miljøvenlig, vil der imidlertid ofte kunne ydes støtte til den efter forordning (EØF) nr. 2078/92 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget, samt om naturpleje⁽²⁾.

Endvidere støttes økologisk produktion i forordning (EØF) nr. 2092/91, som opstiller rammer for loyal konkurrence, hvilket er til fordel for de økologiske producenter, og sikrer, at forbrugerne får større tillid til de økologiske produkter.

Udover de foranstaltninger, som accepteres af Kommissionen i forbindelse med forordning (EØF) nr. 2078/92, råder Kommissionen ikke over detaljerede og systematiske oplysninger om yderligere støtteordninger i de enkelte medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991.

⁽²⁾ EFT L 215 af 30.7.1992

(98/C 82/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2241/97**af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Nye perspektiver om tildeling af pension til husmødre

I et svar for nylig på et spørgsmål fra undertegnede parlamentsmedlem (E-0119/97⁽¹⁾) stillede Rådet sig afventende med hensyn til muligheden for, at der kan findes en tilfredsstillende løsning på spørgsmålet om pension til husmødre, der igennem så lang tid har været drøftet i Fællesskabet.

I denne forbindelse hentydede det til, at nye initiativer fra Kommissionen også kunne omfatte dette emne, der er af så vidtrækkende betydning for den store gruppe af husmødre, der altid bliver genstand for uendelige drøftelser, uden at der findes en løsning på dette for samfundet vigtige spørgsmål.

Kan Kommissionen i lyset af de forventninger, som Rådet hentyder til i sit svar for nylig om sagen, oplyse, hvilke konkrete perspektiver, der her er tale om, og hvordan den kan leve op til de legitime krav, som grupper af husmødre stiller over alt i Unionen?

⁽¹⁾ EFT C 217 af 17.7.1997, s. 101.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(12. september 1997)*

Kommissionen agter at puste nyt liv i debatten om de emner, der var omhandlet i dens direktivforslag af 23. oktober 1987⁽¹⁾, ved at fremsætte et nyt direktivforslag. Forslaget tager sigte på at udbedre nogle af manglerne i de eksisterende direktiver om ligebehandling af mænd og kvinder, og det tager hensyn til udviklingen i domspraksis, bl.a. inden for erhvervstilknyttede ordninger (Barber-sagen og de hermed forbundne sager), og udviklingen i familie- og samfundsstrukturer.

Det må også nævnes, at spørgsmålet om hjemmegående husmødre indgår i de drøftelser på EU-plan, der blev iværksat ved Kommissionens meddelelse af 12. marts 1997 »Modernisering og forbedring af den sociale

beskyttelse i Den Europæiske Union«⁽²⁾. I meddelelsen gøres der nærmere rede for, hvordan den sociale beskyttelse kan tilpasses den nye kønsfordeling på arbejdsmarkedet, og for ændringerne i familiestrukturerne.

I beretningen om social beskyttelse fra 1997 vil Kommissionen komme ind på, hvor langt medlemsstaterne er nået med hensyn til individualisering af rettigheder, uden at det indebærer en trussel for kvindernes økonomiske situation.

(¹) KOM(87) 494 endelig udg.

(²) KOM(97) 102 endelig udg.

(98/C 82/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2245/97

af Kirsi Piha (PPE) til Kommissionen

(2. juli 1997)

Om: Situationen i Den Demokratiske Republik Congo

Ifølge oplysninger i pressen er der i Congo blevet afsløret store flygtningelejre, der har vist sig at være masseudryddelseslejre. I Congo anslås der at være omkring 40.000 flygtninge, og ingen kan præcist sige, hvor mange af dem der allerede er døde eller vil dø i disse umenneskelige lejre.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at undersøge de begivenheder, der har ført til den katastrofale situation, og for at finde de skyldige og bringe dem for Den Internationale Domstol?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro

(4. september 1997)

Det oprør, som de forenede demokratiske styrker til Zaïre/Congos befrielse (AFDL) indledte i slutningen af 1996, har ført til en spredning af de rwandiske flygtninge, der siden 1994 befandt sig i Kivu.

Skønsmæssigt skal mellem 600 000 og 800 000 flygtninge være vendt tilbage til Rwanda, medens andre, hvis antal er vanskeligt at skønne om (omkring 200 000 i henhold til De Forenede Nationers Flygtningehøjkommission), er flygtet for de fremrykkende AFDL-styrker. Visse personer har søgt tilflugt i de fjernere beliggende områder eller i de lande, der støder op til Den Demokratiske Republik Congo, men en stor del af flygtningene er sandsynligvis bukket under for forfølgelserne eller er døde af udmattelse.

Eftersom de oplysninger, der er fremsendt bl.a. af en lang række NGO'er, taler om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og om massakrer, har De Forenede Nationer besluttet at udsende en undersøgelseskommission.

Unionen har — i kraft af flere offentlige erklæringer og diplomatiske skridt fra den europæiske trojkas side og med aktiv opbakning fra Kommissionen — anmodet præsident Kabilas regering om fuldt og helt at overholde menneskerettighederne og at give de humanitære organisationer fri adgang til alle regioner for at kunne yde bistand til flygtningene. Desuden har Unionen anmodet regeringen om ufortøvet at give undersøgelseskommissionen fra De Forenede Nationer frie hænder til at foretage undersøgelser af de beskyldninger for massakrer, der skulle være begået på congolesisk territorium.

(98/C 82/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2262/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(2. juli 1997)

Om: Årsrapport om samhørighedsfonden 1995

Der henvises til »årsrapport om samhørighedsfonden 1995« (KOM(96)0388). Kan Kommissionen redegøre for, hvorfor forelæggelsen af årsrapporten sker med forsinkelse og hvorfor der i visse tilfælde ikke foreligger tilstrækkelige sammenlignelige oplysninger, hvad angår projekterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(11. september 1997)*

Årsrapporten om Samhørighedsfonden for 1995 blev forelagt den 4. september 1996. Skønt der i forordning (EF) nr. 1164/94 om Samhørighedsfonden ⁽¹⁾ ikke fastsættes en frist for forelæggelsen af rapporten, ønsker Kommissionen at sikre, at den forelægges med den mindst mulige forsinkelse. Det tager imidlertid en vis tid at udarbejde rapporten på grund af de mange specifikke krav vedrørende indholdet i bilaget til bilag II til forordningen samt ønsket om så stor fuldstændighed som muligt.

Årsrapporten indeholder alle offentliggjorte oplysninger om beslutninger om enkeltprojekter. Data, der muliggør en sammenlignende undersøgelse af projekterne, foreligger endnu ikke.

⁽¹⁾ EFT L 130 af 25.5.1994.

(98/C 82/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2282/97**af Nel van Dijk (V) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Konkurrencefordrejning i de vesteuropæiske havne

Kan Kommissionen bekræfte, at den har modtaget et brev fra miljøorganisationen Stichting Natuur en Milieu, hvori fastsættelsen af grundpriserne i de store vesteuropæiske havne kritiseres?

Er Kommissionen klar over, at den årlige leje for visse grunde holdes på et lavt niveau for at styrke de pågældende havnes stilling i forhold til konkurrerende havne?

Er Kommissionen klar over, at myndighederne også på anden måde forsøger at fremme havneaktiviteten, som f.eks. i tilfældet med kemikalievirksomheden Arco i Rotterdam, hvis tilslutning til rørledningsnettet til Antwerpen blev finansieret af det offentlige?

Er Kommissionen enig i, at disse støtteforanstaltninger fører til fordrejning af konkurrencen og er i strid med bestemmelserne i traktatens artikel 92?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(4. september 1997)*

Det er rigtigt at Kommissionen for nylig har fået et brev fra Stichting Natuur en Milieu («natur- og miljøfonden») om grundpriserne i visse EF-havne.

Lave grundpriser betyder ikke nødvendigvis at der ydes statsstøtte til de havneselskaber der omtales i brevet. De kan også skyldes andre forhold, for eksempel efterspørgslen på de pågældende grunde, deres anvendelse eller ejendomsforhold eller en kombination af disse faktorer. Derfor må hvert tilfælde undersøges for sig hvis man vil slå fast om der er statsstøtte med i billedet. Kommissionen vil imidlertid udbede sig oplysninger fra de berørte regeringer på grundlag af EF-traktatens artikel 92 og 93.

Hvad angår statsstøtte til havne i almindelighed, er det Kommissionens synspunkt at offentlige infrastrukturinvesteringer ikke udgør statsstøtte efter traktatens artikel 92 når blot alle brugere ud fra almenvelbetragtninger har adgang til infrastrukturen på lige vilkår. Derimod ville offentlig finansiering af anlæg der tænkes drevet forretningsmæssigt af bestemte virksomheder, normalt falde ind under artikel 92. Kommissionen er ikke klar over hvordan det forholder sig med spørgsmålet om rørledningsnettet, og hvordan denne sag forholder sig til de pågældende havnes transportmålsætninger. Men den vil udbede sig oplysninger fra de nederlandske myndigheder om de spørgsmål som det ærede medlem har rejst.

(98/C 82/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2285/97**af John Iversen (PSE) og Kirsten Jensen (PSE) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Pesticider på positivliste

Kan Kommissionen bekræfte, at den er i gang med at sætte sprøjtegiften Paraquat på EU's positivliste?

Vil Kommissionen i givet fald forklare, hvordan den evaluerer disse kemiske stoffer?

Hvilke sikkerhedsforanstaltninger tager Kommissionen for givet ved anvendelsen af Paraquat, særligt i forhold til miljø- og arbejdsmiljøproblemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(12. september 1997)*

Paraquat er ganske rigtigt et af de aktive stoffer, der for øjeblikket er ved at blive evalueret i henhold til bestemmelserne i direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾ og forordning (EØF) nr. 3600/92 ⁽²⁾ med henblik på eventuel optagelse på en EF-positivliste.

Som det fremgår af direktivets artikel 5, kan et aktivt stof kun optages i direktivets bilag I, hvis det på grundlag af den foreliggende tekniske og videnskabelige viden kan forventes, at et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder det aktive stof, efter en anvendelse, der er i overensstemmelse med god plantebeskyttelsespraksis, ikke har nogen skadelige virkninger på menneskers eller dyrs sundhed eller nogen uacceptabel indvirkning på miljøet.

Endvidere skal medlemsstaterne, efter at et aktivt stof er blevet optaget i direktivets bilag I, tage godkendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktive stof, op til fornyet overvejelse i overensstemmelse med betingelserne for optagelsen og de ensartede principper (bilag VI) inden for en nærmere fastsat frist.

Evalueringen af paraquat går videre, og rapporter om konklusionerne vedrørende paraquat er stadig under udarbejdelse. Der vil derfor gå nogen tid, før et udkast til beslutning kan drøftes med medlemsstaterne i Den stående Komité for Plantesundhed, og en beslutning derefter kan træffes.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler — EFT L 230 af 19.8.1991.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler — EFT L 366 af 15.12.1992.

(98/C 82/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2286/97**af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(2. juli 1997)*

Om: Genetisk modificeret raps

Mandag den 9. juni 1997 godkendte Europa-Kommissionen markedsføring af en genetisk modificeret herbicidresistent raps. Den herbicidresistente raps fremstilles af et belgisk selskab ved navn Plant Genetic System.

Hvilke eventuelle undersøgelser lod Kommissionen foretage for at vurdere de sundhedsmæssige og miljømæssige følger af frigivelse af denne genetisk modificerede organisme? Af hvilke grunde besluttede Kommissionen ikke at følge forsigtighedsprincippet i denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(18. september 1997)*

Kommissionen vedtog den 6. juni 1997 to beslutninger om markedsføring af genetisk modificerede hybride rapsfrø, anmeldt af virksomheden Plant Genetic Systems (PGS) ⁽¹⁾.

Herefter vil Frankrig give tilladelse til markedsføring af disse produkter, så de kan anvendes som en hvilken som helst traditionelt fremavlet rapssort. Markedsføring af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der indeholder, består af eller er afledt af sådanne genetisk modificerede organismer, er reguleret ved forordning EF nr. 258/97 om nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser ⁽²⁾.

I overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, som direktiv 70/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽³⁾ er baseret på, har ansøgeren forelagt alle de data og oplysninger, der behøves til at vurdere de sundheds- og miljøkonsekvenser, frigivelsen af denne rapssort vil kunne indebære. Ansøgningsmaterialet omfattede undersøgelser af den transgene B94-2 rapssorts spireevne, undersøgelser af, hvordan transgene sorter af vårraps reagerer på landbrugshjælpemidler, overvågning af restvirkningerne i tidligere markforsøg med transgen raps, nøje observationer af insekter, der fouragerer på transgene PGS-rapsplanter, et forsøg med fordøjeligheden af rapsfrø, en analyse af B94-2 rapsfrøenes kvalitet, en detaljeret beskrivelse af olie og oliekrager fremstillet af en transgen rapshybrid frembragt i laboratorium, detaljeret analyse af frø fra transgen og ikke-transgen raps, et fosfo-amino-transfer (PAT) forsøg med oliefrø transgene rapsfrø og indtagelse af honning fra honningbier, der fouragerer på transgen raps.

De to beslutninger blev vedtaget på grundlag af en positiv udtalelse (med kvalificeret flertal) i det forskriftsudvalg, der er nedsat i henhold til direktiv 90/220/EØF.

(1) EFT L 164 af 21.6.1997.

(2) EFT L 43 af 14.2.1997.

(3) EFT L 117 af 8.5.1990.

(98/C 82/95)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2288/97

af Patricia McKenna (V) til Kommissionen

(2. juli 1997)

Om: EU-støtte til Dublin havn-tunnelprojektet

Hvor meget støtte har de irske myndigheder hidtil ansøgt om fra Den Europæiske Union til udformning og konstruktion af den foreslåede Dublin havn-tunnel?

Hvor meget har EU hidtil bevilget til dette projekt? Er der blevet truffet nogen afgørelser om yderligere støtte, og er der sandsynlighed for yderligere udbetalinger inden for den nærmeste fremtid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(5. september 1997)

Kommissionen modtog den 9. juni 1995 en ansøgning fra den irske regering, hvori denne anmodede om 3,51 mio. ECU fra Samhørighedsfonden som støtte til en del af den indledende byggefase af det planlagte Dublin havn-tunnelprojekt. Den 18. december 1995 vedtog Kommissionen at bevilge et tilskud på 3,19 mio. ECU til projektet fra Samhørighedsfonden. Tilskuddet dækkede kun hjælp til planlægning og udformning af ansøgningen, men omfattede ikke et beløb til køb af jord, som der også var ansøgt om. Tilskuddet dækkede ikke anlægsudgifter.

Den 30. januar 1996 anmodede den irske regering om, at tilskuddet blev hævet til 5,85 mio. ECU, og den 9. december 1996 godkendte Kommissionen en ændring af den oprindelige beslutning, og Samhørighedsfondens tilskud til projektet blev således hævet til det ønskede beløb. Den ændrede beslutning skulle dække samme områder som før (der ydes ingen støtte til jordkøb og anlægsarbejder).

Kommissionen har i alt bevilliget 5,85 mio. ECU til projektet fra Samhørighedsfonden. Før den 9. juni 1995 havde Den Europæiske Fond for Regionaludvikling givet et tilskud på 187 500 ECU, og dette beløb skulle også anvendes til planlægning og udformning. Disse to beløb udgør den totale tilskudssum, som er givet til projektet fra EF's finansielle instrumenter.

Den irske regering har ikke anmodet om yderligere støtte til udformnings- eller planlægningsfasen eller til andre faser i projektet. Eftersom Kommissionen ikke har modtaget nye ansøgninger om støtte, er spørgsmålet om yderligere kommissionsbeslutninger om støtte til projektet ikke relevant.

(98/C 82/96)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2297/97**af John Iversen (PSE) til Kommissionen***(2. juli 1997)**Om:* Pesticider

Idet der henvises til debatten om godkendelse af pesticider i direktiv af 15. juli 1991 (91/414/EØF⁽¹⁾), bedes Kommissionen oplyse, om den snarest udleverer den liste over pesticider, som den har tænkt sig at få evalueret i ekspertudvalg?

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(9 september 1997)*

Bilag I til forordning (EØF) nr. 3600/92 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, som indeholder de 90 aktive stoffer, der allerede var på markedet den 25. juli 1993, gennemgås for øjeblikket af Kommissionen i henhold til denne forordning.

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat listen over de nye aktive stoffer (der endnu ikke var på markedet den 25. juli 1993), som ligeledes behandles i henhold til artikel 5 og 6 i direktiv 91/414/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 366 af 15.12.1992.

(98/C 82/97)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2301/97**af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(3. juli 1997)**Om:* EU-støtte til nuklear energi og fossile brændstoffer

Det fremgår af en nylig Greenpeace-rapport, at EU og vesteuropæiske regeringer har anvendt over 60 mia USD siden 1992 til industristøtte inden for nuklear energi og fossile brændstoffer. Samme år undertegnede EU-landene Rio-erklæringen og forpligtede sig herved til at beskytte det globale klima.

Til sammenligning kan det oplyses, at EU har anvendt 1,5 mia USD på varige energikilder såsom vindkraft og solenergi.

Ifølge Verdensenergirådet vil anvendelsen af 15 mia USD kunne bevirke, at hele industrisektoren inden for solenergi vil kunne konkurrere på omkostningerne i forhold til nuklear energi og fossile brændstoffer.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den vil træffe for at sikre, at EU-støtte bidrager til at fremme udviklingen af vedvarende energi og til afvikling af de mere forurenende industrier, således at EU kan opfylde sine internationale forpligtelser, herunder løfterne fra Rio?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(16. september 1997)*

Kommissionen ønsker at henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at de former for støtte, der er omhandlet i Greenpeace-rapporten, er af meget forskellig art. Inden for kulsektoren drejer det sig om statsstøtte til produktionen. På kernekraftområdet er der tale om støtte til forskning, hovedsagelig i sikkerhedsmæssige forhold. For de vedvarende energikilders vedkommende gælder det støtte til forskning i samt udvikling og markedsføring af disse energiformer. Det er derfor vanskeligt at sammenligne de forskellige former for støtte.

De foranstaltninger, Kommissionen påtænker at træffe for at stimulere udbredelsen af vedvarende energi på markedet, er omhandlet i en grøn bog med titlen »Fremtidens energi: vedvarende energi«⁽¹⁾. I forlængelse af den offentlige debat, der har fundet sted på grundlag af grønbogen, er Kommissionen ved at færdiggøre en hvidbog om samme emne, som vil omhandle de politiske og finansielle foranstaltninger, som kan iværksættes med henblik på at fremme udnyttelsen af vedvarende energi, hvis bidrag til den samlede energiforsyning forventes af stige fra 6 % i dag til 12 % i år 2010.

Desuden har Kommissionen i april 1997 forelagt et forslag om at fortsætte og videreudvikle de aktioner, der for øjeblikket finansieres som led i Altener-programmet⁽²⁾, der specielt er vedrører fremme af de vedvarende energiformers udbredelse på markedet. Fællesskabet yder ligeledes støtte til forskning og teknologisk udvikling på området vedvarende energi.

Det skal ligeledes bemærkes, at fremme af udnyttelsen af vedvarende energi, samt andre foranstaltninger, der tager sigte på kraftigt at nedbringe CO₂-emissionerne, spiller en yderst vigtig rolle som led i Fællesskabets internationale forpligtelser, herunder dem, det indgik i Rio de Janeiro.

⁽¹⁾ Dok. KOM(96) 576.

⁽²⁾ Dok. KOM(97) 87 endelig udg.

(98/C 82/98)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2303/97
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(3. juli 1997)

Om: Finansiering af radioprogrammer til fremme af fællesskabspolitikker på landbrugsområdet

Vil Kommissionen oplyse om igangværende informationskampagner i Spanien på landbrugsområdet, herunder finansieringen af radioprogrammer, de opstillede mål og bevillingernes størrelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja
(12. september 1997)

For følgende fem landbrugsvarer finansierer Kommissionen reklamefremstød, hovedsagelig via radio: Mælk, vindruesaft og hør med en fællesskabsfinansiering på 100% og æbler/citrusfrugter samt oksekød med 60%. Detaljerede oplysninger om de to sidste radiokampagner i Spanien sendes direkte til det ærede medlem samt til Parlamentets generalsekretariat.

Hvad angår olivenolie, gøres der ingen fremstød via radio i Spanien, men udelukkende via fjernsyn og i pressen.

(98/C 82/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2304/97
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(3. juli 1997)

Om: Bedre information om programmer og pilotprojekter

Ifølge oplysninger i pressen har kommunen Premiá de Mar (Katalonien — Spanien) opstillet solcelle- gadelygter. Kommunen havde tilsyneladende ikke kendskab til EU-programmerne til fremme af alternativ energi. Eksemplet fra Premiá de Mar kunne udvides til at gælde mange andre kommuner, hvis Kommissionen sørgede for bedre information om programmerne.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte for at fremme anvendelsen af alternative energikilder med henblik på at nå det mål for energiforsyningen på 15%, som Parlamentet opstillede for 2010?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(16. september 1997)*

Kommissionen har afstukket en række retningslinjer for at fremme vedvarende energi.

For så vidt angår det eksempel, det ærede medlem nævner, findes der flere instrumenter, til oplysning om Fællesskabets programmer og om nye teknologier inden for vedvarende energi, såvel på landsplan som i den selvstyrende region Cataluña.

- OPET-nettet (Organisationer til fremme af energiteknologi), hvori indgår IDAE (»Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía«) og ICAEN (»Institut Català d'Energia«).
- EnR-nettet (nationale energistyrelser), hvori IDAE indgår.
- FEDERANE (sammenslutning af regionale energiagenturer), hvori ICAEN indgår.

I Cataluña findes ligeledes nogle energiagenturer for større byområder, som har opnået fællesskabsstøtte til deres oprettelse, bl.a. byen Barcelona og det kommunale fællesskab Maresme.

Kommissionen er desuden af den opfattelse, at man yderligere bør udbygge og forbedre udbredelsen af informationer, og har med henblik herpå allerede taget skridt til at udvikle en samlet fællesstrategi for information om vedvarende energi. Mere konkret har Kommissionen som opfølgning af Europa-Parlamentets beslutning om grønbogen om vedvarende energi ⁽¹⁾ allerede taget initiativ til at oprette et fælles center for indsamling og udbredelse af information om vedvarende energi.

⁽¹⁾ Dok. KOM(96) 576.

(98/C 82/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2315/97**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(3. juli 1997)*

Om: Apparaters energieffektivitet

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at fastlægge obligatoriske standarder for husholdningsapparaters energieffektivitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(16. september 1997)*

Kommissionen har udarbejdet en strategi til forbedring af energieffektiviteten for husholdningsmaskiner, som omfatter foranstaltninger rettet mod både producenter og forbrugere. Kommissionen har taget skridt til at fastlægge minimumskrav for energieffektivitet for alle større husholdningsapparater.

Kommissionen indledte processen med køleskabe og dybfrysere, som er de mest strømforbrugende husholdningsapparater. Med henblik på at indføre obligatoriske standarder fra september 1999 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den 3. september 1996 Kommissionens forslag til direktiv 96/57/EF ⁽¹⁾ om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til husholdningsbrug.

Hvad angår vaskemaskiner, tv-apparater og videobåndoptagere, blev det efter undersøgelser og anbefalinger fra sagkyndige besluttet, at den bedste måde at opnå forbedringer i energieffektiviteten er, at producenterne selv udhandler aftaler om at forbedre energieffektiviteten for apparater, som markedsføres. To aftaler, som forhandles i øjeblikket, vil føre til en effektivitetsforbedring på 20% og træde i kraft den 1. januar 1998. Kommissionen mener, at aftalerne vil være mere effektive end direktiver med minimumskrav til apparaternes energieffektivitet på grund af forhandlede aftalers store fleksibilitet og deres hurtige vedtagelse.

For andre apparater som opvaskemaskiner, elektriske vandvarmere og luftkonditioneringsapparater er Kommissionen ved at gennemføre undersøgelser med henblik på at finde frem til muligheder for at forbedre energieffektiviteten og de bedste måder (standarder eller forhandlede aftaler) til at nå disse forbedringer.

(¹) EFT L 236 af 18.9.1996.

(98/C 82/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2316/97
af James Nicholson (I-EDN) til Kommissionen
(3. juli 1997)

Om: Grundvandsdirektivet (direktiv 80/68/EØF)

Der fandt for nylig en offentlig høring sted vedrørende en ansøgning om tilladelse til at placere en losseplads med en kapacitet på 13 mio m³ i umiddelbar nærhed af Larne Lough, County Antrim. Ansøgerne anførte, at der ifølge deres skøn ville forekomme i grundvandsdirektivet (direktiv 80/68/EØF) (¹) opførte stoffer i de potentielle udledninger i Larne Lough. Modstanderne af ansøgningen gav udtryk for den opfattelse, at ansøgerne ikke havde taget hensyn til bestemmelserne i direktivet og i Nordirlands gennemførelseslovgivning.

Hvad er Kommissionens syn på en ansøgning, der efter modstandernes opfattelse er udfærdiget uden behørig hensyntagen til grundvandsdirektivet (direktiv 80/68/EØF)?

Har Kommissionen nogen mulighed for at tage en afgørelse truffet af de nordirske myndigheder op til fornyet overvejelse eller underkaste den en grundig undersøgelse, hvis der gives tilladelse til at anlægge lossepladsen uden behørig hensyntagen til EØF-direktiver?

(¹) EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(18. september 1997)

Som svar på den indvending, de klagende parter har fremsat, om at ansøgningen om iværksættelse af det planlagte projekt skulle være blevet udarbejdet uden behørig hensyntagen til Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer, er det første spørgsmål, som må afklares, hvorvidt ansøgningen er i tråd med landets egen lovgivning eller retningslinjer på dette område. Såfremt dette ikke er tilfældet, bør spørgsmålet tages op til nærmere drøftelse med landets myndigheder.

Såfremt det imidlertid måtte kunne konstateres, at ansøgningen herom er helt i tråd med landets egen nationale lovgivning eller øvrige retningslinjer på dette område, men at disse igen må anses for at udgøre en ukorrekt eller utilstrækkelig omsætning i praksis af det pågældende fællesskabsdirektiv, kan Kommissionen i givet fald eventuelt — som svar på det andet spørgsmål — lade registrere en officiel klage og dermed indlede eventuelle overtrædelsesprocedurer mod den pågældende medlemsstat i henhold til EF-traktatens artikel 169.

(98/C 82/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2326/97
af Patricia McKenna (V) til Kommissionen
(7. juli 1997)

Om: Sporvognssystem i Dublin

Luas, det hårdt tiltrængte sporvognssystem i Dublin, er et af de vigtigste projekter, der for øjeblikket er under udarbejdelse i Irland og som får støtte fra EU's strukturfonde.

Planen for en af projektets linjer, Tallaght-Dundrum-linjen, er blevet revideret inden for det sidste år. Oprindeligt havde Córás Iompar Éireann (CIE), Irlands offentlige transportselskab, planlagt, at linjen skulle gå gennem landsbyerne Kilmainham og Inchicore. Efter kraftig lobbyvirksomhed fra erhvervskredse gik CIE med til at flytte linjen til Davitt Road og Grand Canals opfyldte flodseng.

Hvis denne plan gennemføres, vil Luas' spor blive placeret i den underudviklede park, som blev anlagt, efter at den del af Grand Canal, der går mellem Suir Road og James's Harbour, blev fyldt op i løbet af 1970'erne. Imidlertid bliver indvirkningerne af dette projekt for Grand Canal, dens flora og fauna og det omgivende miljø ikke taget i betragtning af miljøindvirkningsrapporten om Luas-projektet.

Det ser ud til, at denne undladelse er i modstrid med Rådets direktiv 97/11/EF⁽¹⁾ om ændring af direktiv 85/337/EØF⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. I artikel 5, stk. 3, i det ændrede direktiv hedder det, at »de oplysninger, som bygherren skal give« i en miljøindvirkningsrapport mindst skal omfatte »de data, der er nødvendige for at konstatere og vurdere de væsentlige virkninger, projektet vil kunne få for miljøet«.

Vil Kommissionen gøre forestillinger over for de irske myndigheder og spørge dem, hvorfor disse oplysninger er blevet udeladt fra miljøindvirkningsrapporten om sporvognssystemet?

Mange mennesker, der bor i Inchicore- og Kilmainham-området har klaget over, at de ikke er blevet hørt angående dette spørgsmål, og at fordelene ved Luas (f.eks. reduceret trafikchaos, bedre adgang til offentlig transport) ikke vil komme deres landsbyer til gode. Før i tiden har Kommissionen klaget til den irske regering over udeladelsen af Ballymun-linjen fra den første etape af Luas' opførelse, en beslutning, der også blev truffet uden tilstrækkelig offentlig høring. Vil den også give udtryk for sin bekymring over dette spørgsmål?

⁽¹⁾ EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(19. september 1997)

Fællesskabet har accepteret at samfinansiere et sporvognsprojekt i Dublin under det irske operationelle transportprogram 1994-1999. Projektet – som kaldes LUAS – blev vedtaget af »Dail« (det irske parlament) i transportretsakten (Dublin Light Rail) i 1996. Retsakten fastlægger udviklings- og høringsproceduren, der fører til godkendelse af detailprojektet. Under denne procedure har bygherren Córás Iompar Éireann (CIE) ansøgt om en sporvognsrute hos ministeren for transport, energi og telekommunikation (som er udnævnt til minister for offentlige arbejder fra 26. juni). Ansøgningen skal ledsages af en miljøkonsekvensundersøgelse, og ministeren kan kræve yderligere oplysninger i bestemte tilfælde. Offentligheden har adgang til undersøgelsen og kan fremsætte forslag til ministeren om det foreslåede projekt eller mulige miljøkonsekvenser. Desuden skal ministeren lede en offentlig høring, hvorunder offentligheden kan møde frem og tilkendegive deres holdning. Under beslutningstagningen er ministeren forpligtet til at anlægge en bred synsvinkel og herunder overveje alle forslag fra offentligheden.

Ovennævnte procedure forekommer at være i overensstemmelse med Rådets direktiv 85/337/EØF om vurderingen af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Der er rig lejlighed til, at det ærede medlems indsigelser kan behandles detaljeret ved f.eks. at stille forslag til ministeren, deltage i høringen og ved en eventuel udøvelse af ministerielle beføjelser.

Den formelle procedure er endnu ikke afsluttet. CIE ansøgte om en sporvognsrute den 1. maj 1997, og det har fremsendt en miljøkonsekvensanalyse. Skriftlige ændringsforslag kunne sendes til ministeren indtil den 4. juli 1997, og derefter var det stadig muligt at fremsætte forslag på den offentlige høring (der blev givet meddelelse om høringen den 21. juni 1997). I kølvandet på det nylige regeringsskifte i Irland besluttede den nye regering at nedsætte et uafhængigt undersøgelsesudvalg til at vurdere muligheden for at bygge LUAS som en undergrundsbane i bykernen. Under den offentlige høring blev der afholdt et foreløbigt møde den 14. juli 1997. Her meddelte inspektøren, dommer Sean O'Leary, at han har til hensigt at udsætte sagen, så længe undersøgelsen står på, og at han påtænker at indkalde til fornyet behandling af sagen den 29. september 1997.

Det bemærkes, at projektplanlægningen også omfattede en offentlig høringsfase, inden den formelle procedure blev iværksat. Projektgruppen forberedte et diskussionsoplæg med fem alternative linjeføringer mellem Bluebell og Heuston Station med en sammenlignelig socioøkonomisk og miljømæssig undersøgelse af hvert alternativ. Den nu foreslåede linjeføring blev valgt ud fra en bred analyse og under hensyntagen til forslag modtaget fra interesserede og fra lokalt afholdte møder.

På denne baggrund anser Kommissionen det for uhensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at rette henvendelse til de irske myndigheder om de forhold, der anføres i forespørgslen. Det ærede medlem bør anvende mulighederne på nationalt plan for at fremsætte et forslag til de nationale myndigheder.

(98/C 82/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2331/97**af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen***(7. juli 1997)**Om: Fællesskabsstøtte*

Europa-Parlamentet, Kommissionen samt Rådet organiserede i fællesskab Europadagene den 9. og 10. maj 1997 i Bruxelles.

Kan Kommissionen oplyse, hvor stort et beløb de reelle udgifter til et sådant arrangement beløb sig til, og fra hvilken budgetpost de nødvendige bevillinger hertil stammer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(18. september 1997)*

	<i>(ECU)</i>
Fremstilling af 5 produkter med logoet »9. maj« (11 officielle sprog, medlemsstater og tredjelande ± 2 mio. stk.).	65 000
10. maj (åbent hus) modtog man ca. 29.000 besøgende i Parlamentet, Rådet og Kommissionen, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.	
Finansielt bidrag fra Kommissionens repræsentation i Belgien til den fest, der afholdtes på rond-point Schuman	100 000
Kommissionens omkostninger til »åbent hus«-foranstaltningen	13 836
Kommissionens samlede udgifter	178 836
Bidrag (Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget) til udgifter til den fælles folder og oplysningsarbejde i forbindelse hermed	12 816

For Kommissionens vedkommende er bevillingerne taget fra budgetpost B3-3000.

(98/C 82/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2337/97**af Nuala Ahern (V) til Kommissionen***(10. juli 1997)**Om: Gennemførelse af miljø- og sikkerhedsmæssige prøver ved EU's atomanlæg*

Ifølge et memorandum udarbejdet af Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA) vicegeneraldirektør Bruno Pelland om en kontaktudvalgsmøde på højt niveau mellem Europa-Kommissionen og IAEA i Bruxelles den 12.-13. december 1996 er Euratom og IAEA kommet på kant over den måde, hvorpå der udtages miljø- og sikkerhedsmæssige prøver ved visse atomanlæg i Den Europæiske Union. Anlæg i Belgien, Italien og Sverige

siges at være lukket for IAEA-inspektører, indtil Euratoms analytiske kapacitet til at vurdere prøver er kommet på højde med IAEA's faglige niveau. Er dette en præcis gengivelse af de nuværende forhold, og hvad gør Kommissionen for at få et bedre samarbejde med IAEA om inspektionen af atomanlæg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(15. september 1997)

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på besvarelsen af den skriftlige forespørgsel E-1643/97 af fr. Bloch von Blottnitz ⁽¹⁾ om samme emne.

Redegørelsen i forespørgslen om udtagning af miljømæssige prøver er ikke en korrekt gengivelse af den nuværende situation. Kommissionen og Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) samarbejder gennem fælles prøveudtagning, gensidig adgang til testresultater og yderligere metodeudvikling. Kommissionen har den fornødne analysekapacitet til at kunne drage sine egne konklusioner. Europæiske laboratorier udfører rent faktisk IAEA's analyser sammen med andre laboratorier.

Hvad angår tilrettelæggelsen af afprøvningen og gennemførelsen af den nye prøvemethode foretrækker både Kommissionen, medlemsstaternes myndigheder og operatørerne en teknisk-videnskabelig indfaldsvinkel, hvor der ved hver ny prøve tages hensyn til erfaringer og resultater fra den foregående prøveudtagning.

På det seneste kontaktudvalgsmøde på højt niveau i juni 1997 var der enighed om alle relevante emner på dette område.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 10.2.1998.

(98/C 82/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2340/97

af Graham Mather (PPE) til Kommissionen

(10. juli 1997)

Om: Øremærkning af svin

Rådets direktiv 92/102/EØF ⁽¹⁾ foreskriver, at medlemsstaterne skal gennemføre en identifikationsordning med øremærkning af visse husdyr, herunder svin. Der har været visse klager over, at denne ordning er dyrplageri. Der har været forslag fremme om, at en øget brug af inspektioner er en mere brugbar metode end øremærkning.

Kan Kommissionen oplyse, om den har planer om at forbedre ordningen eller afskaffe kravet om øremærkning af svin? Kan Kommissionen også oplyse, om der er plads i direktivet til at afskaffe øremærkningen, hvis den erstattes med en anden ordning?

⁽¹⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(4. september 1997)

Det fastsættes i artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 92/102/EØF om identifikation og registrering af dyr at, »...andre dyr end kvæg skal mærkes snarest muligt, og under alle omstændigheder inden de forlader bedriften, med en øremærkning eller en tatovering, hvorved dyret kan henføres til den bedrift, det kommer fra, og som muliggør reference til fortegnelsen i artikel 3, stk. 1, litra a), idet dette mærke skal være anført i ethvert ledsagedokument...«

Ydermere er det ifølge ovennævnte artikel muligt at benytte midlertidig mærkning, og medlemsstaterne kan benytte deres nationale system ved flytning af andre dyr end kvæg.

Hvad angår fremtidige tiltag er Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 10 i Rådets direktiv 92/102/EØF, ved at forberede en rapport om et identifikations- og registreringssystem for dyr. Alle aspekter angående identifikation af svin, især de af det ærede medlem nævnte, vil blive taget under overvejelse. På basis af resultaterne i denne rapport vil Kommissionen eventuelt foreslå passende foranstaltninger. Rapporten og eventuelle forslag fra Kommissionen vil blive forelagt Parlamentet. Ydermere fastsættes det i artikel 10, at muligheden for at indføre en edb-baseret identifikationsmetode skal tages op til revision.

(98/C 82/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2342/97

af Stephen Hughes (PSE) til Kommissionen

(10. juli 1997)

Om: Forskellige regler for bilister

Kan Kommissionen opstille en liste over, hvilke medlemsstater, der

1. forlanger, at der forefindes en advarselstrekant i bilen,
2. forlanger, at der forefindes en ildslukker i bilen,
3. tillader opbevaring af en forsejlet dunk benzin (5 l) i bilens bagagerum?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(18. september 1997)

1. Advarselstrekant for biler er obligatorisk i Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland og Sverige. I Danmark og Nederlandene er man ikke forpligtet til at medbringe trekanten i bilen, men brug af trekant er obligatorisk, hvis køretøjet bryder sammen.
2. Ildslukker i biler kræves i Belgien, Grækenland og Portugal.
3. Så vidt Kommissionen ved, er der ikke forbud i noget medlemsland mod at en lukket benzindunk medbringes i bilens bagagerum.

Lovene vedrørende disse og mange andre spørgsmål vedrørende motorkøretøjers sikkerhed er i dag et anliggende, som udelukkende sorteres under medlemsstaternes, og ikke under Fællesskabets juridiske kompetence.

(98/C 82/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2347/97

af Friedhelm Frischenschlager (ELDR) til Kommissionen

(10. juli 1997)

Om: Aktionsprogrammet SOKRATES

I de sidste to år har det vist sig, at aktionsprogrammet SOKRATES har ydet et vigtigt bidrag på det europæiske uddannelsesområde.

I betragtning af at SOKRATES-programmet er meget kendt og populært, og de nye medlemsstater også deltager i programmet, forekommer bevillingerne hertil at være beregnet meget stramt.

1. Vil samarbejdet med de nye central- og østeuropæiske lande føre til en kvalitetsforringelse af SOKRATES-programmet?
2. Hvordan agter Kommissionen at gøre tildelingen af midler endnu mere gennemsigtig, for på den måde at dæmme op for misbrug?
3. Hvor mange ecu er i de sidste to år strømmet til Østrig inden for rammerne af dette program? Hvor høj har den procentvise udnyttelse været i de to andre nye medlemsstater — Finland og Sverige — sammenlignet med Østrig?

4. Hvor mange ansøgninger har der været om mobilitetsstipendier og professorater i udlandet fra professorer, universitetslærere og studenter? Hvor stor en procentdel har de ansøgte midler udgjort i Østrig sammenlignet med Frankrig og Tyskland?
5. Hvor mange har deltaget i uddannelses- og udvekslingsprojekter, og hvor mange fremmedsproglærere har benyttet sig af muligheden for videreuddannelse i udlandet? Hvor stor en procentdel af midlerne er blevet udnyttet i Østrig sammenlignet med Italien og England?
6. Hvordan vil Kommissionen prioritere på uddannelsesområdet i de næste to år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(24. september 1997)

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse, nemlig at Sokrates-programmet siden vedtagelsen i 1995 har ydet et betydeligt bidrag til det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet. Den er også enig med ham i, at bevillingerne forekommer at være beregnet meget stramt. Derfor har Kommissionen forelagt et forslag om ændring af afgørelsen om etablering af programmet ⁽¹⁾. I dette forslag har Kommissionen ønsket at forøge programmets finansielle ramme for perioden 1995-1999 fra de nuværende 850 mio. ECU til 900 mio. ECU. Ved førstebehandlingen foreslog Parlamentet et beløb på 950 mio. ECU. Rådets fælles holdning forventes at indeholde et forslag om 875 mio. ECU.

1. Programmets aktioners åbning for de associerede lande i Central- og Østeuropa forventes ikke at give anledning til nogen forringelse af kvaliteten. Aktionernes formål, indhold og udvælgelseskriterier vil ikke ændre sig. I øvrigt giver åbningen for nye lande uddannelsesinstitutionerne i de femten medlemsstater interessante nye muligheder for at udvikle deres europæiske initiativer.

2. Tildelingen af programmets midler foregår allerede nu på en transparent måde. Det offentliggøres, at der står stipendier til rådighed, og potentielt interesserede målgrupper gøres opmærksom herpå ved hjælp af en lang række informative foranstaltninger. Udvalget sker på grundlag af offentliggjorte kriterier. I sammenhæng med projekter vedr. tværnationalt samarbejde spiller eksterne eksperter en afgørende rolle i udvælgelsesprocessen. Kommissionen gennemfører regelmæssigt en kontrol af de nationale agenturers regnskaber og kontrollerer et bredt udvalg af de understøttede projekter på stedet. Indtil dato er der ikke fundet tilfælde af misbrug.

3. For 1995-96 og 1996-97 taget under ét er der godkendt mobilitet for 309 095 studenter og 26 641 universitetslærere inden for rammerne af Sokrates-programmets Erasmus-kapitel. Af disse var 6 203 studenter og 595 lærere fra Østrig. Budgettet for Sokrates/Erasmus stipendier til studenter (aktion 2 i Erasmus-kapitlet) er for disse to akademiske år på 150 mio. ECU. Budgettet for støtte til højere læreanstalter til organisering af studenternes mobilitet (aktion 1 i Erasmus-kapitlet) er på 28,63 mio. ECU. Budgettet til universitetslæreres mobilitet er på 7,38 mio. ECU.

4. - 5. For så vidt angår læreruddannelse (Comenius, aktion 3) deltog 1 500 lærere i uddannelsesaktioner under Sokrates i 1996 (Comenius-kapitlet). Ifølge et skøn over medlemsstaternes deltagelse var 35 lærere fra Østrig (2,3%), 217 fra Italien (14,4%) og 224 fra Det Forenede Kongerige (15%). I 1995 og 1996 taget under ét deltog 41 276 sproglærere i uddannelsesaktioner på skolerne. Af disse kom 404 fra Østrig (1%), 2 260 fra Italien (5,5%) og 1 732 fra Det Forenede Kongerige (4,2%). I den samme periode tilbragte 707 fremtidige sproglærere en periode som »Lingua assistent« i udlandet. Af disse kom 33 fra Østrig (4,7%), 71 fra Italien (10%) og 98 fra Det Forenede Kongerige (13,9%). Endvidere viser data fra 1995, at 32 466 skoleelever deltog i udvekslinger inden for rammerne af fælles uddannelsesprojekter vedr. sprogindlæring. Af disse kom 587 fra Østrig (1,8%), 7 181 fra Italien (22,1%) og 2.809 fra Det Forenede Kongerige (8,7%).

6. Kommissionens prioriteter for de næste to år på uddannelsesområdet omfatter udformning og vedtagelse af nye generationer af programmer, når de programmer, der fungerer i øjeblikket, afsluttes ved udgangen af december 1999; gennemførelse af de fem prioriteter, der fastsættes i hvidbogen om undervisning og indlæring ⁽²⁾; opfølgning af henstillingerne i grønbogen om hindringer for uddannelse på uddannelsesområdet ⁽³⁾, blandt andet i spørgsmålet om muligheden for overførsel af stipendier; styrkelse af uddannelsens rolle inden for andre områder af Fællesskabspolitikken, herunder blandt andet beskæftigelse; forelæggelse af et programforslag på området regionale sprog og mindretals sprog.

⁽¹⁾ KOM(97) 338.

⁽²⁾ KOM(95) 590.

⁽³⁾ KOM(96) 462.

(98/C 82/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2351/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen***(10. juli 1997)*

Om: Udsættelse af bygningen af højhastighedsjernbanestrækningen Rom-Napoli

I det supplerende svar af 5. juni 1997 på skriftlig forespørgsel E-0508/97 ⁽¹⁾ om bygning af højhastighedsjernbanestrækningen Rom-Napoli oplyste Kommissionen, at den havde henvendt sig til de italienske myndigheder og ville træffe de nødvendige foranstaltninger for at få overholdt fællesskabsbestemmelserne om vurdering af indvirkningen på miljøet.

Kan Kommissionen på den baggrund oplyse,

1. hvilke italienske myndigheder den har henvendt sig til?
2. nøjagtig hvilke foranstaltninger den træffer for at sikre overholdelse af fællesskabsbestemmelserne, hvad angår de projekter, der nævnes i bilag I til direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾?
3. på hvilken måde de initiativer, Kommissionen nu tager, helt konkret adskiller sig fra initiativer i tilknytning til andre henvendelser fra forespørgeren vedrørende manglende overholdelse af direktiv 85/337/EØF i forbindelse med gennemførelse af projekter henhørende under direktivets bilag II?
4. om de initiativer, Kommissionen har taget, kan føre til indstilling af arbejdet eller en revision af projekterne?

⁽¹⁾ EFT C 391 af 23.12.1997, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(9. september 1997)*

Kommissionen retter altid først henvendelse til Italiens faste repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber, som derefter videresender Kommissionens skrivelse til de pågældende italienske ministerier, i det foreliggende tilfælde miljøministeriet.

De foranstaltninger, der træffes ved overtrædelse af en bestemmelse i fællesskabsretten, består i indledning af en overtrædelsesprocedure på grundlag af EF-traktatens artikel 169. Når Kommissionen får kendskab til en påstået overtrædelse af fællesskabsretten, medfører dette ikke nødvendigvis indledning af en sådan overtrædelsesprocedure eftersom de fremførte forhold og argumenter først skal verificeres og vurderes juridisk, normalt efter at Kommissionen har modtaget bemærkninger hertil fra det pågældende lands myndigheder.

Det kan ikke udelukkes, at Kommissionen under særlige omstændigheder som led i en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 169 kan anmode Domstolen om at fraskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler i henhold til EF-traktatens artikel 186.

(98/C 82/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2352/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen***(10. juli 1997)*

Om: Udbud af konsulentarbejde i forbindelse med Rom Kommunes privatisering af ACEA

I svaret på forespørgsel P-1071/97 ⁽¹⁾ om Rom Kommunes offentlige udbud af konsulentarbejde i forbindelse med privatisering af Det Kommunale Energi- og Miljøselskab (ACEA) oplyste Kommissionen, at direktiv 92/50/EØF ⁽²⁾, eftersom den placerede kontrakt var på 327.726.000 lire uden moms, ikke fandt anvendelse, fordi der heri fastsættes et minimum for direktivets anvendelse på 200.000 ecu uden moms. Nærmere oplyste Kommissionen imidlertid også, at mindstebeløbet på 200.000 ecu ikke refererede til værdien af den placerede kontrakt, men til udbudsaftalens »anslåede« værdi ved udbuddets bekendtgørelse. Havde den af kommunen

anslåede værdi af udbudsaftalen derfor været over 200.000 ecu, havde kommunen virkelig overtrådt de europæiske forskrifter.

Af referatet af Roms kommunalbestyrelses forhandlinger (nr. 1937 fra 1995), hvori man bekendtgjorde udbuddet af konsulentarbejde i forbindelse med privatiseringen af ACEA, fremgår det slet ikke, at udbudsaftalens værdi er anslået. Det ser således ud til, at Roms Kommune har overtrådt bestemmelserne to gange ved dels ikke at have sendt udbudsbekendtgørelsen, dels ikke i forvejen at have anslået aftalens værdi. Alligevel står der helt klart på side 5 i kommunalbestyrelsens forhandlingsreferat nr. 1937, at »Rom Kommune pr. telefax sender udbudsbekendtgørelsen til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer og senere bekræfter den pr. anbefalet skrivelse«.

Kan Kommissionen på den baggrund oplyse,

1. om Rom Kommunes manglende fastsættelse af den anslåede værdi af udbudsaftalen samt den senere manglende fremsendelse af udbudsbekendtgørelsen til Publikationskontoret betyder overtrædelse af direktiv 92/50/EØF?
2. hvilke foranstaltninger den i bekræftende fald agter at træffe for at sørge for, at fællesskabsretten atter overholdes?
3. om udbuddet af konsulentarbejde i bekræftende fald ud fra det ovennævnte kan betragtes som mangelfuldt fra begyndelsen og dermed som ugyldigt?

(¹) EFT C 373 du 9.12.1997, s. 60.

(²) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(16. september 1997)

Den omstændighed, at Rom kommune ikke udtrykkeligt har fastsat udbudsaftalens anslåede værdi i sin afgørelse nr. 1937 af 1995, udgør ikke i sig selv en overtrædelse af EU-reglerne om offentlige udbud.

Kommissionen har dog anmodet de italienske myndigheder om at oplyse, hvorfor de ikke havde sendt udbudsbekendtgørelsen om konsulentarbejde i forbindelse med privatisering af ACEA til De Europæiske Fællesskabers Publikationskontor.

Det ærede medlem vil blive underrettet nærmere, når Kommissionen har taget stilling til de italienske myndigheders svar.

(98/C 82/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2360/97

af Katerina Daskalaki (UPE) til Kommissionen

(10. juli 1997)

Om: Diskrimination af kvinder i virksomheder

Ifølge nogle artikler offentliggjort i den græske presse har nogle multinationale selskaber i den senere tid gennem »hemmelige« kontrakter og mundtlige aftaler pålagt kvindelige ansatte ikke at blive gravide i den periode, kontrakten dækker. Hvis de alligevel bliver gravide, vil de som straf blive afskediget med omgående virkning eller blive nødt til at betale et beløb, der svarer til den godtgørelse, de ellers har ret til.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger, der udover den retlige beskyttelse, kvinderne har på grundlag af den nationale lovgivning og de internationale aftaler, vil kunne træffes over for de virksomheder, der fører en sådan politik? Vil Kommissionen undersøge hele sagen og træffe de nødvendige foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(12. september 1997)*

Kommissionen har ikke noget kendskab til de forhold, det ærede medlem omtaler, og den konstaterer, at spørgsmålet bygger på artikler i den græske presse. Kommissionen deler dog fuldt ud det ærede medlems bekymring og erindrer om, at det ifølge Domstolens faste praksis er direkte kønsdiskriminering at afskedige en kvinde, udelukkende fordi hun er gravid (jf. f.eks. dom af 14. juli 1994 i sag C-32/93 Webb, Saml. I, s. 3567).

Ifølge artikel 11 Rådets direktiv 92/85/EØF vedrørende arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer ⁽¹⁾, skal der på visse betingelser (bl.a. en arbejdsperioden inden barselsorloven) gives en passende ydelse. Det ville gå ud over direktivets positive virkninger, hvis arbejdsgiverne i medfør af en national lovgivning kunne indføre en klausul om tilbagebetaling af ydelsen. Et sådant forhold ville være i modstrid med EU-retten. Ifølge Kommissionens oplysninger er der dog ikke noget, der tyder på, at noget sådant er tilfældet i den græske lovgivning.

Ifølge EF-traktatens artikel 169 kan Kommissionen imidlertid kun indbringe sager for Domstolen, hvis medlemsstaterne ikke har overholdt deres forpligtelser. Kommissionen råder derimod ikke over retsmidler til at træffe foranstaltninger, der hindrer forhold, der er i strid med EU-retten, hvis disse forhold skyldes private personer eller virksomheder.

De berørte kan til gengæld indbringe sagen for de nationale domstole, der har til opgave at sikre, at de nationale bestemmelser overholdes. Hvis der er tvivl om den rette fortolkning af EU-bestemmelserne, kan eller bør de nationale domstole i henhold til EF-traktatens artikel 177 rejse et præjudicielt spørgsmål ved Domstolen

⁽¹⁾ EFT L 348 af 28.11.1992.

(98/C 82/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2361/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(10. juli 1997)*

Om: De traditionelle folkedragter i EU's medlemsstater

En vigtig del af enhver regions kulturrigdom er uden tvivl dens traditionelle dragter. I mange af EU's regioner findes der skrædderværksteder og småvirksomheder, der beskæftiger sig med at fremstille disse dragter, aktiviteter, som i høj grad bidrager til at holde liv i traditionerne med de lokale folkedragter.

Kan Kommissionen oplyse, om der er mulighed for at skabe økonomiske incitamenter for disse småvirksomheder? Inden for hvilke rammer? Hvilke beløb vil der eventuelt kunne stilles til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(8. oktober 1997)*

Kommissionen anerkender den rolle, som de traditionelle håndværk og kunsthåndværk spiller for den europæiske kulturarv, og har i år bl.a. samfinansieret en konference om europæisk kunsthåndværk i år 2000 («Tradition and modernity: keys for European arts and crafts in the year 2000»).

I overensstemmelse med artikel 130 i EF-traktaten og det tredje flerårige program for de små og mellemstore virksomheder i Den Europæiske Union (1997-2000) ⁽¹⁾ har Kommissionen iværksat aktioner til fordel for håndværksfagene og de små virksomheder. Disse aktioner iværksættes først og fremmest ved hjælp af indkaldelser af forslag, der offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den seneste indkaldelse af forslag til fordel for håndværksvirksomheder og små virksomheder har følgende mål: tværnationalt samarbejde, fælles deltagelse i messer og udstillinger i lande inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), fremme af virksomhedskultur og iværksætterånd, finansiering og kreditmuligheder, erhvervsuddannelse, adgang til information og tjenesteydelser ved hjælp af edb samt uddannelse af eurorådgivere.

Der findes ligeledes inden for rammerne af regionalpolitikken en række foranstaltninger til støtte for små virksomheder og håndværksvirksomheder, forudsat at de er beliggende i en region, der er berettiget til regionaludviklingsstøtte.

(¹) KOM(96) 591.

(98/C 82/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2372/97
af Patricia McKenna (V) til Kommissionen
(10. juli 1997)

Om: Forslag om et EU-forbud mod hormonbehandlet kød

Sammenslutningen af Europæiske Landmænd (EFC) har opfordret EU til at indføre forbud mod hormonbehandlet kød og slå til lyd for et internationalt forbud. Verdenshandelsorganisationen behandler for øjeblikket spørgsmålet, og der er etableret et internationalt voldgiftspanel på grund af uoverensstemmelser mellem EU og USA.

Ifølge EFC har hverken landmænd eller forbrugere brug for hormoner, og princippet om sundhedsbeskyttelse på længere sigt bør være fremherskende.

Vil Kommissionen, der med sine seneste politiske erklæringer har anført, at den ligeledes går ind for princippet om sundhedsbeskyttelse på længere sigt, arbejde for et forbud mod hormonbehandlet kød både i EU og globalt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(4. september 1997)

Kommissionen er bekendt med, at Sammenslutningen af Europæiske Landmænd går ind for opretholdelse af forbuddet mod hormonbehandlet kød, både i Fællesskabet og ved import fra tredjelande.

I Verdenshandelsorganisationens panel om hormoner i Genève påberåbte Kommissionen sig sikkerhedsprincippet til støtte for sine krav og forsvarede den holdning, at Fællesskabets ret til at beslutte, hvilket sundhedsbeskyttelsesniveau det anser for nødvendigt for sine borgere, skal anerkendes fuldt ud i sundheds- og plantesundhedsaftalen.

Det ærede medlem kan være forsikret om, at Kommissionen vil anvende alle de juridiske midler, den råder over i appelprocedurerne i WTO, for at forsvare de nuværende EU-bestemmelser.

(98/C 82/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2373/97
af Juan Colino Salamanca (PSE) til Kommissionen
(10. juli 1997)

Om: Støtte til sektoren for spiseoliven

Sektoren for spiseoliven er i øjeblikket i alvorlig krise. De høje omkostninger, der er forbundet med dyrkningen heraf — som bortset fra salgsfremmende foranstaltninger ikke er underlagt fællesskabsstøtte — betyder, at prisen på produktet stiger, hvorfor forbruget dalere, og konkurrenceevnen over for tredjelande forringes.

Meddelelsen vedrørende alternativer for reform af olivenoliesektoren KOM(97)0057 sammenfatter situationens alvor og sektorens forventninger til denne reform.

Agter Kommissionen at gøre noget for at sikre dette klart europæiske produkts overlevelse?

Har Kommissionen undersøgt muligheden af at yde en særlig støtte, sådan som producenterne ønsker, som ikke er i konflikt med olivenoliesektorens interesser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(10. september 1997)*

Der ydes ikke EF-støtte til sektoren for spiseoliven med undtagelse af visse former for støtte, som medfinansieres af EF, og som skal virke salgsfremmende og øge afsætningen. Disse ordninger har dog ikke været en succes.

I sektoren for spiseoliven er der for øjeblikket visse problemer, hvilket især skyldes to faktorer, nemlig den øgede konkurrence fra tredjelande, som har billigere arbejdskraft, og det forhold, at man i de senere år er gået over til at yde produktionsstøtte frem for forbrugsstøtte inden for olivenoliesektoren.

Sidstnævnte faktor skal ses som en konsekvens af den markedspolitik, som er blevet ført inden for denne sektor, hvilket indirekte har været medvirkende til, at prisen på spiseoliven er blevet forhøjet for at kompensere for den produktionsstøtte, som EF's olivenolieproducenter modtager.

Situationen forværres, hvis man ligeledes holder sig for øje, at der er visse spiseolivenproducenter, som modtager støtte til produktion af olivenolie via ordningen for små producenter, hvilket igen skaber ulige konkurrence for de producenter, som ikke modtager støtte.

Som det fremgår af det notat, som Kommissionen har sendt til Rådet og Europa-Parlamentet, og som det ærede medlem også omtaler, så har man analyseret spiseolivenproblemet og er bevidst om, at det af budgetmæssige årsager kan være svært at etablere en fælles markedsordning for denne sektor. En løsning på problemet for sektoren for spiseoliven kunne være at få del i det budget, som ellers er bestemt for olivenoliesektoren.

Under alle omstændigheder er reformen til debat, og indtil videre har der ikke været overensstemmelse mellem medlemsstaternes og erhvervsorganisationernes tilkendegivelser med hensyn til, om sektoren for spiseoliven bør være med i en kommende fælles markedsordning for olivenolie, hvilket udgør endnu et problem.

Når man holder sig disse elementer for øje, vil det dog stadig være muligt at finde en løsning på spiseolivenproblemet. Som det vil fremgå af Kommissionens oplæg til reform af sektoren for olivenolie, overvejer man at løse olivenolieproblemet ved at yde støtte baseret på antal af træer.

Da Kommissionen ønsker at kende alles mening, inden det endelige reformforslag for olivenoliesektoren forelægges, afventer den endnu bemærkninger til oplægget fra nogle af EF's institutioner, herunder Europa-Parlamentet.

(98/C 82/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2374/97**af Juan Colino Salamanca (PSE) til Kommissionen***(10. juli 1997)*

Om: Beskyttet oprindelsesbetegnelse for fåreosten RONCAL (Navarra)

Den beskyttede oprindelsesbetegnelse som defineret i forordning EØF nr. 2081/92 ⁽¹⁾ indebærer en snæver sammenhæng mellem kvaliteten og fremstillingen af råstofferne og den geografiske oprindelse.

Så vidt vides, er der opstået uregelmæssigheder i produktionen af RONCAL-osten, fordi der er anvendt fåremælk udefra.

Er Kommissionen bekendt med disse uregelmæssigheder?

Kan producenterne på denne måde ændre betingelserne for en beskyttet oprindelsesbetegnelse?

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(4. september 1997)*

Kommissionen havde allerede fået kendskab til denne oplysning pr. brev fra Coordination paysanne européenne (CPA) (European Farmers Coordination) af 14. maj 1997.

Efter vedtagelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽¹⁾ er anvendelsen af benævnelsen »Roncal«, der er beskyttet som oprindelsesbetegnelse i Fællesskabet, forbeholdt de producenter, der er bosat i et afgrænset geografisk område i det selvstændige samfund Navarra, og som fabrikterer den pågældende ost i henhold til bindende betingelser.

I kraft af den i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 2081/91 fastsatte definition står det klart, at når der er tale om en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB), skal bl.a. råstoffet udelukkende stamme fra det område, der er afgrænset af producenterne i ovenstående betingelser. Fabrikation af råstoffet uden for den afgrænsede zone vil medføre tab af retten til BOB.

På grund af deres abstrakte karakter har de klagepunkter, der er formuleret af CPA angående en virksomhed i Navarra, der har anvendt fåremælk fra Aveyron og det franske Baskerland med henblik på fabrikation af osten »Roncal«, indtil nu ikke gjort det muligt for Kommissionen at handle i sagen. CPA er blevet opfordret til at fremsende konkrete beviser, der vil kunne bekræfte det ærede medlems påstand, for at Kommissionen kan henvende sig til de spanske myndigheder og indlede en meningsudveksling om denne sag.

⁽¹⁾ EFT L 148 af 21.6.1996.

(98/C 82/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2384/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(10. juli 1997)

Om: Tyveri af oplysninger fra Kommissionens informatiksystem

Ifølge offentliggørelser i den belgiske presse er sagen vedrørende det tyveri af oplysninger fra Kommissionens informatiksystem, som fandt sted i den periode, hvor forhandlingerne med henblik på undertegnelsen af GATT foregik, ikke blevet fulgt op.

Disse oplysninger vedrørte EU's officielle standpunkter på en række områder, som havde berøring med GATT, og de kom på mystisk vis i den amerikanske delegations besiddelse under forhandlingerne.

Kan Kommissionen bekræfte, at der virkelig foregik tyveri af sådanne vigtige oplysninger? Er de skyldige blevet fundet? Hvilke sanktioner er der iværksat eller vil der blive iværksat imod dem på grund af en handling, der i den grad har forringet Fællesskabets forhandlingsposition?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(24. september 1997)

Kommissionen henviser det ærede medlem til Kommissionens svar på Johanna Maij-Weggens ⁽¹⁾ skriftlige forespørgsel nr. E-2471/96, hvori Kommissionen gør opmærksom på, at den bortset fra presseforlydender ikke er i besiddelse af oplysninger, der kan bekræfte de fremførte påstande.

⁽¹⁾ EFT C 11 af 13.1.1997.

(98/C 82/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2385/97
af María Estevan Bolea (PPE) til Kommissionen
(10. juli 1997)

Om: THERMIE-programmet

Kommissionen har under THERMIE-programmet ydet støtte til første fase af Colón-Solar-projektet i Huelva (Spanien), som går ud på produktion af elektricitet med brug af en kombination af solvarme i stor stil og gas ved hjælp af ny teknologi.

Har Generaldirektorat XVII og XII i forbindelse med forsøget på at fremme vedvarende energi, som er en af Kommissionens prioriteter, sørget for støtte til anden fase af dette projekt og andre lignende projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(16. september 1997)

Kommissionen lægger meget stor vægt på udvikling af ny teknologi på området vedvarende energikilder.

I 1995 finansierede Kommissionen som led i aktionerne til fremme af en teknisk-økonomisk undersøgelse vedrørende industriel udnyttelse af solenergi med henblik på elproduktion i Middelhavsområdet.

I 1996 finansierede Kommissionen første fase af to demonstrationsprojekter (det ene i Spanien og det andet i Grækenland) vedrørende industriel udnyttelse af solenergi kombineret med konventionelt brændsel elproduktion.

Da gennemførelsen af denne første fase endnu er i gang og de første resultater heraf endnu ikke foreligger, har Kommissionen i forståelse med Thermie-udvalget udsat finansieringen af de følgende faser.

Dog har Kommissionen som en opmuntring til den pågældende industrisektor bevilget en supplerende støtte på 1,2 mio. ECU til det spanske projekt.

Den endelige finansiering af solenergiprojekterne afhænger af de opnåede resultater i den indledende fase samt af resultaterne af en teknisk-økonomisk projektevaluering, som Thermie-udvalgets medlemmer har anmodet om, og som skal være gennemført inden udgangen af 1997.

Endelig er der netop indgivet et forslag til et forskningsprojekt under JOULE-afsnittet (forskning og udvikling). Dette forslag gøres til genstand for en vurdering efter de foreskrevne procedurer. Resultaterne heraf forelægges JOULE-udvalget til udtalelse, inden Kommissionen træffer afgørelse, hvilket formentlig vil ske i oktober 1997.

(98/C 82/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2386/97

af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen

(10. juli 1997)

Om: Afgiftsfrie køb i lufthavne

En flyrejsende, der rejser inden for EU, har lov til at købe afgiftsfrie varer i lufthavnens taxfree-butikker. Varerne kan dog kun købes i den lufthavn, hvor rejsen påbegyndes, og ikke længere i bestemmelsesstedets lufthavn.

Med den nuværende praksis optager de rejsendes afgiftsfrie indkøb den plads i flyvemaskinerne, der er beregnet til håndbagage, og varerne må opbevares ved passagerernes fødder. Dette forringer rejsesikkerheden og -komforten og vanskeliggør desuden muligheden for at bevæge sig i flyvemaskinen, eksempelvis i tilfælde af en ulykke. Også flyvemaskinens brændstofforbrug stiger som følge af maskinens øgede vægt.

Kommissionen bedes oplyse, hvorfor flypassagererne ikke også kan købe afgiftsfrie varer i bestemmelsesstedets lufthavn, da omfanget af varekøbet stadig kunne kontrolleres, eksempelvis ved at kræve fremvisning af den resterende del af boardingkortet i forbindelse med købet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(18. september 1997)*

Varer, der er beregnet til udførsel, er normalt fritaget for afgifter, medens varer, der indføres, belægges med afgifter. Det er grunden til, at rejsende ikke har lov til at købe afgiftsfrit i bestemmelsesmedlemsstaten. Det gælder både rejsende, der ankommer fra tredjelande, og rejsende inden for Fællesskabet.

De rejsende har i stedet lov til at købe afgiftsfrie varer i afrejsemedlemsstaten. Ved indførslen skal den rejsende deklare de varer, han ønsker at indføre, og principielt betale afgifter af alle de indførte varer. Den rejsende betaler ikke afgifter af varer, der falder ind under bestemte værdi- og mængdegrænser, da der er fastsat særlige afgiftsfrie kvoter for rejsende.

Overholdelse af forpligtelsen til at deklare og betale afgifter ved indførslen kontrolleres af toldmyndighederne. Inden for det indre marked gennemføres der ikke længere kontrol ved de indre grænser. Grænsekontrollen er blevet afløst af forhandlerkontrollsystemet. Det fremgår af den rapport, Kommissionen ⁽¹⁾ har forelagt, at forhandlerkontrollsystemet ikke fungerer tilfredsstillende i medlemsstaterne.

Kommissionen forstår udmærket det ærede medlems synspunkt vedrørende de sikkerhedsmæssige og miljømæssige følger af, at de afgiftsfrie køb optager plads i flyvemaskinerne. Der er imidlertid tale om problemer, der vil blive løst i den nærmeste fremtid. Rådets beslutning om at afskaffe afgiftsfrie salg til rejsende inden for Fællesskabet betyder, at disse salg vil ophøre pr. 30. juni 1999.

⁽¹⁾ KOM(96) 245 endelig udg.

(98/C 82/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2397/97**af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) til Kommissionen***(10. juli 1997)*

Om: Anvendelse af midler fra Samhørighedsfonden

En tredjedel af den autonome region Valencias område gennemlever en kraftig erosion og ørkendannelse, og for at bekæmpe denne erosionsproces afsatte den autonome region Valencia i 1996 1932 mio fra Samhørighedsfonden.

Kan Kommissionen give oplysninger om anvendelsen af disse midler i 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(12. september 1997)*

Kommissionen er opmærksom på problemerne med jorderosion og ørkendannelse i mange dele af Spanien, herunder regionen omkring Valencia. For at yde et bidrag til at løse disse problemer, har Kommissionen godkendt bistand fra Samhørighedsfonden til et antal projekter i 1995 og begyndelsen af 1996 vedrørende genbeplantning med skov, skovpleje, erosionskontrol og genskabelse af brandbeskadede arealer i alle større flodbækkener i Spanien. Nogle projekter, der blev forelagt af de spanske myndigheder i 1996, blev godkendt til bistand i juli 1997. De seneste beslutninger om ydelse af bistand vil kunne omfatte projekter i den autonome region Valencia (Ebro-, Júcar/Levante og Segura-flodbækkenerne).

Supplerende oplysninger sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

(98/C 82/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2402/97**af José Barros Moura (PSE) til Kommissionen***(10. juli 1997)**Om:* Pintasilgo-beretningen

Beretningen fra Vismandsudvalget, »For et Europa med Borgerlige og Sociale Rettigheder« af 1996 har bidraget væsentligt til definitionen af en europæisk socialpolitik, der er tilpasset den nuværende situation og indgår som en integreret del i den økonomiske konkurrence- og beskæftigelsespolitik samt højner det europæiske borgerskab ved at indføre de grundlæggende sociale rettigheder.

Der henvises især til den omtalte »proces i forbindelse med fælles udarbejdelse af en moderne liste over borgerlige og sociale rettigheder og pligter«, som sikrer værdien og mulighederne af reformer, som rækker ud over den regeringskonference, der er afsluttet i Amsterdam.

Kommissionen har gennem anvendelse af budgetbevillinger, der er afsat med støtte fra Parlamentet, forestået en række drøftelser i samtlige medlemsstater med henblik på forelæggelse af Vismandsudvalgets beretning. Kommissionen bedes på denne baggrund besvare følgende:

1. Kan Kommissionen give fyldestgørende oplysninger angående følgende: afholdte drøftelser, lokaler, arrangører, typer af sammenslutninger, der deltog, antal deltagere og disses socioprofessionelle stilling, konferencedeltagernes typiske profil, eventuelle konklusioner, antal omdelte eksemplarer af beretningen samt virkninger for den lokale sociale dialog?
2. Hvilke resultater har bestræbelserne i forbindelse med beretningen haft, dels med hensyn til nye initiativer til offentliggørelse, dels hvad angår den praktiske gennemførelse af dens forslag i form af foranstaltninger som et led i EU's socialpolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(2. oktober 1997)*

Kommissionen ønsker at oplyse det ærede medlem om, at den har til hensigt at udarbejde en publikation om de forskellige konferencer til opfølgning af vismændenes rapport, der blev organiseret i Fællesskabet i de første seks måneder af 1997.

Denne publikation vil bl.a. indeholde konklusioner og de vigtigste resultater af den debat, der har fundet sted.

Kommissionen vil sørge for, at denne publikation får en stor udbredelse.

(98/C 82/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2404/97**af Ursula Schleicher (PPE) til Kommissionen***(10. juli 1997)**Om:* Nedsættelse af CO₂-emissionerne

I svaret på vores forespørgsel E-1218/97 ⁽¹⁾ gør Kommissionen opmærksom på, at Rådets direktiv 93/76/EØF ⁽²⁾ af 13. september 1993 om begrænsning af kuldioxidemissionerne gennem en forbedring af energieffektiviteten indeholder følgende bestemmelse: »Medlemsstaterne fastsætter og iværksætter programmer med henblik på, at nye bygninger varmeisoleres effektivt på lang sigt efter normer, som fastsættes af medlemsstaterne under hensyntagen til de klimatiske betingelser eller zoner og bygningens anvendelsesformål.«

Selv om det i svaret på vores forespørgsel oplyses, at Kommissionen i nær fremtid vil aflægge beretning om direktivets anvendelse, anmoder vi forlods om svar på et enkelt spørgsmål: Hvor mange medlemsstater har indtil nu forelagt sådanne programmer?

⁽¹⁾ EFT C 45 af 10.2.1998.

⁽²⁾ EFT L 237 af 22.9.1993, s. 28.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(16. september 1997)*

Samtlige medlemsstater har indgivet deres programmer vedrørende kravene med hensyn til energieffektivitet i nye bygninger. Med disse krav fastsættes generelt de niveauer, der skal overholdes med hensyn til varmeisolering, men de gør det også muligt at tage hensyn til andre faktorer som f.eks. varmeinstallationers energieffektivitet, interne varmetilskud eller varmetilskud fra solstråling.

Med regelmæssige mellemrum bliver disse programmer revideret og ajourført for at tage hensyn til udviklingen i de politiske aspekter og den tekniske og videnskabelige udvikling.

Ud over disse bestemmelser har Kommissionen sikret, at det er obligatorisk at varmeisolere bygninger, nemlig i medfør af Rådets direktiv 89/106/EØF om byggevarer ⁽¹⁾, bl.a. med henblik på opfyldelsen af det væsentlige krav om energibesparelse.

⁽¹⁾ EFT L 40 af 12.7.1989, s. 12.

(98/C 82/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2412/97**af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen***(7. juli 1997)*

Om: Pligt til oplysning om interesser for medlemmer af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler

Forholder det sig således, at alle medlemmer af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har pligt til at give oplysninger om alle deres interesser til offentligheden? Er Kommissionen i bekræftende fald klar over, at et fremtrædende medlem af komitéen, som i mange år har haft nære forbindelser til babyindustrien, hidtil kun offentligt har givet oplysninger om interesser i mineralvand? Er Kommissionen enig i, at komitéens drøftelse af en række væsentlige emner — herunder de videnskabelige aspekter vedrørende lovgivningen om babyindhold — derfor har indebåret en interessekonflikt for dette medlem?

Er Kommissionen mere generelt ikke enig i, at udarbejdelsen af en omfattende, retrospektiv og ajourført oversigt over alle medlemmernes interesser ville give en mere gennemskuelig procedure, som er bedre egnet til at hindre interessekonflikter i forbindelse med komitéens arbejde? Er Kommissionen derfor ikke også enig i, at et sådant system bør indføres snarest muligt? Er Kommissionen derimod enig i, at den nuværende praksis gående ud på, at oplysninger om interesser gives ad hoc, kan give anledning til misbrug fra komitémedlemmernes side og bør afskaffes? Vil Kommissionen, indtil der sker en ændring på dette område, forpligte sig til at frigive alle oplysninger om medlemmernes interesser, som den i øjeblikket ligger inde med?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(6. oktober 1997)*

I henhold til artikel 11 i Kommissionens afgørelse 95/273/EF af 6. juli 1995 om oprettelse af en videnskabelig komité for levnedsmidler ⁽¹⁾ har komitémedlemmerne pligt til — enten årligt eller hvis der måtte opstå aktuelle situationer i forbindelse med komitéarbejdet eller opgaverne i arbejdsgrupperne — at underrette Kommissionen om interessekonflikter, der kan være til hinder for deres uafhængighed.

Indtil juni 1996 blev sådanne interesseerklæringer afgivet i al fortrolighed til Kommissionen. Medlemmerne af den videnskabelige komité erklærede sig dog indforståede med, at deres erklæringer fremover blev tilgængelige for offentligheden efter anmodning. Omstruktureringen af Kommissionens videnskabelige udvalg fra den 1. april 1997 havde imidlertid konsekvenser for denne ordning, idet den nødvendiggjorde fastsættelse af en fælles politik for sådanne spørgsmål, og den blev derfor aldrig implementeret. Alle erklæringer afgivet af medlemmerne om særlige spørgsmål, der er opstået på komitéens plenarmøder, fremgår imidlertid af referaterne, der er offentligt tilgængelige.

Kommissionen mener ikke, at de forelagte interesseerklæringer giver anledning til at betvivle medlemmernes uafhængighed og rådgivning i forbindelse med spørgsmål om baby mad eller et hvilket som helst andet emne, om hvilke komitéen har afgivet udtalelse.

Kommissionen kan bekræfte, at den går stærkt ind for en politik, der sigter mod maksimal gennemsigtighed, når det gælder de videnskabelige komitéers arbejde. Kommissionen beklager dog, at den ikke har mulighed for til at offentliggøre de interesseerklæringer, der blev afgivet i henhold til de tidligere gældende regler.

Efter omstruktureringen af Kommissionens tjenestegrene med ansvar for forskellige aspekter af beskyttelse af forbrugernes sundhed blev alle Kommissionens videnskabelige komitéer pr. 1 april 1997 overført til Generaldirektorat XXIV (Forbrugerpolitik og Beskyttelse af Forbrugernes Sundhed). I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse ⁽²⁾, hvori der lægges stor vægt på de fundamentale krav om kvalifikation, uafhængighed og gennemsigtighed i disse komitéers funktioner, fælles regler for udvælgelse af medlemmer og komitéernes arbejdsregler, herunder interesseerklæringer er fastlagt af Kommissionen i afgørelse af 23. juli 1997 om oprettelse af videnskabelige komitéer inden for forbrugersundhed og levnedsmiddelsikkerhed.

⁽¹⁾ EFT L 167 af 18.07.1995.

⁽²⁾ KOM(97) 183 endelig udg.

(98/C 82/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2421/97

af Joan Vallvé (ELDR) til Kommissionen

(11. juli 1997)

Om: Udbrud af svinepest i Lleida-området

Som følge af de udbrud af klassisk svinepest, der for nylig er blevet påvist i Lleida-området, og som følge af Den Stående Veterinærkomité's efterfølgende besøg har Kommissionen offentliggjort beslutning 97/285/EF ⁽¹⁾, hvori der fastsættes særlige betingelser for handelen i EU med svinekød og levende svin, der stammer udelukkende fra de angivne områder.

De forskellige medlemsstater har derfor tilpasset deres handel med svinekød med Spanien til indholdet af ovennævnte beslutning, undtagen Portugal, som ensidigt har lukket sine grænser for al handel med svinekød og svinekødsprodukter, der stammer ikke bare fra de nævnte områder, men fra hele Katalonien, hvormed det krænker den frie bevægelighed for varer.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet og/eller agter den at træffe for at få overholdt dette grundlæggende princip, som Den Europæiske Union er baseret på?

⁽¹⁾ EFT L 114 af 1.5.1997, s. 47.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. september 1997)

Ved Kommissionens beslutning 97/285/EF ⁽¹⁾ blev der vedtaget visse beskyttelsesforanstaltninger for at forebygge udbredelse af det virus, der forårsager klassisk svinepest, fra et område i Spanien bestående af Urgell, Noguera, Segrià og Garrigues.

Kommissionen er for nylig blevet informeret om ensidige foranstaltninger, som Portugal har vedtaget på grund af sygdomssituationen i Lerida. Den vil undersøge spørgsmålet.

⁽¹⁾ EFT L 114 af 1.5.1997.

(98/C 82/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2423/97**af Jyrki Otila (PPE) til Kommissionen***(11. juli 1997)*

Om: Forbedring af brandsikkerheden i forbindelse med svejsning

Brande, som skyldes gnister fra svejsning i forbindelse med bygningsarbejde samt reparation af biler og maskiner, er et generelt problem. Især efter branden i Düsseldorfs lufthavn, der kostede menneskeliv, og som opstod som følge af en gnist fra svejsning, rettedes opmærksomheden på manglen på klare sikkerhedsbestemmelser og på deres uensartethed i EU's medlemsstater. Disse observationer fremgår af den endelige rapport fra undersøgelsesgruppen, der var nedsat af delstaten Nordrhein-Westfalen til at undersøge ulykken i Düsseldorf. Rapporten er også ifølge vore oplysninger blevet sendt til Kommissionens generaldirektorat III, direktorat B 2, med ansvar for brandsikkerhedsanliggender, men der har ikke været nogen antydning af bestræbelser på at ændre eller supplere Fællesskabets normer for bekæmpelse af brande som følge af svejsning.

På nuværende tidspunkt indeholder Fællesskabets normer ikke tilstrækkelig nøjagtige bestemmelser for minimering af den mulige brandfare, der er forbundet med svejsning. Den moderne teknologi giver imidlertid mulighed for klare forbedringer i normerne for slukning af truende brande i begyndelsesfasen. Et eksempel på dette er, at svejseudstyret forsynes med et indbygget slukningsapparat.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at undersøge tilstrækkeligheden af de nationale normer for bekæmpelse af brande som følge af svejsning, og hvordan vil den på fællesskabsplan præcisere normerne for brandbekæmpelse i forbindelse med svejsning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pdraig Flynn*(6. oktober 1997)*

I henhold til rammedirektiv 89/391/EØF ⁽¹⁾ om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet har arbejdsgiveren pligt til at vurdere de risici, der findes for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på virksomheden.

Efter denne vurdering er arbejdsgiveren ansvarlig for at iværksætte foranstaltninger, som i overensstemmelse med de generelle forebyggelsesprincipper, der er omtalt i direktivet, gør det muligt at undgå risici, bekæmpe risici ved kilden, tage hensyn til den tekniske udvikling og udskifte det, der er farligt, med noget, der er ufarligt eller mindre farligt. Denne procedure finder naturligvis anvendelse på svejsning, som arbejdsgiveren beslutter at lade sine arbejdstagere udføre på virksomheden.

Når arbejdet udføres på en byggeplads, skal proceduren i henhold til særdirektiv 92/57/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser ⁽²⁾ suppleres med en sikkerhedsplan, hvorved der bl.a. sørges for en formålstjenlig koordinering af det arbejde, der udføres af de forskellige involverede virksomheder.

Endelig skal Kommissionen fremhæve, at i henhold til EF-traktatens artikel 118A, stk. 1, henhører fremme af forbedring af arbejdsmiljøet til beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed hovedsagelig under medlemsstaternes kompetence. Dette princip afspejler sig i traktatens artikel 118A, stk. 3, hvori det hedder, at medlemsstaterne kan vedtage strengere foranstaltninger end de minimumsforskrifter, der følger af direktiverne.

Under de givne omstændigheder har Kommissionen derfor ikke til hensigt at fremsætte forslag til foranstaltninger, som særlig tager sigte på de erhvervsrisici, der er knyttet til svejsning.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 29.6.1989.

⁽²⁾ EFT L 245 af 26.8.1992.

(98/C 82/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2425/97**af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen***(11. juli 1997)*

Om: EU's finansiering af motorvejen mellem Malaga og Estepona på Costa del Sol (Spanien)

De spanske myndigheder har planlagt at anlægge en motorvej gennem det tætbeboede Sitio de Calahonda. I området bor der omkring 18.000 mennesker, hvoraf 80% kommer fra andre EU-lande end Spanien. Ifølge repræsentanterne fra sammenslutningen af indbyggere er der særdeles bred modstand mod vejbyggeriet blandt de ikke-spanske indbyggere. I den offentlige debat i Spanien er der fremsat udtalelser om, at vejen alligevel ikke etableres med private midler, som det var planlagt, men at der til projektet søges om midler fra EU. Som begrundelse vil der blive anvendt de udenlandske ferieindbyggers behov for bedre transportforbindelser. Dette argument svarer ikke til virkeligheden ifølge de fleste indbyggere i området.

Hvordan agter Kommissionen i forbindelse med Spaniens eventuelle ansøgning til EU om støtte til finansiering af vejbyggeriet, at tage hensyn til det aspekt, at det ikke-spanske flertal blandt områdets indbyggere ikke desto mindre modsætter sig vejbyggeriet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(15. september 1997)*

Kommissionen har hidtil ikke modtaget nogen ansøgning om økonomisk støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling eller Samhørighedsfonden eller andre af Fællesskabets finansielle instrumenter til den del af Costa del Sol-motorvejen i Spanien, der nævnes i spørgsmålet, nemlig den del, der løber gennem Calahonda.

Skulle en sådan ansøgning blive modtaget fra de spanske myndigheder, vil Kommissionen vurdere den ud fra dens egne præmisser på samme måde som andre ansøgninger om støtte fra disse fonde. Det pågældende projekts støtteberettigelse i henhold til de relevante forordninger vil blive vurderet, og der vil ligeledes blive taget stilling til, om det er i overensstemmelse med Fællesskabets for øjeblikket gældende politik og lovgivning, navnlig vedrørende transport, offentlige indkøb og miljø. Det kan bemærkes, at motorvejsprojekter er omfattet af bilag I til direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ og derfor skal underkastes en vurdering af virkningen på miljøet (VVM).

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

(98/C 82/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2432/97**af Xaver Mayer (PPE) til Kommissionen***(8. juli 1997)*

Om: Anvendelse af alternative råvarer til fremstilling af gær – mindre forurening

Ved fremstilling af gær på basis af melasse opstår der reststoffer, der siden hen skal bortskaffes. Det sker bl.a. ved at udlede spildevand i de kommunale rensningsanlæg. Den store belastning af de offentlige anlægs rensningskapacitet medfører omkostninger, der påfører gærproducerende virksomheder stadig større byrder. Instituttet for landbrugsmarkedsordninger under forbundsforskningscentret for landbrug i Braunschweig har gennemført en undersøgelse, hvoraf det fremgår, at spildevandet belastes mindre, når der anvendes råvarer med højere sukkerindhold, og at reststoffernes biologiske nedbrydelighed forbedres, når der anvendes renere råvarer. Det konkluderes desuden i undersøgelsen, at de aktuelle fælles markedsordninger for landbruget har en negativ indvirkning på gærindustriens konkurrenceevne, fordi markedet for melasse gennem en tærskelpris ikke er koblet til verdensmarkedet, og der ikke ydes eksportrestitutioner for melasse.

På den baggrund anbefales det i undersøgelsen at ændre de fælles markedsordninger for melasse.

1. Mener Kommissionen, at de aktuelle fælles markedsordninger har en negativ indvirkning på gærindustriens konkurrenceevne?
2. Har Kommissionen truffet de foranstaltninger, der foreslås i undersøgelsen til at afhjælpe den konkurrencemæssige forfordeling af gærindustrien i EU, eller agter den at gøre det? Hvilke foranstaltninger er der i bekræftende fald tale om?
3. Finder Kommissionen det ønskeligt at afbøde den forurening, gærindustrien forårsager, ved at anvende renere råvarer, og hvilke foranstaltninger mener den bør træffes til det formål?
4. Hvordan vurderer Kommissionen forslaget om at yde produktionsrestitution ved anvendelse af sukker til fremstilling af gær, optage gær i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 ⁽¹⁾ og fastsætte i Rådets forordning (EØF) nr. 3033/80 ⁽²⁾ og 3034/80 ⁽³⁾, at gær kan fremstilles på basis af sukker?
5. Gennemføres forslagene i spørgsmål 4, vil det få negative følger for sukkersektoren. Hvordan kan det undgås?

⁽¹⁾ EFT L 94 af 9.4.1986, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 323 af 29.11.1980, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 323 af 29.11.1980, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(4. september 1997)

Den belastning af miljøet, som det ærede medlem hentyder til, stammer fra brug af melasse som råmateriale i modsætning til glukose og sukker, som er renere. Gærfabrikanterne har valgt melasse ene og alene ud fra økonomiske betragtninger, og efter Kommissionens opfattelse er det derfor rimeligt, at de bærer følgerne af deres handlinger, når disse medfører ekstra omkostninger til sikring af de nationale og europæiske udledningsnormer. Som svar på det ærede medlems specifikke spørgsmål kan følgende anføres:

1. - 3. Kommissionen mener, at den fælles landbrugspolitik er med til at sikre, at gærfabrikanterne råder over landbrugsprodukter til rimelige priser. Den reformproces, der blev sat i gang i 1992, medfører ligeledes lavere kornpriser, hvilket igen skulle medføre lavere markedspriser for glukose, som er et renere råmateriale til gærproduktion.
4. - 5. Kommissionen er klar over, at gær ikke hører til blandt de produkter, der kan modtage produktionsrestitution for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri (Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 om almindelige regler for produktionsrestitution for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri). Selvom forordning (EØF) nr. 1010/86 jævnlige revideres af Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne, har man indtil videre ikke fundet, at gær burde optages i denne forordning.

(98/C 82/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2433/97

af Wilmya Zimmermann (PSE) til Kommissionen

(17. juli 1997)

Om: Tupinikim- og Guaranis-indianernes rettigheder til deres land (Brasilien)

Den multinationale virksomhed Aracruz Celulosa producerer og markedsfører cellulose i Espirito Santo (Brasilien) i et område, som Tupinikim-indianerne gør krav på. Ifølge den brasilianske forfatning har indianerne en historisk ret til området, som de har ejet og beboet fra gammel tid.

Tupinikimerne, som en gruppe Guarani-indianerne sluttede sig til for nogle år siden, har anmodet FUNAI (den brasilianske regerings kompetente organ) om at få det land tilbage, der er frataget dem. De har planer for genbeplantning af området med skov og ønsker igen at knytte deres stammemedlemmer, som for størstedelens vedkommende lever spredt og i stor fattigdom, til fællesskabet og således muliggøre deres overlevelse som en selvstændig etnisk gruppe.

Har Kommissionen kendskab til denne situation? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at hindre, at cellulose fra denne virksomhed med højst tvivlsomme produktionsmetoder importeres til Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(15. september 1997)

De tre reservater, der er beliggende på Aracruz Celulosa's ejendom (hvis kapital for størstedelens vedkommende stammer fra Fællesskabet), har været genstand for alle etaper i proceduren for territorial afgrænsning («grænsesætning») i henhold til brasiliansk lov og er allerede godkendt. Som bekendt finder denne procedure for territorial afgrænsning sted i samarbejde med indianerne.

Aracruz Celulosa har altid udøvet sin virksomhed inden for rammerne af sin ejendomsret med respekt for alle indianernes rettigheder og områder. Virksomheden har i de seneste år gennemført sociale foranstaltninger til støtte for sundhed og undervisning til de indianere, der var bosat på området. Denne virksomhed bliver inden for sin sektor anset for at være en af dem, der beskæftiger sig mest med beskyttelsen af miljøet. I de seneste år er der på hele området gennemført en genbeplantning med skov.

Et forbud mod indførsel af cellulose til Europa på grund af en virksomheds produktionsmetoder er ikke i overensstemmelse med de gældende regler for Verdenshandelsorganisationen (WTO).

WTO's komité for handel og miljø fortsætter arbejdet med at undersøge nødvendigheden af at ændre de multilaterale handelsregler med henblik på at sikre, at disse er forenelige med de multilaterale overenskomster på miljøområdet. I denne forbindelse fremsættes der fra stadig flere ikke-statslige organisationer og borgerrepræsentanter anmodning om forhandling om en konvention om beskyttelse af skovene. Kommissionen følger nøje denne udvikling og er opmærksom på sammenhængen mellem handel og miljø.

(98/C 82/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2434/97

af Terence Wynn (PSE) til Kommissionen

(11. juli 1997)

Om: Moms på hygiejneartikler for kvinder

Den nuværende EU-momsats på hygiejneartikler er 5%.

Forestiller Kommissionen sig, at den inden for nær fremtid kan nedbringes til nulsats?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(18. september 1997)

I henhold til den gældende fællesskabslovgivning kan medlemsstaterne anvende en reduceret sats på mindst 5% på hygiejneartikler (artikel 12, stk. 3, litra a) og bilag H (kategori 3) i det sjette momsdirektiv 77/388/EØF ⁽¹⁾. Der er tale om en valgmulighed, og de fleste medlemsstater anvender standardsatsen på hygiejneartikler for kvinder.

Følgende satser anvendes:

Belgien	21
Danmark	25
Tyskland	15
Grækenland	8
Spanien	16
Frankrig	5,5
Irland	0
Italien	16
Luxembourg	15
Nederlandene	6
Østrig	20
Portugal	17
Finland	22
Sverige	25
Det Forenede Kongerige	17,5

Den nuværende situation vil blive ændret i forbindelse med indførelsen af den nye fælles momsordning, som blandt andet vil omfatte en harmonisering af momssatserne. Nærmere oplysninger om Kommissionens planer på dette område findes i det program, der blev godkendt i juli 1996. (2)

I henhold til fællesskabslovgivningen er der mulighed for at anvende en nulsats i en overgangsperiode og for et begrænset antal produkter. Medlemsstaterne har ikke lov til at indføre en nulsats for nye varer eller tjenesteydelser. Kommissionen har ikke planer om at foreslå nye nulsatser.

(1) EFT L 145 af 13.6.1977.

(2) KOM(96) 328 endelig udg.

(98/C 82/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2436/97

af Jessica Larive (ELDR) til Kommissionen

(16. juli 1997)

Om: Katastrofal situation for munkesælen ud for Mauretaniens kyst

Langs den vestafrikanske Atlanterhavskyst lever der mellem 200 og 300 munkesæler. Størstedelen af dyrene lever i Mauretania og ud for Vestsaharas kyst. I øjeblikket skyller der i stort tal døde dyr op på kysten i Mauretania, sandsynligvis som følge af en infektionssygdom, jf. bl.a. de Telegraaf af 11. juni 1997 og pressemeddelelsen fra sælforskningscentret i Pieterburen (SRRRC) af 22. maj 1997, hvorved bestanden er gået meget kraftigt tilbage.

Sælforskningscentret arbejder sammen med forskellige — lokale — centre for at begrænse denne katastrofe så meget som muligt. Den spanske gruppe ISIFER foretager også undersøgelser af munkesælens udbredelse og levevis inden for rammerne af et Life-projekt, der støttes af Kommissionen, men gruppen arbejder fuldstændig uafhængigt. Der er nedsat en styringskomité, der skal kontrollere det videnskabelige forskningsarbejde.

I den katastrofale situation, som der i øjeblikket er tale om, er det af største betydning, at alle berørte organisationer arbejder sammen for at hindre, at arten forsvinder i dette område.

1. Har Kommissionen kendskab til den katastrofe, der i øjeblikket udspiller sig ud for Mauretaniens kyst? Kan Kommissionen i bekræftende fald foretage sig noget for at mindske denne katastrofe?
2. Hvilke betingelser er der fastsat for ISIFER's deltagelse i Life-projektet?
3. Hvem eller hvad kontrollerer dette?
4. Er der sikret et samarbejde mellem de forskellige organisationer og med den lokale befolkning?
5. Er der inden for styringskomiteen sikret den nødvendige ekspertise (bl.a. med hensyn til infektionssygdomme)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(18. september 1997)

1. Kommissionen er orienteret om den usædvanlig høje dødelighed i munkesælkolonien ved Cap Blanc. Kommissionen har autoriseret De Kanariske Øers regering, som modtager støtte i forbindelse med Life-Nature-projektet »aktioner til bevarelse af den atlantiske munkesæl«, til om nødvendigt at om dirigere en del af det oprindelige budget til hasteforanstaltninger (analyser med henblik på at fastslå årsagen til dødsfaldene, styrkelse af den videnskabelige gruppe på stedet, møder i de videnskabelige styringskomiteer, hasteforanstaltninger til beskyttelse af de overlevende eksemplarer).
2. De Kanariske Øers regering, som er støttemodtager i henhold til en Life-kontrakt, har givet sammenslutningen »Isifer« til opgave at iværksætte nogle af de aktioner, der indgår i kontrakten. Med henblik herpå samarbejder Isifer med forskellige partnere. Kommissionen er ikke enig med det ærede medlem i, at Isifer arbejder helt uafhængigt.
3. I betragtning af den kritiske situation for arten og dette projekts komplicerede tekniske karakter har man fra dets start nedsat en teknisk komité bestående af specialister fra »Seals Specialist Group« under Den Internationale Union for Bevarelse af Naturen og Naturressourcerne (IUCN). I tidsrummet med det høje antal dødsfald er der regelmæssigt blevet sendt oplysninger om situationens udvikling og de trufne foranstaltninger til videnskabsfolk og specialiserede institutioner (IUCN, De Forenede Staters »Marine Mammal Commission«, Bonn-konventionen, handlingsplanen for Middelhavet under De Forenede Nationers Miljøprogram).
4. Isifer arbejder nært sammen med de mauretanske myndigheder, der er ansvarlige for naturbevarelse. Desuden har der løbende været kontakt med den mauretanske sammenslutning »Munkesælens Venner« i Nouadhibou.
5. Den videnskabelige komité består af flere specialister på verdensplan med hensyn til bevarelse af sæler, heriblandt formanden for IUCN's sælgruppe, Dr. P. Reijnders. Dr. Kennedy fra »Veterinary Science Division of Northern Ireland«, en virolog med speciale i infektionssygdomme blandt havpattedyr, medvirker ved projektet. Denne var i hele perioden med den høje dødelighed udsendt til Mauretanien for at indsamle prøver og overvåge sygdommen. Han og Dr. E. Costas fra det veterinære fakultet i Madrid har foretaget talrige virologiske og toksikologiske analyser af vævsprøver fra sæler, der var indsendt af Isifer. Derudover er der blevet foretaget en række analyser af vævsprøver, som Isifer har sendt til referencelaboratoriet i Vigo (Spanien).

(98/C 82/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2439/97

af Friedhelm Frischenschlager (ELDR) til Kommissionen

(16. juli 1997)

Om: Socrates-handlingsprogrammet

De seneste to år har det vist sig, at Socrates-handlingsprogrammet har ydet et vigtigt bidrag på det europæiske uddannelsesområde.

I betragtning af, hvor kendt og populært Socrates-programmet er, og at de nye medlemsstater er blevet tilsluttet det, synes de finansielle midler at være meget knapt beregnet.

- Vil samarbejdet med de nye central- og østeuropæiske lande komme til at betyde en kvalitetsforringelse af Socrates-programmet?
- Hvorledes agter Kommissionen at øge gennemskuelligheden endnu mere ved tildelingen af finansielle midler, således at der kan dæmres op for misbrug?

- Hvor mange ecu er de seneste to år gået til Østrig som led i dette program? Hvor høj var udnyttelsesgraden i de to nye medlemsstater Finland og Sverige i forhold til Østrig?
- Hvor mange mobilitetsstipendier og undervisningsopgaver i udlandet benyttede professorer, docenter og studerende sig af? Hvor stor en procentdel af midlerne blev udnyttet i Østrig sammenlignet med Frankrig og Tyskland?
- Hvor mange personer deltog i uddannelsesprojekter og udvekslingsaktioner, og hvor mange sproglærere udnyttede muligheden for videreuddannelse i udlandet? Hvor stor en procentdel af midlerne blev udnyttet i Østrig sammenlignet med Italien og England?
- Hvilke områder agter Kommissionen at prioritere på uddannelsesområdet de kommende to år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(7. oktober 1997)

Kommissionen konstaterer, at denne forespørgsel er identisk med det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-2347/97.

Kommissionen henviser derfor det ærede medlem til det svar, der allerede er afgivet på denne forespørgsel (¹).

⁽¹⁾ Se side 61.

(98/C 82/130)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2440/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen**

(16. juli 1997)

Om: Erstatning til ofrene for oversvømmelserne ved Korinth

I den forgangne vinter blev byen Korinth ramt af store oversvømmelser, som kostede menneskeliv, og som medførte, at store værdier gik tabt. Ødelæggelserne er ubeskrivelige, og de kan såvel tilskrives byens mangelfulde kloakering som den utilstrækkelige struktur.

Umiddelbart efter registreringen af ødelæggelserne gav de græske myndigheder meddelelse om, at de ville udbetale erstatning til de skadelidte.

Kan Kommissionen derfor give følgende oplysninger:

1. Var der forudset EU-støtte til de personer, der mistede deres ejendomme i forbindelse med oversvømmelserne?
2. Hvor stor var denne erstatning?
3. Fik de skadelidte overhovedet udbetalt erstatning?
4. Er Kommissionen bekendt med størrelsen af den erstatning, der blev udbetalt af de græske myndigheder, og mener den, at erstatningen står i rimeligt forhold til ødelæggelsernes omfang?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(11. september 1997)

Kommissionen ønsker at give udtryk for sin medfølelse overfor ofrene for oversvømmelserne i Korinth sidste vinter.

Budgetposten vedrørende nødhjælp til fordel for befolkninger i Fællesskabet, som er blevet ofre for naturkatastrofer, er for andet år i træk blevet opført med et »p.m.« i fællesskabsbudgettet, hvorfor Kommissionen ikke råder over de nødvendige bevillinger til at tildele midler til foranstaltninger af denne art.

Kommissionen minder desuden om, at Fællesskabets nødhjælp aldrig har haft til formål at udbetale erstatning til ofrene for de skader, en naturkatastrofe har påført dem, men at bære vidnedsbyrd om Fællesskabets solidaritet overfor borgere, som er blevet udsat for en alvorlig naturkatastrofe af exceptionelt omfang.

(98/C 82/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2441/97
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen
(16. juli 1997)

Om: EU's program for skolemælk

Hvad foretager Kommissionen sig for at fremme og sikre programmet for skolemælk, så alle europæiske børn, der har status som berettigede modtagere af mælk, kan udnytte denne ret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(5. september 1997)

Fællesskabets hovedrolle ved gennemførelsen af skolemælksordningen er at tilvejebringe det nødvendige retsgrundlag og de nødvendige budgetressourcer for at lette anvendelsen af ordningen i hele Fællesskabet. Hvorvidt et barn i en given skole har adgang til subsidieret skolemælk eller ej afhænger i sidste ende af initiativer truffet af skolen, mælkeleverandører eller nationale eller lokale myndigheder til anvendelse af ordningen.

(98/C 82/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2442/97
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen
(16. juli 1997)

Om: EU's program for skolemælk

Ligger Kommissionen inde med sammenlignelige statistikker over den mængde mælk, der fordeles gennem programmet for skolemælk i alle medlemsstaterne?

Hvor meget mere eller mindre mælk fordeles der i lande med privatiserede distributionssystemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(10. september 1997)

Nedenstående oversigt viser den samlede mængde mælk og mejeriprodukter der blev fordelt under Fællesskabets skolemælksordning i skoleåret 1995/96 i hver medlemsstat. Disse mængder påvirkes af adskillige elementer, f.eks. antallet af støtteberettigede elever, mælkeforbruget pr. indbygger i medlemsstaten, traditionen for at drikke mælk i skolerne, den praktiske tilrettelæggelse af ordningen og de særlige initiativer, der er truffet af leverandørerne eller de lokale myndigheder og skolemyndighederne for at fremme ordningen. På baggrund af alle disse faktorer er Kommissionen ikke i stand til at vurdere privatiserede distributionssystemers virkning for afsætningen af skolemælk.

Medlemsstat	Samlet mængde mælk og mejeriprodukter, der blev fordelt i skoleåret 1995/96 (t)
Belgien	12 946
Danmark	14 438
Tyskland	92 137
Grækenland	0
Spanien	21 900
Frankrig	49 936
Irland	6 015
Italien	6 210
Luxembourg	244
Nederlandene	13 185
Østrig	4 672
Portugal	14 146
Finland	12 932
Sverige	37 152
Det Forenede Kongerige	67 989

(98/C 82/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2443/97
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen
(16. juli 1997)

Om: EU's program for skolemælk

Siden Det Forenede Kongerige trak sig ud af EU's program for skolemælk, er udgifterne til mælk i britiske skoler i nogle tilfælde steget med over 100%.

Anerkender Kommissionen betydningen af mælk i børns kost? Er Kommissionen enig i, at dem, der rammes hårdest, når sådanne muligheder forsvinder, er fra mindrebemidlede hjem, som ikke længere kan nyde godt af subsidieret mælk? Mener Kommissionen, at ordningen bør genindføres i alle medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(10. september 1997)

Det Forenede Kongerige har fortsat anvendt EU's program for skolemælk, men besluttede i 1995 at begrænse anvendelsen af programmet til dets obligatoriske elementer. I det omfang disse ændringer har påvirket salgsprisen for mælk og mejeriprodukter for visse skolebørn, kan virkningen af disse foranstaltninger have været forskellig afhængigt af børnenes baggrund.

I betragtning af betydningen af mælk i børns kost og af den positive rolle, EU's program for skolemælk spiller i denne forbindelse, går Kommissionen ind for, at programmet anvendes i hele EU.

(98/C 82/134)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2444/97
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen
(16. juli 1997)

Om: EU's program for skolemælk

I Det Forenede Kongerige er der mange tilfælde af hjertesygdomme. Distributionen af letmælk i skolerne prioriteres højt i lokalforvaltningernes afdelinger for ernæringsvejledning.

Vil Kommissionen på baggrund af ønsket om at fremme forbruget af mælk og den samtidige anerkendelse af, at flere teenagere, især piger, måske drak mere mælk, hvis fedtindholdet blev nedsat, fremsætte forslag om at hæve tilskuddet til letmælk til samme niveau som tilskuddet til sødmælk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(19. september 1997)

Størrelsen af tilskuddet til de forskellige mejeriprodukter, der uddeles under EF-skolemælksordningen, fastsættes af Kommissionen på grundlag af bestemmelserne i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 1842/83 om almindelige regler for uddeling af mælk og visse mejeriprodukter til elever i skoler og undervisningsanstalter⁽¹⁾. Ifølge denne artikel udgør støtten til sødmælk 95% af indikativprisen for mælk, mens størrelsen af støtten til andre mejeriprodukter fastlægges under hensyntagen til de pågældende produkters indhold af mælk. Denne bestemmelse resulterer i et lavere tilskud til letmælk i forhold til sødmælk.

Kommissionen påtænker ikke i øjeblikket at fremsætte forslag om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1842/83. Den vil imidlertid fortsat vurdere situationen ud fra EF-traktatens krav om, at et højt sundhedsbeskyttelsesniveau skal indgå som led i Fællesskabets politik på andre områder.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 7.7.1983.

(98/C 82/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2448/97**af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen***(16. juli 1997)**Om:* Skolemælksprogram

Skolemælksprogrammet har til formål at fylde EU's fedtoverskudslagre i børn i voksenalderen. Ifølge de nyeste forskningsresultater forårsager indtagelse af fedtholdig mælk en begyndende forkalkningsproces af blodårerne hos børn. Af hensyn til fremme af sundheden bør mælkeprogrammet støtte anvendelsen af mælk og mælkeprodukter, der ikke indeholder fedt.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den vurderer de ernæringsmæssige sundhedsfarer, der er forbundet med skolemælksprogrammet? Hvad agter Kommissionen at gøre for at ændre skolemælksprogrammet således, at det bidrager til en sund udvikling og vækst blandt børn og unge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(10. september 1997)*

Selv om det er accepteret, at en generel reduktion af fedtforbruget vil medvirke til at forbedre folkesundheden, nødvendiggør dette ikke, at der ikke forekommer mælkefedt i skolebørns kost. På denne baggrund og i betragtning af, at listen over støtteberettigede produkter under EU's skolemælksprogram omfatter både sødmælks- og letmælksprodukter, vil dette program kunne medvirke til en varieret og afbalanceret kost for skolebørn.

(98/C 82/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2451/97**af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen***(16. juli 1997)**Om:* Fællesskabsstøtte

I 1996 blev 53 projekter i Belgien godkendt som støtteberettigede i forbindelse med aktionerne til fordel for vandrende arbejdstagere. Det samlede beløb udgjorde 1.767,726,40 ecu (1996-budgettets konto B3-4110).

Kontrollerer Kommissionen, om de belgiske organisationer, som ansøger om støtte, i forvejen modtager støtte på kommunalt plan, på provinsplan eller på nationalt plan?

Finder Kommissionen i benægtende fald ikke, at dette bør undersøges for fremtiden?

Er det i bekræftende fald muligt for organisationer, der modtager støtte i Belgien, også at udnytte de støttemuligheder, der er fastsat af Den Europæiske Union (1996-budgettets konto B3-4110)?

Finder Kommissionen i så fald ikke, at organisationer, som i forvejen modtager støtte andetsteds fra, ikke længere bør kunne modtage penge fra Unionen?

(98/C 82/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2452/97**af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen***(16. juli 1997)**Om:* Fællesskabsstøtte

Det belgiske »ungdomscenter Chicago« har modtaget 25.970 ecu i støtte over 1996-budgettets konto B3-4110 (transaktion SOC96100150). Formålet med denne støtte var »oprettelse af et permanent infopunkt benævnt 'PIP' for unge, som ikke er omfattet af de normale offentlige serviceydelser (modtagelse, infotek, PC, telefoniske ansøgninger, uddannelse, gadearbejde osv.«).

Kan Kommissionen oplyse, hvilken organisation det nøjagtigt drejer sig om, og hvor »ungdomscenter Chicago« er etableret? Kan Kommissionen ligeledes oplyse navnene på støtteansøgerne?

I hvilket omfang er dette centers aktiviteter til fordel for vandrende arbejdstagere?

I hvilket omfang kan dette store beløb på 25.970 ecu forsvares? Er der indgivet en ny ansøgning for 1997?

(98/C 82/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2453/97

af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen

(16. juli 1997)

Om: Fællesskabsstøtte

En såkaldt almennyttig boligfond i Belgien har modtaget 4.655,63 ecu i støtte over 1996-budgettets konto B3-4110 (transaktion SOC96100859). Formålet med denne støtte var »bidrag til finansiering af lønudgifterne til en altnuligmand og driftsomkostningerne til vedligeholdelse af boliger udlejet til vandrende arbejdstagerfamilier«.

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om denne »almennyttige boligfond«? I hvilken belgisk provins eller by er den etableret? Er der tale om en privat organisation?

Kan Kommissionen fremskaffe vedtægterne for denne almennyttige forening?

Mener Kommissionen ikke, at den med sin støtte til en bestemt boligfond udøver positiv forskelsbehandling?

Har Kommissionen planer om også at yde støtte til boligfonde, der beskæftiger sig med udlejning og vedligeholdelse af sociale boliger til mennesker uden sondring mellem nationalitet eller religiøs overbevisning?

Hvilken budgetpost henhører denne støtte i bekræftende fald under?

(98/C 82/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2454/97

af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen

(16. juli 1997)

Om: Fællesskabsstøtte

I 1996 modtog organisationen eller projektet »Magie de Mots« (ordenes magi) i Belgien 11.598 ecu i støtte over 1996-budgettets konto B3-4110 (transaktion SOC96100255). Formålet med denne støtte var »iværksættelse af et program for hjælpeklasser og særundervisning i aktiv sprogbeherskelse i primærskolerne i Schaerbeek for at undgå tabere i skolen«.

Det fremgår af ansøgningen, at der her er tale om et fransksproget projekt. Bruxelles er officielt tosproget.

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om organisationen (?) Magie des Mots? Drejer det sig her om en ikke-erhvervsdrivende organisation? Hvad er navnene på de personer, der har indgivet ansøgningen?

Har Kommissionen undersøgt, om der i ovennævnte hjælpeklasser og særundervisning også gives undervisning på nederlandsk?

Mener Kommissionen ikke, at den må afholde sig fra at støtte énsprogede projekter i Bruxelles, eftersom dette ville være en uacceptabel forskelsbehandling af nederlandsksprogede?

Undersøger Kommissionen, at formålet med de i Belgien støttede projekter ikke er i strid med den belgiske sprogløvgivning?

(98/C 82/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2455/97

af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen

(16. juli 1997)

Om: Fællesskabsstøtte

I 1996 blev der i Belgien som led i aktionerne til fordel for vandrende arbejdstagere ydet 1.767.726,40 ecu i støtte.

Kan Kommissionen oplyse det samlede beløb, der i Unionen er givet ud på aktioner til fordel for vandrende arbejdstagere?

Hvilke krav skal en organisation opfylde for at få tildelt støtte?

Hvem skal en støtteansøgning indgives til, inden for hvilken frist skal det ske, og i hvilken form skal den indgives?

(98/C 82/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2456/97**af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen***(16. juli 1997)**Om: Fællesskabsstøtte*

I 1996 blev 53 projekter i Belgien godkendt som støtteberettigede i forbindelse med aktionerne til fordel for vandrende arbejdstagere. Det samlede beløb udgjorde 1.767,726,40 ecu (1996-budgettets konto B3-4110).

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange støtteansøgninger der i alt er modtaget fra Belgien som led i foranstaltninger til fordel for vandrende arbejdstagere?

Kan Kommissionen forelægge en liste over de ansøgninger, der ikke blev imødekommet?

Ud fra hvilke kriterier blev støtten tildelt eller afslået?

Hvorledes bestemmes det nøjagtige beløb for hver enkelt støttetildeling?

(98/C 82/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2457/97**af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen***(16. juli 1997)**Om: Fællesskabsstøtte*

I 1996 blev 53 projekter i Belgien godkendt som støtteberettigede i forbindelse med aktionerne til fordel for vandrende arbejdstagere. Det samlede beløb udgjorde 1.767,726,40 ecu (1996-budgettets konto B3-4110). For disse 53 projekters vedkommende er der betydelig forskel i den tildelte støtte.

Kan Kommissionen oplyse, ud fra hvilke kriterier de yderst forskellige beløb tildeles?

Hvad er det maksimale beløb, der kan tildeles et projekt?

(98/C 82/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2458/97**af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen***(16. juli 1997)**Om: Fællesskabsstøtte*

Det belgiske »center for vandrede arbejdstagere« har modtaget 25.051 ecu i støtte over 1996-budgettets konto B3-4110 (transaktion nr. SOC96102375). Formålet med støtten var »afslutning og vurdering af projektet for »bevidstgørelse af Vestflandersns befolkning og instanser med henblik på et multikulturelt samfund« i samarbejde med den sociale tjeneste for fremmede i Oostende«.

Kan Kommissionen oplyse, hvem der har indgivet denne støtteansøgning?

Ud fra hvilke kriterier blev beløbet på 25.051 ecu tildelt?

Er det efter Kommissionens opfattelse normalt, at der tildeles støtte til sociale projekter af udpræget propagandistisk karakter (»... med henblik på et multikulturelt samfund...«)?

Blev der efter tildelingen af støtten gennemført nogen som helst kontrol med den nøjagtige anvendelse af pengene?

Er der indgivet en ny ansøgning for 1997?

(98/C 82/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2459/97**af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen***(16. juli 1997)**Om: Fællesskabsstøtte*

I 1996 blev der i Europa som led i aktioner til fordel for vandrende arbejdstagere ydet støtte til forskellige organisationer (1996-budgettets konto B3-4110). I Frankrig blev der godkendt 46 projekter til et samlet beløb på 1.193.051,58 ecu. I Spanien 17 projekter til et samlet beløb på 523.384,96 ecu. I Det Forenede Kongerige 15 projekter til et samlet beløb på 553.404,94 ecu. I Belgien blev der godkendt 53 projekter til et samlet beløb på 1.767.726,40 ecu.

Hvordan kan Kommissionen forklare, at store lande som Frankrig, Spanien og Det Forenede Kongerige modtager lavere støttebeløb til aktioner til fordel for vandrende arbejdstagere end et lille land som Belgien?

Bliver disse beløb budgetmæssigt på forhånd fordelt mellem de enkelte lande?

Hvilke beløb er der i bekræftende fald afsat til hvert enkelt land til »aktioner til fordel for vandrende arbejdstagere?

Hvad er i benægtende fald det maksimale beløb, som budgetmæssigt er afsat til hvert enkelt land?

(98/C 82/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2460/97

af Frank Vanhecke (NI) til Kommissionen

(16. juli 1997)

Om: Fællesskabsstøtte

I 1996 blev 53 projekter i Belgien godkendt som støtteberettigede i forbindelse med aktionerne til fordel for vandrende arbejdstagere. Det samlede beløb udgjorde 1.767,726,40 ecu (1996-budgettets konto B3-4110).

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange af disse 53 projekter der vedrørte flamske støtteansøgninger, vallonske støtteansøgninger, nederlandsksprogede ansøgninger fra Bruxelles og fransksprogede ansøgninger fra Bruxelles?

Kan Kommissionen i absolutte tal anføre, hvor mange penge der blev tildelt fransksprogede projekter, og hvor mange penge der blev tildelt nederlandsksprogede projekter?

Samlet svar

afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

på skriftlige forespørgsler E-2451/97, E-2452/97, E-2453/97, E-2454/97, E-2455/97, E-2456/97, E-2457/97, E-2458/97, E-2459/97 og E-2460/97

(18. september 1997)

Budgetkonto B3-4110 anvendes til at understøtte aktioner til fordel for integration af vandrende arbejdstagere og deres familie i medlemsstaterne. Denne understøttelse gives i form af støtte til samfinansiering, hvilket forudsætter, at disse aktioner ligeledes til dels finansieres af nationale, regionale eller lokale offentlige eller private myndigheder. Fællesskabets bidrag skal således ikke træde i stedet for de bidrag, der måtte blive ydet fra disse forskellige myndigheder, men skal supplere dem i forbindelse med en specifik aktion. De aktioner, der modtager støtte, skal være af nyskabende karakter og rumme en multiplikatorvirkning og en merværdi på fællesskabsplan, og de skal være synlige.

Anmodninger om støtte indsendes af de berørte organer ved hjælp af en standardformular. En praktisk vejledning beskriver betingelserne for, at ansøgningerne kan være støtteberettigede. Der sendes en kopi af denne praktiske vejledning og formularen direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

Der er ikke på forhånd givet en fordeling mellem medlemsstaterne af de bevillinger, der står til rådighed under budgetkonto B3-4110. Kommissionen foretager en udvælgelse blandt de mange indkomne ansøgninger udelukkende på grundlag af overvejelser om aktionernes kvalitet i forhold til de kriterier og retningslinjer, der omtales i den praktiske vejledning. Bevillingernes fordeling mellem medlemsstaterne kan konstateres bagefter, men den er en faktor, der kan variere stærkt fra det ene år til det andet, og som derfor skal fortolkes med den største tilbageholdenhed, så meget mere som et stigende antal projekter med hjemsted i en medlemsstat har en tværnational dimension, således at det ville være ukorrekt at gå ud fra, at de bevillinger, der blev tildelt til det pågældende projekt, kun kom en medlemsstat til gode.

Det er ikke på forhånd fastlagt, hvor store beløb der kan bevilges til et projekt. Beløbet fastsættes på grundlag af den indsendte ansøgning og under hensyntagen til reglerne for en sund administrativ og finansiel forvaltning, og også på dette område vil der derfor være variationer mellem de forskellige projekter.

De ansøgninger om støtte, der indsendes til Kommissionen, er ikke dokumenter af offentlig karakter, og Kommissionen kan derfor ikke udlevere kopier heraf, ligesom den heller ikke kan udlevere kopier af bilag til ansøgningerne, som f.eks. de ansøgende organers vedtægter. Generelt kan man gå ud fra, at vedtægterne for sammenslutninger uden forretningsmæssige formål og sammensætningen af sådanne sammenslutningers bestyrelse offentliggøres i den pågældende medlemsstats officielle tidende.

Formularen til ansøgning om støtte og den dertil hørende praktiske vejledning står til rådighed på Fællesskabets elleve sprog. Ansøgningerne indsendes til Kommissionen på det sprog, det pågældende organ selv ønsker at anvende.

Aktioner, der modtager støtte under budgetkonto B3-4110, evalueres internt, og Kommissionen underkaster dem en efterfølgende vurdering på grundlag af de rapporter, der indsendes, og eventuelt gennem besøg på stedet.

(98/C 82/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2464/97
af Karin Riis-Jørgensen (ELDR) til Kommissionen
(8. juli 1997)

Om: Regler om offentlige udbud

Da jeg er blevet opmærksom på problemer i fortolkningen af service-direktiverne 92/50 ⁽¹⁾, 93/36 ⁽²⁾ og 93/37 ⁽³⁾ om offentlige udbud, skriver jeg hermed for at få afklaret, hvordan direktiverne skal fortolkes.

Jeg vil gerne spørge Kommissionen, hvorvidt reglerne om offentlige udbud også omfatter det offentliges brug af finansielle tjenesteydelser? Dette spørgsmål er essentielt, da medlemsstaterne i dag fortolker reglerne forskelligt. Som eksempel kan nævnes, at Italien ikke anvender udbudsreglerne på dette område, mens et land som Danmark mener, at de her finder anvendelse.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(9. september 1997)

EU-reglerne om offentlige indkøb dækker som udgangspunkt den offentlige sektors anvendelse af finansielle tjenesteydelser. I bilag I A til Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler ⁽¹⁾ nævnes »finansielle tjenesteydelser« som en kategori, der eksplicit omfatter både a) forsikring og b) bank- og investeringsydelser. For så vidt angår bank- og investeringsydelser, er følgende aftaler undtaget fra direktivets anvendelsesområde i henhold til artikel 1, litra a), punkt vii): »aftaler om finansielle tjenesteydelser vedrørende emission, køb, salg og overførsel af værdipapirer eller andre finansielle instrumenter samt centralbankernes tjenesteydelser«.

Specielt med hensyn til lån er Kommissionen af den opfattelse, at et lån, som ikke udstedes i form af et omsætningspapir på kapitalmarkedet, ikke kan sammenlignes med et afhændeligt værdipapir og som sådant ikke er undtaget fra anvendelsesområdet for artikel 1, litra a), punkt vii) i direktiv 92/50/EØF, medmindre det er emitteret af en centralbank.

Det er imidlertid rigtigt, at de forskellige medlemsstater fortolker anvendelsen af direktiv 92/50/EØF forskelligt. For at sikre en ensartet fortolkning af disse bestemmelser inden for EU, hvilket som anført af det ærede medlem er essentielt, har Kommissionen taget initiativ til at få dette spørgsmål behandlet i Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, hvori alle medlemsstaterne er repræsenteret. Til dette formål er et arbejdsdokument, udarbejdet af Kommissionen, blevet drøftet, og medlemsstaterne er blevet anmodet om at komme med deres bidrag. Indtil nu er der kun kommet bidrag fra seks medlemsstater, nemlig Belgien, Tyskland, Irland, Nederlandene, Østrig og Det Forenede Kongerige. Det forventes ikke desto mindre, at problemet vil blive løst på det kommende møde i det rådgivende udvalg.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992.

(98/C 82/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2466/97**af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(16. juli 1997)*

Om: Transport med fly af brændsel af blandede oxider fra oparbejdningsanlægget Sellafield i Storbritannien

I 12. juni-udgaven af Sellafield Newsletter, der udgives af British Nuclear Fuels Ltd (BNFL), oplyses det, at lufthavnen i Carlisle i Cumbria for nylig har været anvendt til transport af atombrændsel af blandede oxider fra Sellafield-anlægget »til en kunde i Europa«. BNFL anfører, at »transporten omfattede i alt fem flyvninger, som alle blev udført i fuldstændig sikkerhed«.

Blev Kommissionen underrettet om disse flyvninger på forhånd? Kan den oplyse om eventuelle data, som den måtte have modtaget fra BNFL angående sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med disse flyvninger?

Hvilken holdning har Kommissionen generelt til transport af brændsel af blandede oxider?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(15. september 1997)*

Transport af radioaktive materialer tilrettelægges i overensstemmelse med regulativerne fra Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og gennemføres for lufttransportens vedkommende efter Den Internationale Organisation for Civil Luftfarts (ICAO) tekniske instrukser, der gælder i alle EU-landene.

Der kræves ikke nogen særlig meddelelse til Kommissionen vedrørende lufttransport af brændsel af blandede oxider (MOX-brændsel).

Det er Kommissionens politik at sikre, at de regler, der finder anvendelse på international lufttransport af radioaktive materialer, overholdes.

(98/C 82/148)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2470/97**af Freddy Blak (PSE) til Kommissionen***(16. juli 1997)*

Om: Om arbejdskraftens frie bevægelighed

Har EU i forbindelse med indførelsen af arbejdskraftens frie bevægelighed overvejet at bistå medlemslandene med at udfærdige et regelsæt, der sikrer effektiv og gensidig udveksling af oplysninger om ansættelsesperioder og lønindtægter med henblik på at undgå svindel med sociale midler, herunder arbejdsløshedsunderstøttelse. Endvidere ønskes det oplyst, hvorledes Kommissionen vil sikre beskatning enten i den stat, hvor arbejdet udføres, eller i det land, hvor lønmodtagerne har fast bopæl.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(15. september 1997)*

I henhold til artikel 51 i EF-traktaten skal Rådet i spørgsmål om social sikring vedtage de nødvendige foranstaltninger for at sikre indførelsen af arbejdskraftens frie bevægelighed.

Inden for disse rammer ⁽¹⁾ har Kommissionen og Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring udviklet telematikprogrammet (TESS) for social sikring, hvis hovedformål det er at fremskynde tildelingen og beregningen af vandrende arbejdstageres sociale ydelser.

De oplysninger, der er nødvendige for at fastslå retten til sociale ydelser og de pågældende beløb, udveksles mellem de kompetente institutioner i medlemsstaterne ved hjælp af standardformularer. Projekterne under TESS-programmet vil give mulighed for en udskiftning af udvekslingen af oplysninger på papir med en udveksling pr. telematik, bl.a. ved hjælp af udviklingen af fælles standarder for identificering af de forsikrede,

identificering af den kompetente institution samt af de forsikringsperioder, der er opstået i en anden medlemsstat. De første telematiske udvekslinger har fundet sted mellem 8 medlemsstater inden for rammerne af et pilotprojekt om udveksling af data i pensionssektoren. En udvidelse af TESS-programmet til arbejdsløshedssektoren er ikke planlagt før efter evalueringen af de igangværende projekters resultater. En hurtig og effektiv anvendelse af den nationale lovgivning og Fællesskabslovgivningen på området social sikring for vandrede arbejdstagere er et af målene med TESS-programmet. Det fremgår heraf, at telematisk udveksling af data mellem kompetente institutioner vil muliggøre en bedre opfølgning af tildelingen af sociale ydelser.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149 af 5.7.1971), især artikel 81 og 85 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 74 af 27.3.1972), især artikel 2, 50 jf. 117, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1290/97 af 27. juni 1997 (EFT L 176 af 4.7.1997).

(98/C 82/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2476/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(16. juli 1997)

Om: Traktat om ikke-spredning af kernevåben

Efter en resolution fra konferencen om revision af ikke-spredningstraktaten i 1995 godkendte styrelsesrådet i Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEO) den 15. maj 1997 — med fuld støtte fra EU — en modelprotokol, der har til formål at forny og styrke IAEO's kontrol i alle ikke-kernevåbenstater i verden.

1. Agter Kommissionen at foreslå Rådet forhandlingsinstrukser om en fuldstændig gennemførelse eller kun om en delvis gennemførelse af modelprotokollen i ikke-kernevåbenstaterne i Fællesskabet, og hvad er årsagen til den foreslåede politik?
2. Eftersom modelprotokollen på sigt vil imødegå medlemsstaternes nationale beføjelser på ikke-spredningsområdet, vil Kommissionen i forbindelse med forhandlingerne med IAEO og forhandlingerne om den efterfølgende gennemførelse af modelprotokollen i Fællesskabet og forvaltningsprocedurerne, foreslå Rådet, at det skal anerkende medlemsstaternes nationale beføjelser på ikke-spredningsområdet, eller vil Kommissionen derimod foreslå, at forhandlingen og gennemførelsen af modelprotokollen skal ske, som om der var tale om et instrument, hvor Euratom har enekompetence?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(16. september 1997)

1. Kommissionen forelagde den 16. juli 1997 Rådet et forslag til forhandlingsdirektiver, så den kan forhandle med vedkommende ikke-kernevåbenstater og Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEO) med henblik på at indgå tillægsprotokollen til sikkerhedsaftalen under Euratom-traktatens artikel 101, andet afsnit, og artikel 102 mellem Fællesskabets ikke-kernevåbenstater, Fællesskabet og IAEO (INFCIRC/193). Det foreslås, at denne protokol forhandles på grundlag af den standardprotokol, der blev vedtaget af IAEO's styrelsesråd den 15. maj 1997 som model for tillægsprotokollerne. Disse protokoller tager sigte på medlemsstater med en omfattende sikkerhedsaftale med IAEO for at øge sikkerhedssystemets effektivitet og dermed bidrage til de globale ikke-spredningsmål.
2. Kommissionen erkender fuldt ud den juridiske kendsgerning, at adskillige af standardprotokollens foranstaltninger ligger inden for medlemsstaternes kompetence. Dette afspejles tydeligt i dets forslag om at forhandle tillægsprotokollen sammen med medlemsstaterne og at indgå protokollen under Euratom-traktatens artikel 102.

(98/C 82/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2479/97**af Phillip Whitehead (PSE) til Kommissionen***(16. juli 1997)*

Om: Levnedsmidler med uspiselige elementer

I en nylig undersøgelse ⁽¹⁾, der er offentliggjort af Centret for Forskning og Forebyggelse af Ulykker, anslås det, at alene i Grækenland vil 117 børn årligt blive ramt af vejrtrækningsproblemer som følge af legetøj og andre ikke-spiselige elementer, der er placeret i levnedsmidler med henblik på markedsføring.

Kan Kommissionen bekræfte, hvorvidt dette er blevet identificeret som et problem i andre lande i forbindelse med fællesskabssystemet til informering om ulykker i hjemmet og i fritiden (EHLASS)?

I bekræftende fald, hvor mange sådanne sager der er blevet indberettet? Mener Kommissionen på baggrund af bevismaterialet, at indholdet af ikke-spiselige elementer i levnedsmidler udgør en sundhedsrisiko, der skal behandles på unionsplan?

⁽¹⁾ Skader som følge af ikke-spiselige elementer i levnedsmidler.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(26. september 1997)*

Kommissionen kan bekræfte, at systemet til overvågning af ulykker i hjemmet og i fritiden (EHLASS) har givet meddelelse om sådanne ulykker i andre medlemsstater, men der er ikke blevet foretaget en generel analyse af sådanne ulykkes samlede antal.

Den undersøgelse, det ærede medlem nævner i forespørgslen, var baseret på EHLASS-data ikke kun fra Grækenland, men også fra Irland, Nederlandene, Portugal og Finland. Da Kommissionen fik kendskab til denne undersøgelse i juni 1997, blev problemet øjeblikkelig sat på dagsordenen for mødet i Udvalget for hastende produktsikkerhedsproblemer i henhold til direktiv 92/59/EØF om produktsikkerhed i almindelighed ⁽¹⁾, og der blev stillet et supplerende spørgsmål til EHLASS-administrationen i de andre medlemsstater. Danmark havde ingen ulykker af denne type i de sidste fem år, og heller ikke Italien eller Østrig meldte om ulykker. I Det Forenede Kongeriges data fra 1995 fandtes der enkelte ulykker, og Kommissionen har i en skrivelse fra en engelsk forbruger fået meddelt, at en lille dreng blev kvalt efter at have spist et stykke legetøj, som lå inde i et chokoladeæg af den type, der indeholder en »overraskelse«. Dette skete nogen tid efter, at ægget var blevet slugt.

Kommissionen bekræfter, at det er dens opfattelse, at uindpakkede ikke-spiselige elementer i levnedsmidler er et sundhedsproblem. Ovennævnte udvalg har konkluderet som følger:

»Der var på mødet i Udvalget for hastende produktsikkerhedsproblemer, som blev nedsat i henhold til direktiv 92/59/EØF, enighed om, at uindpakkede ikke-spiselige elementer blandet med levnedsmidler under omstændigheder, hvor en forbruger ved et uheld kan få disse artikler i munden og sluge og/eller synke dem, er en alvorlig og umiddelbar sundhedsrisiko.

Udvalgets medlemmer og Kommissionens tjenestegrene bemærkede, at alle medlemsstaterne allerede har den nødvendige lovgivning, enten generel eller specifik, som giver dem mulighed for at træffe foranstaltninger mod denne kategori af varer, når de dukker op på markedet i medlemsstaterne.

Kommissionens tjenestegrene opfordrer i lyset af denne enighed medlemsstaterne til

1. at træffe de nødvendige foranstaltninger for at identificere denne type af produkter på deres marked,
2. at træffe passende foranstaltninger til at pålægge markedsføringen af denne type af produkter restriktioner eller forhindre den af hensyn til sikkerheden,
3. senest midt i september at meddele Kommissionens tjenestegrene, hvilke foranstaltninger der er truffet og med hvilket resultat.

Kommissionens tjenestegrene vil om nødvendigt overveje yderligere skridt i lyset af medlemsstaternes indberetninger for at beskytte forbrugernes sikkerhed og sikre den frie bevægelighed for sikre varer, herunder muligheden for at igangsætte den procedure, der er fastlagt i artikel 9-11 i direktivet om produktsikkerhed i almindelighed«.

Endvidere godkendte Kommissionen den 14. maj 1997 en meddelelse og et forslag til Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et program om forebyggelse af skader i sammenhæng med rammerne for aktionen på området folkesundhed ⁽²⁾. Forebyggelse af ulykker, som børn kommer ud for, er et af de områder, der behandles i dette program.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 11.8.1992.

⁽²⁾ KOM(97) 178.

(98/C 82/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2481/97
af Ludivina García Arias (PSE) til Kommissionen
(16. juli 1997)

Om: Sikkerhed i forbindelse med jernbanelinjer i byområder

Der forekommer et meget stort antal ulykker i forbindelse med togtrafik i byområder, uden at offentligheden hører herom. Ofrene er i mange tilfælde børn og unge mennesker, som ikke respekterer anvisningerne og foretrækker at skyde genvej frem for at benytte over- eller underføringer for fodgængere, hvor der ikke er hegn, selv om jernbaneselskaberne i de fleste medlemslande har pligt til at garantere sikkerheden.

Kan Kommissionen på baggrund af artikel 75, stk. 1, litra c (foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden) i traktaten om Den Europæiske Union oplyse, hvilken type foranstaltninger der er vedtaget for at forebygge ulykker som følgende af manglende sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med togtrafik i byområder?

Hvordan er fællesskabsbestemmelserne på jernbaneområdet blevet anvendt for at forbedre passagerernes og borgernes sikkerhed i almindelighed (artikel 75, stk. 1, litra c) i betragtning af det meget store antal jernbanelinjer, hvor der ikke er nogen afskærmning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock
(16. september 1997)

Foranstaltninger til begrænsning af uautoriseret adgang til banelegemer er et anliggende, som helt sorterer under forskellige instansers juridiske ansvar i de enkelte medlemsstater.

Desuden sker mange tragiske ulykker, som det ærede medlem ganske rigtigt bemærker, når folk fuldt bevidst ignorerer advarselsskilte og -anvisninger.

I betragtning heraf vil Kommissionen gerne opfordre medlemsstaterne til at gennemføre oplysningskampagner om de farer, der er forbundet med krydsning af banelegemer på uautoriseret vis, og der består afgjort et særligt behov for i højere grad at belære børn om de risici, der er forbundet med leg i nærheden af jernbanespor. Kommissionen har dog ikke på indeværende tidspunkt nogen juridiske beføjelser til at fremsætte forslag til lovgivning på dette område.

(98/C 82/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2484/97
af Doeke Eisma (ELDR) til Kommissionen
(16. juli 1997)

Om: Tobaksafgift på medicinske urte cigaretter

Kommissionen anfører i sit svar den 4. april 1997 på skriftlig forespørgsel E-0480/87 ⁽¹⁾, at den er i gang med at undersøge situationen vedrørende en medicinsk urte cigarett af mærket Planterette Monte Verdo i lyset af de åbenbare forskelle i medlemsstaternes afgiftssatser.

Har Kommissionen gennemført denne undersøgelse?

I benægtende fald hvorfor ikke?

Hvornår kan resultaterne i bekræftende fald forventes?

(¹) EFT C 319 af 18.10.1997, s. 88.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(18. september 1997)

Kommissionen har anmodet de forskellige medlemsstater om oplysninger vedrørende den afgiftsmæssige behandling af medicinske urtecigaretter.

På indeværende tidspunkt har spørgsmålet om, hvorvidt de ovennævnte produkter skal betragtes som cigaretter, således at de skal belægges med punktafgifter, været rejst for domstolene i en medlemsstat.

I afventning af udfaldet af denne sag viderefører Kommissionen en undersøgelse af situationen i de forskellige medlemsstater.

(98/C 82/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2485/97

af José Barros Moura (PSE) til Kommissionen

(16. juli 1997)

Om: Portvin — Oprindelsesbetegnelse

Der forekommer i flere lande en udbredt fremstilling af imiterede vine under betegnelser, der i urimelig grad fører tanken hen på det oprindelige produkt (Porto, Port Wine, Vinho do Porto). Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe på det handelspolitiske område og i forbindelse med Unionens øvrige forhandlinger udadtil for at sikre, at rettigheder til oprindelsesbetegnelser respekteres? Hvad har man konkret gjort i forbindelse med forhandlingerne med Sydafrika?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(10. september 1997)

Kommissionen skal minde om, at et af dens hovedmål i vinsektoren længe har været at forsvare beskyttelsen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin både på fællesskabsplan og i international sammenhæng. Inden for Fællesskabet sikres denne beskyttelse ved et særligt og meget komplet og effektivt sæt bestemmelser. Ifølge disse har vin med oprindelse i Porto-regionen, der opfylder kravene for betegnelsen »Porto«, eneret til anvendelse af dette navn, det være sig i den originale sproglige version eller oversat (f.eks. »Port Wine«).

På verdensplan markerer ikrafttrædelsen den 1. januar 1996 af den nye multilaterale aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs-aftalen) et betydeligt fremskridt i forhold til den tidligere situation. Denne aftale indeholder i del II, afsnit 3, særlige bestemmelser om beskyttelse af geografiske betegnelser, herunder oprindelsesbetegnelser. Selv om aftalens artikel 23 fastsætter en højere beskyttelse af geografiske betegnelser for vin og spiritus end af geografiske betegnelser for andre produkter, gør artikel 24, stk. 4, det imidlertid muligt, under forudsætning af fortsat og lignende brug, at fastholde den tidligere anvendelse af geografiske betegnelser for vin, der ikke har oprindelse på det pågældende geografiske sted, såfremt disse betegnelser før den 15. april 1994 er anvendt i mindst ti år eller i god tro, og på betingelse af, at anvendelsen ikke vildleder offentligheden med hensyn til vinens sande oprindelse. I nogle lande er disse betingelser om tidligere anvendelse opfyldt for nogle geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser, herunder betegnelsen »Port«.

For at øge beskyttelsesniveauet for de geografiske EF-betegnelser og specielt for i vin- og spiritussektoren at bringe anvendelsen af »halvgeneriske« betegnelser (geografiske navne anvendt for et produkt, der ikke har oprindelse på det angivne sted) til ophør har Kommissionen forhandlet, eller er den ved at forhandle, bilaterale beskyttelsesaftaler med mange tredjelande. Et eksempel på en bilateral aftale er den aftale om handel med vin af 1994, som Fællesskabet har indgået med Australien ⁽¹⁾. I henhold til denne aftale har Australien forpligtet sig til efter bestemte overgangsperioder at ophøre med at anvende samtlige halvgeneriske betegnelser, herunder betegnelsen »Port«, og at yde fællesskabsvinene eneretsbeskyttelse og absolut beskyttelse.

Hvad specielt angår Sydafrika, har dette land i lang tid til sine egne vine anvendt visse europæiske geografiske navne (herunder betegnelsen »Port«), der tilsyneladende indgår i kategorien halvgeneriske betegnelser som omhandlet i artikel 24, stk. 4, i TRIPs-aftalen. Kommissionen har indledt forhandlinger med Sydafrika med det formål på gensidigt grundlag at få beskyttelsen af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for vin og spiritus respekteret og specielt at få standset enhver generisk eller halvgenerisk anvendelse af EF-betegnelserne.

⁽¹⁾ EFT L 86 af 31.3.1994.

(98/C 82/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2493/97
af Marilena Marin (UPE) til Kommissionen
(9. juli 1997)

Om: Transeuropæiske net, ændringer af det prioriterede projekt Milano-Venezia (høj hastighed)

I forbindelse med de transeuropæiske transportnet skrider gennemførelsen af højhastighedsstrækningen Milano-Venezia, som er en af de 14 prioriterede projekter, kun langsomt frem.

Det er sandsynligvis derfor, at selskabet Bonifica (FIAT- og IRI-koncernen) har udarbejdet en forundersøgelse, hvoraf det fremgår, at hvis denne strækning skal kunne forbindes med »den adriatiske korridor« (hvortil forundersøgelsen blev medfinansieret af Den Europæiske Union), skal højhastighedstogene fra Milano omdirigeres til Bologna og således køre uden om det vigtige jernbane- og trafikknudepunkt Verona.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Er den orienteret om denne forundersøgelse?
2. Mener den ikke, at dette er stik imod de retningslinjer, der blev fastlagt i Essen?
3. Er Kommissionen blevet underrettet om denne procedure?
4. Hvorledes agter den at gribe ind for at sørge for, at de prioriterede projekter gennemføres i deres oprindelige udformning og fuldføres uden nogen ændringer i overensstemmelse med de forpligtelser, medlemsstaterne har indgået?
5. Mener den ikke, at enhver form for ændring af et prioriteret projekt kræver Europa-Parlamentets forhåndsgodkendelse i overensstemmelse med den fælles beslutningstagning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(4. september 1997)

1. - 3. Kommissionen har ikke kendskab til den forundersøgelse som det ærede medlem nævner, og kan derfor ikke kommentere den.

4. Kommissionen står fast på gennemførelsen af de projekter af fælles interesse der er fastlagt i Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet ⁽¹⁾. I perioden 1991-1996 har EF støttet finansieringen af forundersøgelser for strækningen Torino-Venezia i projektet Lyon-Trieste med 40 mio. ECU fra budgetposten for det transeuropæiske transportnet. Kommissionen følger gennemførelsen af retningslinjerne i beslutning 1692/96/EF og vil rapportere til Parlamentet om hvordan det går, i overensstemmelse med beslutningens artikel 18, stk. 3.

5. De 14 projekter som Det Europæiske Råd vedtog i Essen den 9. og 10. december 1994, er anført i bilag III til beslutning 1692/96/EF. Bilaget udgør en integrerende del af beslutningen, hvorfor enhver ændring af det skal vedtages efter den fælles beslutningsprocedure.

(¹) EFT L 228, 9.9.1996.

(98/C 82/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2499/97
af Nana Mouskouri (PPE) til Kommissionen
(18. juli 1997)

Om: Anerkendelse af erhvervsuddannelser — direktiv 92/51/EØF

Kan Kommissionen give oplysninger om udviklingen i forbindelse med Grækenlands gennemførelse af Rådets direktiv 92/51/EØF (¹) om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF (²) samt Kommissionens direktiv 94/38/EF (³) og Kommissionens direktiv 95/43/EF (⁴) om ændring af Rådets direktiv 92/51/EØF, idet den forsinkede gennemførelse af disse direktiver indvirker negativt på retten til fri bevægelighed for personer og tjenesteydelser inden for EU?

(¹) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25.

(²) EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

(³) EFT L 217 af 23.8.1994, s. 8.

(⁴) EFT L 184 af 3.8.1995, s. 21.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(22. september 1997)

Kommissionen er opmærksom på og beklager dybt de vanskeligheder, der er forbundet med, i Grækenland, at få anerkendt et eksamensbevis erhvervet i en anden medlemsstat. Kommissionen har derfor også gjort en stor indsats for at gøre noget ved problemet. Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at denne uheldige situation er i strid med princippet om frie personbevægelser i EU. Kommissionen modtager regelmæssigt, og navnlig via Udvalget for Andragender, klager fra EU-borgere, der er blevet dårligt behandlet. De fleste klager kommer i øvrigt fra græske statsborgere, der har erhvervet deres eksamensbeviser i udlandet.

Kommissionen har truffet forskellige foranstaltninger og bl.a. indledt overtrædelsesprocedurer for at få Grækenland til at respektere sine forpligtelser i henhold til traktaten, direktiverne og Domstolens retspraksis.

Med hensyn til Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed indledte Kommissionen en overtrædelsesprocedure mod Grækenland, fordi landet ikke havde overholdt fristen for gennemførelsen af direktivet. Overtrædelsesproceduren resulterede i, at Domstolen afsagde en dom, der gik Grækenland imod (dom af 23. marts 1995 i sag C-365/93, Kommissionen mod Grækenland). Ifølge Domstolen skulle Grækenland have truffet de fornødne foranstaltninger for at efterleve direktivet og således have udpeget en kompetent myndighed til at behandle ansøgninger om anerkendelse af eksamensbeviser. Men selv i denne situation er det ikke berettiget, at de græske myndigheder tilsidesætter de forpligtelser, der følger af direktivet. Direktivet tilkender borgerne visse rettigheder, som de kan gøre gældende i en hvilken som helst medlemsstat. Generelt set forholder det sig således, at selv om en medlemsstat undlader at gennemføre et direktiv inden for den fastsatte tidsfrist, rækker det ikke ved de forpligtelser, som direktivet pålægger medlemsstaten. Kommissionen har netop afsendt en begrundet udtalelse i henhold til EF-traktatens artikel 171.

Der pågår ligeledes en overtrædelsesprocedure med hensyn til direktiv 92/51/EØF, der supplerer direktiv 89/48/EØF. Grækenland har endnu ikke gennemført dette direktiv. Kommissionen vil anlægge sag ved Domstolen, hvis Grækenland ikke snart bringer orden i sagerne. Også for så vidt angår direktiv 94/38/EF vil Kommissionen indbringe en sag for Domstolen. Endelig har Kommissionen heller ikke modtaget meddelelse om

foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 95/43/EF. Også her har Kommissionen indledt en procedure. Det er vigtigt at understrege, at ifølge Domstolens retspraksis (jf. dommen af 19. november 1991 i de forenede sager C-6/90, Francovich mod Italien, og C-9/90, Bonifaci mod Italien) er medlemsstaterne forpligtet til at yde erstatning for tab, som forvoldes private som følge af medlemsstaternes overtrædelse af EU-retten. Hvis en medlemsstat således overtræder EU-retten, kan den skadelidte borger anlægge sag ved en national domstol med krav om erstatning.

Dette princip, der blev opstillet i Francovich-dommen, blev gentaget og uddybet af Domstolen i sin dom af 5. marts 1996 (de forenede sager C-46/93, Brasserie du pêcheur SA, og C-48/93, Factortame Ltd. m.fl.). I denne dom udtalte Domstolen, at EU-retten anerkender retten til erstatning, når tre betingelser er opfyldt, nemlig at den bestemmelse, der er overtrådt, har til formål at tillægge borgerne rettigheder, at overtrædelsen er tilstrækkelig kvalificeret, og at der er en direkte årsagsforbindelse mellem medlemsstatens overtrædelse af sin forpligtelse og de skadelidtes tab.

Sideløbende med de procedurer, der er indledt, holder Kommissionen sig i kontakt med de græske myndigheder for at forsøge at finde frem til en løsning på de sager, hvor de kompetente myndigheder har givet en person afslag på anerkendelse af et eksamensbevis.

(98/C 82/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2504/97

af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen

(18. juli 1997)

Om: Gennemførelse af Rådets resolution om kønsaspektet

Ifølge Rådets resolution af 20. december 1995 om »Integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet« har EU forpligtet sig til at integrere kønsspecifik analyse i gennemførelsen af alle udviklingspolitikker.

Hvordan er denne forpligtelse blevet gennemført i forbindelse med den nye MEDA-forordning (EF) nr. 1488/96 ⁽¹⁾ af 23.7.1996?

Har Kommissionen udpeget personale til at sikre integreringen af kønsspecifik analyse i alle aspekter af MEDA-programmet?

Hvilke skridt har Kommissionen mere generelt taget for at koordinere sit arbejde inden for kønsspecifik analyse med det arbejde, som medlemsstaternes organer med ansvar for udviklingssamarbejde foretager?

⁽¹⁾ EFT L 189 af 30.7.1996 s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(15. september 1997)

Meda-forordningen (EF) nr. 1488/96 ⁽¹⁾ åbner mulighed for at fremme kvindernes rolle i det økonomiske og sociale liv i de tolv Middelhavs-partnerlande, der er nævnt i MEDA-forordningen. I bilag II.V til den forordning, der fastlægger de samlede målsætninger for MEDA-samarbejdet, henvises til behovet for at fremme kvindernes rolle i det økonomiske og sociale liv og endvidere understreges betydningen af undervisning og skabelse af beskæftigelse for kvinder. Kønsspecifikke aktiviteter er blevet gennemført via flere finansieringssystemer. På grundlag af disse erfaringer, og når de nye rammeaftaler med tredjelande fra Middelhavsområdet er undertegnet, vil der blive truffet yderligere foranstaltninger til at sikre integreringen af kønsspecifikke analyser.

Det personale, der er til rådighed for kønsspecifikke analyser i MEDA-samarbejdet samt for andre samarbejdsinstrumenter i Middelhavsområdet, består for øjeblikket af en ekspert fra sekretariatet for kønsspecifikke spørgsmål (med ansvar for Asien, Latinamerika og samarbejdet i Middelhavsområdet i almindelighed) og en kontaktperson for kønsspecifikke spørgsmål, er også er ansvarlig for andre horisontale spørgsmål. I fremtiden vil særlige specialister på dette område indgå i de støttegrupper, der for nylig er blevet udbudt. Disse grupper bør være operationelle fra begyndelsen af 1998.

Sekretariatet for kønsspecifikke spørgsmål afholder hvert år koordinationsmøder med eksperter fra medlemsstaterne på området for kønsspecifikke spørgsmål og udviklingssamarbejde. Ved disse lejligheder drøftes en lang række forskellige emner, herunder samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Derudover opretholdes regelmæssige uformelle kontakter med medlemsstaterne, hvilket giver mulighed for at koordinere fremtidige aktiviteter eller blot at udveksle oplysninger. Et eksempel på Kommissionens og medlemsstaternes fælles udnyttelse af informationer og arbejdsmetoder er, at en række kønsspecifikke profiler for Middelhavslandene, der for nylig er blevet udarbejdet af en ekstern konsulent for Kommissionen, også deles af kønsanalyse- og udviklingseksperter fra medlemsstaterne.

(¹) EFT L 189 af 30.7.1996.

(98/C 82/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2505/97

af Mark Watts (PSE) til Kommissionen

(18. juli 1997)

Om: Den fælles landbrugspolitik og beskæftigelsen i landområderne

Kan Kommissionen fremlægge oplysninger, der viser, at den fortsat faldende beskæftigelse i landområderne i Den Europæiske Union er blevet afbødet ved hjælp af rådgivning og/eller støtte under den fælles landbrugspolitik mål nr. 5 a og 5 b vedrørende udviklingen af landområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. september 1997)

Det konstateres hvert år, at den andel af befolkningen, der er beskæftiget i landbruget, falder, og at en del landbrugsbedrifter forsvinder. I 1983 tegnede landbrugs- og skovbrugssektoren sig stadig for 9,3% af den samlede beskæftigelse. I 1995 var det kun 5,5%.

Der finansieres forskellige foranstaltninger til skabelse eller bevarelse af arbejdspladser i landdistrikterne inden for rammerne af mål 5a, der tager sigte på at fremme tilpasningen af landbrugsstrukturerne i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik, og mål 5b, der tager sigte på at lette udviklingen og strukturtilpasningen i landdistrikterne.

De aktioner, der finansieres under mål 5a, omfatter bl.a. en etableringsstøtte for unge landmænd, som hvert år ydes til gennemsnitligt 23 000 unge landbrugere. Støtten til virksomheder, der forarbejder og afsætter landbrugs- og skovbrugsprodukter, gør det muligt at bevare eller skabe arbejdspladser i denne sektor. Udligningsgodtgørelserne til landbrugere i bjergområder eller ugunstigt stillede områder bidrager til bevarelse af arbejdspladser i særligt vanskelige områder. I 1995 modtog over 1,2 mio. landbrugere støtte under disse ordninger.

De programmer, der finansieres inden for rammerne af mål 5b, tager bl.a. sigte på at kompensere for den fortsatte nedgang i beskæftigelsen i landbruget navnlig ved udvikling af nye små og mellemstore virksomheder, turisme i landdistrikterne og tjenesteydelser og ved landsbyfornyelse. For perioden 1989-1999 som helhed tyder de samlede overslag på, at der vil blive skabt eller bevaret over 500 000 arbejdspladser i mål 5b-regionerne ved igangsættelse af fællesskabsprogrammer.

(98/C 82/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2507/97

af Frédéric Striby (I-EDN) til Kommissionen

(22. juli 1997)

Om: Franske byggevirksomheders vanskeligheder i Tyskland

De nye forpligtelser, der siden den 1. januar 1997 har været i kraft for håndværksvirksomheder (in casu de franske) i byggesektoren, som arbejder i Tyskland, rejser problemer i forbindelse med den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

Ifølge den nye tyske lov af 26. februar 1996 har arbejdsgiverne pligt til til de af deres arbejdstagere, som udfører opgaver i Tyskland, at udbetale en mindstebruttotimeløn (17 DM) og ikke den normale løn i hjemlandet.

Ifølge håndværkskammeret i Alsace vil det indebære en forøgelse på 27% i forhold til den franske løn, hvis en fransk virksomhed skal udbetale denne mindsteløn på 17 DM.

Opfatter Kommissionen ikke dette som skjult protektionisme og en hindring for, at håndværksvirksomheder i Tysklands nabolande frit kan udøve deres erhverv under overholdelse af bestemmelserne i det indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(18. september 1997)

Et krav om, at der skal udbetales mindsteløn til arbejdstagere, uanset i hvilket land de er etableret, er ikke i strid med retten til fri udveksling af tjenesteydelser.

Det fremgår af EF-Domstolens faste retspraksis, at EF-traktatens artikel 59 og 60 ikke er til hinder for, at Tyskland som værtsland for det første pålægger et krav om udbetaling af en mindsteløn til enhver person, der i Tyskland udfører lønnet arbejde — det være sig selv midlertidigt — og for det andet søger at sikre mindstelønkravet overholdt ved adækvate midler.

Dette princip er for nyligt blevet bekræftet ved direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser⁽¹⁾. Formålet med direktivet er, at enhver virksomhed, der i en anden medlemsstat udøver virksomhed i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, og som i den forbindelse udstationerer arbejdstagere, overholder visse ufravigelige minimumsregler, der gælder i værtslandet, og som bl.a. vedrører mindsteløn.

Den nye tyske lov er følgelig i overensstemmelse med EF-lovgivningen, forudsat at den kontrol, der udøves for at sikre overholdelse af mindstelønkravet ikke er diskriminerende eller står i misforhold til det tilsigtede mål.

⁽¹⁾ EFT L 18 af 21.1.1997.

(98/C 82/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2511/97

af Riccardo Nencini (PSE) til Kommissionen

(22. juli 1997)

Om: Affaldsplads i »Rio Torto« (Pisa — Italien)

Der er planer om at anlægge en meget stor affaldsplads, som også skal modtage særligt affald fra garverierne i Rio Torto i nærheden af byen Volterra (Pisa), som er en by med store kulturelle, turist- og miljømæssige værdier. På det område, hvor affaldspladsen skal placeres, gælder der særlige bestemmelser, eftersom det gennemstrømmes af et vandløb, der gennem Era-floden løber ud i Arno. Dertil kommer, at undergrunden er rig på svovlholdigt termalvand.

Hvordan vil Kommissionen sikre, at loven overholdes, og at denne meget store affaldsplads ikke placeres i et område med særlige turist- og miljømæssige aktiver?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(19. september 1997)

Kommissionen er bekendt med planerne om anlæggelse af en losseplads til særligt affald fra et garveri i nærheden af Rio Torto.

Som følge af arten af det pågældende affald bør dette projekt være omfattet af bilag I eller bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Kommissionen vil derfor henvende sig til de italienske myndigheder for at indhente deres kommentarer til det nævnte projekt og herigennem sikre sig, at fællesskabslovgivningen, i særdeleshed direktiv 85/337/EØF, overholdes.

(¹) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

(98/C 82/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2512/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(22. juli 1997)

Om: Fri bevægelighed for fodboldspillere

Der henvises til oplysningerne fra de internationale medier om Ronaldo-sagen. Baggrunden er følgende:

- Der foreligger en kontrakt, som i fuld frihed er indgået for en årrække mellem Barcelona og Ronaldo.
- Kontraktens punkt 6 indeholder en bestemmelse om ophævelse fra fodboldspillerens side mod betaling af et fastsat beløb.
- Der gælder ingen særlige betingelser eller begrænsninger herfor, og det står spilleren frit for at bruge den.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Hvorfor Barcelona og det spanske fodboldforbund nægter overførelse til det italienske fodboldforbund og til den klub, som Ronaldo har valgt efter skriftligt at have meddelt Barcelona sit ønske om at opsigte kontrakten, idet det antydes, at bestemmelsen kun gælder i Spanien?
2. Hvorfor har FIFA, som mødes igen i juli, ikke straks afgivet en juridisk udtalelse for at bekræfte en kontrakt underskrevet af en arbejdstager, som udøver sin ret til at fortsætte sine erhvervsaktiviteter i Det Europæiske Fællesskab, og hvorfor ønsker FIFA i stedet en aftale mellem klubberne? Dette indebærer en forvanskning af opsigelsesbegrebet i kontrakten, som frit er indgået af de to parter (virksomhed, arbejdstager) og fremmer en »kontraktoverdragelse« med tilhørende underhandlinger mellem klubberne og på bekostning af spillerne, hvad der er en krænkelse af den enkelte spillers rettigheder og af retten som sådan.
3. Kommissionen opfordres til at støtte en kontrakt, som er indgået frit, og hvis bestemmelser alle er gyldige, idet den ikke indeholder begrænsninger og derfor har international gyldighed. Når den er gyldig i Spanien, må den betragtes som gyldig i hele EU, og påstanden om ren national gyldighed er derfor absurd. På denne måde bekræftes en af traktatens grundpiller, nemlig fri bevægelighed for arbejdstagere i de 15 medlemslande.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(11. september 1997)

Kommissionen vil gerne påpege over for det ærede medlem, at arbejdskraftens frie bevægelighed, som denne er beskrevet i EF-traktatens artikel 48, ikke finder anvendelse på en brasiliansk statsborger, der ønsker at bevæge sig mellem to medlemsstater.

Vurderingen af, om en restriktiv praksis er forenelig med EF-traktatens konkurrenceregler, særlig artikel 85, kan kun foretages, hvis en sags omstændigheder, herunder de økonomiske og juridiske omstændigheder, der danner baggrund for den pågældende praksis, foreligger fuldt oplyst. Det kan dog ikke udelukkes, at regler eller afgørelser fra Det Internationale Fodboldforbunds (FIFA) side, som forhindrer fodboldspillere (hvad enten de er fra et EU-land eller ej) i at få udstedt internationalt transfercertifikat i tilfælde af førtidig ophævelse af deres arbejdskontrakt, eller som inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — for fodboldspillere, som ikke kommer fra et EU-land — opretholder det internationale transfersystem, som for EU-fodboldspilleres vedkommende er blevet erklæret ulovligt af Domstolen, udgør en overtrædelse af denne bestemmelse i traktaten, hvis deres anvendelse har restriktive virkninger for klubber fra EØS-lande. Punkt 1 i rundskrivelse nr. 616 fra FIFA indeholder sidstnævnte regel (opretholdelse af det internationale transfersystem for fodboldspillere, der ikke kommer fra et EU-land) og punkt 2 førstnævnte regel (situationen med førtidig ophævelse af arbejdskontrakten).

Den 2. juli 1997 sendte Kommissionen FIFA en skrivelse, der indeholder en i det væsentlige negativ foreløbig vurdering af både punkt 1 i denne rundskrivelse i forhold til EF-traktatens artikel 85 (artikel 53 i EØS-aftalen) og punkt 2 i rundskrivelsen i forhold til EF-traktatens artikel 48 og 85 (artikel 53 i EØS-aftalen).

(98/C 82/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2515/97
af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen
(22. juli 1997)

Om: Informationsbesøg i en kødforarbejdende virksomhed

Under et informationsbesøg i en kødforarbejdende virksomhed i Oberpfalz talte den tilrejsende kommissionsmedarbejder kun engelsk. Virksomhedsejeren kunne på grund af manglende kendskab til det særlige fagsprog på engelsk ikke følge med under rundvisningen, der varede 12 timer(!).

1. Er det almindeligt, at EU-medarbejdere ikke gennemfører informationsbesøg i kødforarbejdende virksomheder i medlemsstaterne på det lokale nationale sprog? I bekræftende fald hvorfor?
2. Hvorfor stilles der ingen tolke til rådighed?
3. Mener Kommissionen, at det er rimeligt, at virksomhedsejere i sådanne tilfælde ikke kan følge med i, hvad der tales om i deres virksomhed?
4. Hvorfor udsendes de efterfølgende rapporter om informationsbesøgene kun på engelsk?
5. Mener Kommissionen, at virksomhedsejerne selv har ansvaret for at få oversat rapporterne?
6. Er denne sproglige forskelsbehandling i overensstemmelse med EU-traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(3. oktober 1997)

Det ærede medlem henviser formodentlig til det inspektionsbesøg i en kødforarbejdende virksomhed i Oberpfalz, som en veterinærinspektør fra Kommissionens kontor for veterinær og fytosanitær inspektion og kontrol aflagde i september 1995.

Personale, der ansættes i Kommissionen, skal have et tilbundsående kendskab til et af Fællesskabets sprog og et tilfredsstillende kendskab til et andet. Der udfoldes store bestræbelser på at sikre, at inspektører, der aflægger inspektionsbesøg i medlemsstaterne, er i stand til at gennemføre deres arbejde på den pågældende medlemsstats sprog. Men i betragtning af, at der findes 11 officielle sprog i Fællesskabet, og at antallet af inspektører, der arbejder i Kommissionens tjenestegrene for veterinær og fytosanitær inspektion og kontrol er begrænset, kan dette mål ikke altid nås. Under sådanne omstændigheder er det normal praksis, at der stilles tolkning til rådighed gennem en aftale mellem medlemsstaten og Kommissionen, således at besøget kan forløbe under de bedst mulige betingelser.

De besøg, Kommissionens veterinære tjenestegrene aflægger, har til formål at føre tilsyn med, hvordan medlemsstaternes myndigheder forholder sig til den relevante fællesskabslovgivning. Det er derfor almindeligt, at inspektionens resultater drøftes af de berørte embedsmænd. De enkelte virksomhedsejere, der har fået besøg under sådanne tjenesterejser, kan til enhver tid drøfte resultaterne af tilsynet i deres egen virksomhed med myndighederne, når besøget er afsluttet.

Rapporterne om tjenesterejsernes resultater skrives normalt på det sprog, som den pågældende inspektør talte under besøget. Formålet hermed er ikke kun at sikre, at rapporten giver et troværdigt billede af inspektørens resultater, men også at hindre, at der opstår forsinkelser i rapportens forelæggelse for medlemsstaternes myndigheder. Det er disse myndigheder, der skal træffe beslutning om, hvorledes de enkelte virksomhedsejere, der modtog kontrolbesøg, skal underrettes om besøgets resultater.

(98/C 82/162)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2518/97
af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen**

(22. juli 1997)

Om: Privatiseret politiuniformleverance i Bayern

Siden den 1. april 1997 har Bayern privatiseret leveringen af politiets tjenestebeklædning. Der er indgået en kontrakt med postordrefirmaet Quelle svarende til et årligt ordrebælt på 15 mio DM. Ud fra et særligt katalog kan politiets ansatte selv bestille deres tjenestebeklædning. Firmaet Quelle er eneleverandør.

1. Skulle der inden det bayerske Indenrigsministeriums placering af kontrakten have været afholdt et offentligt udbud på europæisk plan?
2. Har Kommissionen i bekræftende fald taget stilling til den fremgangsmåde, der her er blevet brugt? I benægtende fald hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(19. september 1997)

1. Kommissionen er ikke bekendt med de forhold, som det ærede medlem henviser til.

For at Kommissionen kan tage stilling til denne sag, vil den tage de nødvendige kontakter for at indhente præcise oplysninger om karakteren af disse kontrakter for derved at kunne fastslå, om Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb ⁽¹⁾ finder anvendelse.

2. Da Kommissionen ikke har været informeret om de forhold, som det ærede medlem gør opmærksom på, har den ikke kunnet kontrollere den procedure, der har været fulgt i det konkrete tilfælde.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 9.8.1993.

(98/C 82/163)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2520/97
af Renate Heinisch (PPE) til Kommissionen**

(22. juli 1997)

Om: Fjerde rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktioner sammenlignet med Kommissionens forslag til femte rammeprogram

Europa-Kommissionen har som målsætning for sit forslag til femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktioner bl.a. talt om at koncentrere F&U-midlerne og gøre dem mere fleksible.

1. Kan Kommissionen på den baggrund oplyse,
  - a) hvilke forskningsområder der ikke længere skal modtage støtte efter fjerde rammeprogramms udløb?
  - b) hvilke nye forskningsområder der er medtaget i Kommissionens forslag?
  - c) hvilke forholdsregler den har truffet for at øge fleksibiliteten, samtidig med at den sørger for, at medlemsstaterne under gennemførelsen af det nye rammeprogram får tilstrækkelige medbestemmelsesbeføjelser ved tildelingen af finansielle midler til de enkelte programmer og projekter?
2. Vil Kommissionen med henblik på førstebehandlingen af dens forslag til femte rammeprogram forelægge en oversigt, hvori fjerde og femte rammeprogramms finansielle bevillinger til de enkelte forskningsområder stilles op over for hinanden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(18. december 1997)

1. Kommissionens forslag til det femte rammeprogram ⁽¹⁾ er totalt forskelligt fra det fjerde ⁽²⁾. Det femte rammeprogram er rettet mod samfundsøkonomiske målsætninger (problemløsning). Det nuværende rammeprogram er hovedsageligt koncentreret omkring teknologisk kunnen.

Forskellen i indfaldsvinklen kommer til udtryk i en anden opbygning af det femte rammeprogram, med et begrænset antal programmer, der hver for sig integrerer discipliner, der både er forskellige og supplerer hinanden.

Den nye indfaldsvinkel, der foreslås for det femte rammeprogram, kommer navnlig til udtryk i »nøgleaktioner«. Det har vist sig nødvendigt at indhente bidrag fra mange teknologiske områder for at nå de fastlagte mål, uden dog at gennemføre store projekter på alle disse områder, som det var tilfældet under det fjerde rammeprogram.

Rent eksempelvis kan der dog nævnes et par forskningsområder, der henholdsvis vil kunne ophøre eller sættes i gang under det femte rammeprogram:

- råstoffer (minedrift), systematisk sekventering af gener i udvalgte organismer (eksempler på områder, der standses eller beskæres væsentligt).
- fremtidens fly, økologisk produktforvaltning, polarforskning, fremtidens eller den digitale by (eksempler på områder, der indføres eller forstærkes)

Hvad angår forholdsregler, der kan øge fleksibiliteten, må disse søges i selve særprogrammerne. Det skal dog bemærkes, at den nedskæring i antallet af tematiske programmer, som Kommissionen har foreslået (3 i stedet for 15) skulle øge fleksibiliteten i gennemførelsen inden for disse programmer, inden for de grænser, der er fastsat i beslutningerne om programmerne, og inden for de grænser, der lægges under den årlige budgetlægning.

2. En direkte sammenligning mellem de finansielle bevillinger til de enkelte forskningsområder er meget vanskelig af de ovennævnte årsager. Der kan dog bemærkes en stor stigning inden for emner forbundet med biovidenskaber og økosystemer, en væsentlig stigning inden for den fjerde aktion (udvikling af menneskelige ressourcer) og en begrænsning i den andel, der går til nukleare programmer.

(¹) KOM(97) 142 endelig udg.

(²) Rådets afgørelse nr. 1110/94/EF — EFT L 126 af 18.5.1994.

(98/C 82/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2522/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(24. juli 1997)

Om: Indplacering af nyansatte tjenestemænd i Kommissionen i kategori og lønklasse

Da der er usikkerhed om måden, hvorpå Europa-Kommissionen ved ansættelse af nye tjenestemænd indplacerer disse i kategorier og lønklasser, bedes den give følgende oplysninger:

1. Hvilke kriterier anvendes der ved indplaceringen af nyansatte tjenestemænd i Kommissionen?
2. Hvilke dokumenter eller akter kan i modsætning til den uklare tjenestemandsvedtægt give fuldstændige oplysninger om måden, hvorpå tjenestemændene indplaceres i kategorier og lønklasser? Er disse dokumenter offentligt tilgængelige og naturligvis først og fremmest for de direkte berørte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(22. september 1997)

Indplaceringen i kategori og lønklasse foretages af ansættelsesmyndigheden efter udtalelse fra et paritetisk indplaceringsudvalg.

De regler, udvalget arbejder efter, har været gældende siden oktober 1983. De blev ændret d. 7. februar 1996.

Kommissionen fremsender en kopi af bestemmelserne for nyansattes indplacering i kategori og lønklasse til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat. Dette dokument udleveres ved tiltrædelsen af tjenesten til alle tjenestemænd og midlertidigt ansatte, og de kan endvidere til enhver tid rekvirere det ved henvendelse til den relevante tjenestegren.

Der er vedtaget undtagelsesbestemmelser for statsborgere fra de nye medlemsstater. Disse bestemmelser vil også blive fremsendt til det ærede medlem.

(98/C 82/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2527/97**af Joan Vallvé (ELDR) til Kommissionen***(24. juli 1997)*

Om: Nye overgreb fra franske landbrugeres side

Den 3. juli 1997 var der endnu en gang en lastvogn fra Murcia, der i nærheden af Marseille blev angrebet af franske landbrugere, og der er dermed føjet endnu en episode til den allerede lange række af vandalhandling, som transporten af spanske gartneriprodukter udsættes for. De franske landbrugere tømte den pågældende bil for sin last bestående af pærer, nektariner og ferskner efter at have deltaget i voldsomme protester mod eksport af frugt og grøntsager fra Spanien.

Overvejer Kommissionen i lyset af den tilspidsede situation at vedtage mere gennemgribende foranstaltninger for at sikre de frie varebevægelser og loyal konkurrence mellem producenter af frugt og grøntsager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(5. september 1997)*

Kommissionen fordømmer på det kraftigste dette nye angreb på princippet om frie varebevægelser. Som Kommissionen mange gange har anført, mener den, at det påhviler de franske myndigheder at træffe de foranstaltninger vedrørende offentlig orden, der er nødvendige for at hindre sådanne tildragelser og en eskalering af volden.

Disse aktioner, der har fundet sted i alt for mange år, har foranlediget Kommissionen til at indbringe et traktatbrudssøgsmaal rettet mod Frankrig for Domstolen (sag C-265/95). Retsmødet fandt sted den 10. juni 1997. Den 9. juli 1997 fremsatte generaladvokaten sit forslag til afgørelse for Domstolen, som støtter Kommissionens synspunkt. Han anførte følgende:

»Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og EF-traktatens artikel 30, sammenholdt med traktatens artikel 5, idet den har undladt at træffe alle nødvendige og rimelige foranstaltninger med henblik på at undgå, at private aktioner skaber hindringer for den frie bevægelighed for frugt og grøntsager.«

Indtil Domstolen har truffet endelig afgørelse, har Kommissionen over for de franske myndigheder insisteret på, at de træffer de præventive og repressive skridt, der er nødvendige for at undgå, at sådanne tildragelser gentager sig i fremtiden.

(98/C 82/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2528/97**af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen***(24. juli 1997)*

Om: Sikkerheden på atomkraftværkerne i Ukraine

I Ukraine findes der for øjeblikket ud over Tjernobyl-værket to atomkraftværker, der endnu ikke er færdigopført. De ukrainske myndigheder agter imidlertid at opføre disse to reaktorer, men uden den faglige bistand og finansieringen fra de vestlige lande vil de under ingen omstændigheder opfylde de tilstrækkelige sikkerhedsstandarder.

Ukraine er i en geopolitisk virkelig vanskelig situation, eftersom ukrainerne ikke ønsker at købe dyr elektricitet fra Rusland og derigennem øge deres afhængighed af nabolandet. Om vinteren er forholdene imidlertid særdeles barske i Ukraine, og derfor er det nødvendigt med elektricitet til opvarmning.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den agter at sikre tilstrækkelig høje sikkerhedsstandarder på ukrainske atomkraftværker svarende til de vestlige landes, og hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at sikre, at Tjernobyl-værket lukkes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(22. september 1997)*

Foruden atomkraftværket i Tjernobyl er der 4 andre atomkraftværker i Ukraine (Rovno, Khmeltsky, Syd Ukraine og Zaporozke). På to af disse værker (Rovno og Khmeltsky) er der delvis opførte enheder, som de ukrainske myndigheder ønsker at færdiggøre.

Kommissionen er bekendt med Ukraines vanskelige energiforsyningssituation. Inden for rammerne af aftalememorandummet om nedlukning af Tjernobyl-værket bistår Kommissionen de ukrainske myndigheder via TACIS-programmet med at forberede ansøgninger om lån til færdiggørelse af ovennævnte enheder til vestlige sikkerhedsnormer, herunder også til ekspertbistand til kvalitetskontrol af niveauet i de nuværende enheder. Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) har i øjeblikket et sådant lån til behandling. Kommissionen er ved at undersøge mulighederne for at yde et andet lån (Euratom) i overensstemmelse med den relevante forordning.

Den låneordning, der skal forhandles, vil også komme til at omfatte bestemmelser, der skal sikre, at værkerne færdiggøres efter internationalt anerkendte sikkerhedsnormer som specificeret i det moderniseringsprogram, der er udarbejdet med støtte fra EU.

(98/C 82/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2529/97**af José H tappart (PSE) til Kommissionen***(24. juli 1997)*

Om: Gennemsigtighed og demokrati i forbindelse med bestemmelserne for EU's videnskabelige rådgivende udvalg

På baggrund af BSE-krisen har Kommissionen indledt bestræbelser på at oprette nogle nye strukturer, der i øjeblikket behandles i Europa-Parlamentets opfølgende udvalg.

Som en første foranstaltning vil der blive indført et sæt nye interne bestemmelser for de rådgivende videnskabelige udvalg.

Man fornemmer imidlertid allerede nu under drøftelserne, at videnskabsmændene stiller sig tvivlende over for gennemsigtigheden i forbindelse med oplysninger om arbejdet i disse udvalg.

1. Hvorledes reagerer Emma Bonino på de forbehold, der er taget med hensyn til Europa-Parlamentets deltagelse i de videnskabelige udvalgs arbejde?
2. Efter hvilke kriterier vil der i de enkelte situationer blive anvendt fortrolighed eller gennemsigtighed?
3. Gør Kommissionen sig det klart, at denne mangel på gennemsigtighed vil fortsætte med at afføde fejl i stedet for at forhindre dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(6. oktober 1997)*

Gennem generaldirektører og medlemmer har Kommissionen allerede antydnet over for det midlertidige udvalg med ansvar for opfølgning på henstillingerne vedrørende BSE, at der er indført en række forskellige reformer med henblik på at gøre de videnskabelige komiteers funktioner mere gennemsigtige. Dagsordener, referater og udtalelser fra disse komiteer offentliggøres nu på Internettet og fremsendes efter anmodning.

Kommissionen ønsker generelt at give Parlamentet bred adgang til de videnskabelige komiteers arbejde. Kommissionen mener dog ikke, at Parlamentet skal deltage i disse møder, og dette synspunkt deles af størstedelen af de involverede videnskabsmænd.

Det er Kommissionens opfattelse, at en opdeling af de to institutioners kompetenceområder skaber større klarhed. Parlamentets deltagelse i komiteernes møder kan resultere i forvirring med hensyn til de respektive parters rolle.

Under alle omstændigheder vil Kommissionen sørge for, at Parlamentet kan få adgang til de oplysninger, der tjener som basis for de videnskabelige komiteers arbejde.

Under hensyntagen til principperne om gennemsigtighed og upartiskhed under udvælgelsesprocedure har Kommissionen indbudt en observatør fra såvel Parlamentet som fra Rådet til at overvære udvælgelsen af videnskabelige eksperter til komiteerne.

(98/C 82/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2532/97

af Gunilla Carlsson (PPE) til Kommissionen

(24. juli 1997)

Om: Statsstøtte og åbenhed

Statsstøtte til industrisektorer skal ifølge EF-traktatens artikel 93, stk. 2 og stk. 3, meddeles til Kommissionen, der derpå skal undersøge, om støtten er forenelig med traktatens øvrige bestemmelser på en sådan måde, at støtten eksempelvis ikke er i strid med konkurrencebestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Medlemsstatens meddelelse til Kommissionen er dog fortrolig og forbliver en sag mellem medlemsstaten og Kommissionen. Ingen anden part kan dermed kontrollere, om støtten i realiteten er konkurrencefordrejende eller ej.

Mener Kommissionen, at denne mangel på åbenhed er forenelig med et effektivt kontrolleret og konkurrencepræget marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(11. september 1997)

Kommissionen er enig i, at den i forbindelse med statsstøttesager skal tage hensyn til synspunkter fra interesserede parter, hvis der foreligger sådanne synspunkter. Kommissionen vil dog gerne understrege, at statsstøtteprocedurer i henhold til EF-traktaten er baseret på en dialog mellem Kommissionen og den berørte medlemsstat, og at en eventuel beslutning i en sådan sag er rettet til den pågældende medlemsstat.

I overensstemmelse med Domstolens retspraksis er Kommissionen i medfør af EF-traktatens artikel 93, stk. 2, kun forpligtet til at opfordre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, når den officielle procedure er indledt. Hvis Kommissionen efter den indledende undersøgelse er overbevist om, at støtten er forenelig med fællesmarkedet, er den ikke forpligtet til at opfordre interesserede parter til at fremsætte deres synspunkter. I sådanne tilfælde vil det under alle omstændigheder være u hensigtsmæssigt at indhente bemærkninger fra interesserede parter, da det vil forsinke proceduren, selv om støtten ikke påvirker konkurrencen på det fælles marked. I den forbindelse kan det anføres, at ca. 60% af alle Kommissionens beslutninger på statsstøtteområdet er godkendelser af de anmeldte projekter, som er i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer og rammebestemmelser. Anmeldte individuelle sager og ikke-anmeldte sager (hovedsagelig individuelle sager) tegner sig hver for halvdelen af de resterende 40%. Hvad angår de førstnævnte sager (de 60%), bemærker Kommissionen, at medlemsstaterne i stigende grad tager hensyn til de vurderingskriterier, Kommissionen har fastlagt i sine rammebestemmelser.

Kommissionen finder endvidere, at det ofte er nødvendigt at behandle oplysningerne i medlemsstaternes anmeldelser og i korrespondancen med medlemsstaterne med fortrolighed for at beskytte støttemodtagernes erhvervsinteresser. Den finder dog ikke, at det er til hinder for en effektiv kontrol med statsstøtten.

Kommissionens beslutninger på statsstøtteområdet kontrolleres endvidere af Domstolen. I henhold til EF-traktatens artikel 190 skal Kommissionen angive de begrundelser, der danner grundlag for dens beslutning om, hvorvidt støtte er forenelig med fællesmarkedet, således at der kan gennemføres en rigtig juridisk kontrol. Medlemsstaterne og de interesserede parter har adgang til Kommissionens beslutninger om statsstøtte og kan derfor kontrollere, om Kommissionen har handlet i overensstemmelse med traktatens bestemmelser. I medfør af EF-traktatens artikel 173 kan en medlemsstat eller en interesseret part, der er umiddelbart eller individuelt berørt af en beslutning truffet af Kommissionen, indbringe en klage for Domstolen, hvis han finder, at Kommissionen ikke har anvendt reglerne korrekt.

(98/C 82/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2533/97**af Kirsten Jensen (PSE) til Kommissionen***(24. juli 1997)**Om:* Pesticider

Har EU-Kommissionen for nylig vedtaget de ensartede principper, der skal anvendes til godkendelse af pesticider?

Hvordan sikrer Kommissionen sig, at alle relevante oplysninger om et aktivt stof er indsendt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(12. september 1997)*

Kommissionen forelagde Rådet et forslag om ensartede principper i juni 1997 ⁽¹⁾. Rådet er nået langt i drøftelsen af forslaget.

Datakravene med henblik på evalueringen af aktive stoffer og plantebeskyttelsesmidler er fastsat i bilag II og bilag III til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾. Disse to bilag indeholder en detaljeret beskrivelse af de meget strenge krav til de data, som ansøgerne skal forelægge, når et aktivt stof skal evalueres. Desuden indeholder artikel 4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 ⁽³⁾, hvori de første 90 aktive stoffer, der skal reevalueres i forbindelse med et EF-program, er opført, en særlig bestemmelse, der giver interesserede parter mulighed for at fremsende tekniske eller videnskabelige oplysninger om de farlige virkninger, som et aktivt stof eller dets restkoncentrationer kan have på menneskers eller dyrs sundhed eller på miljøet.

⁽¹⁾ Forslag til Rådets direktiv om affattelsen af bilag VI til direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, KOM(97) 284 endelig udg.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, EFT L 230 af 19.8.1991.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, EFT L 366 af 15.12.1992.

(98/C 82/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2534/97**af Kirsten Jensen (PSE) og John Iversen (PSE) til Kommissionen***(24. juli 1997)**Om:* Dyrevelfærd

Vil Kommissionen tage initiativ til en grøn bog om dyrevelfærd i Unionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(15. september 1997)*

Kommissionen har gjort en indsats for at forbedre dyrenes velfærd på mange forskellige områder. Den har til det formål vedtaget en række bestemmelser, og det vil den fortsætte med, hvor det er nødvendigt. På indeværende tidspunkt har Kommissionen imidlertid ikke planer om at udarbejde en grøn bog om emnet.

(98/C 82/171)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2547/97**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen***(24. juli 1997)**Om:* Forberedelse af Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse

Hvordan forbereder Kommissionen Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse, så der kan indgås aftaler og afgives løfter om aktive politikker til fordel for beskæftigelsen?

(98/C 82/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2548/97**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen***(24. juli 1997)*

Om: Udsigterne for Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse

Kan der fra Det Europæiske Råds ekstraordinære møde forventes mere vidtrækkende tiltag om beskæftigelse end dem, der blev opnået i Essen og Madrid?

(98/C 82/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2549/97**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen***(24. juli 1997)*

Om: Det Europæiske Råds forestående ekstraordinære møde om beskæftigelse

Visse erklæringer fra ansvarlige i Rådet lader ane, at Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse hovedsagelig vil beskæftige sig med at analysere de gode nationale ordninger, der er indført for at skabe beskæftigelse.

Kan der forventes nogen finansiel gennemførelse for at støtte aktive foranstaltninger til fordel for beskæftigelsen?

Kan der forventes afgørelser fra Unionen side, der kan give de nationale beskæftigelsespolitikker større vægt?

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
på skriftlige forespørgsler E-2547/97, E-2548/97 og E-2549/97***(3. oktober 1997)*

Indføjelser af et afsnit om beskæftigelse i Amsterdam-traktaten stiller beskæftigelsen på linje med monetære og fiskale spørgsmål som et prioriteret arbejdsområde i Unionen. Mens det primære ansvar for beskæftigelsespolitikken ligger hos den enkelte medlemsstat, betragtes beskæftigelse nu som et spørgsmål af fælles interesse, som kræver en koordinering af politikken på det europæiske plan.

Det kræves endvidere i den nye traktat, at der tages hensyn til beskæftigelsen i Fællesskabets politik på alle andre områder. Dette betyder, at der vil ske en eksplicit vurdering af virkningen for beskæftigelsen af udformningen og gennemførelsen af alle politiske aktioner.

Indkaldelsen til et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd i november 1997 viser, i hvor høj grad medlemsstaterne er indstillet på en øjeblikkelig gennemførelse af bestemmelserne i den nye traktat. Mødet forventes at fokusere på tre spørgsmål: for det første en vurdering af beskæftigelsessituationen og de fremskridt, der er gjort under gennemførelsen af den europæiske beskæftigelsesstrategi, for det andet en undersøgelse af, hvordan hver enkelt medlemsstat har til hensigt at gennemføre traktatens bestemmelser og en identificering af den bedste praksis på det nationale plan til bekæmpelse af arbejdsløshed og marginalisering, og for det tredje fastlæggelse af operationelle mål for den nationale beskæftigelsespolitik på grundlag af de retningslinjer for beskæftigelsen, som Kommissionen vil foreslå medlemsstaterne.

Når alle medlemsstaterne har ratificeret artikel 5 i afsnittet om beskæftigelse, vil Rådet få mulighed for at vedtage foranstaltninger til styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaterne og støtte deres aktion gennem initiativer med sigte på at udvikle udveksling af erfaringer og den bedst mulige praksis.

Formandskabets konklusioner og den resolution om vækst og beskæftigelse, der blev vedtaget i Amsterdam, indeholder en politisk forpligtelse til en hurtig gennemførelse af disse bestemmelser. Kommissionen vil træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gøre dette muligt.

(98/C 82/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2556/97**af Harald Ettl (PSE) til Kommissionen***(24. juli 1997)*

Om: Diskriminerende aldersgrænser ved ansættelsesprøver til tjenestemandstillinger i EU-institutionerne

I EU-beskæftigelsesdiskussionen skubbes ansvaret meget ofte over på den enkelte, idet man som et universalmiddel mod arbejdsløshed peger på mobilitet og livslang uddannelse. Samtidig burde netop EU-institutionerne være et forbillede og ikke benytte sig af at praktisere diskriminerende aldersbegrænsninger som en forudsætning for at ansætte folk i EU's tjeneste, men tage egnede initiativer til at give alle arbejdstagere i alle aldre mulighed for at få kvalificerede arbejdspladser inden for EU og i Rådet.

1. Er det sandt, at der med henblik på besættelse af tjenestemandstillinger i de europæiske institutioner findes ansættelsesprøver, hvor der fastsættes en maksimal alder for ansøgerne (udvælgelsesprøve EUR/A/121 for Rådet for Den Europæiske Union, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, EFT C 363 A af 3. december 1996)?
2. Hvilke objektive grunde angives der til denne diskriminerende udelukkelse af ældre mennesker fra arbejds- og erhvervslivet, når de berørte personer stadig har godt 20 eller flere erhvervsaktive år foran sig, samtidig med at programmer til integrering af ældre mennesker på arbejdsmarkedet er udtryk for en anden politik?
3. Hvorledes kan denne modsigelse forsvares?
4. Hvilke egnede initiativer har EU-institutionerne taget for at åbne mulighed for kvalificerede arbejdspladser inden for EU og i Rådet til arbejdstagere i alle aldre?

(98/C 82/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2720/97**af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Forskelsbehandling på grund af alder ved rekruttering — Amsterdam-traktatudkastet

Amsterdam-traktatudkastet indeholder en ny artikel 6 A, hvorefter Fællesskabet kan træffe foranstaltninger »til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering«. Hvilken virkning regner Kommissionen med, at denne artikel vil få på dens egen rekrutteringspraksis, som bl.a. omfatter aldersbegrænsninger, når ratificeringen af traktaten er tilendebragt?

Vil disse perspektiver nu få Kommissionen til at opgive anvendelsen af aldersgrænser i sin rekrutteringspraksis?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler E-2556/97 og E-2720/97

(22. september 1997)

Som svar på spørgsmålene 1 til 3 kan Kommissionen bekræfte, at Fællesskabets institutioner efter fælles overenskomst generelt anvender en øvre aldersgrænse på 35 år for deltagere i udvælgelsesprøver, der giver mulighed for ansættelse i første lønklasse. Der er adskillige årsager til, at man gør brug af aldersgrænser ved udvælgelsesprøver. Kommissionen har gjort rede for de fleste i forbindelse med svar afgivet på forskellige skriftlige forespørgsler fra medlemmer af Europa-Parlamentet om dette emne.

Som det fremgår af svaret på skriftlig forespørgsel E-1623/97 fra Alex Smith (¹), overvejer Kommissionen imidlertid at smidiggøre aldersgrænserne for ansættelse af tjenestemænd.

Der har fundet indledende drøftelser sted mellem de administrative chefer med henblik på at nå frem til en fælles holdning i de forskellige fællesskabsinstitutioner. Disse drøftelser fortsætter i starten af efteråret.

Spørgsmålet om aldersgrænser vil bl.a. blive taget op til overvejelse i forbindelse med ikrafttrædelsen af artikel 6A i Amsterdam-traktaten om bekæmpelse af forskelsbehandling på baggrund af bl.a. alder og i takt med en eventuel ændret praksis på området i medlemsstaterne.

(¹) EFT C 45 af 10.2.1998.

(98/C 82/176)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2559/97

af Patricia McKenna (V) til Kommissionen

(24. juli 1997)

Om: Transport af levende dyr

Kommissionen har foreslået et nyt direktiv, der specificerer de tekniske krav til køretøjer, der benyttes til transport af levende dyr. Forbedring af forholdene m.h.t. dyrs velfærd går for at være et af de vigtigste mål i dette direktiv.

På hvilket grundlag mener Kommissionen dette nye direktiv vil forbedre standarden m.h.t. dyrs velfærd? Kan den oplyse enkeltheder om, hvilke råd den fik fra veterinæreksperter og eksperter inden for dyrevelfærd under udarbejdelsen af dette direktiv?

Har Kommissionen overvejet at indstille EU-støtte til eksporthandel med levende dyr som et middel til at gøre en ende på den grusomme behandling af dyr, som denne handel indebærer? Har det overvejet nogen politiske forslag med henblik på at fremme beskæftigelsen i kødforarbejdningsindustrien ved at kræve, at dyrene slagtes nær det sted, hvor de opdrættes, inden deres kød eksporteres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. september 1997)

Kommissionens forslag vedrørende de normer, som transportmidlerne skal opfylde ved en transporttid, der overstiger 8 timer, er baseret på artikel 13 i direktiv 91/628/EØF (¹), ændret ved direktiv 95/29/EF (²), om beskyttelse af dyr under transport.

Direktiv 95/29/EF blev vedtaget som et politisk kompromis, efter lange og vanskelige drøftelser. I kapitel VII, punkt 3, i direktivets bilag fastsættes de generelle normer, som transportmidlerne skal opfylde. Disse normer er udarbejdet på grundlag af den foreliggende videnskabelige viden. Det er således velkendt, at især ventilation og regelmæssig eller konstant vandforsyning afhængigt af dyrenes art og alder er meget vigtig for deres velfærd.

Kommissionen har undersøgt mulighederne for at indstille udbetalingen af eksportrestitutioner til eksportører, som ikke fuldt ud har respekteret reglerne for dyrs velfærd under transport til deres endelige bestemmelsessted. Kommissionen forelagde for nylig et forslag for Rådet om, at udbetalingen af eksportrestitutioner skulle være betinget af, at bestemmelserne om beskyttelse af dyr under transport overholdes.

Kommissionen har ikke overvejet at fremsætte forslag med henblik på at fremme beskæftigelsen i kødforarbejdningsindustrien ved at kræve, at dyrene slagtes nær det sted, hvor de opdrættes.

(¹) EFT L 340 af 11.12.1991.

(²) EFT L 148 af 30. 6.1995.

(98/C 82/177)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2560/97

af Patricia McKenna (V) til Kommissionen

(24. juli 1997)

Om: Euratom-betalinger til atomkraftanlægget Sellafeld i England

Hvor meget har Euratom i de sidste ti år udbetalt til udviklingen af atomkraftanlægget Sellafeld i Cumbrien, England?

Kan Kommissionen oplyse de nøjagtige beløb, der er udbetalt, og til hvilke formål betalingerne formodes at blive anvendt af det selskab, der driver Sellafield, nemlig British Nuclear Fuels Ltd. (BNFL)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(15. september 1997)

EURATOM har ydet et lån til British Nuclear Fuels Ltd. Der blev indgået en låneaftale for 142 mio. USD (svarende til 100 mio. GBP) den 11.-17. december 1986 om finansiering af en del af udgifterne til opførelse i 1987 af et termisk oxidoparbedningsanlæg i Sellafield, Cumbria, i forbindelse med brændselsmodtage- og lageranlægget (den tekniske beskrivelse sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets sekretariat). Den britiske regering stillede garanti for lånet. De samlede udgifter ved opførelsen blev anslået til 1 550 mio. GBP, og EURATOM finansierede 100 mio. GBP. Lånet blev udbetalt den 15. januar 1987 og tilbagebetalt med et samlet beløb den 15. januar 1997. Der er intet udestående i forbindelse med lånet, og der foreligger ingen anmodning om et nyt lån.

(98/C 82/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2562/97

af Patricia McKenna (V) til Kommissionen

(24. juli 1997)

Om: Eurostars diskriminering af ikke-britiske statsborgere

En indbygger i min valgkreds, som regelmæssigt rejser med toget Eurostar fra London til Bruxelles, skrev for nylig til Eurostar vedrørende de fordele, det tilbød i sit program for »hyppige rejsende«. Han fik at vide, at fordelene kun kan benyttes af indbyggere i England, som er på den engelske valgliste. Fordi han er bosiddende i Irland, var fordelene derfor ikke tilgængelige for ham.

Er Kommissionen klar over denne diskriminering over for ikke-britiske statsborgere? Vil den — da princippet om ikke-diskriminering er en væsentlig del af EU's politik — kontakte Eurostar og de britiske myndigheder og indtrængende opfordre dem til at indstille denne negative diskriminering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(3. oktober 1997)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel nr. H-566/97 fremsat af Mary Banotti i spørgetiden under Parlamentets møde den juli 1997 (1).

(1) Forhandlinger i Parlamentet (juli 1997).

(98/C 82/179)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2570/97

af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(24. juli 1997)

Om: Forfølgelse i en medlemsstat

Hvilke minimumsstandarder for demokrati skal der til for at sikre, at forfølgelse ikke kan finde sted i en anden EU-medlemsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(10. september 1997)*

I de enkelte medlemsstater er overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i vid udstrækning sikret i kraft af effektive kontrolsystemer, såvel i landene selv ved hjælp af nationale appelinstanser, som i udlandet, ved hjælp af mekanismer, der er etableret i medfør af den europæiske menneskerettighedskonvention, som alle medlemsstater har ratificeret for lang tid siden.

(98/C 82/180)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2573/97**af Bill Miller (PSE) til Kommissionen***(15. juli 1997)*

Om: Udvidelse af Unionen

Er Kommissionen enig i, at den kendsgerning, at der ikke blev opnået en institutionel reform i Amsterdam-traktaten, vil forsinke udvidelsen af Unionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(10. september 1997)*

Afslutningen i juni på den regeringskonference, der resulterede i Amsterdam-traktaten, banede vej for at indlede udvidelsesprocessen (formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Amsterdam).

I henhold til den protokol om institutionerne, der er knyttet til traktaten, skal der før en udvidelse ske en begrænsning af antallet af kommissærer til én pr. medlemsstat, ledsaget af en ændring af stemmevægtningen. Yderligere omfattende institutionelle reformer må gå forud for en udvidelse med mere end fem nye medlemsstater gennem indkaldelse af en ny regeringskonference.

Kommissionen foreslog i sin »Agenda 2000« at indlede udvidelsesforhandlinger med seks af ansøgerlandene og så tidligt som muligt efter år 2000 at indkalde til en ny regeringskonference med henblik på de institutionelle reformer, der er nødvendige før udvidelsen.

Det fremgår af ovenstående, at opgaven med at gennemføre de nødvendige institutionelle reformer komplicerer udvidelsesprocessen, men ikke nødvendigvis forsinker den.

(98/C 82/181)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2575/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(24. juli 1997)*

Om: Det Europæiske Miljøagenturs arbejde og personale

Det Europæiske Miljøagenturs arbejde er meget konkret, og dets opgaver er udelukkende af rådgivende art, som det i øvrigt nævnes i brochuren »putting information to work«, som allerede udkom i 1995. Til trods for dette kan der konstateres en betragtelig forøgelse af det personale, der er beskæftiget her, og der er afsat betydelige beløb på miljøagenturets budget for 1997 og 1998.

Kan Kommissionen, som overvåger dette miljøagentur, oplyse, hvorfor der i 1997 er anmodet om mere personale? Hvad er fordelingen efter nationalitet? Præcis hvilke videnskabelige opgaver skal de udføre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(18. september 1997)*

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på hans tidligere skriftlige forespørgsel E-1767/97 ⁽¹⁾, hvori det blev oplyst, at Det Europæiske Miljøagentur (EEA) er et uafhængigt organ, skønt det næsten udelukkende finansieres over fællesskabsbudgettet. Kommissionen fører ikke tilsyn med agenturets arbejde. Den administrerende direktør repræsenterer agenturet i retlige anliggender. Han udnævnes af agenturets bestyrelse, og hans arbejdsområde, der er fastlagt i artikel 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽²⁾, omfatter alle personale-spørgsmål. Derfor må spørgsmål om ansættelsespolitik og -praksis stilles til agenturets administrerende direktør.

I det foreløbige budgetforslag for 1998 har Kommissionen stillet forslag om en uændret budgetramme på 16,5 MECU og en uændret stab på 62 personer.

Agenturets arbejdsområde fastlægges i forordning (EØF) nr. 1210/90, og dette består i at tilvejebringe objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger på europæisk plan, som Fællesskabet og medlemsstaterne kan anvende til både bedømmelse af og formulering af politiske tiltag til beskyttelse af miljøet. Disse oplysninger bør også anvendes, når offentligheden informeres om miljøforhold.

⁽¹⁾ EFT C 21 af 22.1.1998, s. 93.

⁽²⁾ EFT L 120 af 11.5.1990

(98/C 82/182)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2579/97
af Reino Paasilinna (PSE) til Kommissionen***(24. juli 1997)*

Om: Den problematiske kontrol med britisk kød i det indre marked

Det er kommet frem i offentligheden, at 1.600 ton formodentlig inficeret oksekød fra Det Forenede Kongerige er blevet ulovligt eksporteret via belgiske mellemhandlere til Holland, Rusland og Egypten. Der har også været spekulationer fremme om, hvorvidt det britiske kød også er kommet til Bosnien som humanitær bistand. Ifølge oplysninger har transporten af det såkaldte ulovlige kød fundet sted i de seneste måneder næsten i et dobbelt så stort omfang som først antaget.

I forbindelse med kontrollen i det indre marked må der kunne stoles på oprindelsesmærkningen. Denne er imidlertid øjensynlig ikke længere pålidelig. Der bør skabes en sikker måde til beskyttelse af forbrugeren over for inficeret kød og til sikring af produktets kvalitet. Derfor bør Kommissionen udarbejde en effektiv ordning, der kan bringe skandalerne fra Det Forenede Kongerige til ophør. En løsning vil være at overføre kontrollen med kødsektoren fra Generaldirektoratet for Landbrug, der er præget af travlhed og forsømmelighed, til Generaldirektoratet for Forbrugerpolitik, hvor der allerede arbejdes med kvalitetspolitik, produktmarkedsføring og den generelle sikkerhed med produkter og tjenesteydelser.

Hvorfor vil Kommissionen ikke overføre kontrollen af kødsektoren og importen fra Generaldirektoratet for Landbrug (GD VI) til Generaldirektoratet for Forbrugerpolitik (GD XXIV), hvor forbrugerbeskyttelsen af de europæiske forbrugere og den generelle sikkerhed med produkter og tjenesteydelser indtager en central stilling?

(98/C 82/183)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2642/97
af Jean-Antoine Giansily (UPE) til Kommissionen***(25. juli 1997)*

Om: Overtrædelse af den britiske oksekødsembargo

Ifølge udtalelser fra Kommissionen den 2. juli 1997, som senere er bekræftet over for Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg, er der — i strid med embargoen fra marts 1996 — fra Det Forenede Kongerige ulovligt blevet udført mere end 1.700 t oksekød til de øvrige EU-medlemsstater, og dette oksekød er siden hen genduft til visse østeuropæiske lande.

Kommissionen har desuden afsløret, at denne handel sandsynligvis havde Belgien som centrum, hvor der i nogen tid skulle have eksisteret virksomheder med speciale i ulovlig ind- og udførsel af britisk oksekød.

Kan Kommissionen, når den har afsluttet undersøgelsen, supplere disse yderst foruroligende oplysninger, og har den ikke mistanke om, at der eksisterer yderligere handelsforbindelser, som endnu ikke er afdækket? Mener den i øvrigt ikke, at hovedårsagen til denne situation er den utilstrækkelige, svage og ineffektive told- og sundhedskontrol, som visse medlemsstater, først og fremmest Det Forenede Kongerige, indførte, efter at det blev vedtaget at udstede en embargo?

Er Kommissionen i stand til at evaluere kontrollen i Det Forenede Kongerige og de medlemsstater, som de seneste hændelser har bragt i krydsilden, og vurdere, hvorvidt de overholder de forpligtelser, der er truffet for at bekæmpe BSE?

Er Kommissionen ikke overbevist om, at det er nødvendigt at iværksætte sanktioner over for de ansvarlige og snarest skærpe kontrollen vedrørende oksekødets oprindelse, så det bliver muligt at forebygge ulovlig handel af et sådant omfang og sikre størst mulig beskyttelse af forbrugernes sundhed og tilliden til oksekødsproduktionskæden, eftersom det endnu en gang er EU's kvægavlere som helhed, der kan komme til at betale dyrt for følgerne af en uacceptabel situation?

(98/C 82/184)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2643/97

af Inger Schörling (V) til Kommissionen

(25. juli 1997)

Om: Kødeksport trods forbud

Kommissionen har oplyst, at Storbritannien har overtrådt eksportforbuddet for oksekød, som blev vedtaget for at hindre spredning af BSE. Der skulle være tale om over 1.000 t oksekød, som illegalt er blevet solgt til en række lande.

Forbrugernes tillid til EU's kødindustri er med rette allerede hårdt presset, og oplysninger om ulovlig eksport i stor stil øger mistroen.

Er der ingen effektiv eksportkontrol? Hvorledes kan en sådan mængde kød komme uden om myndighedernes kontrol?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet, eller hvilke vil den tage, for at gribe ind over for en så alvorlig overtrædelse af eksportforbuddet og for at hindre, at det gentager sig?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino
på skriftlige forespørgsler E-2579/97, P-2642/97 og P-2643/97**

(2. oktober 1997)

Den sag, det ærede medlem henviser til, vedrører den svindel, der blev konstateret for nylig, hvor frossent oksekød af britisk oprindelse blev beskrevet og attesteret som kommende fra andre medlemsstater.

Kommissionen gennemfører i øjeblikket i snævert samarbejde med den relevante medlemsstats myndigheder en undersøgelse af, hvor omfattende denne svindel har været og virkningerne heraf, og Parlamentet har modtaget midlertidige rapporter. Det er imidlertid nødvendigt på dette stadium at gå forsigtigt til værks for ikke at kompromittere disse undersøgelsesresultat gennem en for tidlig frigørelse af oplysninger af undersøgelsesresultaterne.

Det er den pågældende medlemsstat, der har det primære ansvar for kontrollen med sundhedsmærkning, attestering og flytning af sådanne oksekøddladninger. Det er ekstremt vanskeligt at hindre svindel fuldstændigt, men Kommissionens undersøgelser har vist, at der er behov for at forbedre sundhedskontrollen på det nationale plan, således at opdagelse og forebyggelse af sådanne ulovlige aktiviteter sker i større omfang. Som følge af de mangler, Kommissionens undersøgelser allerede har vist, er der sendt en skrivelse med en formel anmodning om oplysninger til Det Forenede Kongerige.

Der er fortsat undersøgelser i gang med sigte på at konstatere eventuelle andre ulovlige bevægelser på kødmarkedet, idet målet er at klarlægge det fulde billede af, hvad der foregår.

Som en følge af Parlamentets forespørgsel om BSE overførte Kommissionen ansvaret for veterinærkontrol fra Generaldirektoratet for Landbrug (GD VI) til Generaldirektoratet for Forbrugerpolitik og Forbrugernes Sundhedsbeskyttelse (GD XXIV).

Kommissionen er helt klar over, hvor betydningsfuldt det er, at der gribes hurtigt og håndfast ind i denne situation for at sikre et højt mål af forbrugerbeskyttelse for både mennesker og dyr og for at sikre, at forbrugernes tillid ikke lider skade. Med henblik herpå modtager alle medlemsstaterne oplysninger om undersøgelsens resultater, således at de kan optræde koordineret i dette spørgsmål.

Kommissionen vil fortsat sørge for, at Parlamentet modtager oplysninger om udviklingen.

(98/C 82/185)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2581/97

af Giuseppe Rauti (NI) til Kommissionen

(24. juli 1997)

Om: Amerikansk hormonbehandlet kød, som påtvinges Europa

Kan Kommissionen redegøre for den situation, der er ved at opstå i forbindelse med de presserende og truende amerikanske krav om at eksportere hormonbehandlet oksekød til Europa?

Den Europæiske Union har på baggrund af samstemmende udtalelser fra videnskabelige komitéer hidtil modsat sig dette krav, men nu har Verdenshandelsorganisationen (WTO) erklæret, at den europæiske holdning er i modstrid med de internationale frihandelsregler.

Hvorledes vil Den Europæiske Union fortsætte med at forsvare sit synspunkt, ifølge hvilket anvendelsen af hormoner i kvægavlen, således som den praktiseres i USA, udgør en alvorlig fare for den menneskelige sundhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(18. september 1997)

Den 30. juni 1997 præsenterede Verdenshandelsorganisationens (WTO) panel sin endelige rapport om hormonbehandlet kød for de forskellige parter. Ifølge panelets rapport overtrædes tre af bestemmelserne i aftalen om anvendelse af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen) som følge af EF-direktivernes forbud mod brug af vækstfremmende hormoner til dyr. Det er på baggrund af panelets rapport blevet vedtaget at appellere. Før man har den endelige afgørelse fra WTO-procedurene for tvistbilæggelse (sikkert ikke før november 1997), vil det ikke være muligt at angive, hvilke foranstaltninger EF kan træffe. Hvis panelets konklusion fastholdes af WTO's appelinstans, har EF stadig en »passende frist« til at overveje mulighederne.

Kommissionen vil fortsat påberåbe sig forsigtighedsprincippet til støtte for sine krav og vil ligeledes fortsat forsvare EF's ret til at fastsætte det sundhedsbeskyttelsesniveau, der skønnes passende for Fællesskabets borgere, hvilket fuldt ud skal anerkendes i SPS-aftalen

(98/C 82/186)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2584/97

af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen

(29. juli 1997)

Om: Uddannelsesprogrammernes udvidelse til de central- og østeuropæiske lande

Fra 1998 skal programmerne SOKRATES og LEONARDO udvides til også at omfatte de central- og østeuropæiske lande.

Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen for, at skoleelever og studerende i de EU-medlemslande, der deltager i programmerne i de central- og østeuropæiske lande, også behersker disse landes sprog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(2. oktober 1997)*

Associeringsrådenes beslutninger om betingelserne for, at de associerede lande i Central- og Østeuropa deltager i Programmerne Sokrates, Leonardo da Vinci og Ungdom for Europa, fastsætter, i artikel 2:

»aktioner om sproglig forberedelse og uddannelse vedrører Fællesskabets officielle sprog. Andre sprog kan under særlige forhold accepteres, hvis programmernes gennemførelse kræver det«.

Generelt sagt anses de sprog, der tales i landene i Central- og Østeuropa, således ikke for prioriterede, og programmerne tager ikke en gang sigte på dem. Det kan dog være nødvendigt inden for rammerne af mobiliteten og for at sikre gensidighed i udvekslingerne, at der gennemføres en sproglig forberedelse i modtagerlandet for skoleelever, studenter, lærere eller unge under uddannelse, der begiver sig til landene i Central- og Østeuropa.

I særlige tilfælde, når programmernes gennemførelse kræver det, åbnes der gennem associeringsrådenes afgørelser mulighed for at finansiere aktioner vedrørende sproglig uddannelse. Kommissionen vil være opmærksom på berettigede behov på dette område.

(98/C 82/187)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2586/97**af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen***(29. juli 1997)*

Om: Sammenlægning af bevillingerne til forskningsstøtte inden for forskning på uddannelsesområdet

Til forskningsaktiviteter på uddannelsesområdet findes der adskillige finansieringskilder, hvortil der er afsat til dels yderst forskellige beløb. F.eks. er der mulighed for sådanne aktiviteter under det 4. rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, under uddannelsesprogrammet LEONARDO og som led i CEDEFOP's arbejde.

Situationen er til dels meget uoverskuelig for potentielle projektansøgere, men også for en helhedsvurdering og udnyttelse af de respektive data.

Har Kommissionen som led i nyudformningen af de enkelte programmer planer om en sammenlægning af de eksisterende forskningsstøttemuligheder med henblik på at udnytte resultaterne til en effektiv uddannelsespolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(2. oktober 1997)*

Det er rigtigt, at Kommissionen tilbyder forskellige finansieringsmuligheder for aktiviteter på uddannelses- og forskningsområdet. De forskellige muligheder for at få støtte er imidlertid defineret og lagt i fast rammer gennem de enkelte programmets formål og prioritering.

Der kan identificeres tre interventionsniveauer, som omfatter og støtter det tværnationale samarbejde:

— et niveau for basisforskning orienteret i retning af spørgsmål af strukturel betydning.

Dette er det interventionsniveau, der fungerer inden for rammerne af det fjerde rammeprogram for forskning og udvikling, mere specifikt område II i det målrettede socioøkonomiske forskningsprogram. Der er afsat 25 mio. ECU til samfinansiering af et begrænset antal projekter i dette programs fireårige løbetid;

— et niveau for gennemførelse af afprøvning af forskningsresultater og udveksling af information.

Dette interventionsniveau skal ses i sammenhæng med handlingsprogrammet Leonardo da Vinci (sektion III.2.a — undersøgelser og analyser). Der samfinansieres et større antal projekter, som kan tænkes at have umiddelbar virkning for systemerne under en samlet finansramme for disse aktiviteter, der svarer til område II i det førnævnte program;

- et niveau for analyse af data og udnyttelse og udbredelse af resultater af forskning gennemført i medlemsstaterne og på det europæiske plan.

Dette er interventionsniveauet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP), som i henhold til forordningen om dets oprettelse støtter initiativer, der letter en samlet behandling af erhvervsuddannelsesspørgsmål i Fællesskabet. Disse undersøgelser sætter Kommissionen og alle, der er aktive på dette politiske område (som f.eks. beslutningstagere i medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og aktører i marken) i stand til at få en klar forståelse af den udvikling, der finder sted i hele Fællesskabet, og identificerer tendenser med henblik på at drage konklusioner for fremtidige aktioner.

Derudover finansierer Den Europæiske Socialfond inden for rammerne af Fællesskabets strukturpolitik endvidere forskning i uddannelse og erhvervsuddannelse, især i de mindre udviklede område i Fællesskabet. Dette omfatter særlige foranstaltninger i de operationelle programmer, som f.eks. om undervisning og den første erhvervsuddannelse eller forskning og udvikling.

Også Fællesskabets initiativer vedrørende menneskelige ressourcer inden for rammerne af Employment- og Adaptprogrammerne giver mulighed for at gennemføre undersøgelser af forskellig art i tilknytning til programmernes prioriteter og mål.

det er klart, at der findes en tematisk forbindelse mellem disse aktiviteter. Kommissionen tillægger derfor koordineringen stor betydning for at undgå dobbeltarbejde og skabe den bedst mulige synergi.

Selvom Kommissionen arbejder for en større koncentration, rationalisering og fleksibilitet i forbindelse med forberedelsen af det femte rammeprogram for forskning og udvikling og i det foreløbige arbejde med det fremtidige Leonardo da Vinci-program, forbliver de tre ovennævnte interventionsniveauer adskilt og tjener klart forskellige mål.

Beslutningstagere, arbejdsmarkedets parter, initiativtagere, forskere og forskningsinstitutter, som beskæftiger sig med disse spørgsmål og har interesse i forskning, uddannelse og erhvervsuddannelse, er udmærket klar over disse forskelle og de forskellige støttemuligheder. I betragtning af disse elementer er det ikke Kommissionens opfattelse, at der umiddelbart er behov for en omgruppering af de finansielle ressourcer, der tildeles til dette formål.

(98/C 82/188)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2589/97

af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen

(29. juli 1997)

Om: Den europæiske kulturhovedstad og den europæiske kulturmåned

Efter år 2000 ophører arrangementet med europæiske kulturhovedstæder og den europæiske kulturmåned.

Hvad vil det videre forløb være for disse to arrangementers vedkommende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(22. september 1997)

Kommissionen har meddelt, at den i starten af efteråret vil fremlægge forslag til et særligt initiativ i henhold til artikel 128 i EF-traktaten. Et af elementerne i dette initiativ er en stærkere understregning af det europæiske aspekt i arrangementet, et andet, at der i større udstrækning skal være mulighed for at inddrage arrangører og deltagere fra forskellige medlemsstater i fælles projekter.

Kommissionen ønsker i den forbindelse at henlede Parlamentets opmærksomhed på den særlige situation, der vil opstå i forbindelse med år 2001. Når man tager i betragtning, hvor lang tid der kræves for at vedtage et forslag i henhold til artikel 128, samt betænker nødvendigheden af, at arrangørerne får tilstrækkelig tid til at forberede arrangementet, er Kommissionen af den mening, at det vil være at foretrække, at dens forslag kommer til at omfatte årene 2002 til 2006, hvilket vil sige, at det i år 2001 i så fald vil være sidste gang, at der bliver udpeget en europæisk kulturby efter de nuværende regler, d.v.s. af ministerrådet (kultur).

(98/C 82/189)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2594/97**af W.G. van Velzen (PPE) til Kommissionen**

(17. juli 1997)

Om: Statsstøtte til forskning og udvikling og konkurrence

På det seneste har der bl.a. i den nederlandske presse været beretninger om visse medlemsstaters statsstøtte til forskning og udvikling.

I den forbindelse antydes det oftest, at denne støtte ikke kan være i overensstemmelse med EF-traktaten, navnlig ikke med artikel 92-94. På side 92 i den XXVI beretning om konkurrencepolitikken, 1996, anføres fire tilfælde, hvor Kommissionen rejser alvorlig tvivl, f.eks. i forbindelse med SGS Thomson og Philips.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Er SGS-Thomson-sagen og Philips-sagen ens tilfælde i forhold til fællesskabsretten?
2. Hvorfor falder disse to sager uden for de nye rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling af 17. februar 1996?
3. Hvor meget statsstøtte yder medlemsstaterne i EU årligt til forskning og udvikling? Og hvordan står dette i forhold til den statsstøtte, der ydes i Japan og USA?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(22. september 1997)

1. De undersøgelser, Kommissionen har indledt vedrørende SGS-Thomson og Philips-sagerne, omhandler begge individuel støtte til selskaber inden for halvledersektoren. I SGS-Thomson-sagen er der tale om teknologi til integrerede halvlederkredsløb til applikationer inden for bl.a. edb, strømforsyning, telekommunikation, automatisering, audio og radio. Philips-sagen vedrører teknologi til integrerede halvlederkredsløb til personal digital assistants (PDAs) og personal intelligent communicators (PICs).

2. Gennemgangen af sagerne med henblik på indledningen af undersøgelserne er foretaget på grundlag af kriterierne i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling, der blev godkendt af Kommissionen i december 1995⁽¹⁾. Sagerne falder ind under EF-traktatens artikel 92, stk. 2, da støtten ydes (individuelt) til de berørte selskaber, som begge driver virksomhed på det stærkt konkurrenceprægede marked for halvledere, hvor der er samhandel inden for Fællesskabet. Ved indledningen af undersøgelserne vedrørende de to sager gav Kommissionen udtryk for tvivl med hensyn til nødvendigheden af støtten, støttens »tilskyndende virkninger« — incitament til virksomheden til at gennemføre forskning, som den ellers ikke ville have gennemført — samt med hensyn til indholdet af de foreslåede aktiviteter. Det er disse spørgsmål, som nu undersøges nærmere. Der er i De Europæiske Fællesskabers Tidende offentliggjort en fuldstændig redegørelse for, hvorfor undersøgelserne i de to sager er blevet indledt (SGS-Thomson⁽²⁾, Philips⁽³⁾). Kommissionen har endnu ikke truffet nogen endelig beslutning i disse sager.

3. Forskningsinvesteringerne i EU i 1995 androg 1,9% af bruttonationalproduktet (BNP) i forhold til 2,45% i USA og 2,95% i Japan.

(¹) EFT C 45 af 17.2.1996.

(²) EFT C 358 af 27.11.1996.

(³) EFT C 393 af 31.12.1996.

(98/C 82/190)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2595/97**af Luigi Vinci (GUE/NGL) til Kommissionen**

(17. juli 1997)

Om: Opførelse af en indre havn i Segrate-Lacchiarella

Den 24. maj 1996 forelagde undertegnede Kommissionen en skriftlig forespørgsel (E-1283/96)⁽¹⁾, hvori jeg anmodede om oplysninger om EU-finansieringerne i forbindelse med opførelsen af den indre havn i Segrate-Lacchiarella, hvis anvendelse er behæftet med forskellige uregelmæssigheder. I mellemtiden har nogle

italienske dommere den 12. juni 1997 fremsendt en »avviso di garanzia« (meddelelse om undersøgelse) til forskellige politikere og embedsmænd, som er involveret i Segrate-Lacchiarella-projektet, herunder det medlem af Lombardiets regionalråd, som særlig beskæftiger sig med transportområdet, Giorgio Pozzi. Sammen med andre personer er han tiltalt for bedrageri, svindel til skade for staten, korruption, forfalskede regnskaber, embedsmisbrug og svig. Ifølge dommerne skulle de tiltalte have anvendt en finansiering på to en halv milliard lire bestemt til andre formål til opførelse af den indre havn.

Agtter Kommissionen ikke på baggrund af de seneste begebenheder at annullere sine finansieringer til den indre havn i Segrate-Lacchiarella, i det mindste indtil der hersker total juridisk klarhed med hensyn til det administrative ansvar hos de personer, som er omfattet af en »avviso di garanzia« fra det italienske retsvæsen?

Mener Kommissionen ikke, at dette projekt åbent strider imod de direktiver, som er citeret i svaret på min forespørgsel E-1283/96?

(¹) EFT C 322 af 28.10.1996, s. 50.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(3. oktober 1997)

Kommissionen er ikke bekendt med, at EU skulle have ydet tilskud til det af det ærede medlem nævnte projekt. Kommissionen har i sit svar på hans tidligere spørgsmål (skriftlig forespørgsel nr. 1283/96 (¹)) redegjort for, hvilke oplysninger den har brug for for at kunne gribe ind over for de italienske myndigheder. Det må imidlertid konstateres, at det ærede medlem ikke er fremkommet med disse oplysninger.

(¹) EFT C 322 af 28.10.1996.

(98/C 82/191)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2618/97

af Jan Sonneveld (PPE) til Kommissionen

(18. juli 1997)

Om: Eksport af tør fjerkrægødning til Frankrig

Det franske Prefecture de L'Aube nægtede den 17. juni 1997 at give tilladelse til transport af tør fjerkrægødning. Præfekturet hævdede, at ansøgningen ikke var i overensstemmelse med regionalplanen for bortskaffelse af industriaffald i Champagne-Ardenne. I denne gives førsteprioritet til lokalt produceret gødning.

1. Mener Kommissionen ikke, at tør fjerkrægødning er en værdifuld animalsk gødning, som aftagerne gerne betaler for, og som derfor ikke må betragtes som affald?
2. Mener Kommissionen ikke, at lige som korn er vigtigt for kvægholdet, så er gødning af høj kvalitet meget vigtig for dyrkning af visse landbrugsprodukter?
3. Mener Kommissionen ikke, at et importforbud for ovennævnte kvalitetsgødning strider mod bestemmelserne for det indre marked?
4. Er Kommissionen rede til at tage de nødvendige skridt over for det pågældende præfektur for at imødegå disse handelshindringer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(12. september 1997)

På det veterinære plan er samhandel inden for Fællesskabet med fjerkrægødning omfattet af Rådets direktiv 92/118/EØF om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF (¹).

Med hensyn til beskyttelse af miljøet (beskyttelse af de vandførende lag, planer for spredning) findes der ikke nogen særlige EF-bestemmelser for samhandel med fjerkrægødning. Det er således de nationale bestemmelser, der gælder, inden for rammerne af de generelle EF-bestemmelser på området.

Kommissionen har for nylig fået kendskab til hovedelementerne i dette dossier, som den ikke skal undlade at behandle, i givet fald på grundlag af proceduren i EF-traktatens artikel 169.

(¹) EFT L 62 af 15.3.1993.

(98/C 82/192)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2623/97
af Christine Oddy (PSE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Mordechai Vanunu

Mordechai Vanunu har siddet i isolationscelle i et israelsk fængsel i over 10 år. Hans bortførelse i Italien i 1986 af det hemmelige israelske politi er blevet bredt fordømt, og den måde, han er blevet behandlet på, står ikke i noget som helst forhold til den trussel, han måtte udgøre for Israels nationale sikkerhed.

Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at få den israelske regering til at indse, at 10 års isolationsfængsling er en grusom og umenneskelig straf, der svarer til tortur, og at han for længst skulle have været løsladt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(30. september 1997)

Kommissionen er klar over, at Mordechai Vanunus fængselsforhold ikke er ændret, siden han blev dømt, og den vil bestemt se positivt på en hvilken som helst ændring, der går ud på at give den fængslede mere normale forhold. Kommissionen mener i så henseende, at isolationsfængslingen af Mordechai Vanunu ikke mere synes at tjene det oprindelige formål, dvs. at forhindre ham i at offentliggøre oplysninger, der er af følsom karakter for Israel.

Fællesskabet tager med regelmæssige mellemrum menneskerettighedsproblematikken op med Israel i forbindelse med dets kontakter til de israelske myndigheder.

Afslutningen af processen omkring ratifikationen af Euro-Middelhavsassocieringsaftalen, der etablerer rammerne om en politisk dialog med Israel, vil sætte Fællesskabet som helhed og Kommissionen i særdeleshed bedre i stand til at øve en positiv indflydelse med hensyn til alle menneskerettighedsrelaterede spørgsmål, herunder Mordechai Vanunus fængselsforhold. I den sammenhæng bør det bemærkes, at aftalen rummer en menneskerettighedsklausul, hvori det hedder, at overholdelsen af menneskerettighederne udgør et væsentligt element i aftalen.

(98/C 82/193)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2628/97
af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(22. juli 1997)

Om: Udviklingsinitiativ fra Roms kommune i Corviale

I 1995 igangsatte Roms kommune med konsulentstøtte fra »IG Società per l'Imprenditorialità Giovanile Spa« (jobskabelsesvirksomhed for unge) en undersøgelse med henblik på at skabe nye beskæftigelsesmuligheder i et yderst dårligt stillet forstadsområde i Rom, kaldet Corviale. Dette projekt, der blev kaldt »Udviklingsmission«, skulle naturligvis føre til en konkret finansiering af de bedste beskæftigelsesprojekter, som blev forelagt af de unge på stedet efter bistand fra IG.

Efter at IG har udført det arbejde, det havde fået pålagt, og har udvalgt de bedste projekter, har Roms kommune imidlertid ikke udbetalt nogen midler, og har derved skuffet de unge kommende arbejdsgivere og har forspildt den økonomiske indsats, som administrationen for »Udviklingsmissionen« havde gjort.

Kan Kommissionen nu 2 år efter dette mislykkede initiativ fra Roms kommunes side oplyse følgende:

1. er urealistiske og ineffektive initiativer som ovennævnte ikke i modstrid med såvel fornuften som de seneste beslutninger på europæisk plan med henblik på at støtte beskæftigelsen og virksomhederne i de dårligst stillede områder i storbyerne, som tværtimod anbefaler konkrete, fornyende, øjeblikkelige og kopieringsdygtige initiativer med en bred rækkevidde?
2. er den nyligt fremsatte meddelelse fra Kommissionen, i hvilken der nævnes en »særlig ramme« i forbindelse med statsstøtte til virksomheder i storbyernes randområder, anvendelig i forbindelse med Corviale, således at det takket være denne meddelelse fra Kommissionen omsider vil blive muligt at finansiere de virksomhedsprojekter i Corviale, som i sin tid blev udvalgt, men aldrig er gennemført konsekvent?
3. har Kommissionen kendskab til, at lignende initiativer er blevet gennemført i randområderne i andre europæiske hovedstæder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(11. september 1997)

EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til virksomheder i dårligt stillede byområder, der blev vedtaget af Kommissionen den 2. oktober 1996 ⁽¹⁾, har til formål at angive de regler, der skal følges ved klassificeringen af byggezoner, der kan betragtes som værende dårligt stillede byområder, og som dermed kan nyde godt af statsstøtte under visse betingelser og inden for visse øvre grænser. I henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, skal medlemsstaterne til Kommissionen — med henblik på godkendelse — anmelde de projekter, som de udarbejder med henblik herpå.

Hvad angår Corviale-kvarteret i Rom, som det ærede medlems spørgsmål vedrører, har Kommissionen endnu ikke modtaget nogen anmeldelse fra den italienske regering og har altså ikke kendskab til et projekt vedrørende dette kvarter. Hvad angår projekter, som ifølge det ærede medlem måtte have været undersøgt af »IG Società per l'imprenditorialità Giovanile Spa«, er Kommissionen ikke i besiddelse af de fornødne oplysninger til, at den kan vurdere, om disse projekter er i overensstemmelse med de pågældende rammebestemmelser. Det tilkommer den italienske regering at foretage en eventuel anmeldelse til Kommissionen, jf. EF-traktatens artikel 93, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT C 146 af 14.5.1997.

(98/C 82/194)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2633/97

af Georg Jarzembowski (PPE) til Kommissionen

(22. juli 1997)

Om: Fri bevægelighed for tyske udvekslingsstuderende i Frankrig

Under organisationen og gennemførelsen af et udlandsophold ved et fransk universitet har tyske studerende betydelige vanskeligheder at overvinde. Således skal de betale afgifter for opholdsattester (150 franc i Bordeaux), forelægge alle dokumenter i attesterede oversættelser, hvis gyldighed desuden er begrænset til tre måneder, og forelægge kautioner fra personer med bopæl i Frankrig. Af en kvindelig studerende krævede præfekturet i Amiens en attest på, at hun ikke var gift. Udenlandske udvekslingsstuderende betaler på kollegiet til universitetet i Amiens 300 franc mere i husleje end franskmænd. Ganske vist afviger den administrative praksis hos myndighederne med hensyn til krav til formaliteter inden for Frankrig fra hinanden, alligevel hindres de studerendes mobilitet med en sådan praksis i nogle departementer. Den er i modstrid med de mål, som Sokrates-programmet forfølger, og er delvis — i det omfang der forlanges afgifter — en direkte overtrædelse af artikel 8a, stk. 1, i EF-traktaten og direktiv 90/366/EØF ⁽¹⁾ om opholdsret for studerende. Jeg spørger Kommissionen:

1. Har Kommissionen kendskab til vanskelighederne for tyske udvekslingsstuderende hvad angår varetagelsen af deres ret til fri bevægelighed? I bekræftende fald, hvad har den hidtil gjort i denne sag?
2. Dersom Kommissionen hidtil ikke har været klar over de nævnte vanskeligheder, hvad agter den fremover at foretage sig til bekæmpelse af denne administrative praksis i Frankrig?

(¹) EFT L 180 af 13.7.1990, s. 30.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(9. september 1997)

Kommissionen er opmærksom på, at udenlandske studerende fortsat støder på vanskeligheder, når de organiserer studieprogrammer og -ophold i et andet land uden at være omfattet af mobilitetsprogrammerne, som f.eks. Socrates og Erasmus.

Som en opfølgning af grønbogen om hindringer for mobiliteten i Det Europæiske Fællesskab (¹) vil Kommissionen generelt inden for sit kompetenceområde iværksætte juridiske foranstaltninger, der skal give Kommissionen mulighed for at fjerne de hindringer, der besværliggør den fri bevægelighed for studerende, undervisere og forskere.

Specielt hvad angår det tillæg, som udenlandske studerende skal betale for de franske universitetskollegier, har Kommissionen med held rettet henvendelse til den franske regering og til det nationale kontor for skoler og universiteter (Centre national des oeuvres universitaires et scolaires — CNOUS), idet cirkulæret om tillægsbetaling efterfølgende er blevet ændret, således at de nu er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsretlige regler. Såfremt det ærede parlamentsmedlem har kendskab til konkrete tilfælde, hvor de ændrede cirkulærebestemmelser ikke overholdes, bedes han underrette Kommissionen herom, således at Kommissionen straks kan iværksætte det videre fornødne.

Endelig skal det nævnes, at fastsættelsen af de opholdsudgifter, som de studerende skal betale, henhører under medlemsstaternes lovgivning, og at Kommissionen ikke har kompetence til at gribe ind på dette område.

(¹) KOM(96) 462 endelig udg.

(98/C 82/195)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2638/97

af Pavlos Sarlis (PPE), Efthymios Christodoulou (PPE)
og Stelios Argyros (PPE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Bøde til Antenna, en privat tv-kanal

Det nationale radio- og fjernsynsråd i Grækenland (ERS), der er et statsligt organ, har for nylig idømt den private tv-kanal Antenna i Athen en bøde på 100 mio dr. og beordret tv-stationen til at indstille sin virksomhed som straf for en journalistisk forseelse, selv om der endnu ikke er udarbejdet en adfærdskodeks på dette område, og dusinvis af andre græske tv-kanaler, der har udsendt tilsvarende tv-programmer, næsten dagligt har gjort sig skyld i den selvsamme forseelse uden repressalier.

Med dette vilkårlige og partiske initiativ forsøger ERS ikke alene at udøve politisk pres og at give tv-kanalen mundkurv på — der sker også en klar overtrædelse af konkurrencebestemmelserne i EU-traktaten, eftersom de ovennævnte administrative sanktioner vil gavne de statslige kanaler og de andre tv-kanaler og placere Antenna i en særdeles ugunstig konkurrencesituation.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at rette op på denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(16. september 1997)

Kommissionen har ikke modtaget nogen klage vedrørende den bøde, det nationale radio- og fjernsynsråd i Grækenland (ERS) har idømt den private tv-kanal Antenna, og kravet om, at Antenna skal indstille sin virksomhed. Kommissionen er endvidere ikke bekendt med, om denne beslutning indebærer overtrædelse af fællesskabsretten.

Selv om den idømte sanktion for overtrædelse af den nationale lovgivning kan forekomme meget høj, ser det ikke ud til, at der er tale om overtrædelse af EU's konkurrenceret, og der foreligger ikke oplysninger om, at handelen mellem medlemstaterne er blevet berørt.

Kommissionen har derfor ikke på nuværende tidspunkt planer om at foretage sig noget i dette anliggende.

(98/C 82/196)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2639/97

af John McCartin (PPE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Tilbagetrækning af fisk i henhold til minimumsprisordningen

Kan Kommissionen for hver medlemsstat give oplysninger om tonnage og værdien af fisk, der er trukket tilbage fra markedet i henhold til Kommissionens minimumsprisordning, opdelt efter arter og producentorganisationer for hvert af de sidste fire år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(15. september 1997)

Data, der viser de mængder, der er trukket tilbage fra markedet i henhold til Kommissionens minimumsprisordning i perioden 1993-1996, opdelt efter art og medlemsstat, sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets Generalsekretariat. Data opdelt efter producentorganisationer foreligger ikke.

Vedrørende værdien af de arter, der er trukket tilbage fra markedet, henvises der til den årlige offentliggørelse af tilbagetagelsespriserne (for fangstsæsonen 1997 henvises det ærede medlem til forordning (EF) nr. 2427/96 om fastsættelse for fangstsæsonen 1997 af tilbagetagelses- og salgspriserne for fiskerivarer, der er anført i afsnit A, D og E i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 ⁽¹⁾).

Budgettet for de økonomiske kompensationer i henhold til Fællesskabets kompensationsordning har udgjort mellem 12 og 20 mio. ECU om året i perioden 1993-1996.

⁽¹⁾ EFT L 331 af 20.12.1996.

(98/C 82/197)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2645/97

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Aktiviteter inden for konfliktforebyggelsesinitiativet »Conflict Prevention Network« og Kommissionens rolle i denne forbindelse

Formandskabet for Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Cypern modtog en indbydelse til at deltage i et møde den 16. juli 1997 i Bruxelles om situationen på Cypern. Indbydelsen hidrørte fra konfliktforebyggelsesinitiativet »Conflict Prevention Network« (CNP), der modtager økonomisk støtte fra Kommissionen og benytter Kommissionens navn sammen med Den Europæiske Unions emblem i sit logo.

I indbydelsen fastslås det, at græsk pres inden for Den Europæiske Union kan bevirke, at den græske del af øen opnår medlemskab alene, og at et sådant skridt på længere sigt vil medføre en dramatisk forskydning i magtbalancen i det sydøstlige Middelhavsområde.

Sådanne upræcise iagttagelser vedrørende Cyperns fremtidige tiltrædelse og de bagvedliggende motiver repræsenterer et fuldstændigt fordrejet og forkert billede af situationen på øen.

Det pågældende møde blev aflyst, efter at formandskabet for Det Blandede Parlamentariske Udvalg havde reageret på passende måde. Ikke desto mindre er dette en yderst alvorlig sag, fordi Kommissionen står som bidragsyder til en organisation, som faktisk gør sig til talsmand for de officielle synspunkter i Tyrkiet, der i 23 år har holdt 37% af Cyperns territorium besat.

Hvad mener Kommissionen om det ovennævnte »initiativ«? Hvilke midler modtager CNP? Hvem bidrager, og ud fra hvilke kriterier er der truffet afgørelse om at støtte denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(24. september 1997)

På grundlag af Parlamentets beslutning om kriseforebyggelse, som blev vedtaget den 15. juni 1995, og hvori Kommissionen anmodes om at oprette et organ til at indsamle oplysninger om kriser med henblik på analyse og udformning af forslag, har Kommissionen iværksat et pilotprojekt af en varighed på et til to år. Pilotprogrammet »Crisis prevention network« (CPN) omfatter undersøgelser, briefings, rådgivning og evaluering, der sigter mod at øge kapaciteten for konfliktanalyse blandt ikke-statslige organisationer. Det tjener som redskab til information og underretning af både Kommissionen og Parlamentet om kriseforebyggelsesansliggender. Undersøgelser og rådgivning kan benyttes af institutionerne som led i deres institutionelle ansvar, men binder dem ikke.

Arbejdsprogrammet for CPN er udformet af en gruppe eksperter fra parlamentet, den akademiske verden og Kommissionen. I øjeblikket deltager 7 medlemmer af Parlamentet i ekspertgruppen. CPN administreres af Stiftung Wissenschaft und Politik i Ebenhausen (Tyskland) og ledes af Dr. Rummel. Kontrakten med stiftelsen blev tildelt efter åbent udbud. Det samlede kontraktbeløb var på 646 000 ECU.

Programmet for den fortrolige briefing om Cypern, som CPN havde planlagt, var ikke godkendt af Kommissionen, og teksten til indbydelsen repræsenterer ikke Kommissionens synspunkter.

(98/C 82/198)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2647/97

af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Bryggerikontrakter/Inntrepenuer Pub Company Limited

Forpagter af »Inntrepenuer Pub Company Limited« og lignende selskaber i min valgkreds indgik aftaler med Inntrepenuer på grundlag af, at de fra 1998 var fritstillet i deres erhvervsudøvelse og under den forudsætning, at den kontraktforpligtede aftale ville berettige dem til rabatter, støtte og indrømmelser, som ville kompensere for tab af rabatter, der var til rådighed på det frie marked. Inntrepenuer har tilsidesat sine aftaler om at frigive alle deres kontraktforpligtede kroer; forpagterne har ikke draget kommerciel fordel af ordningen, men har faktisk været udsat for betydelige ulemper i forhold til dem på det frie marked.

Kan Kommissionen under disse omstændigheder bekræfte, at den med henblik på at sikre et retfærdigt og konkurrencedygtigt handelsmiljø vil afvise Inntrepenuer Pub Company Limiteds ansøgning om en særlig fritagelse fra artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(16. september 1997)

Inntrepreneur har anmodet Kommissionen om at kigge nærmere på selskabets standardaftaler. I lighed med de fleste andre standardforpagtningsaftaler i Det Forenede Kongerige opfylder Inntrepreneurs aftaler, ifølge Kommissionen, ikke et teknisk krav i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984 af 1983 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler, den såkaldte »gruppefritagelse for øl«⁽¹⁾. Problemet vedrører forpligtelsen til at aftage øl specificeret efter sorten og ikke efter mærket.

Ved vurderingen af om sådanne standardaftaler kan fritages ved en særlig beslutning skal Kommissionen kontrollere, om alle betingelserne i EF-traktatens artikel 85, stk. 3, er opfyldt. I en sådan undersøgelse vil Kommissionen, der anvender gennemsnitstal, tage hensyn til hele det pågældende aftalenets samlede virkninger. Kommissionen har i denne forbindelse undersøgt prisforskellen mellem den bundne forpagter og den frie

restauratør, hovedsagelig på grundlag af en rapport fra kontoret for god markedsføringsskik. I Intreprenurs tilfælde har denne undersøgelse derfor omfattet hele aftalenettet. Kommissionen har derfor koncentreret sig om den gennemsnitlige forskel i de priser, som Courage, nu Scottish Courage, afkræver henholdsvis bundne og frie restauratører. Det samme gennemsnit er endvidere blevet anvendt på eventuelle kompenserende fordele.

Eventuelle krav fra Intreprenurs side vil blive gennemgået nøje, og der vil kun blive taget hensyn hertil, hvis den typisk frie restauratør ikke har adgang til samme fordele. I den henseende indebærer det nye Intreprenur RetailLink-projekt, der er blevet præsenteret, efter at det engelske handelsministerium har godkendt, at Intreprenur frigøres for sine forpligtelser i tidligere aftaler, en vigtig ændring i forhold til den tidligere diskrimination hvad angår priser og fordele. Intreprenur anmeldte den nye købsaftale i marts 1997.

Kommissionen håber, at den i løbet af de kommende uger kan fremlægge sit foreløbige standpunkt.

(¹) EFT L 173 af 30.6.1983

(98/C 82/199)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2651/97
af Roberto Mezzaroma (UPE) til Kommissionen
(1. september 1997)

Om: Prægning af den fælles mønt

Der henvises til, at Rådet (økonomi og finans) den 9. juni 1997 har godkendt udkastet til forordning vedrørende møntinddeling og -materialer inden for EUROCOINS-systemet; ud fra dette udkast til forordning, som også blev overtaget af det nyligt afholdte topmøde i Amsterdam, udelukkes anvendelsen af rustfrit stål fuldstændigt.

Det understreges, at rustfrit stål indebærer følgende fordele:

1. økonomiske: besparelsen udgør over 300 mio ecu ud fra de tre underopdelinger (0,1, 0,2, 0,5 EURO),
2. tekniske: høj prægningsdygtighed, æstetisk og størrelsmæssig holdbarhed, velegnet til automater,
3. sundhedsmæssige: rustfrit stål, som anvendes til mønter, der produceres af møntanstalterne i de største medlemslande, udviser ingen kontraindikationer for forbrugernes sundhed,
4. genanvendelsesmulighed: rustfrit stål produceres ved anvendelse af ca. 80% skrot, og produktet kan genbruges 100%,
5. miljøforurening: rustfri stålprodukter medfører ingen økologiske problemer,
6. forsyning: der er ingen problemer i forbindelse med fabrikationen af EURO-mønterne (ca. 300.000 tons).

Hvilke initiativer og begrundelser har hidtil været retningsgivende for afgørelsen om udelukkende at fabrikere mønter med materialer af kobber og legeringer heraf, og hvorfor er der sket en fuldstændig tilsidesættelse af rustfrit stål, som dog udgør et typisk europæisk produkt (44% af verdensproduktionen)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(23. september 1997)

Den 29. maj 1997 vedtog Kommissionen et forordningsforslag om den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for euromønter (¹). ØKOFIN-Rådet gav den 9. juni 1997 sin principielle tilslutning til forslaget. Forslaget er resultatet af det forberedende arbejde, som medlemsstaternes møntdirektører har udført siden 1994, ligesom det også er resultatet af de intensive konsultationer, man har haft med brugergrupper (forbrugere, dårligt seende og blinde samt sektoren for pengeautomater).

Hvad angår det valgte materiale, opfylder dette en række kriterier af navnlig teknisk art, samt kriterier vedrørende den offentlige sundhed og sikkerhed.

Man har valgt materialet på grundlag af resultaterne af en lang række tests, der har været foretaget af et bredt udvalg af materialer, der bl.a. omfatter rustfrit stål. Endvidere har man også checket, at den disponible produktionskapacitet er tilstrækkelig hvad angår de valgte materialer.

Rustfrit stål er ikke blandt de materialer, der er blevet foreslået, navnlig fordi det ikke opfylder alle kriterierne i henseende til sikkerhed, og fordi produktionsomkostningerne er høje, da produktionsapparatet nedslides.

(¹) EFT C 208 af 9.7.1997.

(98/C 82/200)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2653/97

af Ursula Schleicher (PPE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

1. Har Kommissionen overblik over, hvilke genbrugskvoter man i EU-medlemsstaterne efterhånden er oppe på for glas, kunststof, papir og pap (herunder kompositter), metal, træ og andre materialer?
2. Hvilke medlemsstater foruden Tyskland har fastsat bestemte genbrugskvoter, der er højere end målene i direktiv 94/62/EF (¹)?

(¹) EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(22. september 1997)

1. Kommissionen råder for øjeblikket ikke over pålidelige EF-dækkende oplysninger om, hvor stor en procentdel af emballageaffaldet der genanvendes og genvindes i de enkelte medlemsstater. De få oplysninger, der foreligger, er ret spredte. Det statistiske kompendium, som Det Europæiske Miljøagentur udarbejdede i 1995 i forbindelse med den første statusrapport over miljøet i Europa (¹), indeholder et afsnit om affald, hvori man kan finde nogle relevante oplysninger om emnet (²). Denne rapport kommer i en ny udgave i 1998. Det bemærkes i øvrigt, at Kommissionen (Eurostat) er i færd med at udarbejde et udkast til forordning om affaldsrelaterede statistikker, som skal gøre det muligt at foretage en hensigtsmæssig indsamling af data om alle aspekter af dette område.

I henhold til artikel 12 i direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til, at der oprettes harmoniserede databaser om emballage og emballageaffald, hvis dette ikke allerede er sket, som et bidrag til, at medlemsstaterne og Kommissionen kan overvåge gennemførelsen af direktivets mål.

I dette øjemed vedtog Kommissionen den 3. februar 1997 i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 94/62/EF en beslutning om fastlæggelse af de skemaer, der skal benyttes i forbindelse med det databasesystem, der er omhandlet i nævnte artikel (³). Disse skemaer skal udfyldes hvert år; 1997 bliver det første år, som omfattes af dette informationssystem.

2. I medfør af artikel 6, stk. 1, i direktiv 94/62/EF skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til senest den 31. juni 2001 at sikre på hele deres område, at mellem 50 vægtprocent som et minimum og 65 vægtprocent som et maksimum af emballageaffaldet genanvendes, og at mellem 25 vægtprocent som et minimum og 45 vægtprocent som et maksimum af samtlige de materialer, der indgår i emballageaffaldet, genvindes med et minimum på 15 vægtprocent for hvert emballagemateriale. Ifølge artikel 6, stk. 5, kan Grækenland, Irland og Portugal på grund af deres specifikke situation, dvs. henholdsvis det store antal småøer, den udbredte forekomst af landdistrikter og bjergområder samt det nuværende lave emballageforbrug, beslutte senest samme dato at nå lavere mål end dem, der er fastsat i stk. 1, men skal mindst nå op på 25% genanvendelse. De pågældende medlemsstater kan ligeledes beslutte at forlænge fristen for at nå målene i stk. 1, dog højst indtil den 31. december 2005.

Belgien, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Østrig, Sverige og Det Forenede Kongerige har i en eller anden form i de love og administrative bestemmelser, de har vedtaget for at efterkomme direktiv 94/62/EF, fastsat mål for genanvendelse og genvinding med henblik på at nå det resultat, der er foreskrevet i artikel 6. Belgien og Østrig har anmodet Kommissionen om tilladelse til at overskride de maksimumsmål, der er fastsat i direktivets artikel 6, stk. 1. Dette åbnes der mulighed for i direktivets artikel 6, stk. 6. Kommissionen har endnu ikke truffet nogen beslutning.

Finland, Nederlandene og Portugal har meddelt Kommissionen en række udkast til bestemmelser om fastsættelse af procentsatser for genanvendelse og genvinding. De finske og portugisiske udkast til bestemmelser er endnu ikke vedtaget. Kommissionen har endnu ikke fået meddelelse fra de nederlandske myndigheder om, at deres udkast er vedtaget.

For så vidt angår Danmark er Kommissionen ikke bekendt med, at der er fastsat genanvendelses- og genvindingsmål i de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget for at efterkomme direktiv 94/62/EF.

Grækenland og Luxembourg har endnu ikke gennemført direktivet i national ret og har, såvidt Kommissionen er underrettet, ikke fastsat noget mål for genanvendelse og genvinding af emballageaffald.

(¹) Europe's Environment: Statistical Compendium for the Dobris Assessment (ISBN 92-827-4713-1).

(²) Se side 282-285.

(³) Kommissionens beslutning af 3. februar 1997 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet (EFT L 52 af 22.2.1997).

(98/C 82/201)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2661/97

af Patricia McKenna (V) til Rådet

(1. september 1997)

Om: Inkorporering af ILO's konventioner i WTO

Solidar, alliancen af NGO'er, som beskæftiger sig med arbejder- og fagforeningsrettigheder, har iværksat en kampagne for inkorporering af syv nøglekonventioner fra ILO i WTO.

Konventionerne vedrører beskyttelse af de grundlæggende rettigheder på arbejdspladsen, herunder retten til at tilslutte sig en fagforening, forbuddet med slaveri og tvangsarbejde, retten til at være barn og forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn, race, religion og etnisk eller politisk tilhørsforhold.

Støtter Rådet Solidars forslag? Vil Rådet arbejde for, at WTO forpligter sig til at respektere arbejder- og fagforeningsrettighederne i overensstemmelse hermed?

Svar

(28. oktober 1997)

På WTO's første ministerkonference i Singapore den 9.-13. december 1996 beskæftigede man sig indgående med problematikken vedrørende de grundlæggende arbejdsnormer. Rådet minder i den forbindelse det ærede parlamentsmedlem om, at det i den sluterklæring, som blev vedtaget på konferencen med Den Europæiske Unions samtykke, klart udtales, at ILO er det kompetente organ til at opstille og forvalte disse normer. Af erklæringen fremgik det imidlertid, at WTO's og ILO's sekretariater »fortsat vil samarbejde, som de gør det for øjeblikket«.

(98/C 82/202)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2663/97

af Eryl McNally (PSE) til Kommissionen

(25. juli 1997)

Om: Rationelle planlægningsmetoder i elektricitets- og gasdistributionssektoren

Hvad er der sket med direktivet om de rationelle planlægningsmetoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Chtristos Papoutsis*(18. september 1997)*

Kommissionens oprindelige forslag vedrørende rationel planlægningsteknik tilgik Rådet og Europa-Parlamentet den 14. november 1995. Den 24. marts 1997 forelagde Kommissionen et ændret forslag ⁽¹⁾ efter en udtalelse fra Europa-Parlamentet, som var blevet vedtaget den 13. november 1996; og som indeholdt en lang række ændringsforslag.

Der fandt ingen drøftelser sted i Rådet vedrørende det ændrede direktivforslag, så længe Nederlandene havde formandskabet. Imidlertid har det luxembourgske formandskab nu medtaget forslaget i det foreløbige udkast til dagsordenforslag for ministerrådsmødet (energiministre), som efter tidsplanen finder sted den 8. december 1997.

⁽¹⁾ EFT C 180 af 14.6.1997

(98/C 82/203)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2664/97
af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Kommissionen***(25. juli 1997)*

Om: Reform af den fælles landbrugspolitik og støtte til markafgrøder

Ifølge diverse meddelelser har Kommissionen vurderet den budgetmæssige overkompensation, som kornsektoren i Den Europæiske Union har modtaget i forhold til den udligningsstøtte, der var fastsat i reformen af den fælles landbrugspolitik, til 8,5 mio ecu.

For tydelighedens skyld bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. De statistiske data og de beregninger, der ligger til grund for dette beløb,
2. En vurdering af »overkompensationen« fordelt efter
  - medlemsstater
  - bedriftenes størrelse og beliggenhed.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(5. september 1997)*

1. Kommissionen har tilsendt Parlamentet det arbejdsdokument ⁽¹⁾, hvori overkompensationen til kornproducenterne i forhold til målene i reformen af juli 1992 anslås til 8 500 mio. ECU. Det skal bemærkes, at dette beløb i kraft af den samlede metode, Kommissionen har valgt, udgør en størrelsesorden.

2. Kommissionen har foretaget en samlet analyse for hele Fællesskabet og ikke en detaljeret analyse pr. medlemsstat eller bedriftstype.

⁽¹⁾ SEK(97)1183.

(98/C 82/204)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2670/97
af Jyrki Otila (PPE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Støtte til den audiovisuelle sektor

Siden 1996 har grundlaget for EU's kulturpolitik været fire hovedprogrammer, nemlig Kalejdoskop, Ariane, Raphael og Media II. Hensigten med Media II er at fremme udarbejdelse og formidling af europæiske audiovisuelle produktioner i og uden for Den Europæiske Union.

Kommissionen bedes oplyse, hvorfor radioproduktioner ikke indgår i Media II? Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at sikre, at radioproduktioner kan indgå i Media II i overensstemmelse med ovenstående overskrift?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(7. oktober 1997)*

Rådets afgørelser nr. 95/563/EØF og 95/564/EØF ⁽¹⁾ om oprettelse af MEDIA II-programmet afgrænser klart programmets anvendelsesområde til at omhandle støtte til europæisk audiovisuel produktion, dvs. programmer og film, hvor der bruges både billeder og lyd. Denne definition udelukker klart rene lydprogrammer.

Hvad angår radioprogrammer, så udsender Kommissionen årligt indkaldelser af forslag til støtte for nye radioinitiativer på basis af den budgetpost, som af Europa-Parlamentet er øremærket til dette formål. Den sidste indkaldelse af forslag blev offentliggjort den 26. juni 1997 med en sidste frist den 31. august 1997 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 321 af 30.12.1995

⁽²⁾ EFT C 196 af 26.6.1997

(98/C 82/205)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2677/97**af Ursula Schleicher (PPE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Washington-konventionen — Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed

Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende L 61 den 3. marts 1997. Allerede den 17. april 1997 måtte der offentliggøres en berigtigelse, fordi datoen for forordningens ikrafttrædelse var blevet angivet til den 1. januar 1997, selv om den først trådte i kraft den 1. juni 1997.

Ifølge Tysklands Forbundsministerium for Miljø, Naturbeskyttelse og Reaktorsikkerhed indeholder den tekst, der blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, flere fejl, også i bilagene. Det er derfor nødvendigt at afvente den passende ændringsforordning (EF).

Hvordan kan det i fremtiden sikres, at retsakter, der skal offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende, indeholder færre fejl, så der ikke siden hen skal udstedes flere ændringsforordninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(13. oktober 1997)*

Offentliggørelsen af forordninger henhører under Rådets kompetence.

I dette tilfælde var der tale om fejl i originalmanuskriptet og ikke trykfejl.

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer blander sig ikke i indholdet af De Europæiske Fællesskabers Tidende.

(98/C 82/206)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2679/97**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Topmødet i Amsterdam og ny beskæftigelse

Vil de nye beskæftigelsesmæssige tiltag, der blev vedtaget på det seneste topmøde i Amsterdam, efter Kommissionens opfattelse fremme skabelsen af nye arbejdspladser, lokale initiativer på beskæftigelsesområdet samt beskæftigelseaftaler i bestemte regioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(25. september 1997)*

Det nye kapitel om beskæftigelse i Amsterdamtraktaten indeholder to typer af bestemmelser, som vil stimulere skabelsen af arbejdspladser. For det første styrker artikel [4] koordineringen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik. Rådet vil hvert år vedtage retningslinjer for beskæftigelse, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i deres beskæftigelsespolitik. Gennemførelsen af disse retningslinjer vil blive behandlet på fællesskabsplan, hvor Rådet får mulighed for at udsende henstillinger til medlemsstaterne. For det andet giver artikel [5] Rådet mulighed for at vedtage støtteforanstaltninger med henblik på at udvikle udvekslingen af information og god praksis, udarbejde sammenlignende analyser og rådgivning samt fremme innovative metoder og udveksle erfaringer, bl.a. gennem anvendelse af pilotprojekter.

I overensstemmelse med resolutionen om vækst og beskæftigelse fra Det Europæiske Råd i Amsterdam vil Kommissionen i oktober foreslå de første retningslinjer for beskæftigelsen. Dette forslag vil bl.a. beskæftige sig med nye lokale udviklings- og beskæftigelsesinitiativer og gennemførelse af de territoriale beskæftigelsespagter. Disse to redskaber vil være en støtte for udnyttelsen af nye beskæftigelseskilder.

De eksisterende budgetkonti B3-4010 (Beskæftigelsespolitik og arbejdsmarkedet) og B3-4013 (Det tredje system og beskæftigelse) har allerede sat Kommissionen i stand til at gennemføre det indledende arbejde på det område, der dækkes af artikel [5], bl.a. vedrørende det »tredje systems« beskæftigelsespotentiel på områderne daglige tjenesteydelser, tjenesteydelser til forbedring af livskvalitet samt kulturelle og fritidsrelaterede tjenesteydelser. Det er Kommissionens hensigt at styrke sine aktiviteter på dette område i nær fremtid.

(98/C 82/207)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2680/97**af María Sornosa Martínez (GUE/NGL)
og Angela Sierra González (GUE/NGL) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Krænkelser af princippet om ligebehandling i karteuserklosteret La Cartuja Aula-Dei ved Zaragoza

Karteuserklosteret Aula-Dei ved Zaragoza er registreret som et kulturgode både på grund af sin samling af Francisco de Goya-malerier og sin rige arkitektur. Kulturgoder bør i henhold til loven om den nationalhistoriske arv være tilgængelige for samfundet som sådan.

Klosteret er et religiøst område, som styres af karteusermunke, og både kvinder og piger er udtrykkeligt forment adgang til trods for, at et sådant forbud er en krænkelse af kvinders individuelle rettigheder og efter al sandsynlighed også er i modstrid med de forfatningsmæssige rettigheder samt den gældende retsorden.

Eftersom besøgende under alle omstændigheder ikke har adgang til klausuren, kunne kvinder godt få lov til at bese ovennævnte værker på lige fod med de øvrige besøgende.

1. Har Kommissionen mulighed for at gøre brug af lovgivningen med henblik på at forhindre en konflikt mellem religionsudøvelsen og retten til ligebehandling?
2. Er Kommissionen ved at udarbejde lovforslag, der i fremtiden kan bidrage til en løsning af problemer af denne art?
3. Finder Kommissionen ikke, at princippet om ligebehandling i dette tilfælde bør prioriteres højere end andre principper?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(3. oktober 1997)*

De ærede medlemmer har bragt til Kommissionens kendskab, at kvinder og unge piger forment adgang til karteuserklostret Aula Dei i Zaragoza, hvor der i øvrigt udstilles kunstværker af stor værdi. Princippet om ligebehandling er således tilsidesat, eftersom kvinder ikke har mulighed for at beundre disse værker på linje med mænd.

Kommissionen erkender betydningen af den problemstilling, de ærede medlemmer gør opmærksom på, men kan ikke gribe ind, fordi den ikke har kompetence til at handle inden for området religion.

(98/C 82/208)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2682/97
af María Sornosa Martínez (GUE/NGL)
og Pedro Marset Campos (GUE/NGL) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Lovmæssig beskyttelse af Marjal del Moro (Valencia)

I området Marjal del Moro i Sagunto, Valencia, er der registreret 240 fuglearter, heriblandt nogle udryddelsestruede arter, f.eks. marmorand og hvidøjjet and. Også bestandene af rørdrum, braksvale og sultanhøne vidner om dette vådområdes store potentiale, idet der er fare for, at disse arter vil blive udryddet i EU. El Marjal del Moro er endvidere det vigtigste yngleområde i Valencia-regionen for rødhovedet and og hvidskægget terne.

I henhold til direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾ er dette område registreret som særligt bevaringsområde (ZEPA), men myndighederne i den autonome region forsinker fortsat den lovmæssige beskyttelse heraf til trods for, at kommunalbestyrelsen i Sagunto i 1994 ansøgte om at få erklæret det pågældende område for naturområde.

1. Mener Kommissionen ikke, at myndighederne i den autonome region, der har den juridiske kompetence på dette område, bør tage skridt til at bevare dette værdifulde vådområde?
2. Har Kommissionen mulighed for at henstille til myndighederne i Valencia-regionen at fremskynde behandlingen af ansøgningen om at få dette område erklæret som lovmæssigt beskyttet område?
3. Hvilke foranstaltninger kan Kommissionen træffe for at få myndighederne i Valencia-regionen til at tage de nødvendige retlige skridt til beskyttelse af Marjal-området?

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(18. september 1997)

1. For så vidt angår lokaliteter, der er klassificeret som særligt beskyttede områder i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle, skal medlemsstaterne sørge for, at der ikke sker forringelse af levestederne for de fuglearter, som fredningen vedrører og at der heller ikke sker alvorlige forstyrrelser af fuglene. Det er medlemsstaternes eget ansvar at vælge de bedst egnede forskriftsmæssige og administrative foranstaltninger til at nå disse mål. I tilfældet Marjal del Moro i Sagunto, Valencia er det de nationale og regionale fredningsmyndigheder, der skal beslutte, hvilke foranstaltninger det er nødvendigt at træffe.
2. Kommissionen har derfor ingen grund til på dette stadium at rette henvendelse til de valencianske myndigheder og anmode dem om at give Marjal del Moro en særlig bevaringsmæssig status inden for regionen.
3. Skulle Kommissionen imidlertid få forelagt klare beviser for, at de fredningsmæssige krav i forbindelse med dette beskyttede område ikke imødekommes, er der grundlag for at diskutere sagen med de spanske myndigheder.

(98/C 82/209)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2691/97
af James Provan (PPE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Anvendelsen af midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i Sobral, Portugal

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at der udbetales EU-støtte to gange til folk i Sobral, Porches, Portugal. Én gang i form af støtte til appelsindyrkning på nyryddet jord og én gang for destruktions af disse nye appelsintræer, der sker for at skabe plads til en infrastrukturudvikling i form af en ny motorvej — Via Infante de Sagres.

Hvilken kontrol øver Kommissionen med henblik på at sikre, at nationale myndigheder ikke anvender EFRU-midler fra berettigede projekter til at betale kompensation for jord, som allerede får EU-støtte af andre årsager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(22. september 1997)*

Det pågældende projekt forvaltes af medlemsstatens myndigheder. Kommissionen har taget det af det ærede medlem rejste spørgsmål op med dem og vil fremkomme med et grundigt svar så hurtigt som muligt.

(98/C 82/210)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2693/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Sælfangst i Hvidehavet

Jeg har tidligere fået at vide, at importen af visse sælungeskind (grønlandssæler m.fl.) og varer heraf forbydes i direktiv 83/129/EØF ⁽¹⁾ med det formål at sætte en stopper for jagten på sælunger.

Imidlertid jages der stadig flere end 30.000 sælunger ved Ruslands Hvidehavskyster, og det ønskes, i betragtning af at Kommissionen ikke har kunnet oplyse mig resultatet af de videnskabelige undersøgelser, som de russiske myndigheder skulle have gennemført i 1995, oplyst, hvilke skridt Kommissionen nu agter at tage?

I betragtning af den totale mangel på fremskridt fra Kommissionens side kunne tiden måske være kommet til, at Kommissionen optræder en lille smule mere assertivt i forholdet til de russiske myndigheder?

Hvilke beviser er der for, at disse videnskabelige undersøgelser virkelig har fundet sted? Blev der anvendt PHARE-midler hertil? Hvor længe vil Kommissionen vente, og hvor mange flere sælunger skal lade livet, før der træffes mere presserende foranstaltninger?

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage?

⁽¹⁾ EFT L 91 af 9.4.1983, s. 30.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(11. september 1997)*

Kommissionens anmodning om at få indblik i resultaterne af den videnskabelige undersøgelse, det ærede medlem henviser til, er endnu ikke blevet imødekommet. Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om, hvorvidt der overhovedet er foretaget en sådan undersøgelse. Den har ikke ydet finansielle bidrag til undersøgelser vedrørende sælpopulationer i Hvidehavet. I betragtning af, at det i henhold til rådsdirektiv 83/129/EØF er forbudt at indføre sælungeskind af arten grønlandssæl til Fællesskabet, agter Kommissionen ikke at foretage sig yderligere i denne sag.

(98/C 82/211)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2701/97**af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Dobbeltbidrag til tillægspensioner

I sin supplerende meddelelse af 10. december 1996 om andragende nr. 734/93 og 1080/94 fastslår Kommissionen, at »Contribution Sociale Généralisée« (CSG) i Frankrig skal betragtes som et socialt bidrag som defineret i forordning 1408/71 ⁽¹⁾. Denne afgift kan derfor ikke pålægges nederlandske statsborgere med bopæl i Frankrig, hvis pensioner er underlagt nederlandsk lovgivning. Kommissionen henviser imidlertid til Domstolens retspraksis, ifølge hvilken forordning nr. 1408/71 ikke finder anvendelse på tillægspensioner.

1. Hvorfor er dobbelte socialafgifter på tillægspensionerne ikke omfattet af forordning nr. 1408/71?
2. Er det tilladeligt at opkræve ekstra socialafgifter i Frankrig i forbindelse med ovennævnte andragender i betragtning af, at de pågældende nederlandske statsborgere har været tvunget til at underskrive en erklæring om, at de aldrig kan hæve nogen form for social bistand i Frankrig, selv om de er forpligtet til at betale sociale bidrag?
3. Er Frankrigs opkrævning af disse afgifter i benægtende fald et tilfælde af forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, som er i modstrid med EF-traktatens artikel 6?
4. Hvor mange europæiske pensionsberettigede borgere med bopæl i en anden medlemsstat efter pensionering pålægges dobbeltafgifter på deres tillægspension?
5. Er opkrævningen af dobbeltafgifter på tillægspensioner en hindring for den fri bevægelighed for personer?
6. Har Kommissionen i givet fald planer om ny lovgivning eller en ændring af forordning nr. 1408/71 for at forhindre, at statsborgere med bopæl i en anden medlemsstat er tvunget til at betale afgifter to gange på deres tillægspension?

(¹) EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(29. september 1997)

1. - 3., 5. & 6. Kommissionen vil gerne minde det ærede medlem om, at Domstolen, bl.a. i sine afgørelser af 16. januar 1992 (sag C-57/90, Kommissionen mod Frankrig) og af 6. februar 1992 (sag C-253/90, Kommissionen mod Belgien), og i modsætning til den holdning, Kommissionen indtager i disse sager, har konkluderet, at supplerende pensionsordninger på grundlag af aftaler ikke henhører under anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1408/71. Domstolen var af den opfattelse, at artikel 1(j) udelukker denne forordnings anvendelse på disse ordninger.

Følgelig gælder denne forordnings bestemmelser ikke for disse ordninger. Dette synes ligeledes at være tilfældet for princippet om ensartethed i den gældende lovgivning, som er fastsat i artikel 13, stk. 1 i denne forordning, som hindrer, at der opkræves bidrag til social sikring i to medlemsstater samtidig.

I disse sager har Domstolen heller ikke villet godtage Kommissionens påstand, at dette princip om ensartethed i den gældende lovgivning er en direkte følge af bestemmelserne i EF-traktaten (se punkt 9 i dommen af 16. januar 1992 og punkt 7 i dommen af 6. februar 1992).

I øjeblikket overvejer Kommissionen ikke at foreslå nye bestemmelser eller ændringer i forordning (EØF) nr. 1408/71 desangående.

4. Kommissionen råder ikke over statistiske data om pensionerede europæere, som efter deres overgang til pension har taget ophold i en anden medlemsstat, og der bliver udsat for problemer vedrørende dobbeltopkrævning i forbindelse med supplerende pensioner.

(98/C 82/212)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2714/97

af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen

(28. juli 1997)

Om: Beskyttelsesforanstaltninger

Er Kommissionen klar over, hvilke samfundsøkonomiske konsekvenser beskyttelsesforanstaltningerne over for riseksporten fra De Nederlandske Antiller/Aruba har haft for disse små øer, idet flere risforarbejdningsevirkninger har indstillet driften, mere end 500 arbejdstagere er blevet arbejdsløse, havneaktiviteterne er gået stærkt tilbage, og det generelle investeringsklima på De Nederlandske Antiller/Aruba derved er blevet påvirket i yderst negativ retning?

Kan Kommissionen anføre, om den forinden har undersøgt beskyttelsesforanstaltningernes samfundsøkonomiske konsekvenser for de oversøiske lande og territorier, og hvad dens reaktion nu er?

Er det Kommissionen bekendt, at beskyttelsesforanstaltningerne over for De Nederlandske Antiller/Aruba desuden har bevirket, at mere end 10.000 landbrugere i Guyana og Surinam er kommet i meget store vanskeligheder?

Er det Kommissionen bekendt, at denne ris, som nu ligger på lager i Surinam og Guyana, for en dels vedkommende er blevet opkøbt af spanske mellemhandlere til dumpingpriser og derfor alligevel bliver indført til Fællesskabet? Kan Kommissionen forklare, hvorfor samme ris af sorten Indica ikke må eksporteres af de oversøiske lande og territorier til Fællesskabet, men at det godt kan lade sig gøre via spanske mellemhandlere?

Er det Kommissionens plan at videreføre sin beskyttelsespolitik, som har forårsaget så stor skade i den tredje verdens lande, eller er den villig til at finde frem til en for alle parter acceptabel kompromisløsning, og hvad vil Kommissionen i så fald konkret foreslå?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(10. september 1997)

De beskyttelsesforanstaltninger vedrørende import af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT), der blev indført i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 304/97 og (EF) nr. 1036/97 ⁽¹⁾, blev vedtaget som følge af alvorlige forstyrrelser i Fællesskabets rissektor. Hvis man tager i betragtning, at kvoten på 69 610 tons endnu ikke er opbrugt, efter at den anden beskyttelsesforanstaltning har været i kraft i tre måneder, og at der mellem den 1. september 1996 og den 15. juli 1997 blev importeret 157 000 tons ris udtrykt som sleben ris fra OLT mod 185 000 tons i samme periode i forrige høstår, hvor der ikke fandtes nogen beskyttelsesforanstaltning, så kan det være svært at tro, at disse foranstaltninger kan have så negative konsekvenser for de økonomiske og industrielle aktiviteter i OLT som beskrevet af det ærede medlem. Yderligere har Retten i Første Instans afvist to anmodninger fra henholdsvis De Nederlandske Antillers regering og firmaet Antillean Rice Mills om en foreløbig beslutning om udsættelse af gennemførelsen af beskyttelsesforanstaltningerne, idet sagsøgerne ikke havde ført bevis for, at der var sket alvorlig og uoprettelig skade for de erhvervsdrivende og for den makroøkonomiske situation på De Nederlandske Antiller. Der skal endvidere mindes om, at Kommissionen allerede fra 1993 flere gange advarede mod risikoen for spekulative investeringer i OLT.

Staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) har mulighed for til nedsat told at eksportere 125 000 tons ris udtrykt som afskallet ris direkte til Fællesskabet. Denne kvote er dog kun i meget begrænset omfang blevet udnyttet på grund af »OLT-ruten«, som også var meget brugt i 1996/97. Endvidere har Kommissionen i flere år ydet støtte til risproducenterne i Surinam og Guyana via Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i håb om at gøre deres produkt mere konkurrencedygtigt og diversificere deres eksportmarkeder.

Når man tager den kritiske situation for det europæiske rismarked i betragtning (opkøb af indicaris til intervention og eksport med restitution på et marked med underskud), især fremkaldt af import fra OLT, var beskyttelsesforanstaltninger uundgåelige. Kommissionen har dog altid i Rådet været fortalende for et kompromis mellem ønsket om at støtte udviklingen i OLT og den fælles landbrugspolitik. Dette skulle ske ved en kvantitativ begrænsning af risimporten fra disse lande og territorier. Denne løsning, som siden november 1996 har været accepteret af fjorten medlemsstater og afvist af Nederlandene, er i øjeblikket til diskussion i Rådet.

⁽¹⁾ EFT L 51 af 21.2.1997, EFT L 151 af 10.6.1997

(98/C 82/213)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2717/97

af Heidi Hautala (V) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Stoffer der nedbryder ozonlaget

Hvorfor har EU ikke i forbindelse med Montreal-protokollen og de stoffer, der nedbryder ozonlaget, truffet nogle konkrete foranstaltninger for at forbyde anvendelsen af CFC-gasser til medicinske formål, mere specifikt i doseringsinhalatorer, og sætte en stopper for nye godkendelser af CFC-gasser, eftersom der i øjeblikket findes et teknisk og økonomisk gennemførligt alternativ til disse produkter? Kommissionen har for nylig iværksat en rullende plan for overgangen til CFC-fri doseringsinhalatorer. Kan Kommissionen specificere, hvornår den vil forelægge FNPM (De Forenede Nationers Program for Miljøbeskyttelse) en plan for gradvis afskaffelse af CFC-gasser?

Under De Forenede Nationers femtende åbne arbejdsgruppemøde i Nairobi i begyndelsen af juni forelagde det teknologiske og økonomiske evalueringspanel (Technological and Economic Assessment Panel (TEAP)) videnskabelige beviser for, at der findes alternativer til metylbromid. Hvad er Kommissionens strategi på dette område, og har den iværksat eller agter den at iværksætte en debat om, hvorledes der kan ske en gradvis afskaffelse af metylbromid? Hvor dyrt vil det være at nedsætte anvendelsen af metylbromid i EU med 50% inden 2001 og med 100% inden 2005?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(22. september 1997)

Anvendelsen af chlorofluorocarboner (CFC-gasser) i doseringsinhalatorer til behandling af astma og kronisk obstruktiv lungesygdom er anerkendt som en væsentlig anvendelse under Montreal-protokollen og Rådets forordning (EF) nr. 3093/94 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (¹). Det betyder, at CFC-gasser fortsat kan anvendes i disse medicinske produkter, indtil tekniske og økonomisk gennemførlige alternativer står til rådighed for læger og patienter. Kun få CFC-fri produkter udbydes på det europæiske marked for øjeblikket. Produkterne er endnu ikke godkendt i alle medlemsstater, og de kan heller ikke erstatte alle gængse CFC-produkter. Derfor vil det være uhensigtsmæssigt at forbyde CFC-produkter til medicinsk anvendelse på nuværende tidspunkt. Et bredere spektrum af CFC-fri produkter forventes udbudt i løbet af de følgende 12-18 måneder. Kommissionen samarbejder p.t. med medlemsstater, repræsentanter for den europæiske medicinalindustri og astmapatienter om en strategi for udfasning af CFC-produkter til medicinsk anvendelse, efterhånden som alternativer udvikles, dog uden at bringe patienternes helbred i fare. Det første udkast til denne strategi færdiggøres i september 1997, og det fremsendes til ozon-sekretariatet for De Forenede Nationers Program for Miljøbeskyttelse (FNPM).

Kommissionens strategi for metylbromid går ud på at insistere på den tidligst mulige udfasning, der ikke bringer landbrugsbedrifter og andre erhverv, som anvender metylbromid som gasningsmiddel, i fare. Dette kunne opnås med en tidlig udfasning for de anvendelser, hvor der allerede findes substitutter, og en midlertidig undtagelsesbestemmelse for andre kritiske anvendelser, hvor der endnu ikke er udviklet substitutter. Inden for Europa er de sydlige medlemsstater mest afhængige af metylbromid. Derfor har Kommissionen sammen med det hollandske miljøministerium, La Laguna universitetet og Consejo superior de investigaciones científicas finansieret en workshop i april 1997 for at demonstrere og debattere anvendelige metylbromid-substitutter for de sydlige medlemsstater.

Det er ikke muligt at give et pålideligt skøn over omkostningerne ved udfasning af metylbromid på EU-plan for et givet år. Omkostningerne vil være afgørende afhængige af den valgte løsning, og det afhænger igen af lokale forhold. Kemiske alternativer som f.eks. metamnatrium er typisk dyrere end metylbromid, mens anvendelse af direkte solbestråling og integreret bekæmpelse af skadevoldere er billigere. Landbrug, som har udfaset metylbromid og ændret driften tilsvarende, opnår ofte højere udbytte og dermed forbedret rentabilitet. Med forbehold af undtagelsesbestemmelser for kritiske anvendelser mener Kommissionen derfor, at metylbromid hurtigt kan udfases i Fællesskabet uden væsentlige negative virkninger for produktiviteten eller rentabiliteten hos landmænd, der anvender produktet.

⁽¹⁾ EFT L 333 af 22.12.1994.

(98/C 82/214)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2721/97

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) og Juan Colino Salamanca (PSE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Oversvømmelser i Palencia (Spanien)

I løbet af natten og morgenen til tirsdag den 15. juli 1997 blev byen Palencia i Castilla-León (Palencia-provinsen) oversvømmet af et voldsomt skybrud og en haglbyge, som forårsagede store skader i byen og i provinshovedstadens og provinsens industri- og landbrugsområder.

Har Kommissionen planer om at yde katastrofehjælp som et bidrag til afhjælpe skaderne i byen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(6. oktober 1997)*

Kommissionen vil gerne udtrykke sin store medfølelse med ofrene for de voldsomme skybrud og haglbyger, der natten til og om morgenen den 15. juli 1997 førte til oversvømmelser i byen Palencia i Castilla-Léon (Palencia-provinsen). Kommissionen er klar over, at befolkningen i og omkring denne by har lidt skader af både industriel og landbrugsmæssig art.

Med hensyn til nødhjælp fra Fællesskabet til ofrene for katastrofer, skal Kommissionen minde de ærede medlemmer om, at der på budgettet for 1997 ikke under budgetpost B4-3400 er afsat bevillinger, der umiddelbart gør det muligt at gøre en indsats.

(98/C 82/215)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2729/97**af Marianne Thyssen (PPE) til Kommissionen***(30. juli 1997)*

Om: Kompensationsordning for nederlandske tankstationsindehavere langs den belgiske og tyske grænse

Ifølge forlydender er der den 23. juli 1997 trådt en ordning i kraft, hvorefter nederlandske tankstationsindehavere langs den belgiske og tyske grænse kompenseres for det tab, de er blevet påført, efter at en afgiftsforhøjelse har gjort benzinen dyrere i Nederlandene.

Kan Kommissionen oplyse, om denne ordning, der ikke finder generel geografisk anvendelse på Nederlandenes område, men er geografisk begrænset til grænseområderne, er i overensstemmelse med de europæiske konkurrenceregler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(11. september 1997)*

De omtalte foranstaltninger vil kunne indebære statsstøtte i medfør af EF-traktatens artikel 92 og skal i så fald anmeldes til Kommissionen i henhold til artikel 93, stk. 3, medmindre de er omfattet af »de minimis«-reglen⁽¹⁾. Kommissionen er dog ikke bekendt med disse foranstaltninger. Den vil undersøge spørgsmålet og underrette det ærede medlem om resultatet af dens undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT C 68 af 6.3.1996.

(98/C 82/216)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2734/97**af Bryan Cassidy (PPE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Offentliggørelse af Amsterdam-traktaten i De Europæiske Fællesskabers Tidende

Maastricht-traktaten blev undertegnet den 7. februar 1992. Den integrerede tekst til Maastricht-traktaten og Rom-traktaten blev først offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 31. august 1992 (EFT C 224). Denne integrerede tekst angav de ved Maastricht-traktaten foretagne ændringer med fede, kursive typer. Den var brugervenlig.

I løbet af disse seks måneders forsinkelse afholdt Irland og Danmark folkeafstemninger. Som følge af den forsinkede offentliggørelse af den integrerede tekst var borgerne i disse medlemsstater ikke så velinformede, som de burde have været, hvilket også gjaldt de nationale parlamenter.

Hvornår agter Kommissionen at offentliggøre de fulde, integrerede tekster til traktaterne, som de ser ud efter Amsterdam, i De Europæiske Fællesskabers Tidende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(6. oktober 1997)*

Den konsoliderede udgave af traktaten vil blive offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 3. november 1997.

(98/C 82/217)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2735/97**af José Hupart (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Situationen i forbindelse med hørproduktionen i Det Forenede Kongerige

Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 ⁽¹⁾ vedrører den fælles markedsordning for hør og hamp. I et program fastlægges strategien for den støtte, der ydes pr. hektar i dyrkningsområderne i Den Europæiske Unions medlemsstater.

Hvor mange hørproducerende hektar i Det Forenede Kongerige har modtaget beløb fra Unionen inden for:

- tekstilsektoren?
- oliesektoren?

På hvor mange hektar høstes der rent faktisk?

Hvilke industrier forarbejder dette produkt?

⁽¹⁾ EFT L 146 af 4.7.1970, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(16. september 1997)*

I de sidste fem år er der ydet EF-støtte til følgende hørarealer (spindhør og olieør) i Det Forenede Kongerige:

År	Spindhør hektar	Olieør hektar
1992	143	154 992
1993	2 181	155 793
1994	17 679	55 000
1995	16 897	54 338
1996	20 219	48 319

Der mindes om, at kun spindhør (dvs. hør, der hovedsagelig er bestemt til fiberproduktion) henhører under Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70. Olieør har siden 1993 været omfattet af udligningsstøtten til markafgrøder.

Hvad angår antallet af faktisk høstede hektar, skal det præciseres, at bestemmelserne om spindhør fastsætter en høstforpligtelse, men at bestemmelserne om udligningsstøtte til markafgrøder (der omfatter olieør) ikke fastsætter en sådan forpligtelse. Kommissionen har derfor ikke statistikker over, hvor mange hektar olieør der er høstet i Det Forenede Kongerige.

Støtten til spindhør er blevet kontrolleret på stedet af Kommissionen, for Det Forenede Kongeriges vedkommende i september 1995 og januar 1996. På en ud af de tre besøgte bedrifter konstateredes det, at høsten endnu ikke havde fundet sted sidst i september. Resultaterne af disse kontroller vil blive taget i betragtning ved regnskabsafslutningen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.

Under disse besøg kunne det endvidere konstateres, at det høstede hørstrå generelt ikke forarbejdedes til fibre. Kommissionen foreslog derfor Rådet, at der indførtes en ordning med en obligatorisk kontrakt mellem producenten og den godkendte forarbejdningsvirksomhed, idet der til denne kontrakt skulle knyttes en forarbejdningsforpligtelse. Rådet vedtog dette forslag (forordning (EF) nr. 154/97 ⁽¹⁾) om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til hør og hamp). Den faktiske forarbejdning af strå til fiber er således en betingelse for ydelse af støtte fra og med i år.

Der er i Det Forenede Kongerige to anlæg, der forarbejder hørstrå til korte fibre. Disse fibre er bestemt til afsætning hovedsagelig i sektorerne for produktion af papir, geotekstiler og visse elementer, der indgår i fremstillingen af biler.

(¹) EFT L 27 af 30.1.1997.

(98/C 82/218)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2741/97

af Gianni Tamino (V) og Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Beskyttelse af naturtyperne på Akamas-halvøen på Cypern

Akamas-halvøen på Cypern, som er et område på 250 km² omgivet af 12 traditionelle landsbyer, besidder en lang række forskellige naturtyper og er hjemsted for 530 forskellige planter — heriblandt 39 unikke endemiske plantearter — 168 fuglearter, 20 slangearter, 12 forskellige typer pattedyr og 16 forskellige typer sommerfugle. Akamas er også ynglested for *Chelonia mydas* og *Caretta caretta*, to typer havskildpadder, der er blevet identificeret som næsten udryddet i Middelhavsområdet. Disse havskildpadder yngler på Akamas' strande.

Verdensbanken gennemførte en undersøgelse på Akamas-halvøen i september 1995, som bekræftede samtlige ovenstående oplysninger, og har meddelt, at Akamas bør gøres til et biosfæreservat. Over 100 organisationer på Cypern kræver, at Akamas gøres til en nationalpark med internationale standarder (IUCN). Den cypriotiske regering har erklæret, at den agter at udarbejde en bevarelsesplan for Akamas-halvøen i nær fremtid.

Samtidig bruger de britiske styrker på Cypern Akamas-halvøen til alle former for skydeøvelser, herunder bombesprængninger, samt til (flådens) bombardementsøvelser. Indvirkningerne på miljøet er både fysiske (brande, skader på flora og fauna) og æstetiske (støj samt visuelle og sociale følger). De britiske styrkers gennemførelse af militærøvelser på Cypern er uforenelig med målene om at skabe et naturreservat.

Den 3. juli 1990 anmodede Cypern om tiltrædelse af Den Europæiske Union. Forhandlingerne mellem EU og Cypern vil blive indledt inden for det næste halve år.

Vil Cypern, når det er blevet medlem af Den Europæiske Union, også skulle overholde direktivet om naturtyper (direktiv 92/43/EØF) (¹)?

Vil dette naturtypedirektiv blive udvidet til også at omfatte Cyperns endemiske dyre- og plantearter? Hvornår agter Kommissionen i bekræftende fald at foreslå en revision af naturtypedirektivet?

Vil Akamas-halvøen være topkandidat til at nyde beskyttelse i henhold til naturtypedirektivet (eller dets eventuelle udvidede rækkevidde)?

Vil Kommissionen lade dette spørgsmål indgå i de kommende forhandlinger om Cyperns tiltrædelse af Den Europæiske Union? Er Kommissionen klar over, at den britiske regering i øjeblikket fører drøftelser med Republikken Cypern om muligheden af et alternativt øvelsesområde for de britiske styrker?

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(24. september 1997)

Rådets direktiv 92/43/EØF (habitat-direktivet) er en del af den gældende fællesskabsret, og Cypern vil skulle gennemføre det, hvis denne stat bliver medlem af Fællesskabet. Det vil eventuelt blive nødvendigt at tilpasse direktivets bilag, så der tages hensyn til de særlige endemiske arter og levestedsformer (naturtyper), der findes i alle de nye medlemsstater.

I henhold til habitat-direktivet er det op til de enkelte medlemsstater selv at fremsætte forslag til de bedst egnede lokaliteter i relation til de arter og levesteder, der er opført i bilag I og II, samt til kriterierne i bilag III. Såfremt biotopen på Akamas-halvøen opfylder direktivets krav, skal den cypriotiske regering tage dette med i betragtning.

Det er Kommissionens hensigt at drøfte de nødvendige justeringer af habitat-direktivet og betingelserne for de nye ansøgerlandes omsætning af dette i praksis, lige så snart udvidelsesforhandlingerne med disse indledes.

Kommissionen kender intet til drøftelser mellem Cypren og den britiske regering om muligheden for at oprette en alternativ træningsbase for de britiske troppestykker.

(98/C 82/219)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2748/97
af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Handicappede arbejdstageres rettigheder i EU

Er det Kommissionens opfattelse, at der er store forskelle mellem medlemsstaternes nationale lovgivning vedrørende handicappede arbejdstageres rettigheder?

Hvorledes har Kommissionen forsøgt at lære af og overføre bedste praksis i medlemsstaterne på dette område?

Har Kommissionen kendskab til det britiske Remploy Ltd.'s initiativer og resultater, og ville det være på sin plads at lære af og overføre denne organisations erfaringer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(2. oktober 1997)

Der findes faktisk forskelle i medlemsstaternes lovgivning om handicappede arbejdstageres rettigheder.

Kommissionen har udviklet initiativer med sigte på at identificere god praksis og organisere udveksling mellem medlemsstaterne på dette område, bl.a. gennem Helios II-programmet og fællesskabsinitiativet Emploi-Horizon. Oplysninger om de erfaringer, disse aktioner har givet anledning til, sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

Det organ, det ærede medlem nævner, har rent faktisk modtaget støtte fra Fællesskabet inden for rammerne af det nævnte program og initiativ, hvilket har muliggjort en udbredelse af dets viden og erfaring på fællesskabsplan.

I øvrigt vil Kommissionen inden for rammerne af sin årsberetning om beskæftigelsen i Europa i 1997 udarbejde et særligt kapitel om handicappedes beskæftigelsessituation. Endelig forberedes der i øjeblikket en meddelelse, der tager sigte på at fremme en sammenhængende strategi i politikken for beskæftigelse af handicappede.

(98/C 82/220)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2749/97
af Ludivina García Arias (PSE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Adgangen for spanske tekniske ingeniører til kategori A i den europæiske offentlige tjeneste

Kan Kommissionen redegøre for grundene til, at man ikke har givet de spanske ansøgere, der har eksamen som tekniske ingeniører, adgang til udvælgelsesprøverne til stillinger som tjenestemænd i kategori A? Er det korrekt, at tilsvarende kandidater fra andre medlemsstater har fået adgang?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(24. september 1997)

Kommissionen gennemfører sin ansættelsespolitik i overensstemmelse med Vedtægtens bestemmelser (herunder artikel 27), hvori det er anført, at det gennem Fællesskabets ansættelsespolitik skal »tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet«. Denne politik indeholder selvsagt ikke diskriminerende elementer, men Kommissionen kan ikke se bort fra, at undervisningssystemerne ikke er identiske medlemsstaterne imellem.

For at kunne opnå ansættelse i kategori A i den europæiske offentlige tjeneste kræves det af ansøgerne, at de har erhvervet en akademisk kandidatgrad eller tilsvarende, dvs. nået et niveau, der giver adgang til studier, der afsluttes med en doktorgrad. Meddelelser om udvælgelsesprøver indeholder i øvrigt en »Vejledning til ansøgere«, hvor der i afsnittet om uddannelse og eksamensbeviser gøres opmærksom på, at ansøgerens uddannelsesniveau kontrolleres og vurderes af en udvælgelseskomité og eventuelt af eksperter i undervisningssystemet i det land, ansøgeren har taget sin eksamen i.

Med hensyn til det ærede medlems spørgsmål om det spanske eksamensbevis for »tekniske ingeniører«, kan det oplyses, at dette eksamensbevis afslutter en kort videregående uddannelse, der ikke giver adgang til studier til doktorgrad, hvilket er grunden til, at ansøgere med et sådant eksamensbevis ikke gives adgang til Kommissionens udvælgelsesprøver til ansættelse i kategori A. Denne regel anvendes på alle ansøgere fra alle medlemsstater med tilsvarende eksamensbeviser. Alle ansøgere behandles ens, når det gælder adgang til at deltage i Kommissionens udvælgelsesprøver i kategori A.

Skønt man skal være forsigtig med at drage sammenligninger mellem den europæiske offentlige tjeneste og den offentlige tjeneste i de enkelte medlemsstater, skal Kommissionen henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at det pågældende eksamensbevis heller ikke giver adgang til ansættelse i kategori A i den spanske offentlige tjeneste. Også her kræves der bevis for, at ansøgeren har gennemført en længere videregående uddannelse (licenciatura o equivalente).

(98/C 82/221)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2755/97
af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Opfølgning af Det Europæiske År mod Racisme

Med henvisning til hensigtserklæringen fra European Federation of Journalists (EFJ/IFJ), European Newspapers Publishers Association (ENPA) og European Broadcasting Union (EBU) om at ville samarbejde i bekæmpelsen af racisme bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Hvilke overvejelser har Kommissionen allerede nu gjort sig om foranstaltninger til opfølgning af Det Europæiske År mod Racisme i form af en styrkelse af fælles aktioner på medieområdet og andre områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(22. september 1997)

Det er Kommissionens hensigt at fortsætte samarbejdet om bekæmpelse af racisme med medierne efter 1997, som det også er tilfældet på andre områder.

Kommissionen hilser hensigtserklæringen fra the International Federation of Journalists (IFJ), the European Newspaper Publishers Association (ENPA) samt the European Broadcasting Union (EBU) velkommen. Alle disse foreninger/organisationer spiller en aktiv rolle i Det Europæiske År mod Racisme, især IFJ, der administrerer adskillige projekter med støtte fra Kommissionen. Dette omfatter iværksættelse af initiativet »den internationale pris til unge journalister« samt tilrettelæggelse af to konferencer med titlerne »Prime Time for Tolerance« og »Media and the Challenge of Intolerance«. Kommissionen støtter endvidere et projekt med titlen »Saga Cities«, hvorigennem der udveksles Tv-programmer om etniske minoriteter i de europæiske storbyer. I dette projekt deltager medlemmer fra EBU's multikulturelle udvekslingsgruppe.

For at informere om det Europæiske År samarbejder Kommissionen med en række store TV-stationer som f.eks. MTV, TV 5 samt Eurosport, og der forhandles løbende om fremtidige projekter.

I forbindelse med Det Europæiske År mod Racisme ydes der endvidere støtte til en række andre paneuropæisk medieprojekter. En stor del af denne støtte stammer fra budgetposterne B3-4110 og B3-4114, der formentlig fortsætter efter Det Europæiske År.

Man vil fortsat konsultere den ekspertgruppe, der er blevet nedsat i forbindelse med Det Europæiske År (af hvilken formanden for IFJ er medlem). Desuden er en repræsentant fra Kommissionen medlem af IMRAX-gruppens bestyrelse. IMRAX-gruppen er en europæisk sammenslutning af journalister, redaktører, bladhus, TV-stationer og medieeksperter, der mødes med det formål at fremme kvalitetsjournalistik, når det gælder rapportering om race, tolerance og flerkulturelle samfund.

(98/C 82/222)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2756/97
af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen
(1. september 1997)

Om: Euro-Info-Centret ved det internationale handelskammer i Regensburg

I ca. 10 år har der ved det internationale handelskammer i Regensburg været et EF-rådgivningscenter, som også er et af de første Euro-Info-centre, der blev anerkendt af Kommissionen. Ved Kommissionens seneste evaluering blev Euro-Info-Centret i Regensburg indplaceret et trin lavere og blev flyttet fra blå til violet.

1. Hvorfor skete denne lavere indplacering? Kan Kommissionen give en udførlig begrundelse herfor?
2. Hvilke bedømmelseskriterier går Kommissionen ud fra ved evalueringen af Euro-Info-Centre (formelle og kvalitative)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(2. oktober 1997)

Evalueringen af de enkelte Euro Info Centres (EIC) præstationer tager ikke kun sigte på at sikre, at de opfylder deres forpligtelser over for Kommissionen, hvilket er en betingelse for udbetalingen af EF-tilskud, men skal også bidrage til at forøge den kvantitative gennemslagskraft for nettet i sin helhed.

Kommissionens vigtigste informationskilde i forbindelse med denne evaluering er de aktivitetsrapporter, som Euro Info Centrene indsender hvert kvartal. Evalueringsmetoden, der er blevet til i samråd med EIC'erne, er baseret på objektive kriterier, som er både kvalitative og kvantitative.

Med henblik på denne evaluering analyseres Euro Info Centrenes aktiviteter ud fra fem synsvinkler: udførelse af opgaven med at informere og rådgive små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i forhold vedrørende Fællesskabet, markedsføring af nettet, medvirken i nettets interne samarbejde, styrke og kvalitet af forbindelserne til Kommissionen, overensstemmelse mellem Euro Info Centrenes interne organisation og deres opgaver. EIC'erne har deltaget i udarbejdelsen af et ensartet evalueringsskema, som kommer nærmere ind på de forskellige aspekter af deres aktiviteter.

Det er på grundlag af disse kriterier, at EIC i Regensburg for året 1996 er blevet indplaceret i den »violette« gruppe. Denne beslutning berører ikke udbetalingen af tilskud fra EF. Den har kun til formål at gøre EIC'en opmærksom på, at der er visse svagheder med hensyn til centrets interne organisation og integrering i nettet, hvilket Kommissionen har redegjort for i en henvendelse til værtsorganisationen.

Baggrunden for denne procedure er et ønske om yderligere at forbedre de præstationer, som EIC i Regensburg og nettet som helhed yder.

(98/C 82/223)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2764/97
af Irene Soltwedel-Schäfer (V) til Kommissionen
(1. september 1997)

Om: Bovin Spongiform Encephalopati/Creutzfeldt-Jakobs sygdommen

1. Et stort antal tilfælde af Creutzfeldt-Jakobs sygdommen bliver ikke påvist, fordi fremadskridende demens anses for at være et obligatorisk diagnosekriterium, men imidlertid ikke behøver at være til stede. Hvad har Europa-Kommissionen foretaget sig for at korrigere de epidemiologiske data, som derfor ikke er korrekte?
2. I hvor høj grad er det blevet sikret, at det under de løbende slagteprogrammer (England, Tyskland) konstateres, hvor stor en procentdel af inficerede/syge BSE-dyr der er blandt de (tilsyneladende) sunde dyr? En sådan oversigt er nødvendig for at få kendskab til den faktiske forekomst af smittede dyr, så man ud fra dette kan slutte sig til de mulige latente tilfælde af Creutzfeldt-Jakobs sygdommen hos mennesker, navnlig fordi man på grund af den lange inkubationstid må gå ud fra, at de sædvanlige kriterier for BSE ikke er positive, hvis dyrene slagtes, inden de er 3 år gamle, selv om de er bærere af den infektiøse sygdomskim. Det ville være yderst nyttigt at indlede et samarbejde med Schweiz på dette område.

3. Hvordan opfatter Europa-Kommissionen den potentielle epidemiologiske udvikling af SE/latent CFD ud fra præmisserne om, at inkubationstiden afhænger af antallet af smitsomme partikler (negativ!), samt ud fra en erkendelse af, at forskelligt væv fra inficeret kvæg indeholder forskellige grader af infektiøst materiale (muligvis den muskulatur, der fortrinsvis anvendes til fortæring, som indeholder relativt små mængder infektiøse partikler og dermed giver en formodning om meget lange inkubationstider)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(6. oktober 1997)

1. Det ærede parlamentsmedlem fremhæver data vedrørende tilfælde af Creutzfeldt-Jacobs sygdommen, som ikke er påvist. Kommissionen har taget initiativ til at anmode hver enkel medlemsstat om at fremsende oplysninger om de tilfælde af Creutzfeldt-Jakobs sygdommen, som de har opregnet. Disse oplysninger er fremsendt på halvårsbasis siden 1996. Kommissionen er klar over, at sygdommen har en inkubationsperiode på flere år, og at det varer flere måneder, måske flere år, før de kliniske tegn har udviklet sig. De nationale sundhedsmyndigheder anmelder tilfælde på grundlag af de tilfælde, der er konstateret (bekræftede eller sandsynlige tilfælde) i hver enkel medlemsstat. I øvrigt forelå selve definitionen af bekræftede eller sandsynlige tilfælde i forbindelse med det første forskningsprogram, som blev finansieret via Biomed 1-programmet. Kommissionen henholder sig til de pågældende definitioner i forbindelse med de undersøgelser, den foretager. Endelig er samarbejdet mellem medlemsstaterne om tilsyn med Creutzfeldt-Jacobs sygdommen udvidet i forbindelse med den 2. indkaldelse af bud under Biomed 2-programmet.

2. Med hensyn til kvæg, som ikke fremviser tydelige neurologiske tegn, foreligger der endnu ingen godkendte diagnostiske tests. Kommissionen følger dog nøje alle specifikke undersøgelser, som gør det muligt at udvikle troværdige tests både i forbindelse med slagteprogrammer og levende kvæg.

3. I det ærede parlamentsmedlems spørgsmål henvises der til dosis/virkning-forhold og fakta om den smitsomme agens, som man endnu ikke har kendskab til i videnskabelige kredse. Kommissionen har gjort en særlig indsats for, at de pågældende spørgsmål bl.a. også behandles i forbindelse med den specifikke indkaldelse af forslag vedrørende spongiforme encephalopatii⁽¹⁾. I forbindelse med denne specifikke indkaldelse vil der blive udfoldet særlige bestræbelser for at sikre, at samtlige problemets aspekter i forbindelse med evaluering og formidling af oplysninger om risikoen undersøges, for at EU-borgerne, som det ærede parlamentsmedlem repræsenterer, kan råde over præcise, ajourførte oplysninger.

⁽¹⁾ EFT C 134 af 29.4.1997.

(98/C 82/224)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2768/97

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Fastlæggelse af en juridisk og etisk ramme for kloning

Meddelelsen for nylig om kloningen af et får i et skotsk forskningscenter vakte foruroligelse vedrørende de etiske, retslige og sociale følger af denne videnskabelige præstation. I lyset af de nye fremtidsperspektiver inden for bioteknologien bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Har den truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre den genetiske identitet?
2. Har den fastlagt et etisk minimumsniveau inden for biologi, bioteknologi og farmakologi, der bygger på respekten for den menneskelige værdighed?
3. Har den fastlagt et moratorium for kloning af dyr?
4. Hvad var resultaterne af den undersøgelse, der er foretaget af GAEIB (Group of Advisers on the Ethical Implications of Biotechnology), som skal forelægge sin årlige rapport inden den 31. juli 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(7. oktober 1997)*

Det har været Kommissionen magtpåliggende, at der gøres en maksimal indsats for at sikre, at den kloning af somatiske celler fra et får, der for nylig fandt sted i Skotland, ikke får uacceptable etiske konsekvenser.

I lyset af udtalelse nr. 9 fra den rådgivende gruppe for etiske spørgsmål på det bioteknologiske område, der fremsendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat, har Kommissionen inden for de områder, hvor den har kompetence, truffet foranstaltninger med etisk sigte, der tager udgangspunkt i princippet om den menneskelige værdighed.

Inden for rammerne af sit ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser ⁽¹⁾ foreslår Kommissionen, at metoder til kloning i forbindelse med den menneskelige forplantning og metoder til ændring af de menneskelige kønsceller ikke skal kunne patenteres.

Endvidere bekræfter Kommissionen i sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om femte rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration ⁽²⁾ sine intentioner om at udelukke enhver form for fællesskabsfinansiering af forskningsaktiviteter, der har til formål at foretage ændringer i den menneskelige genmasse eller at klonе menneskelige kønsceller eller fosterceller.

Hvad angår ændringer i dyrs genmasse understreger Kommissionen i de to ovennævnte dokumenter nødvendigheden af, at dyrene behandles etisk forsvarligt, samt at den genetiske diversitet respekteres.

Kommissionen har forlænget arbejdsperioden for den rådgivende gruppe for etiske spørgsmål på det bioteknologiske område til den 31. december 1997, hvor gruppen skal forelægge sin aktivitetsrapport for Kommissionen.

⁽¹⁾ KOM(97) 446 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(97) 142 endelig udg.

(98/C 82/225)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2775/97**af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Natura 2000 og de økonomiske konsekvenser

De Natura 2000-netværker, der skal oprettes i henhold til direktivet om levesteder, giver anledning til konflikter mellem forskellige interesser i EU's medlemslande.

Kommissionen bedes oplyse, om der f.eks. kan forbydes efterforskning efter råstoffer i de naturområder, der hører til Natura 2000-netværket?

Desuden bedes det oplyst, hvem der kan give tilladelse til anvendelse af Natura-områderne, f.eks. af økonomiske hensyn? Har Kommissionen ret til at blande sig i medlemsstaternes udvælgelse af områderne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(22. september 1997)*

Natura 2000-nettet føres ud i livet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (habitat-direktivet) ⁽¹⁾. I dets artikel 6 er det fastsat, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige Natura 2000-bevaringsområder.

Direktivet indeholder ikke specifikke bestemmelser om forbud mod eller tilladelse til hvervsaktiviteter. Alle planer eller projekter (f.eks. en koncession til minedrift), som kan forventes at ville påvirke et Natura 2000-område, skal på forhånd vurderes af den pågældende medlemsstat (artikel 6, stk. 3 og 4),

Hvis en medlemsstat beslutter sig for at give tilladelse til et projekt til trods for dets negative følger for bevaringen af et givet område, skal medlemsstaten underrette Kommissionen om de foranstaltninger, den har vedtaget for at råde bod herpå. Hvis den pågældende lokalitet rummer en prioriteret naturtype eller art, skal der indhentes udtalelse fra Kommissionen.

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(98/C 82/226)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2776/97

af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Beskyttelse af børn

EU har ikke indført bestemmelser om barnets situation, et spørgsmål som er overladt til de enkelte landes egen lovgivning. Børns situation er i Den Europæiske Union i realiteten kun omhandlet i direktivet om beskyttelse af unges arbejde. For en finne er det nærmest indlysende, at barnet har ret til at udtrykke sit eget ønske, f.eks. i forbindelse med skilsmisse. Er dette tilfældet i samtlige medlemsstater?

FN's konvention om børns rettigheder indeholder universelle bestemmelser, som prioriterer barnets interesser og forpligter til vedtagelse af lovgivning, der fremmer dette mål. Alle EU's medlemsstater har underskrevet denne konvention. Den Europæiske Union kan af retlige grunde ikke tilslutte sig konventionen, idet EU ikke er nogen stat.

De finske organisationer til barnets beskyttelse (Mannerheimin lastensuojeluliitto og Lastensuojelun Keskusliitto) har gjort opmærksom på dette. Organisationerne ønsker, at barnets rettigheder respekteres i Den Europæiske Union, f.eks. i familieinterne spørgsmål.

I Den Europæiske Unions beslutningstagning behandles der forhold, som er af betydning for fremtiden. Vi træffer beslutninger om de forhold, som de yngre generationer må leve under. Der tales ofte om spørgsmål vedrørende de miljømæssige eller økonomiske konsekvenser, hvorimod børnenes situation næppe drøftes.

Internet er et udtryk for det nye informationssamfund, som børnene har tilegnet sig. Gennem Internet tilbydes der tjenester, som på ingen måde kontrolleres. Børn har således også adgang til disse tjenester, som i nogle tilfælde antager kriminelle proportioner, f.eks. anvisninger i fremstilling af bomber og børnepornografi.

Forbrydelser mod børn er ofte led i grænseoverskridende kriminalitet. En af den seneste tids største nyheder har været pædofilisagerne i Belgien og Frankrig. Pædofili er imidlertid kun en del af den kriminalitet, der rammer børn — også problemerne i forbindelse med udbredelsen af narkotika kan nævnes.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at forbedre børnenes situation? Har Kommissionen til hensigt at indføre bestemmelser om børnenes stilling i Den Europæiske Union? Hvad vil Kommissionen gøre, for at den kan tilslutte sig FN's konvention om børns rettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(10. oktober 1997)

Kommissionen er fuldt ud aktiv i sin rolle inden for den tredje søjle og især med hensyn til »bekæmpelse af menneskehandel og sexuel udnyttelse af børn«. I den kontekst kører Kommissionen STOP-programmet, som er et flerårigt program, der for perioden 1996 til 2000 giver 6,5 mio. ECU til et udvekslingsprogram for dem, der er ansvarlige for bekæmpelse af menneskehandel og sexuel udnyttelse af børn (¹). Dette indebærer uddannelse og fremskaffelse af oplysninger til brug for offentlige myndigheder som f.eks. domstole, politi, udlændingemyndigheder og sociale myndigheder.

Derudover støtter Kommissionen projekter, som hører under Daphne-initiativet, der et program, der har fået 3 mio. ECU over 1997-budgettet til bekæmpelse af vold mod kvinder, unge mennesker og børn. Målet er aktivt at assistere ikke-statslige og frivillige organisationer på dette område. Anvendelsesområdet dækker sexuel og ikke-sexuel vold både inden og uden for familien. Kommissionen har foreslået 3 mio. ECU i det foreløbige budgetforslag så initiativet kan fortsætte næste år.

Hvad angår det civile retlige arbejde, der på en konvention om domstolskompetence, samt anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i ægteskabssager. I den forbindelse er man opmærksom på beskyttelsen af barnets ret til at blive hørt.

Hvad angår de tjenester som Internettet tilbyder, har Kommissionen godkendt en meddelelse om det »ulovlige og skadelige indhold på Internettet«⁽¹⁾, samt en grønbog om beskyttelse af mindreårige og menneskelig værdighed i audiovisuelle informationstjenester⁽²⁾.

Endelig har Kommissionen for nylig støttet initiativer omkring mindreårige og medier, i forbindelse med aktiviteter omkring familiepolitik.

(1) EFT L 322 af 12.12.1996.

(2) KOM(96) 487.

(3) KOM(96) 483.

(98/C 82/227)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2801/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Atomkraftværket i Temelin i Den Tjekkiske Republik

Tæt ved grænsen til Østrig i Temelin i Den Tjekkiske Republik er man i gang med at færdiggøre 2 reaktorer af typen VVER-1000. Færdiggørelsen har været forbundet med enorme tekniske, finansielle, organisatoriske og juridiske problemer. Den oprindelige ibrugtagningsfrist i 1992 er flere gange blevet forlænget fra officiel side og ligger nu i 1999/2000. De samlede byggeomkostninger, som oprindeligt var anslået til 26 mia kroner, anslås nu til mindst 85 mia kroner (ca. 5 mia D-mark). Dette skyldes, at det under konstruktionsfasen blev besluttet at indbygge et styrings- og brændselementsystem fra det amerikanske firma Westinghouse, men på grund af manglende russiske grundkonstruktionsplaner og mange påviselige mangler med hensyn til kompatibilitet og kvalitet må man snarere regne med en sænkning i stedet for en højnelse af sikkerhedsstandarden.

1. Hvordan vurderer Kommissionen det forhold, at der på trods af væsentlige ændringer i projektet efter vedtagelsen af opførelsen af atomkraftværket i Temelin, hvilket vil resultere i en VVER-1000-blandingsreaktor-prototype, som aldrig er blevet afprøvet noget sted i verden, direkte ved EU's grænser, hverken er blevet gennemført en ny godkendelsesprocedure, en ny miljøvirkningsvurdering, en ny least-cost-analyse, en ny sandsynlighedsvurdering af de sikkerhedsmæssige forhold eller en ny høring af den lokale befolkning (public participation process)?
2. Hvordan vil Kommissionen tage hensyn til dette forhold i forbindelse med Den Tjekkiske Republiks sandsynlige medlemskab af EU?
3. Har Kommissionen kendskab til den enstemmige beslutning fra det østrigske Nationalråd (parlament) af 9. juli 1997, ifølge hvilken man bl.a. i forbindelse med de kommende tiltrædelsesforhandlinger med landene i Central- og Østeuropa skal tilstræbe udviklingen af strategier for opgivelse af atomkraft og etableringen af hensigtsmæssige EU-finansieringsinstrumenter med henblik herpå, og hvordan vurderer den denne beslutning, herunder også i relation til atomkraftværket i Temelin i Den Tjekkiske Republik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(24. september 1997)*

1. Fællesskabet finansierer ingen af de ændringer, der foretages i øjeblikket på Temelin-atomkraftværket og har derfor ingen nærmere enkeltheder om, hvad der foregår på værket. Den skal desuden og mere generelt oplyse, at det via Phare-programmet leverer støtte til den tjekkiske myndighed for nuklear sikkerhed, statens kontor for nuklear sikkerhed (SONS). Støtten omfatter overførsel af metodologi, og i tilfældet med Temelin-atomkraftværket er der en kontrakt under udarbejdelse om støtte til SONS under godkendelsesprocessen.
2. Kommissionen vil fortsætte med at støtte SONS for at sikre, at et kompetent uafhængigt organ får ansvaret for godkendelsen af værket.
3. Kommissionen er klar over det østrigske parlaments beslutning. Det skal i denne sammenhæng henvises til det relevante afsnit i Kommissionens udtalelse om Den Tjekkiske Republik af 16. juli 1997 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(97)2009.

(98/C 82/228)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2803/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Menneskerettigheder i Honduras

Har Kommissionen kendskab til de grusomheder, der i øjeblikket begås i Honduras, hvor mindst to gadebørn er blevet myrdet?

Hvilke skridt tager Kommissionen for at sikre, at menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder overholdes fuldt ud i Honduras i overensstemmelse med nationale love og internationale normer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(30. september 1997)*

Kommissionen er klar over, hvilke problemer Honduras er stillet over for med hensyn til gadebørn og frihedsberøvede børn.

For så vidt angår problemet omkring fængsling af børn sammen med voksne, har Kommissionen taget de foranstaltninger til efterretning, som de honduranske myndigheder har truffet med henblik på at afhjælpe denne situation med de muligheder, de har til rådighed.

Kommissionen har svaret positivt på en anmodning om bistand, så meget desto mere som regeringen klart har udtrykt vilje til at træffe effektive foranstaltninger til sikring af en passende behandling af de frihedsberøvede børn og til en løsning af problemerne i tilknytning til gadebørnene.

Det pågældende projekt, der vil blive iværksat i nær fremtid, indebærer en række foranstaltninger, der skal skaffe et bedre kendskab til gadebørnsproblematikken og finde frem til løsninger af problemerne omkring disse børn. Blandt disse foranstaltninger kan nævnes en institutionel styrkelse af de instanser, der beskæftiger sig med børnene, såsom det nationale råd for social velfærd og højesteret, og foranstaltninger af forebyggende art og til forøgelse af bistandskapaciteten hos de NGO'er, der arbejder til fordel for gadebørnene. Projektet rummer også særlige aktiviteter vedrørende oplysning om og anvendelse af den nye kodeks for behandling af børn, som Honduras for nylig har vedtaget.

Det godkendte projekt falder helt i tråd med den honduranske regerings politik, der tager sigte på en styrkelse af retsstaten. Derfor er Kommissionen overbevist om, at den med dette projekt vil forsyne den honduranske regering med nogle nyttige redskaber, der kan bidrage til løsning af disse problemer.

(98/C 82/229)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2806/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Statistikker over trafikulykker

Vil Kommissionen fremsende en oversigt både over det samlede antal trafikulykker og den procent af tilfældene, hvor børn er indblandet, med angivelse af følgende oplysninger:

1. Dræbte
2. Alvorligt kvæstede
3. Let kvæstede

i de enkelte medlemsstater for det seneste år, hvor der foreligger sammenlignelige oplysninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(17. september 1997)*

Kommissionen kan give en detaljeret oversigt over antallet af børn, som er blevet dræbt, alvorligt kvæstet eller kun let kvæstet fordelt efter aldersgrupper, i det omfang, de enkelte medlemsstater har indhentet disse informationer.

Dog bør man her huske på, at en fuldt ud korrekt fortolkning af disse statistiske oplysninger bør tage hensyn til de forskellige definitioner, der benyttes i de enkelte medlemsstater, samt den forskellige indberetningsgrad.

Da de ønskede oplysninger omfatter adskillige sider statistik og forklarende noter, sendes de direkte til det ærede medlem samt Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 82/230)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2807/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Jernbanefragt

Vil Kommissionen fremsende oplysninger om den andel af fragt, der transporteres pr. jernbane i de enkelte medlemsstater for det seneste år, hvor der foreligger sammenlignelige oplysninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(9. oktober 1997)*

Et skema med de ønskede oplysninger sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 82/231)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2815/97**af Pervenche Berès (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Invalidekort

Agter Kommissionen at foreslå en harmonisering i form af en ensartet model af de invalidepapirer, der udstedes i de forskellige medlemsstater, således at fællesskabsborgerne kan gøre brug af dem overalt i Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(3. oktober 1997)*

Kommissionen har ikke på dette stadium på grundlag af de beføjelser og den kompetence, traktaterne giver den, planer om at gennemføre en harmonisering af de invalidekort, der udstedes i de forskellige medlemsstater.

(98/C 82/232)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2817/97**af Helena Torres Marques (PSE) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: Forvaltning af Socrates-programmet

Medierne har gennem et stykke tid bragt temmelig foruroligende forlydender om Socrates-programmets fremtid, og denne foruroligelse synes også at have bredt sig til de universiteter, der indgår i Coimbra-gruppen.

Ifølge de seneste forlydender står dette program over for en troværdighedskrise, fordi de midler, der er tildelt projekterne, er yderst begrænsede, og i visse tilfælde endog i en sådan grad, at de bringer projekternes gennemførelse i fare.

Der er en betydelig interesse for denne form for programmer, og de vækker store forventninger. At de afsatte midler er meget begrænsede, er årsag til stor skuffelse og svækker EU-initiativernes troværdighed.

Agter Kommissionen at øge støtten til denne type projekter samt lette og fremskynde betalingerne i forbindelse hermed og derved fremme den videnskabelige forskning, som rent faktisk er en af EU's målsætninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(3. oktober 1997)*

Kommissionen er allerede orienteret om den kritik fra universiteter og grupper af universiteter som f.eks. Coimbra-gruppen af størrelsen af de midler, der står til rådighed for aktiviteter vedrørende tværnationalt samarbejde under Erasmus-kontrakterne til lærestudier inden for Sokrates-programmet.

Rent faktisk er budgettet til denne aktion steget en anelse i forhold til året før. Men tidligere blev stipendierne udbetalt gennem det universitet, der koordinerede hver enkelt samarbejdsaktivitet, og som således havde ansvaret for fordelingen af disse midler til de forskellige partnere. Derfor modtog kun 300 koordinerende lærestudier en fællesskabsstøtte, som var beregnet til alle partnerinstitutionerne. I 1997 modtager hvert af de 1.500 universiteter, der deltager i Erasmus for første gang en samlet bevilling, som bidrager til finansieringen af alle dets Erasmus-aktiviteter. Dette har gjort Fællesskabets støtte mere synlig for hver enkelt institution. Når bevillingerne udbetales til de enkelte institutioner fokuseres der på den enkelte partners ansvar for at bidrage til, at samarbejdsaktiviteterne fører til et godt resultat, når bevillingen fra Sokrates-Erasmus anvendes til at supplere universitetets egne ressourcer og finansiering fra andre kilder.

Det hindrer ikke, at bevillingerne generelt set er beskedne. Kommissionen er fuldt ud klar over, at finansieringen af Sokrates-programmet som helhed er utilstrækkelig, og den havde oprindeligt foreslået et budget, der lå langt over det, der endte med at blive vedtaget efter de procedurer, der var enighed om på det tidspunkt. Kommissionen har stillet forslag om at styrke den finansielle ramme for programmet i 1998 og 1999, for at det skal blive i stand til i højere grad at nå sine erklærede mål. Kommissionens forslag om forøgelse af budgettet drøftes i øjeblikket i Parlamentet og Rådet.

I øvrigt gøres der opmærksom på, at Sokrates-programmet er et program for samarbejde på uddannelsesområdet, og ikke et program for videnskabelig forskning, som det ærede medlem antyder.

(98/C 82/233)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2825/97
af Ria Oomen-Ruijten (PPE) til Kommissionen
(1. september 1997)

Om: Handel med anabolske steroider

Har Kommissionen kendskab til, at handelen med anabolske steroider, som er tilladt i Spanien og forbudt i Nederlandene, hæmmer det indre marked og bringer befolkningens sundhed i fare?

På hvilke betingelser er handelen tilladt i Spanien (receptpligt, tilladelse til eksport)?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at indføre en fælles europæisk bestemmelse, der sikrer en omfattende beskyttelse af sundheden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann
(10. oktober 1997)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

(98/C 82/234)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2828/97
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen
(1. september 1997)

Om: Byggesparekassers aktiefordelingsordninger efter overgangen til status som offentlige selskaber med begrænset ansvar

I den senere tid er en række britiske byggesparekasser blevet omdannet til offentlige selskaber med begrænset ansvar. Medlemmer af byggesparekasserne, der er under 18 år gamle, udelukkes ofte fra at nyde fordel af aktiefordelingsordningerne og er i stedet berettigede til at deltage i en lovfæstet kontant bonusordning. Dette betyder, at mange aktionærer under 18 år modtager et pengebeløb, der er mindre end værdien af de aktier, der tildeles et voksent medlem i den samme situation.

Vil Kommissionen undersøge kriterierne for sådanne aktiefordelingsbonusordninger, som synes at forskelsbehandle medlemmer, som ikke er fyldt 18 år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
(6. oktober 1997)

Det ligger uden for Kommissionens kompetence at behandle dette spørgsmål, som udelukkende sorterer under de pågældende nationale myndigheder.

(98/C 82/235)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2837/97
af Eolo Parodi (UPE) og Giancarlo Ligabue (UPE) til Kommissionen
(1. september 1997)

Om: Kontrol med statsstøtte

Det italienske parlament fik den 25. februar 1997 forelagt et lovforslag (nr. 3270) vedrørende omstrukturering af vejtransportsektoren og udvikling af den kombinerede transport. I overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3, har den italienske regering fremsendt lovforslaget til Kommissionens GD VII med henblik på en vurdering af lovttekstens forenelighed med gældende fællesskabsret, herunder navnlig forordning nr. 1107/70⁽¹⁾, senest ændret ved forordning nr. 543/97⁽²⁾, om støtte, som ydes inden transport med jernbane, ad landevej og sejlbare vandveje.

Med skrivelse af 23. maj 1997 til Italiens faste repræsentant ved De Europæiske Fællesskaber meddelte generaldirektør Coleman på Kommissionens vegne, at man efter den første gennemlæsning af teksten havde konstateret, at der var behov for supplerende oplysninger.

Disse oplysninger skulle ifølge Kommissionen navnlig sigte på en tydeliggørelse af visse bestemmelseres indhold samt en præcisering af regeringens beæggrunde set i forhold til fællesskabsinteressen. Eftersom hele denne sektor om godt et år skal være fuldstændigt liberaliseret, har den italienske vejtransportsektor behov for nogle juridiske rammer, der kan sætte den i stand til at omstrukturere sig inden dette tidspunkt. Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

1. Hvor langt er den kommet i denne kontrolprocedure, og hvornår påtænker den at tage endelig stilling i sagen?
2. Hvilke supplerende oplysninger har den på nuværende tidspunkt modtaget, og giver disse det fornødne grundlag for at konkludere, at bestemmelserne i lovforslaget er forenelige med de gældende fællesskabsregler og traktaten?

(¹) EFT L 130 af 15.6.1970, s. 1.

(²) EFT L 84 af 26.3.1997, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Niel Kinnock

(19. september 1997)

Det lovforslag, de ærede medlemmer omtaler, blev meddelt Kommissionen den 24. april 1997. I betragtning af de mange forskelligartede forholdsregler og de meget generelle vendinger, lovforslaget var holdt i, anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger for at kunne tage stilling til, hvorvidt støtteordningen var forenelig med fællesskabslovgivningen. På begæring af de italienske myndigheder afholdtes der et møde med Kommissionen den 13. juli 1997. Dette møde bidrog til at kaste lys over ikke blot, hvilke mål de italienske myndigheder tilstræbte, men også forskellige andre aspekter af lovforslaget. De italienske myndigheder erklærede, at der i nær fremtid ville tilgå Kommissionen en ændret version af lovforslaget med nærmere belysning af visse aspekter.

Kommissionen er klar over, hvor stor betydning denne sag har set i relation til liberaliseringen af vejtransportsektoren. Kommissionen vil naturligvis, så snart, den har modtaget yderligere oplysninger samt som aftalt det reviderede lovforslag, afgive udtalelse herom hurtigst muligt.

(98/C 82/236)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2838/97 af Kyösti Virrankoski (ELDR) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Forberedelsen af Natura 2000-programmet i Finland

I Finland forberedes netop nu udformningen af Natura 2000-programmet. Ved forberedelsen har der dog vist sig alvorlige mangler.

Det har vist sig, at arealer i al hemmelighed er blevet foreslået til at indgå blandt de beskyttede områder, uden at hverken lodsejerne eller de berørte kommuner på nogen måde er blevet hørt eller inddraget i drøftelserne. Kommunerne og lodsejerne fik først kendskab til planlægningen, da denne fremsendtes til kommunerne som led i den offentlige fremlæggelse. Denne fremgangsmåde står i skarp modsætning til bl.a. den finske lovgivning om fysisk planlægning, ifølge hvilken der i planlægningsfasen til stadighed skal opretholdes kontakter med lodsejerne og den for planlægningen ansvarlige kommune.

Det værste er, at miljømyndighederne har vægret sig ved ethvert samarbejde og enhver form for kontakt med kommunerne og lodsejerne. Da således Karvia kommune arrangerede et offentligt informationsmøde om Natura 2000-programmet, gjorde embedsmændene fra miljømyndighederne sig ikke en gang den ulejlighed at svare på kommunens skriftlige indbydelse.

Lodsejerne er bekymrede over, at de ikke har kunnet få myndighederne i tale i spørgsmål, der vedrører dem selv. For at opnå en eller anden form for kontakt med myndighederne har 4 borgere i Karvia indledt en sultestrejke, som i skrivende stund har varet 5 dage, uden at der endnu er opnået det ønskede resultat.

På baggrund af ovenstående bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Vil den behandle det finske Natura 2000-program uden hensyntagen til, om det er lovmedholdeligt?
2. Mener den, at der bare kan ses bort fra borgernes grundlæggende rettigheder i forbindelse med udarbejdelsen af Natura 2000-programmet?
3. Hvilke foranstaltninger vil den træffe for at sikre, at de finske miljømyndigheder i deres forberedende arbejde overholder de principper, som er karakteristiske for en retsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(12. september 1997)

I henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽¹⁾ oprettes der et sammenhængende europæisk økologisk net af særlige bevaringsområder, under betegnelsen »Natura 2000«.

Med henblik herpå skal medlemsstaterne på grundlag af kriterier, der er opstillet i direktivets bilag III, og relevante videnskabelige oplysninger foreslå en liste over lokaliteter. Denne liste sendes til Kommissionen under etape ét.

Denne indledende etape sorterer udelukkende under de enkelte medlemsstaters ansvar. Det er op til dem at sikre sig, at etappen gennemføres under hensyntagen til borgernes grundlæggende. Udspurgt herom af medlemsstaterne inden for rammerne af forvaltningsudvalget for direktivet, har Kommissionen allerede ved gentagne lejligheder oplyst, at der i medfør af subsidiaritetsprincippet var tale om en national foranstaltning.

Kommissionen har dog tilkendegivet, at fyldestgørende oplysning af borgerne fra medlemsstaternes side under udvælgelsesproceduren ville kunne spille en vigtig rolle med hensyn til at sikre deres aktive og effektive medvirken i naturbeskyttelsen.

Kommissionen vil under de følgende etaper sikre sig, at direktivet gennemføres i streng overensstemmelse med fællesskabsretten. Det er herunder påny op til medlemsstaterne at sikre overholdelsen af borgernes grundlæggende rettigheder i forbindelse med de aspekter, der i henhold til direktive henhører under medlemsstaternes ansvar.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

(98/C 82/237)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2861/97

af Arlene McCarthy (PSE) til Kommissionen

(1. september 1997)

Om: Undersøgelse af antidumpingafgifter på eksport af ubleget bomuld fra Indien, Pakistan, Indonesien, Tyrkiet, Kina og Egypten

I forbindelse med den nye undersøgelse af antidumpingafgifter på eksport af ubleget bomuld fra Indien, Pakistan, Indonesien, Tyrkiet, Kina og Egypten bedes Kommissionen redegøre for, hvilken rolle fællesskabsinteresseundersøgelsen kommer til at spille i forbindelse med denne tredje klage, i betragtning af at resultaterne af samme procedure kun blev givet ringe opmærksomhed under den foregående sag tidligere på året?

Af hensyn til de mange berørte parter, der har anvendt en betydelig mængde tid og ressourcer på at forhindre pålæggelsen af disse afgifter, hvis uundgåelige konsekvenser ville være arbejdsløshed og fabrikslukninger overalt i den europæiske tekstilforbearbejdningsindustri og engrossektor, vil Kommissionen venligst redegøre for, om undersøgelsen rent faktisk er lovlig og derfor vil fortsætte, idet der ikke blev offentliggjort nogen officiel meddelelse for formelt at afslutte den tidligere undersøgelse, der udløb i maj?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(23. september 1997)*

Under de tidligere antidumpingprocedurer blev der foretaget en undersøgelse over Fællesskabets interesse for at vurdere virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle berørte parter. Undersøgelsen konkluderede, at det var i Fællesskabets interesse at træffe foranstaltninger. Rådet godtog imidlertid ikke Kommissionens forslag om indførelse af endelige foranstaltninger, og fristen på 15 måneder i artikel 6, stk. 9, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ udløb. Den midlertidige told, der blev indført under proceduren, bortfaldt derfor uden at blive opkrævet, og udløbet af fristen betød, at der ikke længere kunne træffes endelige foranstaltninger i medfør af undersøgelsen.

Kort efter udløbet af ovennævnte frist modtog Kommissionen en ny klage over dumping. Denne er blevet nøje undersøgt på normal vis, og man konkluderede, at der var tilstrækkelige beviser til at berettigede indledning af en procedure. Kommissionen besluttede derfor at indlede en ny procedure vedrørende varen, og der blev offentliggjort en meddelelse herom ⁽²⁾.

Under den nye procedure blev der lagt samme særlige vægt på analysen i enkeltheder af aspekterne af sagen vedrørende Fællesskabets interesse. I denne forbindelse opfordres alle interesserede parter (producenter, importører og forarbejdere) til at indgive detaljerede oplysninger om en række aspekter, herunder eventuelle afskedigelser og fabrikslukninger. Disse oplysninger vil blive taget i med i undersøgelsen af sagen.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996.

⁽²⁾ EFT C 210 af 11.7.1997.

(98/C 82/238)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2869/97**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(1. september 1997)*

Om: MEDIA II-programmerne

Kan Kommissionen give følgende oplysninger vedrørende MEDIA II-programmerne? Hvorledes er bevillingerne til MEDA II og navnlig programmet til fremme og udvikling blevet fordelt i 1997? Hvem har hidtil deltaget?

Hvorfor forkaster man systematisk forslag fra små producentlande som f.eks. Grækenland og Portugal? På hvilken måde og på baggrund af hvilke kriterier sikres effektiviteten og objektiviteten af udvælgelserne? På baggrund af hvilke kriterier og på hvilken måde aflønner man medarbejderne (eksperter, konsulenter osv), og sørges der for en rettidig udveksling af disse?

På hvilken måde beskyttes producenternes sproglige og globale kulturelle egenart? Hvorledes beskyttes de virkelige producenter mod mellemændenes profitjag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(7. oktober 1997)*

I 1997 har Kommissionen stået for fire indkaldelser af forslag inden for rammerne af programmet til fremme af udvikling og distribution under MEDIA II ⁽¹⁾ (Rådets afgørelse 95/563/EF af 22. december 1995). Grundet det meget store antal ansøgninger (gennemsnitlig 1000 projekter pr. indkaldelse) er udvælgelsesproceduren forholdsvis omstændelig. Dette indebærer, at der hvad 1997 angår på nuværende tidspunkt kun kan oplyses om resultaterne af den første indkaldelse inden for rammerne af programmet til fremme af udvikling og distribution. Resultaterne af anden og tredje indkaldelse forventes at foreligge ved udgangen af september, medens resultatet af den fjerde indkaldelse formentlig vil foreligge i begyndelsen af december.

Af de i alt 1343 projekter, der blev indsendt i forbindelse med den første indkaldelse af forslag inden for rammerne af programmet til fremme af udvikling og distribution i 1997, blev der udvalgt 158 projekter til et samlet beløb af 3,5 mio. ECU.

Siden starten af MEDIA II-programmet har Kommissionen sikret sig, at der systematisk diskrimineres positivt til fordel for projekter, der fremlægges af selskaber registreret i medlemsstater med lav produktionskapacitet på det audiovisuelle område. Desuden arrangeres der specielle informationsmøder og uddannelsesstilbud, der henvender sig til potentielle ansøgere fra disse medlemsstater. Som resultat heraf har MEDIA II-programmet modtaget et stigende antal forslag fra medlemsstater med lav produktionskapacitet på det audiovisuelle område. Det er ligeledes værd at bemærke, at den forholdsmæssige procentdel af udvalgte projekter fra disse lande altid er højere end den procentdel projekter fra disse lande udgør i det samlede antal fremlagte projekter (gennemsnitlig 30% af de udvalgte projekter kommer fra selskaber i disse lande mod kun 25% af ansøgningerne). Hvad angår de to medlemsstater, der nævnes i forespørgslen, nemlig Grækenland og Portugal, svarer forholdet mellem forelagte og udvalgte projekter til medlemsstaternes gennemsnit set under et, dvs. 10-12%.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse er det de udvælgelseskriterier, der er nævnt i retningslinjerne for den enkelte indkaldelse af forslag, der ligger til grund for bedømmelsen af alle fremlagte projekter. Disse kriterier godkendes af udvalgsmedlemmerne inden offentliggørelsen.

Med henblik på at sikre alle fremlagte projekter en retfærdig behandling udvælges de bedømmere og eksperter, der rådgiver Kommissionen i udvælgelsesfasen, på baggrund af deres viden og kompetence til at kvalitetsbedømme forslag på originalsproget. De eksperter, der sidder i de forskellige ekspertpaneler, udvælges fra lister, som medlemmerne af MEDIA-udvalget forelægger Kommissionen. De konsulteres efter rotationsprincippet.

(¹) EFT L 321 af 30.12.1995

(98/C 82/239)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2877/97
af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen
(1. september 1997)

Om: Overensstemmelse mellem Kommissionens politik og Rådets resolution af 18. juni 1992 om EF-producenters markedsføring af modernmælkserstatninger i tredjelande

Kan Kommissionen bekræfte, at det danske babymadsselskab Milco har krænket WHO's kodeks af 1981 om markedsføring af modernmælkserstatninger i forbindelse med dets virke i Bangladesh og følgelig har handlet i modstrid med Rådets resolution af 18. juni 1992 om EF-producenters markedsføring af modernmælkserstatninger i tredjelande (¹)?

Er det tilfældet, at Kommissionen tilbyder skattenedsættelser til selskaber som f.eks. Milco, der sælger modernmælkserstatninger uden for EU, selv når disse initiativer er i modstrid med WHO's kodeks af 1981 og Rådets resolution af 18. juni 1992?

Hvis det er tilfældet, er Kommissionen da ikke enig i, at denne fremgangsmåde er fuldstændig i modstrid med den internationale kodeks og Rådets resolution, og at disse skattenedsættelser øjeblikkeligt bør standses?

(¹) EFT C 172 af 8.7.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(22. september 1997)

Kommissionen har, i tråd med Rådets resolution af 18. juni 1992, instrueret sine delegationer i tredjelande om at fungere som kontaktsteder for myndighederne, så man kan henvende sig til delegationen med klager eller kritik om markedsføring, der praktiseres af en producent med hjemsted i Fællesskabet, men har ikke til dato modtaget sådanne klager fra Bangladesh. Kommissionen kan derfor ikke bekræfte udtalelser eller rapporter om uhæderlige markedsføringsmetoder i landet fra selskaber med hjemsted i Fællesskabet.

Da der ikke foreligger nogen klage, må Kommissionen understrege, at den anden del af det ærede medlems spørgsmål ikke er relevant.

(98/C 82/240)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2913/97**af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen***(5. september 1997)**Om:* EU-støtte til Kenya

I juni 1997 blev personer, der demonstrerede for demokrati, udsat for et brutalt angreb, der resulterede i 14 dødsfald i Nairobi, og efter den tid har volden bredt sig til hele Kenya. Noget tyder på, at urolighederne sættes i scene af styrker, der er loyale over for præsident Moi, i et forsøg på at skabe splid mellem oppositionspartierne forud for valget senere på året. Der er endvidere givet udtryk for bekymring over misbrug af statens midler og korrupsion i KANU-regeringspartiet. I protest har IMF suspenderet udbetalingen af anden rate af et lån til Kenya til en sammenlagt værdi af ca. 468 mio \$. De seneste uroligheder på kysten, som er resulteret i 42 dødsfald, skyldes præsident Moi-tilhængerens ødelæggelse af skove, der er hellige for Mijikenda-stammen.

Vil Kommissionen nu på ny overveje at suspendere økonomisk støtte forud for valget som et udtryk for bekymring over det urolige politiske klima, der som en bølge skyller hen over Kenya?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Joao Deus Pinheiro*(19. september 1997)*

Kommissionen er som det ærede medlem bekymret over forværringen af forholdene i Kenya og benytter i nært samarbejde med medlemsstaterne alle lejligheder til at understrege over for den kenyanske regering, at Kommissionen tillægger det stor betydning, at udviklingspolitik og udviklingssamarbejde knyttes tæt sammen med overholdelse af de grundlæggende menneskerettigheder, anerkendelse og anvendelse af demokratiske principper, konsolidering af retsstaten og god regeringsføring (artikel 5 i Lomé-konventionen).

EU har fremsat flere erklæringer, senest i august, med opfordring til alle parter om at undgå alle former for vold og i stedet anvende fredelige midler til at finde en løsning på de politiske uoverensstemmelser og med understregning af, at det er nødvendigt, at parterne indleder en virkelig dialog, da det er det eneste middel til at nå frem til en fredelig løsning til fordel for alle kenyanere.

Skulle Kommissionen konstatere, at Kenya ikke har opfyldt en forpligtelse vedrørende et af de væsentligste elementer i artikel 5 (i denne forbindelse er forberedelse og afholdelse af et frit valg afgørende), vil det kunne resultere i, at den foreslår, at der indledes konsultationer med Kenya i overensstemmelse med artikel 366, litra a), i konventionen. Suspension af støtten anses for at være et af de sidste midler, man griber til.

Med hensyn til støtten til betalingsbalancen besluttede Den Internationale Valutafond (IMF) den 31. juli 1997 at suspendere udbetalingen af anden rate på 33,8 mio. ECU (37 mio. \$) af fondens program for Kenya. Hovedårsagen var, at IMF var utilfreds med de foranstaltninger, den kenyanske regering havde truffet for at komme korrupsion og svig til livs. En IMF-mission (25.-29. august 1997) enedes med den kenyanske regering om de nødvendige foranstaltninger til at genindføre IMF's støtte, men der blev ikke fastsat nogen dato for, hvornår de to parter skulle genoptage forhandlingerne. Kommissionens strukturtilpasningsprogram for Kenya har været suspenderet siden 1991 og vil først blive genoptaget, når de nødvendige økonomiske og andre betingelser er til stede.

(98/C 82/241)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3146/97**af Joan Colom i Naval (PSE) til Kommissionen***(30. september 1997)**Om:* Salg af frugttræer og vinstokke

I begyndelsen af 1980'erne var en af de mest opsigtsvækkende former for bedrageri mod Fællesskabets budget anvendelsen af frugttræer af plastic med henblik på at opnå visse præmier eller støtte under den fælles landbrugspolitik.

I forbindelse med de nylige reformer eller forslag til reform af visse fælles markedsordninger lader det til, at visse firmaer igen på EU-markedet udbyder frugttræer, oliventræer og vinstokke af syntetisk materiale, der med garanti »ikke kan spores«.

Har Kommissionen hørt om disse vedholdende rygter? Har Kommissionen i givet fald truffet nogle foranstaltninger i den anledning? Kan Kommissionen garantere, at den med sin kontrolteknik vil kunne afsløre disse nye materialer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(23. oktober 1997)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.
